

Sfântul Efrem cel Nou - Mărturii ale minunilor săvârșite zilele noastre

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou din Grecia (1384 - 1426)

- prăznuit la 03 ianuarie și 05 mai -

EFREM CEL NOU

ȘĂRTURI I ALE MINUNILOR
SĂVÂRȘITE ÎN ZILELE NOASTRE

Apărută cu binecuvântarea Preasfântului GALACTION, Episcopul Alexandriei și
Teleormanului

Ediție îngrijită și cuvânt înainte de L. S. Desartovici

Editurile Sophia și Cartea Ortodoxă, 2012

Download PDF și Word: <https://archive.org/details/MarturiiAleMinunilorSavarsiteInZileleNoastresfantulEfremCelNou>

CUPRINS

Prolog.....	6
Viata Sfântului mare mucenic si tămăduitor Efrem cel Nou.....	8
Trecerea în rândul sfinților a cuviosului mare mucenic Efrem cel Nou, tămăduitorul si marele	
făcător de minuni.....	15
Martiriul Sfântului mare mucenic Efrem cel Nou - Cuvânt de prăznuire rostit de Părintele Ciprian	
Negreanu în Biserica Studenților din Cluj-Napoca (05 mai 2009).....	20
Puterea mucenicilor lui Dumnezeu - Cuvânt la prăznuirea Sfântului Efrem cel Nou rostit de Părintele Ciprian Negreanu în Biserica Studenților din Cluj-Napoca (05 mai 2011).....	24
Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre.....	31
1.Voi face multe minuni!.....	31
2.întemnitatul suedez - izbăvire de închisoare.....	32
3.Vindecare de amnezie și depresie sufletească.....	34
4.Nu mă mai doare nimic!.....	36
5.învățăturile Sfântului Efrem.....	37

6. Din clipa aceasta, tu vei fi sănătoasă.....	38
7. Numai un Sfânt - vindecarea rănii.....	40
8. Aghiazma tămăduitoare - vindecare de astm alergic.....	40
9. Oare m-ai uitat? - vindecări.....	41
10. Un vis adevărat - vindecare.....	46
11. Vindecare de colicile intestinale.....	46
12. Are nevoie să meargă la dumnezeiasca Liturghie.....	47
13. Dragostea lui Dumnezeu poate să te izbăvească și să te ferească de necazuri și boli.....	50
14. Cea mai ușoară naștere.....	51
15. Voi fi aici mereu!.....	53
16. Ajutor la examenul de chimie.....	54
17. Să ai grijă de casa ta! - salvare de la incendiu și vindecări....	55
18. Ajutor la ținerea posturilor.....	56
19. Izbăvire de droguri și de moarte.....	56
20. Buna mireasmă a Sfântului Efrem.....	61
21. Mi-a ajutat să devin profesoară.....	62
22. Un sfânt iubit de către Maica Domnului.....	64
23. Oare nu ți-am spus că te voi ajuta? - vindecarea dependenței de	

pastile, ajutor la examene.....	66
24. Ocrotitorul fratelui meu.....	69
25. Pacea sfântului Efrem - ajutor la servicii.....	71
26. Vindecări și ajutor la operația chirurgicală.....	72
27. M-a vindecat de vertij.....	74
28. Găsirea documentului pierdut.....	75
29. Câteva secunde până la minune - găsirea documentelor.....	76
30. Incendiul de la Nea Makri.....	77
31. Taximetristul - izbăvire de droguri, băutură și sinucidere.....	80
32. Izbăvire de patima banilor.....	81
33. Ajutătorul călătorilor - vindecare de rău de mașină și ajutor la examene.....	82
34. La moaștele sfântului Efrem cel Nou.....	83
35. Binecuvântarea mâncării, vindecare sufletească și trupească.....	84
36. „Ai vrut să mă vezi, iată-mă!”.....	90
37. Sub ocrotirea sfântului Efrem - vindecări, ajutor la naștere.....	91
38. Fotografia credinței.....	94
39. Pruncul îi va purta numele! - zămislire de copii, găsirea obiectelor pierdute.....	98

40. Vindecare de boală a colonului.....	101
41. Tămăduire neîntârziată.....	102
42. Cu adevărat aveți Sfinți în Biserica Ortodoxă!.....	104
5 5	
43. „Nu-ți face griji!” - vindecare de atac cerebral.....	105
44. Cu adevărat, acest Sfânt este grabnic ajutor! - găsirea actelor	108
45. Binecuvântare și zămislire de copii.....	109
46. Ocrotitorul casei - ferire de inundatie.....	110
47. Vindecare de depresie și deznădejde și găsirea unui servici.....	110
48. La prăznuirea Sfântului Efrem cel Nou - ajutor la naștere, vindecări	111
49. Tămăduitor sufletului și trupului - vindecare de boli de inimă..	112
50. „Tu și armata ta de Sfinți...” - Cu Sfântul Efrem la examen - ajutor	115
la examen.....	
51. Trei vindecări minunate - vindecare de megacolon congenital,	
hidrocefalie și gânduri rele.....	117
52. Ocrotitorul și tămăduitorul pruncilor - vindecare de dilatare	
pelvicaliceală a rinichiului	120
120	
53. Biruința veșnică a sfinților - vindecare de dureri de cap și de atac	
demonic în timpul	
555	
r »	
r	
somnului. Sfântul Ilie Lăcătușul.....	121
5	

54. O nouă zi de naștere - vindecare și ajutor la intervenție chirurgicală.....	123
55. „Ajutor de la Sfântul Efrem, cel care ne ajută să fim blânzi ca el” - vindecări sufletești și trupești.....	125
56. Dezintoxicare - vindecare de patima băuturii, ajutor la angajare și mărire de salariu..	126
57. Vindecări ale sufletului.....	128
58. Izbăvire din coma produsă de accident rutier.....	130
59. Minunile se țin lanț - naștere de copii, vindecări.....	135
60. Cu brațele deschise.....	139
61. Ferire de frig și dogoare - ferire de răceli și insolație, vindecări 141	
62. Vindecarea febrei și a reumatismului.....	143
63. Cu moartea pe moarte călcând - întoarcerea la Dumnezeu.....	144
64. Ajutor de nădejde - vindecare de intoxicație și diaree.....	147
65. Vindecarea excrescențelor apărute pe piele.....	149
66. Vindecarea problemelor de ochi și pancreas, ferire de inundații, ajutor la pensionare, ajutor la angajare, Taina Sfintei Cununii....	151
67. Vindecări, ajutor în călătorii.....	154
68. În trecere - vindecarea durerilor de coloană.....	162
69. Papucul Sfântului Efrem.....	163

70. Vă ajută când nici nu gândiți! - ajutor la admiterea la facultate în străinătate, găsirea unui servici în străinătate, vindecări.....	167
71. Ajutor la naștere, vindecarea sindromului Down.....	169
72. Pur și simplu am încredere în Sfântul Efrem! - ajutor la examene	171
73. Ferire de chiuretaj.....	173
74. împreună-călătorul - vindecări.....	175
75. Tămăduirea de frică.....	177
76. Cred, Sfinte Efrem, ajută necredinței mele! - odihnă în timpul somnului și repararea computerului.....	181
77. Purtarea de grijă a lui Dumnezeu.....	183
78. Evitarea procesului în instanță, binecuvântările Sfântului Efrem	185
79. Trei mărturii ale ajutorului Sfântului Efrem.....	190
80. Mulțumim pentru tot ajutorul - vindecare de astm bronșic, ajutor în găsirea unui servici	192
81. Călugărul din vis.....	193
82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări.....	194
83. Vindecări și ajutor la angajare.....	197
84. Ajutorul sfântului Efrem pentru împăcare în familie.....	200
85. 3 lei, 3 zile - ajutor financiar.....	201
86. Izbăvire din mâhnire.....	203

87. Ajutor la examen.....	204
88. Sfânta Liturghie în ziua Sfântului Efrem.....	205
89. Ajutorul Sfântului Efrem la servicii, vindecări, naștere de copii	206
90. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui! - ajutor la angajare, vindecări.....	208
91. Untdelemnul tămăduitor - vindecarea durerilor de cap.....	210
92. Un post de profesoară la oraș.....	211
93. Ajutorul Sfântului Efrem în accident rutier, la examene.....	212
94. Rugăciunile au dat roade - ajutor financiar, ajutor la naștere. .	213
95. Vindecări sufletești și trupești.....	213
96. O bună nădejde - ajutor la examene.....	220
97. Vindecarea durerii de mână.....	221
98. Neîncredere spulberată - evitarea intervenției chirurgicale.....	222
99. L-am descoperit pe Sfântul Efrem cel Nou - vindecări.....	223
100. „Cu adevărat, mare este Sfântul Efrem cel Nou, dar și Sfântul Nectarie” - vindecări trupești și tămăduirea lipsei somnului.....	224
101. Veghind asupra noastră - vindecări, ajutor în creșterea copiilor 225	
102. Multe și nenumărate minuni.....	227
Scurtă biografie a Sfântului Efrem.....	232
Despre Maica Macaria, egumena Mănăstirii de la Nea Makri, cea	

învrednicită de

Dumnezeu să găsească moaștele Sfântului Efrem.....	233
Muntele neprihăniților.....	236
Maica Macaria, ai cărei pași au purtat-o, peste ani, pe aceleași meleaguri, povestește.....	237
Mesajul din 29 aprilie 1966 despre mucenie.....	239
„Vreau ca mormântul să fie în biserică”.....	240
Viata Sfântului Efrem cel Nou.....	241
Paraclisul Sfântului mare mucenic Efrem cel Nou.....	244
Paraclisul al doilea al Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou.....	257

Acatistul întâi al Sfântului Efrem cel Nou.....	271
Acatistul al doilea al Sfântului Efrem cel Nou	

284

Prolog

/V

Înainte de orice cuvânt, ne exprimăm mulțumirea către Sfântul Efrem cel Nou pentru că a binevoit și a rânduit ca această carte să vadă lumina tiparului, iar prin filele ei, personalitatea sa duhovnicească extraordinară să fie mai bine cunoscută și de noi, românii. Fără nici o exagerare, se poate spune că această carte este un dar pe care Sfântul Efrem îl face românilor, iar celui care va parcurge paginile îi va fi dat să vadă cât de aproape le este Sfântul tuturor celor care i se roagă.

/V

Întru începutul cărții am așezat o biografie a Sfântului Efrem, urmată de o scurtă relatare privitoare la canonizarea sa, care s-a săvârșit în Biserica Ortodoxă Greacă

/V

în primăvara anului 2011. În continuare am așezat două cuvinte de laudă în cinstea Cuviosului Efrem, rostite de către Părintele Ciprian Negreanu de la Biserica Ortodoxă Misionară a Studenților din Cluj-Napoca, unde se păstrează și papucul Sfântului Efrem. Prin aceste cuvântări de mare folos sufletesc - rostite la prăznuirile din 5 mai 2009 și 2011 - ne sunt dezvăluite lucruri de mare preț despre viața, nevoințele și mucenicia acestui mare Cuvios al lui Dumnezeu.

Partea cea mai cuprinzătoare a cărții este alcătuită din mărturiile celor care au fost ajutați în nenumărate feluri de către Sfântul Efrem. Chiar și numai citirea acestor mărturii are puterea să mijlocească o vedere cuprinzătoare a darurilor pe care Dumnezeu le revarsă cu îmbelșugare spre noi prin Sfântul Său iubit. Nu ne îndoim că numărul acestor mărturii se va înmulți o dată cu trecerea timpului și îi îndemnăm pe toți care au fost, sunt sau vor fi ajutați de către Sfântul Efrem, să mărturisească în scris cele petrecute,

căci în orice binefacere dăruită de Sus este pus potențial întreg și pentru ajutorarea semenului nostru. Cei care doresc, pot trimite mărturiile lor la următoarele adrese: sign2art@yahoo.com sau milostiviri@gmail.com urmând ca scrisorile primite să fie publicate în edițiile viitoare ale cărții, pentru a se folosi cât mai mulți oameni de darurile Sfântului Efrem.

/V

Încă de pe acum, aducem mulțumirile noastre tuturor celor care ne vor trimite mărturiile lor, însă deopotrivă le mulțumim și celor care, învrednicindu-se de harul lui Dumnezeu prin rugăciunile Sfântului Său Tămăduitor și Mare Mucenic Efrem, ne-au transmis mărturiile lor, uneori succinte, alteori asemenea unor amănunțite spovedanii.

O mulțumire specială aducem Părintelui Ciprian Negreanu, fără de al cărui ajutor - știut ori neștiut de noi - această carte nu ar fi văzut lumina tiparului. De asemenea, ținem să îi mulțumim Olgăi Bersan atât pentru traducerea mărturiilor minunilor săvârșite de Sfântul Efrem pe alte meleaguri, cât și pentru ajutorul statornic. Suntem încredințați că însuși Sfântul Efrem va răsplăti tuturor celor care au ostenit pentru încheierea acestei cărți, așa cum numai el știe și poate să o facă.

Primește, Sfinte Efrem, această puțină osteneală ce ți se aduce și îți este închinată și economisește-o pe ea așa cum știi de cuviință, iar pe noi iartă-ne pentru mulțimea neputințelor și neajungerilor noastre. Sporește-ne, dumnezeiescule Părinte Efrem, credința și nădejdea întru tine căci, cel care a cunoscut o dată harul milostivirilor

tale, s-a îndulcit de dragostea dumnezeiască și nu te mai poate uita. Fă-te nouă povățuitor, părinte, ocrotitor, frate și prieten de taină, pune în inimile noastre cuvântul cel de folos și ne învață să-L iubim pe Mântuitorul Hristos măcar cu un strop din noianul dragostei tale dumnezeiești. Primește-ne, Părinte Efrem, și nu ne trece cu vederea, căci credem cu adevărat că Unul este Dumnezeuul tău și Dumnezeuul nostru - Mântuitorul Iisus Hristos!

Viata Sfântului mare mucenic și tămăduitor Efrem cel Nou

9

9

/v

În viețile Sfinților consemnate de aghiografie, cei care mărturisesc în scris evenimentele și momentele mai de seamă din viața persoanelor cărora încearcă să le contureze portretul duhovnicesc, au cunoscut îndeaproape ori din tradiție viața acelor

/V

oameni sfinți despre care mărturisesc. Însă în cetele Sfinților se află mulți, nenumărați, care s-au rugat Domnului cu tot dinadinsul să rămână deplin necunoscuți în lumea pământească. Celor mai mulți dintre aceștia, Dumnezeu le împlinește dorința, însă pe unii

- din nemărginita Sa bunătate - îi dăruiește pământenilor spre folos și mântuire. Dintre aceștia îi pomenim doar pe câțiva dintre Sfinții nou arătați: Rafail, Irina și Nicolae, precum și Sfântul Efrem cel Nou.

Practic, izvoarele istorice concrete despre Sfântul Efrem s-au pierdut sau lipsesc cu desăvârșire. Iconomia lui Dumnezeu a lucrat aici cu totul diferit, Domnul suflând din Duhul Său cel Sfânt acolo unde a știut că se va ridica răspuns și faptă dumnezeiască. Persoana prin care Sfântul Efrem a binevoit să se facă cunoscut întregii lumi este Maica Macaria Pe numele din lume Margarita Desipri, ea s-a născut în 12 martie 1911 în sătucul Fataladi din Insula Tinos din Marea Egee. A intrat în mănăstire pe 11 decembrie 1930, mai apoi primind în 31 iunie 1932 tunderea în monahism cu numele Macaria. Aprinzându-se cu râvnă pentru cunoștința Sfinților lui Dumnezeu și voind a cunoaște nemijlocit cum viețuiau și se osteneau vechii pustnici greci, ea s-a retras la Nea Makri, într-un loc în care se știa prin tradiție că este una dintre cele mai vechi vetre pustnicești ale aceluia ținut.

După multă rugăciune și statornicie în râvna lăuntrică pentru a afla cum viețuiseră Sfinții nevoitori ai acelor locuri, Mântuitorul Hristos i-a descoperit Maicii Macaria osemintele Sfântului Mare Mucenic Efrem. Acest lucru se petrecea în 3 ianuarie 1950, iar Maica Macaria era aproape de vârsta de 40 de ani, foarte apropiată de a celui ale cărui moaște i-au fost descoperite de Mântuitorul. Iată cât de minunat a lucrat Domnul, dăruind răspuns Maicii Macaria nu un cuvânt, ci un Sfânt de o vârstă foarte apropiată de a ei. Cu adevărat, cuvintele cele mai frumoase ale lui Dumnezeu sunt tocmai Sfinții.

Prin viața și mărturia sa neîncetată, Maica Macaria a vestit tuturor cele descoperite de către Sfântul Efrem, pe locul unde fuseseră aflate sfintele moaște ridicându-se o Mănăstire închinată Marelui Mucenic. Până la sfârșitul vieții sale, stareța

Macaria a fost o adevărată pildă de credință și rugăciune, urmând pe cât i-a fost cu putință nevoințele și ostenele pustnicești ale Sfântului Efrem. Cuvioasa Macaria a trecut la cele veșnice în 23 aprilie 1999, la praznicul Sfântului Gheorghe, fiind în vârstă de 88 de ani.

Din descoperirile dumnezeiești pe care Sfântul Efrem le-a făcut nemijlocit Maicii Macaria, precum și altor viețuitoare ale obștii sau apropiați ai Mănăstirii, s-a conturat o biografie al cărei autor este însuși Sfântul Efrem.

Numele său din lume a fost Constantinos Morfis și s-a născut în orașul Trikala, în 14 septembrie 1384, în ziua prăznuirii Sfintei Cruci. Sfântul Efrem a rămas de mic orfan de tată și a crescut în multe nevoi dimpreună cu mama sa văduvă și cei șase frați ai lui. Dar harul lui Dumnezeu a mângâiat adeseori inimile lor, iar mai apoi a ridicat din mijlocul lor un mare Sfânt al Bisericii Mântuitorului Hristos.

În anul 1393, orașul Trikala din regiunea Thessalia a fost cucerit de otomani, iar în 1395, în Tesalonic au început „recrutările” de noi soldați pentru armata turcească. Acești soldați erau numiți ieniceri și nu erau nimic altceva decât băieți și tineri creștini cu vârsta cuprinsă între 14 și 20 de ani. Ei erau luați cu sila de mici din familiile lor, fiind crescuți într-un regim cazon și auster de către turci, spălându-li-se mințile și fiind îndoctrinați cu credința în islam. Ajunși la vârsta la care puteau fi sacrificați pentru țelurile sultanului, ei deveneau armata de bază și totodată corpul de elită al soldaților

Imperiului Otoman.

Pe când avea 14 ani, în 1398, pentru a nu fi luat cu sila în oștile turcești, Sfântul Efrem și-a părăsit mama văduvă și frații, și a intrat în Mănăstirea Bunevestiri de pe Muntele Amonon din Attica, unde a viețuit vreme de aproape 27 de ani, trăind în curăție, ascultare și mari nevoițe pustnicești, devenind locaș al Sfântului Duh. După ce a împlinit 30 de ani, Sfântul Efrem a primit hirotonia întru preot.

/V

În anul 1424, turcii au copleșit Mănăstirea și au distrus-o, măcelărindu-i ori decapitându-i pe toți călugării din obște. Deoarece Sfântul Efrem se nevoia într-o peșteră

/V

pustnicească, a fost izbăvit de această moarte cumplită. Însă în timpul unei razii din toamna anului 1425, Sfântul a fost aflat de turci în Mănăstire și a fost rob de îndată. Din ziua de 14 septembrie, când împlinea 41 de ani, Sfântul Efrem și-a început urcușul mucenicesc căci, vreme de opt luni și jumătate, turcii l-au chinuit în fel și chip, nădăjduind să-l facă să se lepede de Hristos și să-l mărturisească pe *Alah* drept Dumnezeu. Astfel, ziua de 14 septembrie a devenit pentru Sfântul Efrem o a doua naștere prin crucea pătimirilor.

Rămânând netulburat și luminos prin rugăciune și credință, Sfântul Efrem a fost torturat în chip cumplit de către turci, tocmai în curtea Mănăstirii în care se nevoise atâția ani. Apoi turcii l-au închis într-o cămăruță mică, fără hrană sau apă, bătându-l în fiecare zi și sperând că-l vor birui și se va lepăda de Hristos pentru a deveni musulman. Vreme de mai multe luni, Sfântul Efrem a îndurat chinuri și torturi groaznice. Când turcii au priceput că, orice vor face, Sfântul va rămâne credincios lui Hristos, au hotărât să-l

/V

omoare la praznicul învierii, spre mai multă batjocorire a creștinătății.

Din pricină că turcii nu au izbutit să-l înfrângă pe Sfântul Efrem prin nici un fel de căznire, dar și pentru ca el să nu fie o pildă de stăruință în credința în Hristos, păgânii l-au spânzurat cu picioarele în sus de un dud și i-au înfipt un tăciune aprins în pânțele. Rugăciunea către Dumnezeu a fost nedezipită de buzele Sfântului Efrem și astfel a avut putere să biruiască până în sfârșit toate caznele agarenilor, iar sufletul și l-a dat lui Dumnezeu tot prin rugăciune.

În vremea celor din urmă pătimiri ale Cuviosului Mucenic, batjocoritorii turcii strigau către el: „Unde este Dumnezeuul tău?! De ce nu te ajută?!”, iar Sfântul Efrem se ruga astfel: „O, Dumnezeule, nu ține seama de cuvintele acestor oameni, ci făcă-se voia Ta, căci Tu le-ai rânduit pe acestea!”.

Din cele descoperite Maicii Macaria în chip dumnezeiesc, aflăm că atunci când turcii l-au atârnat pe Sfântul Efrem de dud, l-au bătut până l-au sleit de puteri. Ca să îl trezească din starea de sfârșeală, au început să-l tragă de barbă și să i-o smulgă. Din pricina multelor bățai, hainele Sfântului erau numai zdrențe, trupul fiindu-i acoperit mai mult de răni și sânge decât de veșminte. Priveliștea era cutremurător de jalnică. Cu toate acestea, îndrăcirea turcilor nu avea măsură și pofta lor nebună nu se sătura de sânge. Atunci unul dintre chinuitori a luat un tăciune aprins și, luându-și avânt, l-a înfipt cu toată puterea în pânțele Sfântului Efrem. Durerea va fi fost atât de mare, încât mintea omenească nu poate să și-o închipuie și să o cuprindă în cuvinte. Sângele curgea din pânțele, însă turcii nu s-au oprit nici acum. Trupul Sfântului se zvârcolea de durere și toate mădularele îi erau o rană. Apoi, din pricina suferinței, Sfântul și-a pierdut puterea de a mai grăi și s-a rugat Domnului în taină să îi ierte păcatele. Din gura lui a tâșnit sânge și salivă, iar pământul dimprejur era deja înroșit de sânge și de bucăți din carnea lui. Gândindu-se că a murit, turcii l-au dat jos din copac, iar trupul Sfântului a căzut la

pământ. îndrăcirea lor nu avea saț în cruzime, așa încât turcii au început să lovească cu piciorul în Sfânt și să-l bată cu toată puterea.

După o vreme, Sfântul Efrem a deschis ochii și a rostit: „Doamne, în mâinile Tale încredințez duhul meu”, și odată cu aceste cuvinte sufletul lui a părăsit trupul. Era la ora 9 dimineața, în ziua de 5 mai a anului 1426 - fiind atunci în Marțea Luminată, a treia

—

/V

zi de Paști. Turcii au făcut acest lucru spre a defăima și urâți marele praznic al învierii Domnului, însă nu ne îndoim că atunci când au plecat și ei din viața aceasta, Dumnezeu le-a arătat că acela pe care l-au chinuit cu atâta bestialitate a dobândit viața fără de moarte.

Turcii au batjocorit și ciopârțit trupul Sfântului după ce acesta și-a încredințat duhul în mâinile lui Dumnezeu, iar mai apoi rămășițele pământești au fost adunate și îngropate cu cinste de către țărani creștini din împrejurimile Mănăstirii.

Este cu neputință a cuprinde în câteva cuvinte însemnătatea jertfei Sfântului

/V

Efrem, însă vom pomeni doar un singur lucru. În răstignirea lăuntrică pe care Sfântul Efrem a trăit-o în întreaga sa viață călugărească și pustnicească, a cuprins și a îmbrățișat întreaga fire omenească, socotind păcatele tuturor ca fiind ale sale și pocăindu-se pentru ele înaintea lui Dumnezeu. Aceasta este însăși dragostea și prietenia lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care ne-a grăit: „Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul său să și-l pună pentru prietenii săi” (Ioan 15, 13). Ce suspinuri lăuntrice se vor fi împletit cu lacrimi în peștera sa pustnicească, ce foc curățitor al rugăciunii a revărsat Sfântul Efrem asupra întregii firi omenești, câte cercetări ale luminii dumnezeiești îl vor fi îmbrățișat pe Marele Cuvios, nu ne sunt nouă cu puțință a le ști. Dar neîndoielnic că acestea toate vor fi fost, căci ele sunt hrană tare și pe potriva caznelor mucenicești pe care Sfântul Efrem le-a pățimit mai pe urmă.

Sfântul Efrem L-a slăvit pe Dumnezeu prin viața și prin moartea Sa, iar Domnul i-a dăruit harul săvârșirii de minuni, pentru ca el să ne slujească pe noi, cei cu totul nevrednici și de a ridica privirea către acest dumnezeiesc Cuvios și Mucenic. Iartă-ne, Sfinte Efrem, căci suntem niște sărmani și amărâți și te rugăm nu ne lipsi de rugăciunea, binecuvântarea și prietenia ta cea minunată!

Este lucru adevărat tuturor că aceia care se închină și cinstesc cu dragoste și credință moaștele Sfântului Efrem dobândesc grabnic ajutor, tămăduindu-se de nenumărate boli, adesea incurabile, Sfântul dăruind grabnic răspuns celor care îl roagă. Trebuie știut că Sfântul Efrem este nepărtinitor și răspunde cu grabire tuturor celor care i se roagă cu credință, indiferent în ce colț al lumii s-ar afla cel care îl cheamă în ajutor. Deoarece a ajutat mulți tineri aflați în situații limită, Sfântul Efrem cel Nou este socotit

pe drept cuvânt și ocrotitorul celor dependenți de droguri, al celor cuprinși de depresie și al celor deznădăjduiți.

Minunile, binefacerile și ajutorul pe care le dăruiește Sfântul Efrem ni-l descoperă ca pe un Părinte foarte apropiat și nespus de bun, care nu numai că ne știe toate durerile, ci ne și poate ajuta ca nimeni altcineva. Poate părea smintitor pentru unii, însă Dumnezeu este Cel Care i-a dat Sfântului Efrem puterea de a face atât de multe minuni în generația noastră. Sfântul Efrem se arată în chip văzut și vorbește cu oamenii în mod repetat și cât se poate de firesc. El dăruiește mângâiere ori tămăduire celor care poartă crucea bolilor incurabile, iar doctorii ajung să fie uimiți că s-a găsit vindecare acolo unde știința medicală nu poate decât să spună că nu mai e nimic de făcut. Dumnezeu ni le dăruiește pe toate acestea, pentru ca prin ele să ajungem să cunoaștem bunătatea și nespusa Sa milostivire și să nu ne pierdem nădejdea întru El în acest veac al apostaziei și urâciunilor, al lipsei de dragoste și al prisosului trupesc.

Pentru a înțelege mai bine iconomia lui Dumnezeu săvârșită prin minunile Sfântului Efrem, se cuvine să luăm aminte la un fragment dintr-un interviu luat teologului grec Nikolas Sotiropoulos, un apropiat al Maicii Macaria Despiri. Iată ce mărturisește dânsul:

«La Nea Makri, în Attica, la renumitele moaște ale Sfântului Efrem, Stareței Macaria Despiri - care este o persoană foarte duhovnicească - i-a fost dat să audă de la Sfântul Efrem aceste cuvinte: „Voi face multe minuni”.

Deoarece Sfântul Efrem face multe minuni - adică e în foarte mare măsură un făcător de minuni -, el se aseamănă duhovnicește cu Sfântul Rafail din Mitilene.

„Voi face multe minuni” - i-a spus Sfântul Efrem Stareței Macaria când i s-a

/V

/V

arătat nemijlocit. „Îi voi ajuta pe mulți, înainte să vină suferințele!... înainte să vină nenorocirile”.

Am auzit eu însumi aceasta de mai multe ori de la egumena Mănăstirii de la Nea Makri. Este o persoană foarte duhovnicească, ea fiind cea căreia i s-a descoperit Sfântul Efrem. Acesta a fost îngropat vreme de 500 de ani și el însuși i-a arătat egumenei locul unde era îngropat. Ea a săpat în acel loc și a găsit moaștele. Sfântul Efrem face multe minuni. Fără îndoială, având în vedere scrierile și proorociile Părinților, din pricină că nu ne pocăim, ne sunt pregătite suferințe...»

Astăzi, la Mănăstirea de la Nea Makri se află moaștele întregi și frumos mirositoare ale Sfântului Efrem cel Nou, Mucenicul și Tămăduitorul, marele făcător de minuni și grabnicul ajutorător întru nevoi. Mănăstirea Sfântului Efrem are hramul Buneivestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, fiind, în zilele noastre, unul dintre cele mai vizitate așezăminte monahale din Grecia. Acest sfânt locaș se află în regiunea Attica, în partea vestică a localității Nea Makri, la o distanță de aproximativ 30 de

kilometri de Atena, coordonatele GPS fiind 38.075063 / 23.953816. Mănăstirea ține de Sfânta Mitropolie a Kifissiei, Maroussiului și Oroposului și o are ca stareță pe Maica Theodosia Mathioudaki. Pelerinii pot vizita zilnic acest locaș între orele 7-12 și 16-18.

Ayioț Epat|i Ispa Koivo|3iaKf| Movf|

EDayysA,ia|iOi3 xrtj ©soiokou 190 05 Nsa

M&Kpr|

Annunciation Monastery Holy New

Martyr Ephraim Nea Makri - Attica

190 05 Greece

Tr\X. [0030] 22940-91202

Phone: [0030] 22940-91202

Trecerea în rândul sfinților a cuviosului mare mucenic Efrem cel Nou,
tămăduitorul și marele făcător de minuni

9

Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice l-a trecut pe Sfântul Efrem de la Nea Makri în rândul Sfinților Bisericii Greciei, în ziua de 4 martie 2011.

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei a trimis Patriarhului Ecumenic Bartolomeu o scrisoare prin care cerea recunoașterea ca Sfânt al Bisericii Ortodoxe a Sfântului Efrem,

care a mucenicit în 1426 și ale cărui moaște făcătoare de minuni au fost descoperite prin rânduială dumnezeiască în 1950. La șaizeci de ani după descoperirea moaștelor Sfântului, Sfântul Sinod al Greciei, într-o scrisoare trimisă - după rânduială - Patriarhului Ecumenic, singurul cu putere să îndeplinească cererea, a cerut ca pomenirea lui să fie săvârșită atât în 5 mai, cât și în 3 ianuarie, deoarece la data aceasta din urmă au fost descoperite sfintele sale moaște.

Sfântul Sinod i-a scris Patriarhului că Sfântul Efrem este recunoscut de ortodocșii din întreaga lume ca Sfânt. A afirmat apoi că „numărul pelerinilor este foarte mare, iar duminica și de sărbători la mănăstire vine un noian de pelerini din întreaga Grecia... Cinstirea Sfântului Efrem cel Nou este răspândită pretutindeni în Grecia și în afara ei... Există biserici închinare Sfântului în Sitia și Tinos... Icoanele Sfântului sunt venerate în întreaga lume ortodoxă”.

/V

încercări de a-l trece pe Efrem în rândul Sfinților s-au mai făcut în 1997, în vremea Arhiepiscopului Hristodul al Atenei și a toată Grecia, la inițiativa Mitropolitului Panteleimon (Bezeniti) de Attica. Mitropolitul scria atunci într-o scrisoare că, „după rânduiala și tradiția ortodoxă, Biserica Ortodoxă proclamă și stabilește Sfinții potrivit cu conștiința sobornicească eclesială, iar autoritatea administrativă a Bisericii doar confirmă credința poporului evlavios și o asemenea decizie este de natură constatatoare”.

Mitropolitul Panteleimon se referea la minunile Sfântului și la miile de pelerini care veneau la mănăstire an de an. Un an mai târziu, în timp ce Sfântul Sinod al Greciei solicita Patriarhiei Ecumenice să-l treacă pe Mucenic în rândul Sfinților, a izbucnit un conflict între Mitropolitul de Attica și Mănăstirea unde se află moaștele Sfântului Efrem și procedura de canonizare a rămas neisprăvită.

Trecându-se peste toate involburările omenești, în cele din urmă, canonizarea Sfântului Efrem a fost proclamată în anul 2011.

ENCICLICĂ*

către evlaviosul sfințit cler, către frățiile monahale și către poporul numit sfânt din Sfânta noastră Mitropolie „Viețile fericiților bărbați, predate nouă în scris, ca niște icoane înșuflețite... spre imitarea

faptelor bune ne sunt puse înainte”

(Sfântul Vasile cel Mare)

Iubiți fii ai Bisericii,

Cercetarea vieților Sfinților, ale Cuvioșilor și Martirilor credinței noastre

atotneprihănite este o datorie sfântă a tuturor. Îndeletnicirea credincioșilor cu cercetarea acestei mulțimi nesfârșite a aleșilor lui Dumnezeu constituie o posibilitate prielnică și de Dumnezeu hărăzită de a dobândi puteri duhovnicești, de a ne întări credința și de a ne îmbărbăta, așa încât, călcând pe urmele pașilor Sfinților și imitând viața și luptele lor și ținând poruncile Domnului, să devenim împreună-cetățeni cu Sfinții, așa cum literal întărește Pavel, Apostolul Neamurilor.

Sfințenia nu se limitează, desigur, la o anumită perioadă a vieții Bisericii noastre, nici nu este un fruct oprit pentru cei mai mulți. Este o aspirație comună și o poruncă, o invitație a Domnului adresată tuturor. Sfinți întâlnim neîntrerupt din primele veacuri creștine - uneori mai mulți, alteori mai puțini - până în zilele noastre. Printr-o credință profundă și prin faptele noastre bineplăcute lui Dumnezeu, prin ținerea cu credincioșie a poruncilor Domnului și prin viața noastră în Hristos, să ne înălțăm treptat spre sfere mai înalte de duhovnicie, să ne sfințim, să ne desăvârșim, așa încât la sfârșitul nostru să ni se dăruiască cununa sfințeniei ca prețioasă biruință, ca preafrumos câștig al vieții noastre întru Hristos.

Această înaintare către desăvârșire și sfințenie nu este ușoară. Lupta este dură și războiul nevăzut necruțător. De aceea mulți dintre noi ne vlăguim, ne descurajăm, abandonăm efortul. Cu toții însă suntem „chemați” la lăcașurile Raiului.

Sfinții sunt locuitori ai Raiului, aproape de tronul Domnului. Nu s-au rupt

însă de om și nu sunt nepăsători față de el, de nevoile și de problemele lui. Sunt foarte multe mesaje pe care ni le trimit și foarte clare mărturiile lor de dragoste față de cei care apelează la ei. Țin mereu urechea deschisă, aleargă înainte spre a ajuta, sunt împreună- pătimitori și îmbărbătează, scapă din nevoi și vindecă de boli.

Un asemenea locuitor al Raiului, Martir al credinței și Cuvios, este și cel de curând trecut în rândul Sfinților Bisericii noastre, Sfântul Cuvios Mucenic Efrem cel Nou, Făcătorul de minuni, cel din Sfânta Mănăstire a Bunevestiri a Născătoarei de Dumnezeu de pe Muntele Neprihăniților, de lângă Nea Makri, din sfânta noastră Mitropolie.

Socotim că este binecuvântarea lui Dumnezeu să ni se rânduiască nouă, celui mai mic între episcopi, să pornim demersurile de recunoaștere și trecere a acestuia în rândul Sfinților Bisericii Ortodoxe, spre folosul tuturor.

De aceea, cu deosebită bucurie și veselie duhovnicească, prin prezenta noastră enciclică vă anunțăm că Sfântul Sinod al Bisericii Greciei, prin enciclica cu numărul de protocol 1664/958/22-3-2011, a adus la cunoștință cu bună-plăcere că, „potrivit scrisorii cu numărul de protocol 217, din ziua a 1 i a lunii martie, ac., a Preafericitului Patriarh Ecumenic Bartolomeu al Sfintei și Marii Biserici a lui Hristos din Constantinopol, urmând practica și rânduiala în vigoare a Sfintei noastre Biserici, a fost înscris de curând, în dipticele Sfinților Bisericii noastre, Sfântul și Slăvitul Cuvios

Mucenic Efrem cel Nou, cel din muntele Neprihăniților, care s-a săvârșit în chip martiric și a cărui pomenire se săvârșește pe 5 mai a fiecărui an, iar găsierea moaștelor sale se sărbătorește pe 3 ianuarie a fiecărui an”, după cum consemnează actul patriarhal și sinodal emis cu privire la aceasta.

Prin urmare, părintește vă îndemn ca la Dumnezeieștile Liturghii să cinstiți și cu imne de laudă să prăznuiți pe Sfântul și Slăvitul Cuvios Mucenic Efrem cel Nou, Făcătorul de minuni, în zilele de pomenire ale acestuia, ca totdeauna să avem mijlocirea lui către Dumnezeu.

Potrivit celor de mai sus și în concluzie, ne rugăm ca Domnul și Dumnezeul nostru, Cel minunat întru Sfinții Săi, pentru rugăciunile Sfântului și Slăvitului Cuvios Mucenic Efrem cel Nou, Făcătorul de minuni, să ne acopere și să ne păzească pe noi pe toți, care cu evlavie îl cinstim pe Sfântul Făcător de minuni și să ne călăuzească la pășunile mântuitoare.

Al vostru rugător înflăcărat către Domnul și către Sfântul Efrem

+ CHIRIL

Mitropolitul Kifissiei, Amaroussiului și Oroposului

[*Enciclica nr. 10, dată în 5 aprilie 2011 de către Mitropolia Kifissiei, Amaroussiului și Oroposului. Traducerea din greacă a acestei enciclice a fost realizată de Anna Theodorou și e preluată de la <http://graiulortodox.wordpress.com/2011/04/24/>.

Sărbătoarea canonizării Sfântului Efrem cel Nou s-a săvârșit în ziua de 5 mai 2011 la

Sfânta Mănăstire a Bunevestiri a Născătoarei de Dumnezeu de pe Colina Neprihăniților, de lângă Nea Makri. O înregistrare video a solemnităților desfășurate la Mănăstirea Sfântului Efrem poate fi văzută la adresa: http://video.crestinortodox.ro/QnmRBqlRYgt/Canonizarea_Sfantului_Efrem_cel_Nou.html.

/V

În urma canonizării Sfântului Efrem de către Sfântul Sinod al Patriarhiei de la Constantinopol, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse a analizat în ședința de lucru din zilele de 28-29 decembrie 2011 raportul pentru canonizarea Sfântului Mucenic Efrem cel Nou propus de președintele Departamentului de relații externe al Patriarhiei Moscovei, Mitropolitul Ilarion Alfeiev de Volokolamsk, și a hotărât introducerea Sfântului în calendarul ortodox rus, stabilind ca sărbătoarea în cinstea sa să aibă loc în fiecare an pe 5 mai (18 mai în calendarul rus), ziua în care Sfântul a suferit martiriul].

Martiriul Sfântului mare mucenic Efrem cel Nou -Cuvânt de prăznuire rostit de Părintele Ciprian Negreanu în Biserica Studenților din Cluj-Napoca (05 mai 2009)

/V

În ziua de 5 mai este prăznuit Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou, un Sfânt

despre care am vorbit și în anii trecuți și despre care se cuvine să vorbim mulți ani de acum înainte. Sfântul Efrem a murit mucenicește la anul 1526, la Mănăstirea sa de pe Colina Neprihăniților, din apropiere de Atena. Tot în acest fel au fost uciși de turci și Sfântul Rafail ieromonahul, cu Sfântul Nicolae monahul și Irina cea micuță, care au pățimit dimpreună. Dumnezeu a binevoit să îi descopere pe toți acești Sfinți după sute de ani. Lucrul ce a marcat și uimește atât la Sfântul Rafail cât și la Sfântul Efrem - dar poate mai mult la Sfântul Efrem - sunt minunile și arătările lui nenumărate, începând de la arătările în vis, arătări în realitate, vii, adevărate, arătări în timpul slujbelor închinare lui,

/V

în care el era văzut nemijlocit. Înseși moaștele sale au fost descoperite datorită faptului că el le-a arătat unde și cum sunt. Atunci când Maica Macaria - cea căreia i-a fost dezvăluit locul moaștelor - a aflat, tot dintr-o vedenie, despre felul cum a fost martirizat Sfântul Efrem, i-a adus moaștele lângă icoana lui și, chiar de atunci, din timpul slujbei, oasele lui au început să trosnească. Pare smintitor și poate unii zic: „Oare e de la Dumnezeu lucrul acesta?”. Gândiți-vă la Cuviosul Iacov Tsalikis, când mergea la racla cu moaștele Sfântului Ioan Rusul și îi spunea: „Sfinte, tu stai aici, și uite, un copilaș moare în cutare maternitate. Să te duci acum!”. Oamenii stăteau la coadă mare să se închine, veniți cu autocarele și, probabil, se minunau de câtă îndrăzneală avea acest Iacov Tsalikis, dar el era în taină prietenul Sfântului Ioan și avea încredere desăvârșită în el. Oarecum ar fi părut că-l certa pe Sfântul Ioan, însă nicidecum nu-l certa. Și Părintele Iacov, vedea cum Sfântul se ridică din raclă și zice: „Mă duc acum!”. Ceilalți oameni nu-l vedeau, dar auzeau dintr-o dată cum sfintele oseminte din raclă trosneau toate, și se cutremurau,

întrebându-se: „Ce s-a auzit?”, însă nu vedeau nimic. Tot asemenea, și în timpul slujbei,

20

precum și la alte slujbe, oasele Sfântului Efrem trosneau, chiar de erau așezate unele lângă altele. Trosneau toate, de la cele mai mari până la cele mai mici, iar icoana de

/V

asemenea. Cu adevărat, un lucru tulburător. În timpul slujbei, Sfântul Efrem se arăta trecând prin mijlocul celor din biserică, în toate veșmintele, și se înfățișa așa cum era el, preotul lui Dumnezeu, slujind și el acolo și fiind de față, viu, cu adevărat viu.

Și oare ce minuni nu a arătat acest Sfânt? Ce lucruri minunate nu i-a dat Dumnezeu să săvârșească Sfântului Efrem? Despre unele ca acestea nu putem crede decât ceea ce a zis Sfântul Rafail: „Dumnezeu ne-a dat această lucrare și puterea de a face minuni și ne-a descoperit acum, la sfârșitul veacurilor, ca să întărim poporul, căci se apropie vremea sfârșitului și ispitele sunt mari. Iar pe noi, pe care ne-a ținut ascunși atâtea veacuri, ne-a descoperit acum spre întărirea multora”. Și ca să nu zică oamenii că n-au știut, li s-a dat putere acestor Sfinți să facă mari minuni. Așa este și Sfântul Efrem - i s-a dat putere ca mari minuni să săvârșească. Cu adevărat, rari Sfinți sunt aceia către care strigi în rugăciune și să vină mai repede decât Sfântul Efrem, pentru că Dumnezeu prin excelență i-a dat puterea aceasta, acum la sfârșitul veacurilor, lui și celor care au mucenicit precum el.

Sfântul Efrem a pătimit și n-a fost cunoscut nimănui vreme de mai bine de 500 de ani. Descoperirile despre el sunt minunate, cele despre pătimirea sa mucenicească Sfântul descoperindu-le mai multor oameni. Gândiți-vă numai că maicii de acolo, de la mănăstire, Sfântul i s-a arătat în chilie, l-a văzut limpede - maica era tocmai după rugăciune și se întinsese puțin -, era înalt, foarte slab, puțin aplecat de spate, cu haină monahală, cu părul lăsat pe umeri. Haina călugărească era neagră, dar era atât de învechită, încât devenise verzuie. Arăta ca un monah adevărat, iar de un om cu astfel de înfațișare te-ai fi temut dacă l-ai fi văzut dintr-o dată în chilia ta. Și totuși, Maica Macaria a simțit multă odihnă când i-a fost dat să-l vadă. El s-a apropiat de patul ei, dar nu s-a

/V

apropiat pășind, ci a fost dintr-o dată lângă patul ei și i s-a aplecat la ureche, grăind: „In anul 1526, la 5 mai, la nouă dimineața, a murit martirizat Sfântul Efrem cel Nou”. Atunci

Maica Macaria s-a gândit: „Să mă ridic să notez”. Iar el a zis din nou: „In anul 1526, la 5 mai, la nouă dimineața, a murit martirizat Sfântul Efrem cel Nou”, repetându-i aceasta de șapte-opt ori, încât Maica Macaria se gândea că de acum va ține minte. Să ținem și noi minte că în anul 1526, la 5 mai, la 9 dimineața, a murit martirizat în chinuri groaznice Sfântul Efrem cel Nou.

Felul în care Sfântul a arătat cum a murit, e greu de explicat. De pildă, o

femeie care s-a dus să se închine icoanei lui, dintr-o dată l-a văzut acolo pe Sfântul Efrem pironit pe un copac, atârnat de picioare, trupul fiindu-i străpuns de piroane mari ca și cele cu care a fost ținut Domnul Hristos. I-au străpuns pânțele cu un tăciune mare înroșit și atât l-au lovit și l-au bătut, încât tot copacul era plin de sângele lui, iar carnea îi stătea împrăștiată împrejur. Astfel a fost martirizat Sfântul Efrem. Iar turcii stăteau de o parte și se uitau, după ce mai înainte aprinseseră sub el un foc, ca să vadă ce va face. Sfântul Efrem se ruga și astfel și-a dat duhul, în acele chinuri.

Mai apoi, o altă maică de la acea mănăstire povestește cum a fost îngropat trupul Mucenicului, mărturisindu-le acestea tot în urma unei descoperiri a Sfântului Efrem. Vreme de mai multe zile, trupul Sfântului a rămas jos lângă dud, căci nimeni în afară de turci nu știa ce se petrecuse acolo, nici unul dintre creștini îndrăznind să urce în locul unde se aflau armatele turcești.

La mai multe zile de la plecarea turcilor, câțiva săteni creștini au urcat pe Colina Neprihăniților și doar un câine - poate al mănăstirii - alerga spre locul unde a fost martirizat Sfântul Efrem. Cu adevărat, peste veacuri și câinele acesta a rămas în memoria Dumnezeirii, căci numai de acolo se putea vesti acest adevăr. Dumnezeu nu uită nimic, nici pe câinele acesta mergând plângând și înconjurând tot timpul copacul martiriului și parcă păzindu-l pe Sfântul Efrem. Celelalte batjocuri pe care le-a suferit Sfântul Efrem sunt nenumărate, însă aș vrea să mai spun că atunci când au venit cei trei țărani, dar nu se vedea trupul său agățat pe lemn, câinele nu facea decât să fugă de la țărani la trupul lui, ca și cum ar fi vrut să le spună unde e trupul Mucenicului. Atunci oamenii au înțeles că este ceva acolo și, luând de jos trupul, au strâns tot ce se putea strânge - pentru că erau

bucăți din trupul lui peste tot - și apoi l-au pus în mormânt. Povestește măicuța căreia i-a fost rânduit să vadă acestea că acel câine s-a dus și și-a băgat botul într-o scorbură și a mai scos o bucată din trupul Sfântului Efrem și a adus-o acolo. Iar maica se minuna cu câtă delicatețe ținea acel câine bucățica din trupul Mucenicului. Așadar, aceste lucruri au fost descoperite atât de detaliat, încât nici dacă am fi fost de față nu am fi văzut asemenea

/V

amănunte. Însă toate acestea s-au arătat și au rămas în memoria dumnezeiască, în pomenirea lui Dumnezeu, și sunt amintite până acum, încât le știm și noi. Sfântul Efrem este pomenit astăzi, și prin el, și pentru el, Dumnezeu a făcut și face minuni nenumărate și mari, întărind din nou credința în poporul dreptcredincios. Dumnezeu să ne ajute și să ne întărească pentru rugăciunile Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou. Amin.

Puterea mucenicilor lui Dumnezeu . Cuvânt la prăznuirea Sfântului Efrem cel Nou rostit de Părintele Ciprian Negreanu în Biserica Studenților din

Cluj-Napoca (05 mai 2011)

Astăzi este prăznuit Sfântul Mare Mucenic și Mărturisitor Efrem cel Nou din Attica, de la Nea Makri. Sfântul Efrem a fost prăznuit de greci, de tot poporul elenilor, cu mare cinste, ca un Sfânt, deși el nu era declarat Sfânt. Cărțile cu mărturii despre viața și minunile lui au apărut pretutindeni, în toată lumea, fiind traduse în multe limbi, înainte ca el să fie declarat sfânt, iar acatistul lui s-a citit cu multă râvnă și minunile s-au înmulțit și nenumărați oameni au primit ajutor; asemenea și paraclisul Sfântului Efrem și slujbele lui s-au săvârșit și s-a primit ajutor mare și aici în România și în alte părți, chiar dacă el încă

nu era declarat sfânt. Abia anul acesta (2011), în aprilie, a fost declarat de către Sinodul grec acest Sfânt, iar astăzi în Grecia, la Mănăstirea Sfântului Efrem, în Attica, se petrece cu fast această proclamare. E zi de mare sărbătoare acolo, însă cei mai mulți dintre noi, românii, nu am știut că Sfântul nu era declarat formal de Sinod, căci până la urmă am putea zice că aceasta e o declarație formală, pentru că el este sfânt înaintea lui Dumnezeu, iar poporul îl cinstea de mult. Acum a urmat să fie doar această aprobare, avizare a Sinodului, care cumva își pune ultima pecete peste cinstirea ce se aduce Sfântului Efrem. Mulți se roagă Sfântului Efrem și mulți au mare încredere în el, căci au văzut cât de grabnic vine în întâmpinarea celor care îl caută. Sfântul Efrem face multe minuni, foarte multe minuni și noi credem în ele, însă cei mai mulți dintre noi n-au știut că el n-a fost declarat Sfânt.

Astăzi este cumva împlinit în mod oficial, cu slujbele și cu rânduielile care se fac la mănăstire, e declarat în rândul Sfinților. Iarăși, foarte mulți dintre noi îl cinstim și îl iubim - atâta cât putem zice că iubim, căci nu prea avem noi dragoste, însă încercăm să avem -, dar nu prea îi știm viața. Foarte pe scurt vom pomeni cele despre viața Sfântului, iar pe cei care vor să știe mai multe îi îndemn să citească cartea închinată lui.

Toate lucrurile acestea care le voi spune și pe care le puteți citi în carte, sunt mărturisite de Sfântul Efrem, după descoperirea moaștelor sale, prin Maica Macaria; ele nu sunt știute din copilăria sa, nu sunt lăsate în scripte și nicidecum nu le-a scris cineva despre el atunci când era micuț. Toate acestea s-au aflat mult mai târziu, după mai bine de 500 de ani.

Sfântul Efrem s-a născut în ziua Sfintei Cruci, pe 14 septembrie, în anul 1384, în Grecia. Tatăl lui a murit când era încă mic, rămânând șapte copii orfani. La vârsta de 14 ani și-a închinat viața cu totul lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru Iisus Hristos și s-a dus la Mănăstirea Nea Makri de pe Colina Neprihăniților unde a rămas vreme de 27 de ani ca monah, nevoindu-se în ascultări și în tot ceea ce trebuie să facă un călugăr în mănăstire. Acest loc era cunoscut și cinstit de nevoitori, căci locașul era mult mai vechi, încă din veacurile 8-9, știindu-se că încă de pe atunci s-au sălășluit monahi pe acea Colină a Neprihăniților, sfințind acel loc. Din istoria Bizanțului știm că până în vremurile contemporane Sfântului Efrem, turcii au copleșit Asia Mică, au cucerit mare parte a Greciei, aproape tot ce însemna Bizanțul, afară de Constantinopol. Așa se face că în 1425, turcii au ajuns și la Nea Makri, iar Sfântul Efrem a fost prins, a fost închis și a stat în închisoare, într-un fel de robie, chiar acolo, vreme de mai multe luni.

Prin iconomia lui Dumnezeu, a fost prins și robit chiar în ziua sa de naștere, în ziua înălțării Sfintei Cruci - 14 septembrie. Sfântul Efrem a purtat cruce grea - Crucea lui Hristos -, așa cum și Sfântul Ioan Gură de Aur tot în această zi de 14 septembrie a adormit lângă o biserică din Armenia, purtând crucea martiriului, crucea batjocurii oamenilor, crucea hulelor adresate de ceilalți episcopi, crucea tuturor defăimărilor, pe care a purtat-o și Domnul Hristos - e aceeași Cruce. Acestora, care L-au iubit pe Mântuitorul Hristos cu tot sufletul, li s-a dat marea șansă să poarte și ei Crucea Lui - nu

/V

în plinătatea ei, ci au dus povara Domnului după a lor putere. încă din copilărie, prin

nevoințe și osteneli, prin puținul ajutor pe care îl avea - căci facea parte dintr-o familie cu șapte copii, fără de tată -, prin văduvia mamei, Sfântul Efrem a purtat crucea orfanilor, a celor necăjiți, a celor cu lipsuri. Apoi a purtat crucea monahală, a ascultării, și oare câte ascultări nu va fi trebuit să facă în mănăstire, el, un copil de 14 ani. În ziua în care a împlinit 41 de ani, a fost prins în robie de turci, iar la ce batjocuri și la ce bătăi și urâciuni a fost martor este cu neputință a ști, decât numai cele pe care le-a mărturisit el însuși. Toată această robie a durat până în ziua de 5 mai a anului următor, care era Marțea luminată - a treia zi de Paști.

De multe ori s-a întâmplat că sub jugul turcesc nenumărați arhieri, preoți și monahi din vechiul Bizanț, din Georgia, Bulgaria sau Serbia au fost omorâți, batjocoriți

de mahomedani chiar în zilele prăznirii ^{/V}învierii. Să ne aducem aminte numai de cei șase

/V

mii de mucenici din Georgia care au fost uciși în noaptea învierii. Aproape că în preajma anului 1821, când a fost revoluția grecească, nu erau Paști în care să nu fi fost spânzurat sau pironit Patriarhul Constantinopolului sau alți ierarhi în ziua de Paști. Asta era bucuria mahomedanilor, să-i spânzure pe ierarhii creștini, să-i batjocorească, să-i taie în piața

/V

publică, chiar de ziua învierii. Un lucru de acest fel s-a petrecut și cu Sfântul Mare Mucenic Efrem care, în a treia zi de Paști, a primit cununa martiriului, crucea martiriului. Așadar, nu a purtat numai crucea mărturisirii, a jertfei, a ascultării, a lăsării lumii acesteia prin făgăduințele monahale, și crucea copilului orfan, ci și crucea martiriului, adică a botezului sângelui. Chipul în care a fost batjocorit și omorât a fost neștiut de cineva, afară

/V

de cei care l-au ucis, căci nimeni n-a fost de față decât numai Dumnezeu. Însă, mai mult ca și cu oricine, s-a adevărit cu Sfântul Efrem cuvântul spus de Mântuitorul: „Cele ce se vor face la întuneric, se vor vesti la lumină, iar cele care s-au spus la ureche, se vor vesti de pe case” (Luca 12, 3). Cele ce s-au făcut acolo în taină, pe Colina Neprihăniților, când Mănăstirea fusese distrusă și nimeni nu vedea, afară de cei care făceau răul acesta și de Sfântul Efrem, cele ce s-au întâmplat acolo, s-au descoperit acum, înainte de sfârșitul veacurilor, cu o putere și cu o lumină fără de seamăn și le știe o lume întreagă. Cei ce vor să le citească le vor afla. După 500 de ani, Sfântul Efrem a descoperit tot ce s-a petrecut acolo, cum a fost răstignit cu capul în jos, cum a fost pironit bătându-i-se piroane în cap și în picioare, de care trupul îi era atârnat de un copac care încă mai dăinuie. Sfântul a descoperit și toate celelalte care s-au mai petrecut acolo, cum l-au străpuns cu o țepușă înroșită în foc, lucruri groaznice și dureroase, dar pe care Dumnezeu le știe și nici un fir din capul acestor oameni sfinți nu s-a pierdut. Nu este vorba de fir trupesesc, ci nimic din ceea ce au pățimit ei nu va fi pierdut și nici sufletul lor nu se va pierde, ci va rămâne în veșnicie, și așa este cu adevărat.

Am spus toate acestea, dar aş vrea să ajung cu cuvântul la maica stareţă de mai târziu, căreia i-a fost descoperit trupul Sfântului Efrem, pentru că noi toţi am putea fi în locul ei dacă am avea râvna şi dragostea ei. Ea a venit şi s-a sălăşluit acolo între acele ruine, căci mănăstirea a rămas în ruine până la mijlocul veacului trecut. Maica Macaria a venit singură să facă acolo ceva: să cureţe ruinele, să le repare şi să facă o mănăstire de se va putea. Ea a venit de una singură, ştiind că acolo a fost o mare mănăstire, şi cu râvnă mare a venit şi se ruga lui Dumnezeu, iar Dumnezeu răspunde acestor rugăciuni. Se ruga Domnului să-i descopere măcar pe unul dintre nevoitorii cei care au trăit acolo. Şi se întreba maica în inima ei cum vor fi trăit aici singuri acei monahi, cum se nevoiau ei, cum or fi suferit - şi cu dor îşi dorea să ştie lucrurile acestea. Nu oricui a descoperit Dumnezeu aceste lucruri minunate, nu prin oricine. S-a coborât Dumnezeu în lume, ci prin Maica lui Dumnezeu, şi dacă nu era ea, nu era prin cine să vină Domnul în lume. Ea era omul care- L putea primi pe Dumnezeu, prin care putea să coboare în lume, dar era şi o mână întinsă din partea omului. Ce am dat noi oamenii? Pe Preacurata Fecioară. Aşa e întru toate - şi nu numai privitor la venirea Mântuitorului în lume -, este trebuinţă de răspunsul pozitiv al omului. Această rânduială e şi în ajutorul şi minunile Sfinţilor. Sunt Sfinţii sihaştri din munţii Ceahlăului, care vuiau şi foşneau în codri, sau atâţia şi atâţia care au murit în Ardeal în perioada distrugerii mănăstirilor din vremea generalului Bukow şi sunt îngropaţi neştiuţi, ucişi de armatele acestuia, locurile lor fiind neştiute. Faptul că Dumnezeu nu-i descoperă pe aceştia e şi pentru că nu este nici un suflet arzător şi rugător atât de mult, încât să vrea să-i cunoască pe aceşti Sfinţi. Unor asemenea suflete

Dumnezeu le răspunde, Dumnezeu le descoperă, Dumnezeu le dă. Dumnezeu aşteaptă cu dor să descopere aceste lucruri, Dumnezeu aşteaptă cu dor să dea pe faţă minuni de nespus, să descopere moaşte ale Sfinţilor, lucrări ale lor care zidesc nn neam întreg, dar

nu are prin cine. Tot așa cum poate ar mai fi așteptat mii de ani, dacă nu era Maica lui Dumnezeu. Domnul nu face nimic fără voia omului. El bate la ușă și cine e vrednic să-I deschidă, îi deschide, anume acela care se face vrednic să-I deschidă lui Dumnezeu.

Așa a fost și Maica Macaria: a fost vrednică cumva, căci după atâtea sute de ani s-a aflat cu dor arzător să-și dorească să afle cine s-a nevoit acolo, cine sunt aceia, și să-i cinstească cu mare bucurie și cu mare dragoste pe acești Sfinți ori poate Martiri, care au viețuit acolo. Maica Macaria s-a rugat cu ardoare să-i descopere Dumnezeu cum au trăit acei oameni și măcar pe unul să-l găsească dintre cei ce se osteniseră acolo și s-a rugat pentru asta mult timp și iată că Dumnezeu i-a descoperit. A auzit un glas care i-a zis „Sapă aici!” și a săpat și a găsit în pridvorul mănăstirii chiar moaștele Sfântului Efrem, care răspândeau mireasmă de nespus. Apoi ea a pus moaștele acolo într-o fîridă, căci se făcuse seară și ploua. Cel ce săpa se mâniase și, fiind nemulțumit, nu voia să sape unde îi spusese maica, însă în cele din urmă a ascultat-o, cu toate că el era supărat, deoarece i se păreau niște mofturi ceea ce i se ceruse. A săpat la adâncime și au găsit moaștele rămase nestricăcioase, și nu numai nestricăcioase, ci mirosind extraordinar de frumos. Iar când au ajuns la craniul Sfântului, care răspândea o mireasmă dumnezeiască, acel om a încremenit și n-a mai putut zice nimic, căci i-a amuțit limba în gură, și s-a lăsat jos. Atunci Maica l-a trimis de acolo pentru a rămâne singură. Și ea a început să sape încet și a descoperit veșmântul monahal și anumite lucruri care sunt ale preoților și astfel și-a dat

/V

seama că a fost preot. În marginea anteriului se vedea că tivitura hainei era butucănoasă.

Apoi a luat moaștele de acolo, pentru că începuse să plouă, și le-a pus într-o firidă,

/V

aproape. În noaptea aceea, Maica Macaria s-a rugat mai mult să-i descopere Dumnezeu viața acestui om, cine e el, cine este Sfântul lui Dumnezeu care a izvorât acea bună mireasmă. Și atunci a auzit pași viguroși și repezi prin curte, venind spre locul unde se ruga ea, și a încremenit de frică. Apoi a auzit: „Cum ai lăsat trupul meu acolo? Și capul, uite cum mi l-a pus omul acela”. Atunci Maica i-a făgăduit Sfântului Efrem că a doua zi se va îngriji de toate și așa a și făcut.

Acest lucru vreau să-l reamintesc iar: s-a găsit omul vrednic prin care Sfântul Efrem să se descopere lumii, prin care Dumnezeu să poată trimite har peste har. Dumnezeu ar vrea să ne dea valuri de har, dar nu este prin cine să trimită, nu are cine să primească. El ne dă numai cu stropul pentru că n-are cine primi. Pentru că omul primește și se mândrește și se cinstește și se slăvește pe sine însuși și se folosește numai el și începe să-și dea sieși slavă, și omul acela cu aceste minuni în brațe se duce în iad și nu-i este de folos. Și astfel se întinează lucrarea Sfinților prin mândria și prin învârtoșarea omului și se vorbește de rău viața Sfântului aceuia pentru urâciunile care se fac pe memoria lui și cearta pentru întâietatea descoperirii. Iar oamenii o să judece viața acelui Sfânt pentru tine, se va necinsti Biserica lui Dumnezeu pentru noi, preoții, pentru cei care nu sunt creștini cu adevărat. Se necinstesc Sfinții pentru noi și pentru păcatele noastre și pentru urâciunile noastre, pentru că ne lăudăm cu ceea ce nu avem și ne dăm mari cu ceea ce nu merităm. De aceea nu ne descoperă Dumnezeu. Dar când se mai găsește câte unul

care să săvârșească lucrul cum se cuvine, dar mai ales să aibă smerenie, se descoperă multe, nenumărat de multe.

Dumnezeu să ne ajute și să ne întărească pentru rugăciunile Sfântului Efrem cel Nou. Amin.

închinare Sfântului Efrem cel Nou

Bucură-te, altar al muceniei așezat pe temelia iubirii,

Pecetluirea întregii ființe cu semnul neșters al jertfirii,

Vas în care Cuvântul a turnat roua înțelepciunii,

/V

înger în trup ce se înalță cu aripile rugăciunii,

Masă duhovnicească așezată spre desfătarea celor luminați,

Carte a tainelor pe care razele timpului au deschis-o celor curați,

Pahar înțeleghător ce a primit din paharul Cuvântului semnele jertfirii,

Plinitor al nevoinței celei sfmțitoare ce depășește hotarele firii,

/V

Imbrăcarea sufletului cu veșmântul aurit al luminii,

Logodirea cu zborul odihnitor printre tainele iubirii,

Răbdare nebiruită de pietrele mâniei păgânilor,

/V

înfruntarea cu gând viteaz a tuturor chinurilor,

Munte al umilinței ce s-a plecat legii iubirii,

Scară a monahilor spre urcarea la tainele făptuirii,

Mucenie ce luminează cu nădejdea temnițele inimilor,

Gustarea întunericului chinurii prin care se clădesc treptele luminilor,

Doctor al bolnavilor îmbrățișați cu vâlul gânditor al rugăciunii,

Mângâierea sufletelor celor rănite de sabia pătimirii,

Far călăuzitor ce descoperă celor rătăciți calea mântuirii,

Pecete a credinței nedeschisă prin loviturile deznădăjduirii,

/V

Împreună-șezător cu Sfinții pe scaunul slavei la masa îngerească,
Zid ce străjuiești mănăstirea ta de toată săgeata diavolească!

Reprodusă după: <http://poeziicrestmortodoxc.blogspot.com/2010/05/sfantul-mucenic-efrem-cel-nou-cel-ce.html>.

Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre

9

1. Voi face multe minuni!

La Nea Makri, în Attica, la renumitele moaște ale Sfântului Efrem cel Nou, Stareței Macaria Despiri - care este o persoană foarte duhovnicească - i-a fost dat să audă de la Sfântul Efrem aceste cuvinte: „Voi face multe minuni”.

Deoarece Sfântul Efrem face multe minuni - adică e în foarte mare măsură un făcător de minuni -, el se aseamănă duhovnicește cu Sfântul Rafail din Mitilene.

„Voi face multe minuni” - i-a spus Sfântul Efrem Stareței Macaria când i s-a

/V

/V

arătat nemijlocit. „Li voi ajuta pe mulți înainte să vină suferințele!... înainte să vină nenorocirile”.

Am auzit eu însumi aceasta de mai multe ori de la egumena Mănăstirii de la Nea Makri. Este o persoană foarte duhovnicească, ea fiind cea căreia i s-a descoperit Sfântul Efrem. Acesta a fost îngropat vreme de 500 de ani și el însuși i-a arătat egumenei locul unde era îngropat. Ea a săpat în acel loc și a găsit moaștele. Sfântul Efrem face multe minimi. Fără îndoială, având în vedere scrierile și proorociile Părinților, din pricină că nu ne pocăim, ne sunt pregătite suferințe...

teolog Nikolas Sotiropoulos, Grecia

2. întemnitatul suedez - izbăvire de închisoare

— /v

Numele meu este T.M. In prezent locuiesc în Suedia, deși sunt grec de

origine. Cu doisprezece ani în urma, am fost învinuit de o crimă pe care nu am săvârșit-o și am fost condamnat la trei ani de închisoare. M-au închis într-o celulă întunecoasă, în care am stat vreme de cinci luni, așteptând judecarea recursului, care a fost stabilit pentru ziua de vineri, 18 decembrie a anului 1981.

/V

În noaptea dinspre joi spre vineri, m-am trezit pe neașteptate pe la ora trei, am tresărit și, fără să fi reușit măcar să-mi dau seama că deja nu mai dormeam, am sărit

/V

în picioare. Înaintea mea stătea un om și îmi zâmbea. El era desculț, îmbrăcat într-o haină albă, înalt și slab, având o barbă deasă și capul neacoperit, iar ochii săi erau albaștri, senini și blânzi.

Eu l-am întrebat în suedeză:

- Cine ești?

El mi-a zâmbit din nou și mi-a răspuns în limba greacă:

- Mâine la judecată vei fi eliberat.

Atunci eu am repetat:

- Cine ești? De unde știi aceasta?

Iar el mi-a zis din nou, cu un surâs pe buze:

- Mâine vei fi în libertate.

Fiind copleșit de uimire, eu m-am întors să văd dacă era deschisă ușa. Aceasta era zăvorâtă. Atunci mi-am îndreptat iarăși privirea către oaspetele meu și în clipa aceea s-a petrecut un lucru pe care nu voi putea să-l uit până la sfârșitul zilelor mele: silueta acestui om s-a ridicat în colțul cel de sus al celulei și acolo a dispărut. Eram încredințat că am devenit martorul unei minuni pe care a săvârșit-o Mântuitorul Hristos. Apoi, după ce m-am însemnat cu semnul Crucii, am adormit.

În dimineața următoare am fost dus la tribunal. Acolo am petrecut câteva ceasuri și iată că, în cele din urmă, judecătorul s-a ridicat și a rostit:

- Sunteți liber.

Eu am căzut în genunchi, mi-am făcut semnul Sfintei Cruci, apoi am ieșit din clădirea Curții de Apel. I-am sunat pe părinți ca să le spun că am fost eliberat. Spre marea mea uimire, ei știau deja despre aceasta. „Cum? Cum ați aflat?” - am exclamat eu atunci. Ei mi-au răspuns că le-a vestit despre aceasta sora mea, care se rugase în ajun Preacuviosului Efrem în Mănăstirea de la Nea Makri.

Am sunat-o pe sora mea. Ea mi-a istorisit cum a mers joi seara la mănăstirea Sfântului Efrem ca să se roage pentru mine; acolo, în timp ce se ruga, ea a simțit că Sfântul Efrem a auzit-o și eu voi fi eliberat. Atunci i-a sunat pe părinți și le-a povestit despre aceasta, despre evenimentul care avea să se întâmple abia în ziua următoare. Lucrul acesta a fost cu atât mai uimitor, cu cât nici unul dintre ei nu cunoștea data în care avea să aibă loc judecarea recursului.

Cu câteva zile mai târziu, sora mea mi-a trimis prin poștă o icoană cu chipul Sfântului Efrem și o carte despre dânsul. L-am recunoscut îndată în icoană pe oaspetele

/V

meu cel învăluit în taină. În scurt timp am ajuns în Grecia și am mers deîndată la Mănăstirea sa ca să-i mulțumesc Sfântului pentru mila pe care mi-a trimis-o Dumnezeu printr-însul.

T. M., Stockholm, 1981, Suedia

3. Vindecare de amnezie și depresie sufletească

Monahia M., dintr-o mănăstire din Attica, i-a scris maicii starețe Macaria de la Mănăstirea Buneivestri a Preasfîntei Născătoare de Dumnezeu, care se găsește pe Colina Neprihăniților, următoarele lucruri:

Din pricina unei mari deprimări sufletești am ajuns să sufăr de amnezie și am

/V

devenit precum o legumă. În anul 1982, am fost nevoită să mă internez pentru câteva zile în spitalul Ignateon, însă la vremea aceea nu mai pricepeam absolut nimic, nici că eram bolnavă, nici că mă găseam în spital.

/V

În timp ce mă aflam în această stare îngrozitoare, am simțit deodată prezența unui monah în salonul meu. El era de statură înaltă, slab, cu chipul ascetic, având tenul închis la culoare, întocmai precum este închipuit în sfânta sa icoană. Din clipa aceea am devenit din nou eu însămi și mi-am recăpătat memoria. Monahul s-a apropiat de mine cu un surâs îndurerat pe buze, s-a așezat pe pat lângă mine și, fără a rosti nici un cuvânt, a început să mă privească.

- Ce este cu tine, copila mea?

- Eu nu știu ce-i cu mine - i-am răspuns.

/V

- Magdalena, oare de ce te-au adus aici? a întrebat el din nou. Înainte să te fi adus aici, ei trebuiau să te ducă la Sfântul Rafail, care voia să te vindece în numele său, iar apoi să te aducă în casa mea.

- Nu știu unde mă aflu și cine m-a adus aici - i-am răspuns eu monahului.

Să-i spui doamnei Liza ca dumneaei să-i zică domnului Haris să te scoată

de aici și să te aducă în casa mea. Noi, monahii, copila mea, nu trebuie să venim aici, pentru că pe noi aici ne iau în derâdere.

- Unde se găsește casa dumneavoastră și cine este domnul Haris? l-am întrebat eu. Eu nu-l cunosc pe omul acesta.

Iar el a continuat:

- Haris este o bună cunoștință de-a mea

- Ce îi voi spune? Cine sunteți? Care e numele dumneavoastră? am început eu a îngăima

Spune-i lui Haris că mă cheamă Efrem. El știe unde se găsește casa mea; zi-i să te scoată de aici cât mai repede și să te aducă la mine.

Monahul s-a ridicat de pe pat și m-a binecuvântat. Eu i-am sărutat mâna și el

/V

a dispărut. În urma plecării sale, am simțit înăuntrul meu o mare putere și mi-am amintit tot ce se întâmplase cu mine în ultima vreme, și am priceput unde mă aflu.

Ieșind din spital, am împlinit porunca Sfântului Efrem și am fost să mă închin în sfântul său locaș. După ce am vizitat mănăstirea sa, Sfântul a venit la mine în vis și m-a întrebat cu chipul înseninat de bucurie:

Ei, acum mă recunoști, Magdalena? Atunci când erai în casa mea eu stăteam lângă tine.

- Dar eu nu v-am văzut! Unde erați?

- Acolo, lângă tine - mi-a răspuns monahul.

Făcând asupra-mi semnul Crucii, el a dispărut din nou.

Fie binecuvântat numele Dumnezeuului nostru și al Sfântului Efrem, care m-a

/V

vindecat. Îi voi mulțumi pururea pentru această binefacere!

Monahia M., 1982, Grecia

Mă durea foarte tare un picior și nici un medic, de nici un fel de specialitate, nu mă putea ajuta cu nimic. Starea mea se înrăutățea progresiv și s-a ajuns până acolo că, din pricina durerilor nesuferite, nu mă mai puteam ridica în picioare. Cei din familia mea au hotărât să mă ducă la Atena pentru a mă interna în spital, unde urmau să mi se facă investigațiile necesare și să mi se prescrie un tratament.

/V

Îndată ce am ajuns la Atena, i-am rugat pe ai mei ca, mai întâi de toate, să mă ducă la Mănăstirea Sfântului Efrem și abia mai apoi la doctor. Ei îmi spuneau cu toții:

- Să mergem pentru început la medic, iar după aceea la Sfântul.

/V

Însă eu am stăruit asupra hotărârii mele și ei m-au dus, totuși, la Mănăstire la Sfântul Efrem, Făcătorul de minuni.

Cum să vă redau, cum să vă transmit acele simțiri pe care le-am trăit atunci când maica stareță a făcut semnul Crucii asupra capului meu cu sfintele moaște ale

/V

Marelui Mucenic Efrem?! În clipa aceea au încetat durerile cele nesuferite și eu am zis către ai mei:

- Ascultați-mă, pe mine nu mă mai doare nimic!
- Dar este oare cu puțință una ca asta?

- Da, pe mine nu mă mai doare absolut nimic!

Acum merg singură, fără ajutorul altora, fiind în stare să urc și să cobor

scările ușor.

/V

Îți mulțumesc ție din adâncul sufletului meu, Sfinte Efrem, Făcătorule de minuni! Eu, cea nevrednică, îți voi fi recunoscătoare până la sfârșitul vieții mele.

PolixeniaZ., Licaonia, 1982, Grecia

5. învățăturile Sfântului Efrem

Doamna G.Z. din Atena, care în urmă cu mulți ani fusese vindecată de paralizie, a trimis această scrisoare Mănăstirii de la Nea Makri:

De îndată ce a început Postul Mare al anului 1982, am fost cuprinsă de o dorință nestăvilită de a reciti viața Sfântului Mare Mucenic Efrem. De asemenea, îmi

doream foarte mult să-l văd, pentru că nu-l mai văzusem pe Sfânt de zece ani, de atunci

/V

de când m-a vindecat de paralizie. Îl chemam zi și noapte.

Era dimineată. La mănăstire trebuia să înceapă Liturghia Darurilor mai înainte sfințite. În zorii zilei, pe la ora cinci, l-am trezit pe soțul meu deoarece trebuia să îl ducă pe preot la mănăstire. Apoi m-am culcat din nou și am văzut în vis că mă găseam în locașul mănăstiresc și stareța m-a trimis să aprind candelile. Intrând în biserică, l-am văzut pe Sfântul Efrem stând în fața iconostasului. El stătea înaintea ușilor împărătești cu fața îndreptată spre altar și, cu un adânc simțământ de cucernicie și smerenie, lua parte la Liturghia pe care o slujeau îngerii. De îndată ce l-am zărit pe Sfânt - un ascet înalt de statură și lat în umeri - am strigat foarte tare și toți oamenii care stăteau afară, au intrat în biserică, dorind să vadă ce s-o fi întâmplat cu mine. Venind înăuntru, aceștia au încremenit pe loc, fiindcă l-au văzut și ei pe Sfântul Efrem.

Marele Mucenic Efrem a început să ne învețe că la rugăciune trebuie să stăm cu mare frică și cucernicie. Lăuntric, eu strigam către dânsul:

- Sfinte al meu, Sfinte al meu!

El și-a întors privirea către mine și atunci m-am simțit așa de parcă m-ar fi certat. Apoi a zis că mai întâi de toate e de trebuință să-L iubim pe Dumnezeu, să avem teamă sfântă în timp ce se săvârșește Dumnezeiasca Liturghie și să cerem de la Sfinți rugăciunile lor mijlocitoare.

- Ah, de aş putea să văd chipul Sfântului Efrem! am grăit eu înăuntrul meu.

Atunci peste capul său a pogorât o cunună strălucitoare și s-a oprit într-o asemenea poziție, încât am reușit să văd foarte lămurit chipul Sfântului Părinte. Un simțământ de smerenie mi-a copleșit sufletul. Când Sfântul a văzut că dorința mea a fost împlinită, strălucirea a dispărut. El a privit spre mine, apoi s-a întors către altar...

/V

Ii mulțumesc Sfântului Efrem, care mi-a auzit rugăciunea și a împlinit dorința mea cea arzătoare. Mă rog lui ca să dăruiască lumii întregi, prin harul lui Dumnezeu, liniștea sufletului și a trupului. O, făcătorule de minuni, Sfinte al meu Efrem...

G. Z., Atena, 1982, Grecia

6. Din clipa aceasta, tu vei fi sănătoasă

Astăzi, iubită maică stareță, Atotmilostivul Dumnezeu și Marele Mucenic Efrem ne-au învrednicit să vizităm mănăstirea sfinției voastre, din care noi, fiind binecuvântați, am plecat mai apoi copleșiți de bucurie.

Fie preaslăvit iară și iară numele Marelui Dumnezeu, Care ni i-a dăruit nouă pe Sfinți, ca prin mijlocirea lor să ne putem odihni de ostenele vieții noastre atât de împovărate cu greutate.

Binecuvântata voastră mănăstire este învăluită într-un fel de slavă și strălucire deosebită. Fiecare om, după ce vizitează acest sfânt locaș, simte în sufletul său o schimbare binefăcătoare, capătă puteri duhovnicești și își continuă cu mai multă răbdare călătoria sa pe calea cea anevoioasă a vieții.

Mănăstirile noastre sunt niște oaze duhovnicești. Ele aduc un mare folos oamenilor, liniștind sufletele cele obosite, care află aici „împărăția” păcii.

Iar acum, cinstită maică stareță, ascultați minunea pe care harul lui Dumnezeu, prin mijlocirea Sfântului Efrem, a săvârșit-o cu noi, nevrednicii.

Cu câteva zile în urmă, una dintre surorile mele cele după duh mi-a dat o carte cu viața și minunile Sfântului Efrem. Eu am citit-o cu multă luare-aminte și l-am rugat pe făcătorul de minuni s-o vindece și pe mama mea, căreia i-au tăiat de curând sânul stâng din pricina unei formațiuni canceroase. Doctorul care o trata se temea că tumoarea malignă ar putea să apară din nou. Ne aflam într-o stare de tensiune neconținută.

/V

În seara aceea m-am rugat cu multă durere în inimă Sfântului Efrem. Și iată că noaptea, în vis, mama mea s-a văzut pe sine stând în biserica mănăstirii. Fără ca încă să conștientizeze cele ce petreceau cu dânsa, ea l-a văzut pe Sfânt zugrăvit într-o icoană, iar apoi el dintr-o dată s-a înfățișat înaintea ei viu, față către față, cu singura deosebire că acum era îmbrăcat în veșminte și din întreaga sa ființă izvora lumină. Chemând-o la sine, el a luat-o de umeri și a scuturat-o atât de puternic, încât după aceea mama a mai simțit vreme de câteva zile o durere în tot trupul. Apoi, cu multă purtare de grijă, el i-a zis:

- Din clipa aceasta, tu vei fi sănătoasă.

Am uitat să vă spun că la început el a spus că se numește Efrem.

Astăzi noi am venit să i ne închinăm, să-i mulțumim pentru tămăduirea mamei mele și să luăm binecuvântare de la sfintele sale moaște. Rugați-vă, maică stareță, ca harul său să ne umbrească pe noi pururea, oriunde ne vom afla.

Despina Mustaka, Atena, 26 decembrie 1982, Grecia

Trecuseră deja mai mult de trei ani de când sufeream din pricina unei dureri îngrozitoare la un picior. Rana pe care o aveam producea puroi și din ea curgea sânge neîncetat. Am fost investigat de medici în multe spitale ale Montrealului... am suferit patru operații la acel picior, însă rana nu se vindeca nicicum.

/V

Intr-o seară, l-am visat pe Sfântul Efrem stând de față dimpreună cu cei șapte ucenici ai săi. El mi-a cercetat piciorul bolnav. Din clipa aceea, rana mi s-a închis și s-a prins. Numai un Sfânt a putut să mă izbăvească de acea durere cumplită și de boala aceea înfricoșătoare.

F.F., Montreal, 1983, Canada

8. Aghiazma tămăduitoare - vindecare de astm alergic

Vreme de zece ani am suferit de astm alergic. Căutându-mi vindecarea, am umblat prin toate spitalele prin care a fost cu putință, dar nicăieri nu m-au putut ajuta. Doctorii mi-au spus că nu mă voi vindeca niciodată. Am mers pentru a face un tratament chiar și în Bulgaria, însă nici acolo nu mi-au putut fi de nici un ajutor. Ajunsesem să beau pastilele doar așa, ca să mă consolez cumva. Starea în care mă găseam era foarte gravă. Fără oxigen curat, nu puteam nici să dorm, nici să respir liber. Nu puteam nici măcar să beau puțină apă, nici rece, nici caldă. Eram într-o stare dezastruoasă.

Auzind despre mulțimea minunilor săvârșite de Sfântul Efrem, am alergat îndată să mă închin la moaștele sale și să mă rog lui pentru tămăduire.

Era o zi de joi, în 23 ianuarie, anul 1983, când eu, dimpreună cu toată familia mea, am vizitat pentru a doua oară binecuvântata mănăstire. Ne-am închinat Sfântului Efrem și eu, cu lacrimi fierbinți și multă credință, din adâncul cel mai tainic al sufletului meu, l-am rugat să facă în așa fel încât aghiazma lui să devină pentru mine licoare aducătoare de tămăduire.

Și iată că s-a întâmplat o minune! Din ziua în care am luat și am băut din apa

ce fusese sfințită la mănăstire, m-am vindecat de boala mea și acum îl slăvesc pe Dumnezeu și pe Sfântul Lui, Marele Mucenic și Făcător de minuni Efrem, pentru darul Său cel neprețuit.

/V

Îți mulțumesc, Sfinte al meu Efrem, din toată inima și te rog să fii pururea alături de noi, facându-te nouă mijlocitor și ajutor întru toate nevoile.

Roaba ta, Stamatina H., Atena, 1983, Grecia

9. Oare m-ai uitat? - vindecări

Eram foarte bolnavă și într-o noapte s-a întâmplat să fiu chinuită de cumplite dureri de rinichi și de ficat, întrucât aceste organe îmi erau inflamate. Nu puteam să stau întinsă în pat, de aceea am șezut toată noaptea în fotoliu. Pe la ora patru ale dimineții - nu-mi amintesc dacă dormeam sau eram doar înțepenită de durere - am văzut că mă găsesc în biserica Sfântului Ioan Botezătorul, în vremea slujbei de priveghere. Deodată s-a apropiat de mine un monah înalt și slab, cu fața palidă și cu barba neagră. Sora care stătea lângă mine m-a întrebat cine este acest călugăr.

E Părintele Grigorie! - i-am răspuns eu, însă monahul mi-a atins umărul cu blândețe și a rostit:

- Copilă, eu nu sunt Grigorie, sunt Efrem. Uite-te la mine. Oare m-ai uitat? Inima a început să-mi bată cu putere; simțeam o bucurie de nedescris. M-am

aplecat și i-am sărutat mâna, iar el m-a binecuvântat. Ridicându-mi capul, am văzut că e

/V

foarte înalt de statură. În timp ce îl priveam cum zâmbea, am simțit cât este de plină lumea noastră de lumina lui Dumnezeu. Îmi doream să stau de vorbă cu dânsul, însă el a dispărut dinaintea ochilor mei, de parcă s-ar fi topit într-un nor. După ce m-am trezit, am simțit că sunt sănătoasă și plină de putere.

/V

/V

În anul 1983, m-am îmbolnăvit de bronhopneumonie. În această perioadă, odată, în timp ce eram trează, în prezența altor câtorva maici, mi s-a arătat Sfântul Mare Mucenic Efrem sub chipul unui monah. Era înalt, cu o față palidă și foarte slab, cu părul negru. A intrat în chilia mea și a zis:

Ingăduie-mi să mă așez puțin ca să mă odihnesc! Sunt foarte obosit, de vreme ce mi-am petrecut ziua întreagă la spital, printre cei ce se găsesc în suferințe și cheamă numele meu neîncetat. Iată, am intrat și la tine, ca să-mi spui cum te simți.

Cum aş putea să mă simt, Părintele meu? Tare mă chinuiesc. Sunt doborâtă de dureri cumplite, mi-e greu să respir!

El mi-a răspuns:

- Da, pe acestea toate le știu. Mai rabdă puțin și nu te teme. Hristos va birui. Suferind mult din pricina bolii mele, m-am hotărât să-l întreb pe oaspetele

meu:

- De ce te-au chinuit?

Atunci el mi-a răspuns:

/V

Pentru Hristos, copila mea! îmi cereau să mă lepăd de Hristos și nu încetau să mă chinuiască, pentru că eu tăgăduiam să fac acest lucru. Iar pentru că n-au izbutit să o facă, m-au chinuit ca niște fiare. Iată, privește! a rostit el, dându-și la o parte rasa și arătându-mi o rană imensă. Prin ea i se vedeau măruntaiele, iar pe marginile ei, de jur împrejur, rămăsese sângele care fusese ars. Apoi mi-a grăit aceste cuvinte:

Dragostea mea pentru Hristos mi-a dat bărbăție întru suferințele mele și Hristos a biruit. De aceea îți zic eu ție: de nimic nu te teme, El va birui! O, copila mea! Nu este nimic mai frumos decât a suferi pentru Hristos!

Neînțelegând încă deplin că acesta era Sfântul Efrem, am zis:

- Părinte, trebuie că aveți dureri groaznice; aveți nevoie să vă vadă doctorii mei, domnul și doamna Haralambulos (aceștia erau medicii care mă îngrijeau). Ei îi cinstesc și îi iubesc pe monahi. Trebuie să mergeți la dâșii, Părinte; ei ar putea să vă tămăduiască.

El a zâmbit și a răspuns:

Copilă, eu am suferit în trecut. Acum nu mai sufăr. După cum ți-am mai spus, dragostea mea pentru Hristos m-a făcut biruitor. Iar acum e timpul să plec. Voi veni într-o altă zi.

I-am sărutat mâna. El m-a binecuvântat și a plecat. După câteva zile s-a

întors:

- Am venit să te văd.

I-am răspuns:

/V

- încă mi-e rău, dar atunci când sunteți de față, mi-e foarte ușor, am pace în suflet și îmi doresc să părăsesc această lume; nu mai am puteri.

El mi-a răspuns cu seriozitate:

Copilă, încă nu ți-a venit vremea să pleci. Mai este un lucru pe care trebuie să-l ducem la bun sfârșit împreună, de aceea te rog să mai rabzi puțin. Dar nu te teme! Eu te-am luat sub ocrotirea mea.

Cuvintele lui m-au făcut să cred cum că ar fi doctor și atunci l-am întrebat dacă ar putea să se îngrijească și de celelalte maici care erau bolnave. El mi-a răspuns:

Am destule leacuri pentru a le vindeca pe toate, însă ele trebuie să mai sufere încă o vreme pentru dragostea lui Hristos. Lupta aceasta e cel mai bun lucru care

poate fi. Ea este vrednică de a fi purtată. Cum altfel își vor dovedi ele dragostea lor către Dumnezeu și către Domnul Iisus?

Atunci i-am răspuns:

- Fie după cum ziceți, Părinte! am rostit eu.

Dintr-o dată am înțeles că îl cunosc de undeva și l-am întrebat:

- Părinte, iertați-mă, nu sunt încredințată, dar mi se pare că v-am mai văzut undeva. Chipul sfinției voastre îmi pare a fi cunoscut, însă nu pot să-mi amintesc cine sunteți.

El a zis:

Oare nu-ți amintești cum am venit la tine în spitalul Ignateon? Acolo ne-am întâlnit pentru întâia oară.

- Dar unde locuiți acum? am întrebat eu.
- Casa mea este la Nea Makri, mi-a spus el.
- Și care vă este numele?
- Efrem! și-a dezvăluit, în sfârșit, numele oaspetele meu.

Și totuși, eu încă nu pricepusem că acesta era Sfântul Efrem cel Nou. Apoi

mi-a spus:

- Mi-a venit vremea să plec, copilă. Mai am de cercetat încă mulți bolnavi.

Voi veni la tine din nou să văd în ce stare te găsești.

/V

I-am sărutat mâna, iar el m-a binecuvântat și a plecat. În ziua următoare el iarăși a venit, la aceeași oră:

- Ei, ei, ei! Copila mea, încă ești foarte slăbită și, dacă așa va merge treaba, mă tem că nu vei rezista. Trebuie să-l rogi pe doctorul Dionisios să-ți dea o doză mai mare din medicamentul pe care îl primești.

/V

În acel moment, lucrul acesta m-a uimit și l-am întrebat:

- Vă cunoașteți cu doctorul Dionisios?

El mi-a răspuns:

- Da, eu îl cunosc destul de bine, dar el nu mă știe. De aceea spune-i să vină în casa mea, ca să mă cunoască. Și aș dori ca, îndată după ce te vei întrema, să veniți la mine împreună, să-mi faceți curățenie prin casă, căci maicile au nevoie de o întărire duhovnicească. Veniți și veți lua bucurie.

Apoi el m-a binecuvântat. Iar în timp ce eu îi sărutam mâna, mi-a zis:

- Nu mă voi mai întoarce aici; acum e rândul tău să mă vizitezi.

Dar, spre uimirea mea, peste câteva zile Sfântul Efrem a revenit:

Copila mea, eu n-aș mai fi venit, dar am făcut-o dintr-o pricină de mare însemnătate. Se cuvine să-ți spun că pentru ca să te poți întrema, eu trebuie să-ți dau ceva.

Apoi el a scos din buzunar o cutiuță mică și mi-a întins o linguriță cu leacuri, spunându-mi următoarele cuvinte:

- ^{/N}_____ Iți dau aceasta pentru că ești foarte slăbită. Te vei însănătoși.

/N

În mână el avea o cruce cu care m-a binecuvântat. Eu i-am sărutat mâna și el a plecat. Din clipa aceea am început a mă simți atât de bine trupește și sufletește, de parcă nici n-aș fi fost bolnavă vreodată. Și îndată m-am ridicat în picioare.

monahia M., 1983, Grecia

10. Un vis adevărat - vindecare

De curând am vizitat pentru întâia oară Mănăstirea Bunevestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Nea Makri și m-am închinat moaștelor Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou. La două zile după aceasta, Sfântul mi s-a arătat în vis și m-a izbăvit de o dereglare a sistemului nervos de care sufeream în ultimii doi ani. Îi mulțumesc lui Dumnezeu și Sfântului Efrem, marele Făcător de minuni, pentru că m-au făcut cel mai frumos dar din lume - sănătatea.

Teodor K, Atena, martie 1983, Grecia

11. Vindecare de colicile intestinale

Doamna K.T. din Tesalonic, în scrisoarea sa către Mănăstirea Sfântului Efrem de la Nea Makri, mărturisește că mai demult ea suferea foarte tare din pricina unor colici intestinale de lungă durată însoțite de vomă. Acestea s-au prelungit vreme de trei luni. Rezultatele investigațiilor medicale au arătat că starea ei era foarte gravă. Doctorii i-au

spus că această boală nu se vindecă și nici măcar o intervenție chirurgicală n-ar putea aduce vreun rezultat. Atunci, ea a făcut un pelerinaj la Nea Makri, la Mănăstirea Marelui Mucenic și s-a rugat cu lacrimi Sfântului și marelui Făcător de minuni Efrem, s-a închinat sfintelor sale moaște și s-a învrednicit a simți mireasma ce izvora dintru acelea.

Peste zece zile, femeia a fost cercetată în vis de către Sfântul Efrem. Ținând în mână sa un brâu, el i-a zis:

- Nu te mâhni, ci îmbracă un asemenea brâu și te vei însănătoși...

În ziua următoare ea a mers la farmacie pentru a-și cumpăra un brâu medical pentru reumatism și acolo i-au dat unul care era întocmai ca și cel pe care i l-a arătat în vis Sfântul Efrem. Și aici s-a petrecut o minune! Brăul care era menit pentru vindecarea reumatismului a tămăduit-o de colicile intestinale, despre care medicii îi spuneau că sunt incurabile.

De atunci au trecut nouă luni. Cu harul și mila făcătorului de minuni Efrem, ea s-a însănătoșit de tot.

doamna K. T., Tesalonic, Grecia

12. Are nevoie să meargă la dumnezeiasca Liturghie

Odată, într-o dimineață de duminică, stăteam în pridvorul casei și citeam o carte despre minunile Sfântului Efrem. Eram foarte emoționată, căci de n-ar fi fost rugăciunea mijlocitoare a acestui Sfânt, n-ar fi venit pe lume fiica noastră Maria, care are acum doi ani.

Sfârșindu-mi lectura, am pus cartea pe masă și m-am dus să-l trezesc pe soțul meu. I-am zis:

- Trezește-te, mergem într-o excursie pe muntele Pamas.

El mi-a răspuns:

Ți-ai ieșit din minți. E deja ora opt și e o zi fierbinte. Nu vom ajunge acolo înainte de ora amiezii.

Atunci m-am supărat:

- Aceasta nu e o scuză; copilul are nevoie de aer curat și duminica e singura zi în care putem să-i oferim această bucurie.

În clipa aceea, cineva mi-a șoptit la ureche:

- Nu te speria, copilă, sunt Efrem. Vino cu mine afară, acolo unde ai stat tu mai devreme.

/V

Atunci am simțit că sunt foarte liniștită și am ieșit în pridvor. Îi simțeam prezența, însă nu-l vedeam. „Îa loc, Sfinte Părinte” - am rostit eu cu glas tare, așa de

/V

parcă m-aș fi adresat unui om, pe care îl vedeam stând înaintea mea. Îmi părea rău că nu aveam pentru el un scaun de aur. Atunci privirea mea a căzut peste fața noastră de masă, care era împodobită cu broderie, și i-am aștemut-o pe scaun. El a zis:

Nu te neliniști, copilă. Am venit să te ajut. Ești supărată, știu, dar ai

răbdare.

Și atunci l-am văzut. Mi s-a părut că pleacă și am început să-l rog să rămână.

- Spune-mi, oare cu adevărat ești tu?

Eu sunt Efrem, copilă. Deschide cartea în locul acela unde te-ai oprit din citire și te vei încredința de acest lucru.

Mi-am deschis cărticica la pagina 14 și am citit câteva rânduri, însă n-am priceput ce vroia să zică. El mi-a spus:

- Citește din nou.

Am citit iarăși aceleași rânduri și de data aceasta am înțeles. M-a înduioșat acel lucru. Sfântul Efrem îmi mulțumea pentru un neînsemnat prinos de milostenie, pe care eu, ca și mulți alții, l-am trimis mănăstirii sale. Acesta era mic, însă nu fără de preț în

/V

ochii lui. îndată mi-am amintit de cei doi bani ai văduvei celei sărace despre care se grăiește în Evanghelie.

Sfântul mi-a șoptit din nou la ureche:

- Eu te ajut acum pe tine, așa cum m-ai ajutat și tu pe mine.

Nemaiputând vorbi, am început să plâng...

Copilul tău are nevoie să meargă la Dumnezeuiasca Liturghie în zilele de duminică, și nu la munte ca să respire aer curat.

După aceasta el a dispărut.

M-au cutremurat cuvintele lui. M-am dus în odaia soțului meu, l-am trezit și l-am rugat să o ducă pe Maria la biserică pentru a o împărtăși. El a primit îndată și atunci am trezit-o și pe fiica mea. Am început cu grăbire să o îmbrac, dar nu puteam găsi unul dintre pantofiorii ei. Atunci am început din nou să plâng și am zis: „Sfinte Dumnezeule,

— /V

dacă Tu cu adevărat ai fost aici, ajută-mă, ca să nu întârzie Maria la Sfânta împărtășanie”. Sunt convinsă că anume după această rugăciune mi-a venit în gând să caut în spatele dulapului, altfel nu m-aș fi uitat acolo. Pantofiorul s-a aflat îndată și Maria a plecat cu tatăl ei la biserică.

/V

încă tot nu puteam să cred celor pe care le-am văzut și le-am auzit. Plângând, îl rugam pe Sfânt să-mi ierte păcatele; în toată viața mea nu m-a ajutat nimeni așa precum a făcut-o el. Mi s-a făcut rușine de mine însămi. Și atunci el mi-a șoptit din nou: „Hristos a venit pentru tâlhar, pentru femeia desfrânată și pentru cel lepros, ca să-i învețe pe toți că El poate să vindece orbirea sufletului, lepra unei minți desfrânate... păcătoșenia. El poate să învieze sufletul omului, așa cum l-a înviat pe Lazăr, care deja murise”. După aceste cuvinte, Sfântul Efrem a tăcut.

o credincioasă, Atena, Grecia
13. Dragostea lui Dumnezeu poate să te izbăvească și să te ferească de

necazuri și boli

Sufeream de dureri îngrozitoare ale coloanei vertebrale, iar într-o noapte, în timp ce încercam să adorm, am simțit deodată o durere cumplită în partea din spate a

/V

gâtului și în toată coloana. Am mers în odaia de alături ca să-i cer ajutor soțului meu. Însă el a mormăit prin somn: „Du-te la medic”.

M-am întors în camera mea și am stins lumina. M-am gândit la Sfântul Efrem, dar am hotărât să nu-l necăjesc. Dar fiind covârșită de durere și amărăciune, cu lacrimi în ochi, am început să-L rog pe Dumnezeu și pe Sfântul Efrem să mă ajute. Probabil că durerea sufletului meu era atât de mare, încât, la un moment dat am simțit lângă mine prezența Preacuviosului Efrem, iar mâna sa cea sfântă îmi mângâia ușor

/V

fruntea. În clipa aceea am devenit întocmai ca un copil de patru ani. Eu i-am zis:

- Sfinte al meu - i-am zis eu, plângând în hohote - milostivește-te de mine!
El a început să mă aline și să mă liniștească, îngrijindu-se nu de durerea

trupului meu, ci de cea a sufletului.

- Ce este cu tine, copilă? De ce plângi? Oprește-te din plâns și ascultă ce-ți
voi spune! Eu sunt Sfântul Efrem. Dragostea aceea pe care tu o cauți - dragostea cea

/V

adevărată - o are numai Dumnezeu. El o dă tuturor făpturilor Sale care îl iubesc pe
Dânsul și pe care și El le iubește. Acum am venit ca să-ți binevestesc despre dragostea lui
Dumnezeu către tine. Atunci când ai această dragoste, nu trebuie să-ți fie frică de nimic,
nici măcar de moarte! Dragostea lui Dumnezeu poate să te izbăvească și să te ferească de
necazuri și boli. Ea te poate păzi întocmai ca un zid, pe care nu-l va dărâma nici un om.
Să fii cu multă luare-aminte, până în ultima zi a vieții tale, ca să nu schimbi dragostea lui
Dumnezeu pe iubirea omenească.

Spunându-mi acestea, Sfântul Efrem a plecat. Eu am strigat în urma lui:

Sfinte al meu, nu pleca! Mai stai încă puțin, te rog! In afară de tine și de Dumnezeu, nu mai am pe nimeni în această lume! Fie-ți milă de mine, te rog! Ferește-mă de nemulțumire! Păzește-mă de păcat! Apără-mă, ca să pot păstra întru mine dragostea lui Dumnezeu, și mă tămăduiește.

/V

În aceeași clipă, durerea mea a încetat pe neașteptate, așa de parcă ar fi tăiat cineva un fir nevăzut. Acum eu nu mai sufăr și nu mă mai plâng niciodată când se întâmplă ca oamenii să nu fie în stare să dea dovadă de dragoste - o dragoste care nu poate fi asemuită cu dragostea nemărginită a lui Dumnezeu.

Hristina Babukas, Grecia

14. Cea mai ușoară naștere

9

9

/v

În iunie 1983, o tânără credincioasă, în vârstă de șaptesprezece ani, care locuia în satul nostru, era însărcinată și aștepta momentul nașterii. Medicul i-a spus că nu

va putea să nască pe cale firească și ea era cuprinsă de groază, întrucât conștientiza că nașterea va fi foarte dureroasă și se va sfârși cu o cezariană. Tânăra a hotărât să o viziteze la spital pe una dintre rudele sale, nădăjduind că va întâlni acolo vreo femeie care născuse de curând și care ar fi putut să o îmbărbăteze. Ea se ruga întruna Sfântului Efrem, după cum am învățat-o noi: „Sfinte Părinte, ajută-mă să-l nasc pe acest copilăș, cât se poate de ușor”.

Deși în ziua aceea a consultat-o medicul și n-a observat nimic neobișnuit,

spre seară viitoarea mamă a fost cuprinsă de un simțământ de neliniște. Nu avea încă

semnele care ar fi vădit apropierea ceasului în care urma să nască, dar totuși soțul ei se

arăta foarte stăruitor în hotărârea lui de a o încredința că i-a venit vremea să meargă la

51

maternitate. În drum spre clinică, nevasta îl tot tachina, socotind că doctorii și surorile medicale îi vor face de râs din pricina acestei vizite lipsite de noimă.

După ce a ajuns la spital, a văzut-o o asistentă medicală, care i-a spus că va naște foarte curând. Când a venit medicul, copila, foarte speriată, a început a se ruga și după trei minute pruncul s-a pomenit în mâinile doctorului, venind pe lume fără a-i pricinui mamei sale nici cea mai mică durere. Medicul a încredințat-o mai apoi pe tânăra mamă că nașterea ei, care după toate premisele ar fi trebuit să fie nespus de grea, a fost cea mai ușoară dintre toate pe care i-a fost dat să le vadă într-un răstimp de douăzeci și cinci de ani de practică medicală.

La cinci zile de la naștere, copilul a făcut o formă gravă de icter, iar doctorul i-a spus mamei că pruncul trebuie dus de urgență la Atena pentru a primi tratamentul adecvat. La auzul acestei vești, ea a început din nou să se roage Sfântului Efrem cu multă râvnă, iar copilul s-a vindecat deîndată. Drept recunoștință, ea a făgăduit că va aduce la Mănăstirea Sfântului untdelemn pentru candelă și o lumânare de ceară cât copilul de mare.

Maria, orașul Kalamata, 16 septembrie 1983, Grecia
15. Voi fi aici mereu!

Intr-o zi a venit la mine o cunoștință și mi-a dăruit icoana unui Sfânt cu numele Efrem. Eu am primit darul și i-am mulțumit politicos, însă în sufletul meu am hotărât să scap de acea icoană cât se putea de repede, întrucât nu credeam în Dumnezeu. Dar, până una alta, am pus-o să stea pe masa din sufragerie.

După câteva zile, pe la miezul nopții, am băgat de seamă că în fața icoanei

Sfântului se zărea o lumină palidă, roșiatică. La început m-am speriat, iar mai apoi am simțit un fel de bucurie lăuntrică. Acea lumină, ca și cum ar fi venit de la o lumânare, a

/V

strălucit toată noaptea. În ziua următoare, le-am povestit despre această minune vecinilor mei. Ei toți au rămas uimiți, deoarece știau că eu eram necredincioasă.

Au mai trecut câteva zile, însă lumina n-a mai apărut. Nu voiam să mă ating de acea icoană - îmi era frică. Am hotărât să i-o dau cuiva, căci nu vroiam să văd din nou

/V

acea lumină roșie. În noaptea aceea, l-am visat pe Sfântul Efrem. Era înalt, avea un chip aspru. Purta o tunică lungă până la călcâie, iar împrejurul mijlocului său era legată o sfoară cu noduri. Dar mai ales mi s-au întipărit în minte sandalele bizantine pe care le avea în picioare. Eu, simțindu-mi păcătoșenia, nu puteam să-mi ridic privirea spre chipul său. Atunci el a rostit cu glas puternic: „Nu vei mai vedea acea lumină, de vreme ce ai spus că nu-ți dorești aceasta. Dar să știi aceasta: tu poți să înlături icoana mea, însă eu însumi voi fi aici mereu”.

Mulțumită Sfântului Efrem, acum eu cred în Dumnezeu.

/V

Numele meu este Eleni Vulgarakis. In luna iulie a anului 1985 eu mi-am depus actele pentru intrarea la universitate și am dat examenele de admitere. Nu eram foarte bună la materiile reale și cu toate că mă osteneam mult să le studiez, am luat o notă

/V

/V

mediocră la fizică. In ziua aceea urma să dau examenul la chimie. îmi aduc aminte că era într-o zi de joi. Aveam emoții foarte mari. Pe la ora amiezii examenul se apropia deja de

/V

sfârșit, însă eu nu eram sigură că am scris totul corect și Îl rugam stăruitor pe Dumnezeu să-mi trimită ajutor.

Apoi, ca și cum aș fi ascultat de un glas care-mi vorbea în șoaptă la ureche, am șters tot ce apucasem să scriu. Alături de mine parcă stătea cineva care îmi dicta răspunsurile corecte. Venind acasă, am aflat că în timpul examenului una din rudele mele a sunat la mănăstire și a rugat-o pe Maica Stareță Macaria să se roage pentru mine

Sfântului Efrem. Anume el a fost cel care a stat lângă mine la examen, ajutându-mă să răspund corect. El a făcut-o din nemărginita sa iubire de oameni.

/V

Ii mulțumesc foarte mult Sfântului, căci cu ajutorul lui am dat răspunsuri corecte la 90% din întrebările cuprinse în testul de la examenul de chimie.

Eleni Vulgarakis, Atena, 1985, Grecia

17. Să ai grijă de casa ta! - salvare de la incendiu și vindecări

Am visat că mă găseam în biserica Sfântului Efrem și vedeam racla sa stând în mijlocul ei. Când m-am apropiat, Sfântul s-a ridicat și a zis: „Să ai grijă de casa ta”. El a mai spus și altceva, dar n-am reținut acele cuvinte. Eu îl tot rugam să mă ierte. Apoi i-am sărutat mâna și el m-a binecuvântat. După aceasta, parcă aș fi văzut o siguranță care luase foc și am auzit-o pe una dintre prietenele mele strigându-mi: „Demetra, de ce nu-l asculți pe Sfântul Efrem? Te rog, repară-ți circuitele electrice, pentru că de nu, acestea te vor omori”. M-am trezit și m-am gândit: „Este o minune. Sfântul mă preîntâmpină”.

Dimineața am căutat un electrician. S-a adeverit că una dintre liniile electrice era cât pe ce să se aprindă!

Sfântul Efrem i-a mai ajutat familiei noastre nu o singură dată. S-a întâmplat

ca fiica mea să aibă nevoie de o operație la unul dintre ochi. Pe lângă aceasta, pe palme și pe tălpi ea avea niște eczeme care nu-i treceau de ani de zile. Am uns-o cu uleiul din candela ce se află la moaștele sale și, slavă lui Dumnezeu, copila s-a vindecat.

/V

Ii mulțumesc întotdeauna minunatului și blândului Părinte Efrem pentru binefacerile sale nenumărate!

Demetra Iannotis, Atena, Grecia

Nu am postit niciodată, însă în vremea Postului Mare din ultimul an, în ajunul Sâmbetei Acatistului, am avut un vis: ușa camerei mele s-a deschis și înaintea mea a apărut un monah înalt și slab. L-am recunoscut: era Sfântul Efrem. El a rostit: „Tu vei posti de-acum în fiecare zi de miercuri și vineri. M-ai înțeles?”. El a spus acestea cu o voce foarte aspră și eu m-am trezit speriat.

I-am făgăduit tot atunci Sfântului și mie însumi că voi ține post miercurea și vinerea, precum și în toate celelalte zile care au fost rânduite pentru postire de către Biserica Ortodoxă.

Slavă ție, Preacuvioase Sfinte Mucenice Efrem!

Eufimios Karavokiris, Corint, Grecia

19. Izbăvire de droguri și de moarte

/V

În mărturia ce urmează ni se înfățișează o întâmplare contemporană, care s-a petrecut în anul 1990 cu un adolescent greco-american ce ajunsese să fie foarte dependent de droguri. Un taximetrist atenian a mărturisit cuvânt cu cuvânt tot ce i-a istorisit acel tânăr în timp ce îl ducea cu mașina la un centru de dezintoxicare pentru persoanele dependente de droguri. Acest tânăr a avut o întâlnire neașteptată cu Sfântul Efrem de la Nea Makri care, pe drept cuvânt, este socotit ocrotitorul celor ce pătimesc în urma consumului de droguri. Mărturia taximetristului a fost publicată în ziarul grec „Orthodoxos Typos”.

Pasagerul meu era tânăr, în vârstă de 25-27 de ani, de statură mijlocie, și avea

/V

în mână o valiză. În timp ce eu îi puneam lucrurile în portbagaj, tânărul s-a așezat pe scaunul din dreapta șoferului.

L-am salutat cu o frază poetică pe care obișnuiam s-o folosesc în trecut: „De vreme ce pornești în călătoria ta spre Itaca, îți urez ca drumul tău să fie lung și călătoria ta

măreață” [Aici se face referire la poemul Itaca, alcătuit de către Konstantinos Petrou Kavafis, un poet grec care a trăit între anii 1863-1933], Zicând acestea, am vrut să-l întreb, de fapt: „Unde mergi?”.

„Da, prietene, spre Itaca, dar nu spre insulă, după cum ți-ai putut închipui, ci spre Itaca - Centrul de Dezintoxicare”, a fost răspunsul său, care m-a lăsat fără grai pentru câteva clipe. „Spre stația de tren Larisa, te rog”, a mai adăugat el.

Răspunsul tânărului meu pasager a fost cu totul neașteptat, pentru că nimic din cele ce țineau de înfățișarea lui (ochii, expresia feței, îmbrăcămintea, purtarea) nu trădau groaznica patimă a dependenței de droguri. O mulțime de simțăminte (durere, părere de rău, simpatie, dragoste) au năvălit asupra mea rând pe rând, iar inima mi-a fost cuprinsă de o puternică zvâcnire și apoi a început să se zbuciume în piept; o lacrimă mi-a alunecat pe obraz din pricina stării în care se găsea fratele meu, făptură lui Dumnezeu. Am încercat să mă stăpânesc, fiindcă voiam să aflu în ce împrejurări a ajuns el să pătimească astfel, pentru că eram și eu un tată ai cărui copii se apropiau de vârsta adolescenței.

După ce am făcut cunoștință, l-am întrebat pe Paul dacă putea să-mi spună ceva despre viața lui și despre dependența sa de droguri, dar numai dacă amintirea acelor împrejurări nu-l vor răni și nu-l vor obosi. El a primit bucuros să răspundă rugăminții mele, lucru pentru care îi mulțumesc. Iată cuvintele lui:

„Pentru început, vă voi spune că sunt două luni de când nu mai primesc această otravă și mă simt acum ca orice altă persoană normală. Nu am nici cea mai mică dorință să mi-o injectez din nou în sânge, însă nu datorez aceasta nici uneia dintre strădaniile mele, ci întru totul sunt îndatorat puterii celei făcătoare de minimi a lui Dumnezeu și a Sfinților Săi. Dar, să o iau de la început, de vreme ce doriți atât de mult să auziți despre aceasta.

Eu m-am născut în Atena sau, mai exact, în Koukaki, de unde m-ați și luat, și am locuit acolo până ce am împlinit opt ani. Sunt singurul copil al părinților mei, așa încât ei m-au iubit mereu în chip bolnăvicios și mi-au împlinit orice moft. Când am ajuns la vârsta de opt ani, am plecat cu părinții în America, în căutarea unei vieți mai bune.

Rudele noastre, care locuiau deja acolo, i-au ajutat de părinții mei să-și găsească un loc de muncă, iar eu am mers la școală. Pe măsură ce creșteam, creșteau dimpreună cu mine dorințele mele nesăbuite și viciile. Dobândind un asemenea caracter, m-am împotmolit cu ușurință în tovărășii nepotrivite și foarte curând am încercat marihuana și hașișul. Pe măsură ce treceau anii, drogurile ușoare nu ne mai mulțumeau pe mine și pe prietenii mei, așa că ne-am avântat cu toții spre drogurile grele, pe care le-am găsit în aceleași împrejurări și la fel de ușor precum și pe cele de mai înainte. Însă acestea erau, totuși, cu mult mai scumpe, iar eu nu aveam un loc de muncă. La început am furat de prin buzunarele și portmoneele părinților mei. Dar, după o vreme, când aveam nevoie de doze mai mari, iar părinții mei m-au prins că fur, am ajuns până acolo încât i-am bătut

pentru a le lua banii. Înțelegeam că mă aflu într-o stare critică, dar nu-mi era cu putință să aflu o cale de întoarcere. Părinții m-au dus degrabă pe la doctori și psihologi, nădăjduind că aceștia vor putea să mă ajute, însă această strădanie a fost fără nici un folos; nu se zărea lumină de nicăieri. Unii dintre ei, care erau oameni de știință însemnați, le-au spus că de nu voi ieși cât mai curând din tovărășiile în care petreceam, nu-mi mai rămânea mult de trăit.

În acea vreme, în timp ce într-una din zile mă aflam singur în casă și eram cuprins de deznădejde, un oaspete ciudat, pe care nu-l mai văzusem niciodată până atunci, s-a ivit dintr-o dată înaintea mea. El era de statură mijlocie, avea ochi mari și rotunzi pe care și-i mișca neîncetat, iar trupul îi era acoperit de o blană neagră și deasă ce avea o lungime mai mare de 15 centimetri. Pe lângă aceasta, el mai era înzestrat cu două coarne și o coadă. Vocea lui era tunătoare și aspră, iar înfricoșătoarea sa putere de convingere nu mai lăsa loc pentru nici o împotrivire.

Acesta a prins a face o socoteală atotcuprinzătoare și amănunțită asupra vieții mele, începând din ziua în care m-am născut și până în clipa de atunci, în timp ce eu la toate-i răspundeam cu „da”.

Tu ai gustat din toate plăcerile - mi-a zis el în cele din urmă -, nu-ți mai rămâne nimic decât numai să vii cu mine...

- Cum? l-am întrebat eu.

- Vei urca în mașină - mi-a zis - și vei urma drumul pe care ți-l voi descrie.

Timp de o oră vei conduce cu viteză mare atâtea mile (nu-mi amintesc exact câte), iar eu te voi aștepta acolo...

Drumul cu pricina era drept pe parcursul a mai multe mile, însă într-un loc anume avea o cotitură neașteptată, așa încât toți cei care ar fi condus cu o viteză foarte mare, ar fi sărit de pe șosea și, izbindu-se cu putere de un zid, ar fi murit. Auzisem despre numeroase accidente de acest fel, care se petrecuseră acolo în trecut. Făcând întocmai după cum mi-a spus, în cele din urmă, am ajuns și eu să mă izbesc de un perete. Mașina mea era de nerecunoscut, însă pe mine m-au scos din ea doar cu vreo câteva răni neînsemnate. După ce mi s-a acordat primul ajutor, am mers acasă.

Trecură cam vreo zece zile de la accident, când același oaspete ciudat a apărut din nou în casa mea, de data asta, în bucătărie. O grimasă de nemulțumire îi schimonosea chipul sălbatic și impunător. Dând din cap în semn de mustrare, el mi-a zis cu aceeași voce tunătoare:

- N-ai reușit să îndeplinești nimic.

Eu stăteam acolo împietrit, cu ochii ațintiți la el. Abia de am putut să-l întreb:

- Ce trebuie să fac?

- Acum vei lua o doză de trei ori mai mare decât de obicei și, fără îndoială, vei veni cu mine.

Spunând acestea el a dispărut, iar eu nici măcar nu m-am întrebat cum o fi intrat în casa mea sau cine era.

Am pus îndată planul său în acțiune.

Mi-am pregătit drogul în seringă și am încercat să găsesc un loc pe trupul meu foarte ciuruit de găuri. Doza era foarte mare, așa încât am căzut imediat, pierzându-

mi cunoștința. În timp ce mă găseam în acea stare, am văzut un bărbat înalt care purta sutană și un fes negru, călugăresc, ce avea însemnată o cruce pe partea din față.

Nu te teme - mi-a zis el. Tu te vei vindeca, iar când te vei întoarce în Grecia,

vino în casa mea. Eu sunt Efrem.

M-am trezit așa, de parcă n-aș fi luat deloc blestemata otravă. Apoi am simțit dorința de a merge în Grecia și, când i-am spus mamei mele despre această năzuință, ea s-a mirat și a socotit-o ca pe o minune căci, înainte de această întâmplare, părinții mei au încercat de multe ori, dar fără sorti de izbândă, să mă scoată din împrejurările în care petreceam. I-am povestit mamei tot ce se petrecuse cu mine și ea și-a dorit să mă însoțească în călătoria mea.

Când am ajuns în cartierul în care locuisem mai demult, am mers la preotul care slujea în parohia de acolo și am aflat de la dânsul cine era oaspetele cel ciudat și ce

vroia el de la mine. Acela era diavolul și el dorea sufletul meu nemuritor. Ii mulțumesc lui Dumnezeu din adâncul sufletului meu. Când au trecut cincisprezece zile, după ce m-

am spovedit și am postit, Părintele mi-a dat Sfânta împărtășanie. Iar când am văzut icoana Sfântului Efrem, am înțeles că el a fost cel care m-a scos din cumplita mea dependență de droguri.

Am plecat la Nea Makri, unde s-a slujit pentru vindecarea mea o Liturghie, și i-am mulțumit Sfântului. Acum merg la această instituție din Itaca ca să mă depărtez de lume

pentru o vreme și să mă încredințez că nu mai am nevoie de droguri”.

20. Buna mireasmă a Sfântului Efrem

iv

Intre mărturiile scrise, sosite la Mănăstirea Sfântului Efrem de la Nea Makri, se numără și cea așezată în continuare. Din smerenie, cea care a mărturisit a voit să rămână necunoscută.

iv

Intr-o noapte mi s-a arătat în vis Sfântul Efrem. El ședea, iar fața sa era învelită cu un acoperământ. M-am închinat lui până la pământ și m-am așezat lângă dânsul. El mi-a zis:

Nu te întrebi oare, cu nedumerire, de ce sunt eu acum într-o asemenea

stare?

Bineînțeles că îmi apare-n minte o nedumerire. Nu pot nicicum să pricep cum ați apărut aici - i-am răspuns eu.

După ce m-au schingiuit și m-au îngropat, după foarte mulți ani, Maica Stareță Macaria a găsit osemintele mele și le-a strâns laolaltă. De aceea mă aflu acum în starea aceasta în care mă vezi.

Apoi eu l-am întrebat:

- Sfinte al meu, de ce fața ta e acoperită cu pânză?

Pentru că din mine izvorăște o mireasmă bineplăcută și nu tuturor li se îngăduie a o primi. Tu însă, ai simțit de multe ori mireasma aceasta; ți-am dat-o eu.

Stareța care stă lângă tine mă îngrijește de mulți ani de zile. Dacă vei fi vrednică, vei putea și tu să vii și să mă îngrijești atunci când maica stareță va trece la cele veșnice.

- Dar eu nu-mi doresc să fiu monahie! i-am răspuns eu îndată.

- Aceasta nu are însemnătate. Pentru ca să îmi porți de grijă, nu este de trebuință să devii monahie. Fiind așa cum ești acum, tu poți să vii și să îngrijești de locașul meu.

De asemenea, Sfântul Efrem mi-a mai spus și acest lucru:

- Tu deschizi calea pentru familia ta. Dacă vei fi vrednică, vă voi îngădui să vă închinați la moaștele mele. Atunci când ați venit ultima dată, tu erai în ceartă cu ei și ai făcut ceea ce nu se cuvenea să faci, iată de ce nu v-am deschis.

După toate acestea m-am trezit.

o credincioasă, Grecia

21. Mi-a ajutat să devin profesoară

Cinstită Maică Stareță,

V-am cerut oarecând, printr-o scrisoare, să vă rugați Sfântului nostru pentru mine și pentru prietena mea ca să putem trece cu bine examenele pe care trebuia să le

susținem în ianuarie. Intr-adevăr, m-a cuprins multă neliniște și frică, așa încât am hotărât să nu mai merg la testul final, ci să renunț și să plec. Dar totuși, s-a întâmplat ceva. Cu câteva zile înainte de aceea, una dintre prietenele noastre ne-a adus la Atena ulei sfințit de la biserica Sfântului Efrem și noi îl aveam în cameră. Mai mult decât atât, ea ne-a dat și o iconiță cu chipul Sfântului. Dar mie ea nu mi-a dăruit o icoană, ci o carte cu minunile

Sfântului Efrem. În ziua aceea, am simțit un miros oarecum ciudat, dar frumos.

Cu puțin timp înainte de examene am hotărât, în cele din urmă, că voi merge și eu să le susțin. Dar, în pofida acestui fapt, simțeam încă multă neliniște și frică. Nu știu

de ce. Înainte să ieșim din casă, ne-am făcut cruce pe frunte cu ulei de la Sfântul nostru și am simțit mai apoi că sfințitul său mir și-a răspândit mireasma întreaga zi.

Înainte să fi ajuns la universitate, am început să plâng deoarece eram foarte stresată și nici nu eram foarte bine pregătită. Luasem, totuși, cu mine cartea Sfântului Efrem,

așa că am pus-o pe masă dinaintea mea și l-am rugat să-mi fie alături. Am simțit îndată că m-am liniștit. Nu mai eram stăpânită de starea de stres sau de frică; mă oprișem din plâns; nu mă mai durea capul. De fapt, se petrecuse ceva ciudat. Imediat după ce ni s-au dat întrebările, mi-am dat seama că acestea erau dintre cele pe care le studiasem! Și am început să scriu, să scriu fără să mă opresc, de parcă cineva mi-ar fi dictat.

Atunci am înțeles că Sfântul era cu mine și, având cartea sa înaintea mea, am prins mai mult curaj. La un moment dat, unul dintre supraveghetori mi-a luat cartea mașinal, crezând că am în ea notițe, dar la sfârșit el și-a cerut iertare pentru fapta sa.

În orice caz, în ziua următoare eu m-am întors în orașelul meu, purtând în suflet tainica nădejde că Sfântul mă va ajuta să trec acest examen. Și, cu adevărat, după două luni au fost afișate rezultatele și am văzut că mi-am luat examenul pentru postul de profesoară. Și toate acestea eu le datorez Sfântului Efrem.

Cu multă dragoste, prețuire și profund respect,

C. Constantinou, Cipru

Eram în luna ianuarie a anului 1996, într-o dimineață de duminică, când am văzut în vis că mă aflu într-o biserică mare, împodobită din belșug cu aur și plină de lumină, și o mulțime mare de oameni se adunase afară și înăuntru. Prietena mea m-a

îndemnat să mergem și noi să ne luăm rămas bun, fiindcă se stinsese din viață mama unuia dintre prietenii noștri. Ne-am așezat în șir așteptând să ne vină rândul și, când am ajuns în față, în loc de sicriu am văzut o cinstită raclă, care era făurită din sticlă, iar în ea se găsea un bărbat înalt, tânăr, cu barbă neagră, suplu, care era îmbrăcat în veșminte și avea la piept un engolpion, purtat, de obicei, de către mitropoliți. Pe cap avea o camilafcă neagră de protoiereu cu o cruce roșie pe ea. Părea să fie viu, ca și cum ar fi dormind. Eu m-am închinat lui descumpănit și, în timp ce așteptam să-l văd venind pe prietenul mamei mele, am zărit un însemn mic agățat de sticlă, pe care scria: „Ephraim”.

În dimineața următoare m-am trezit nedumerit, întrebându-mă cine era cel pe care l-am văzut, căci nu mai auzisem până atunci numele acela și mi se părea că sună ciudat. Am întrebat-o pe bunica mea dacă există vreun Sfânt cu numele Efrem și ea mi-a răspuns cu o voce plină de gravitate: „Efrem? Bineînțeles că există”. Am simțit că m-au trecut fiorii, gândindu-mă la faptul că el mi s-a arătat în vis, deși până atunci eu nu mai auzisem niciodată de dânsul.

Peste vreo câteva zile am stat de vorbă cu un prieten de-al meu, care era foarte evlavios și obișnuia duminica să meargă la Liturghie la diferite mănăstiri. El mi-a spus unde se aflau moaștele Sfântului, apoi a început a-mi povesti amănunte despre viața lui și, spre marea mea uimire, am descoperit că descrierile sale se potriveau întocmai cu ceea ce văzusem eu în vis. Prietenul meu a pomenit și despre aceea că ar trebui să mă duc eu însumi la mănăstire, dar pentru că eram prins la serviciu, am pregetat să fac acest lucru vreme de două luni.

Cu două luni mai târziu, într-o zi de duminică, așteptam autobuzul pentru a merge la bunica și deodată mi-am amintit că am tot trecut cu vederea faptul că trebuia să merg la Sfântul Efrem. Tot atunci am zărit un taxi, pe care l-am oprit ca să pot ajunge mai repede la bunica. Cercetând cu privirea interiorul mașinii, am văzut că taximetristul avea o iconiță cu un Sfânt pe care nu-l mai văzusem niciodată până atunci. Cu toate acestea, chipul lui îmi părea cunoscut. Atunci l-am întrebat pe taximetrist: „Să fie oare, Sfântul de acolo, Sfântul Efrem?”. Șoferul mi-a răspuns afirmativ și a început să-mi spună cât este de bun și făcător de minuni acest Sfânt.

După această întâmplare a mai trecut încă o lună fără ca eu să fi ajuns la mănăstire, am lăsat la o parte munca mea și am hotărât să călătoresc pe jos în loc de a merge cu autobuzul. Pe cale, am aflat o biserică mică ce era deschisă la ora amiezii pentru o înmormântare care avea să fie mai târziu și din nou mi-am amintit despre Sfântul Efrem, mi-a părut rău pentru nepăsarea mea, și am intrat înăuntru ca să aprind o lumânare. Ce icoană credeți că aveau ei în acest loc: Sfântul Efrem!

Peste câteva zile m-am învrednicit să merg la mănăstire. Bucuria mea a fost de nedescris. Inima îmi bătea foarte tare. Când am intrat în curte, o liniște mi-a umplut sufletul. Am avut fericitul prilej de a-i mulțumi Sfântului și am izbutit să mă întâlnesc și să vorbesc pentru întâia (și, din păcate, ultima) oară cu Cuvioasa Stareță Macaria - o femeie nemaipomenită care, atunci când i-am istorisit întâmplările prin care am trecut, a plâns, dar totodată a și râs ca un copil. M-am bucurat că Sfântul meu mi s-a descoperit. Când am întrebat-o de ce mi-a apărut el în vis, cu toate că eu nu-l cunoșteam, spunându-i că, de fapt,

eu aveam multă dragoste către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ea mi-a răspuns că Sfântul Efrem este unul dintre cei mai iubiți Sfinți ai Maicii Domnului.

De atunci am mai vizitat de multe ori mănăstirea și am continuat să mă rog

lui. Îi mulțumesc Sfântului pentru că de multe ori el mi s-a arătat în vis ca să mă preîntâmpine că urma să se abată asupra mea vreun rău.

Nu voi uita niciodată întâmplarea ce urmează. Intr-o dimineață luasem un taxi pentru a merge la serviciu și în acea mașină se găsea o icoană cu Sfântul Efrem. Am început o conversație cu taximetristul. Eram necăjit din pricina unor lucruri ce se petrecuseră. Deodată, vocea lui s-a schimbat și el a început să-mi istorisească povestea unui prieten de al său, dându-mi câteva sfaturi anume pentru necazul pe care îl aveam (eu nu-i împărtășisem nici un amănunt legat de mine). M-am uitat la dânsul și am zâmbit: „Tu ai spus aceste lucruri sau Sfântul?”. Și el mi-a răspuns foarte serios: „Sfântul”. Eu am încremenit; el la fel, apoi tonalitatea vocii sale iarăși s-a schimbat și el a devenit așa cum a fost de la început.

un credincios, 1996, Grecia

23. Oare nu ți-am spus că te voi ajuta? - vindecarea dependenței de pastile, ajutor la examene

Sfințită Maică Stareță, vă sărut mâna!

Sunt acum mama a doi copii, însă cu șaisprezece ani în urmă, pe când eram încă o copilă plină de viață (având 25 de ani), am trăit ceva asemănător cu un atac de cord și am crezut că viața mea se va sfârși. Soțul meu m-a dus îndată la spital, unde mi s-a făcut o cardiogramă și doctorul mi-a spus că nu era vorba despre inima mea, ci despre sistemul nervos. De atunci nu mai puteam ieși afară, pentru că îmi era frică să nu mi se întâmple

ceva. Mă temeam de spații închise și nu mergeam niciodată cu autobuzul, căci mă simțeam așa de parcă m-ar fi sufocat ceva. Viața mea devenise foarte anevoioasă.

Inchipuiți-vă că trăiam un coșmar doar gândindu-mă că s-ar putea să pătesc ceva. Am

mers din nou la medic și el mi-a spus că am o problemă cu tiroida... și că toate acestea pot fi puse pe seama tiroidei.

În ziua de 23 septembrie a anului 1983, am fost operată la glanda tiroidă și totul a mers bine. Cu toate acestea, vreme de douăzeci și patru de ore am avut o puternică senzație că sunt încă toată numai nervi; mă simțeam așa de parcă m-ar fi strâns ceva de gât și aveam o greutate pe piept. Am mers din nou la medic și i-am spus acest lucru. El a

zis: „Îți voi da să bei un calmant”... L-am luat, așadar, timp de ani de zile, îndurând efectele secundare care apăreau de pe urma lui.

Intr-o zi am simțit că amețesc, așa încât era să cad. Am mers la spital, am fost supusă unor teste și am aflat că sunt foarte anemică. Am luat fier, am făcut iarăși analizele dar, în cele din urmă, hematocritul meu a scăzut din nou [Hematocritul este procentul

volumic ocupat de eritrocite în volumul sanguin, acesta fiind unul dintre parametrii hematologici]. Acest lucru s-a petrecut timp de treisprezece ani și ajunsesem să mă simt așa, de parcă era ceva normal să trăiesc numai cu pastile și să fiu bolnavă în fiecare zi. Stomacul meu era întocmai ca o farmacie. Am îndurat toate acestea ani la rând și în tot acel răstimp am fost muncită de îngrijorare. Copiii mei îmi tot ziceau: „Aruncă pastilele, mamă”. Dar eu aveam, totuși, convingerea că de nu-mi voi lua medicamentele, mă voi îmbolnăvi și mai rău.

În luna februarie a anului 1996, l-am rugat pe doctorul nostru, Sfântul Efrem, să-mi ajute să încetez a mai lua pastilele de care devenisem dependentă, cu toate că le disprețuiam. M-am rugat lui cu stăruință și i-am cerut Sfântului nostru să mă ajute, spunându-i că voi merge să mă închin lui și, de îndată ce voi pleca de la el, nu voi mai lua

vreodată o pastilă. Am plâns și l-am implorat pentru aceasta. Într-una din zilele acelei luni am hotărât, dimpreună cu părinții și fratele meu, să mergem să ne închinăm Sfântului Efrem. Pentru că mergeam într-o călătorie, am luat cu mine pastilele pe care le aveam în trusă. Când am ajuns, ne-am închinat cu evlavie, și dumneavoastră ne-ați primit cu dragoste, sfințită Maică. Apoi ne-ați binecuvântat, făcând asupra noastră semnul crucii cu sfintele moaște ale preaiubitului nostru Sfânt și, când ați făcut aceasta - O! Ce mireasmă sfântă! Eu am privit spre Sfântul și m-am închinat din nou. Mireasma era limpede și dulce. Atunci v-am întrebat: „Maică Stareță, ce fel de mireasmă e aceasta?”. „E Sfântul”, mi-ați răspuns. Cu lacrimi și cu bucurie m-am închinat Sfântului și m-am rugat lui cu stăruință ca noi să ne putem dobândi sănătatea și pentru ca el s-o ajute pe fiica mea mai mică să-și susțină examenele din acel an. Bucuria mea, veselia mea nu puteau să încapă în cuvinte.

Cu sufletul plin de bucurie, am părăsit locașul sfânt al Mucenicului Efrem și ne-am îndreptat spre casă. Eu, însă, am uitat să-mi arunc pastilele și, întorcându-mă acasă, m-am gândit și mi-am zis: „Merge și așa, nu contează!”. Totuși, de fiecare dată când luam o pastilă, mi se facea greață. Însă continuam, cu nepăsare, să-mi beau pastilele întocmai ca și mai înainte.

^{/V}
Intr-o noapte mi s-a arătat în vis un tânăr - era Sfântul Efrem - care mi-a zis:

„încetează cu pastilele! Oare nu ți-am spus că te voi ajuta? încetează!”. Dimineața m-am trezit și le-am povestit copiilor mei visul pe care l-am avut. Din ziua aceea am încetat să iau pastile [Sfatul și îndemnul Sfântului Efrem de a nu lua medicamente se adresează cazului particular al acestei femei și nu este o regulă generală].

^{/V}
Fie numele Sfântului Efrem preaslăvit! Îi slăvesc și îi mulțumesc. Mi-am

aruncat pastilele și, după ce mi-am făcut analiza sângelui, am văzut că totul era bine. Îi mulțumesc Sfântului Efrem pentru că am acum o viață nouă, plină de energie, fără de frică sau amețeală, mulțumită ajutorului minunatului nostru Sfânt.

— ^{/V}
Fie el preaslăvit, fie ca lui să i se aducă o mie de slăviri! Îți mulțumesc, Sfinte al meu, îți mulțumesc și te slăvesc!

o mamă, 1996, Grecia

24. Ocrotitorul fratelui meu

Cu cinci ani în urmă, nu-mi amintesc prea bine când anume, am avut un vis, care părea atât de real, încât nu-l voi uita cât voi trăi. Am trei frați, dar pentru cel mai mic am o slăbiciune aparte fiindcă am crescut dimpreună cu dânsul. S-ar cuveni să amintesc dintru început că privitor la religie, biserică, sfinți, etc., eu rămâneam, să zic așa, distantă și nepăsătoare.

Așadar, în acel vis pe care l-am avut, eu și cu fratele meu G. eram undeva afară din casă și, deodată, a început un mare cutremur. Pământul s-a despicat în două și l- a înghițit pe fratele meu mai mic. Eu m-am uitat la el, dar n-am putut face nimic. Am chemat-o în rugăciune pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și am zis către dânsa: „Preacurată Măicuță, adu-mi-l înapoi pe fratele meu, te rog!”.

Și, acolo unde fratele meu, a pierit din fața ochilor mei, intrând în pământ, a apărut înaintea mea, ca o umbră, o femeie înveșmântată în alb (era Maica Domnului) și a zis către mine: „Nu-l voi aduce eu însămi înapoi pe fratele tău, dar o vor face alții”, și întinzându-și mâna, mi-a arătat un monah înalt cu barbă neagră și cu rasă de culoare întunecată (însă nu neagră), care ținea în mâna sa ceva ce strălucea. Eu am rămas uimită și am întrebat-o: „Cine este acesta, Preasfântă Măicuță?”; și ea mi-a răspuns: „Este Sfântul Efrem”. Nu mai auzisem numele acela niciodată până atunci. M-am întors către Sfântul Efrem și i-am spus: „Sfântul meu Efrem, adu-mi-l înapoi pe fratele meu și, orice vei cere de la mine, eu îți voi da”. Am presupus că, de vreme ce lucrul pe care îl ținea în mână era

strălucitor, el ar fi vrut să-i dau ceva din aur, așa că i-am zis: „Aur îți dorești, Sfinte al meu? Ți-l voi aduce, dar ți-l voi aduce atunci când tu mi-l vei înapoia pe fratele meu”. Apoi am auzit îndată un vuiet puternic și dintru măruntaiele pământului, într-un nor de praf, a apărut fratele meu G. plin de noroiul pe care-l scutura cu mâna de pe sine. Era viu. Apoi m-am trezit din acel vis care a fost ca un coșmar, însă, oricât de ciudat ar părea, acesta nu m-a speriat.

În ziua aceea m-am tot gândit stăruitor la visul pe care l-am avut și, stând de vorbă cu prietena mea de la serviciu, am aflat despre Sfântul Efrem și Mănăstirea sa de la Nea Makri. Despre cele ce s-au petrecut am discutat și cu familia mea, care locuia în afara Atenei, și am hotărât că vom merge cu toții dimpreună la această mănăstire în următoarea lor vizită la Atena.

Și iată ce s-a întâmplat. Când am ajuns la mănăstire, erau foarte mulți oameni acolo, dar toți am trăit un simțământ de cucernicie și pace în suflet, pe care nu-l vom uita niciodată. De îndată ce am zărit pentru întâia oară icoana Sfântului Efrem, am rămas înmărmurită, pentru că anume așa l-am văzut în visul meu: înalt, uscățiv, cu o rasă de culoare întunecată și ținând în mână ceva ce strălucea. Pentru a doua oară m-am cutremurat, cu câteva minute mai târziu, când, din toată mulțimea aceea de oameni, un preot m-a întrebat tocmai pe mine și pe fratele meu ce ne-a făcut să venim la Sfântul Efrem. I-am povestit cu însuflețire visul meu și l-am întrebat ce se cuvine să-i dau Sfântului. Atunci preotul mi-a zis: „Sfântul nu vrea aur sau argint; el dorește ca voi să-l cinstiți cu prezența voastră aici. De acum înainte fratele tău îl are drept ocrotitor pe Sfântul Efrem”. Și, întorcându-și privirea către fratele meu, l-a miruit, închipuind pe fruntea lui semnul crucii cu untdelemn de la candela Sfântului. Părintele ne-a spus să chemăm numele Sfântului Efrem de fiecare dată când vom trece prin vremuri grele și el ne va ocroti întotdeauna. De atunci mergem la mănăstirea Sfântului Efrem în fiecare an și, personal, după ceea ce-am trăit eu în acel sfânt locaș, sunt încredințată că acolo este ceva aparte.

o credincioasă, Grecia

25. Pacea sfântului Efrem - ajutor la servicii

Sfințită Maică Stăreță, binecuvântați!

Lucrez într-un spital regional. Afară, în curtea spitalului, se găsește o capelă mică a Sfântului Spiridon. De vreme ce credincioșii au umplut-o cu icoanele diferitor Sfinți, preotul a încercat să mai dăruiască și altora o parte din ele. Am primit și eu o icoană dintre acelea; era icoana Sfântului Efrem, care îmi era cu totul necunoscut. Am fost impresionată de faptul că icoana sa a răspândit mireasmă de mir multe ore în șir. După o vreme, m-am gândit să i-o dau fiului meu, care era ofițer de poliție. Când băiatul meu a văzut icoana Sfântului Efrem, mi-a spus că trupul său se găsește la Nea Makri. Am hotărât că vom merge într-o zi să vizităm acea mănăstire însă, din felurite pricini, nu reușeam nicicum să facem acest lucru.

Patru ani mai târziu, fiul meu s-a confruntat cu o problemă personală foarte serioasă. Am pornit imediat spre Atena și în ziua următoare am ajuns la mănăstirea Sfântului Efrem. Fiul meu mi-a spus atunci că întreaga mănăstire mirosea a tămâie. Eu n- am simțit acest dar, după cum nici tatăl său. Fiul meu a continuat mai apoi să meargă întruna la Sfântul Efrem și de fiecare dată el se întorcea acasă plin de pace și liniște.

^{IV}Încetul cu încetul, cu marele ajutor pe care-l primea de la Sfânt, el a început să-și

^{IV}

depășească problema. Intre timp el a trebuit să treacă niște teste de promovare. Din pricina necazului său, nu i-a fost cu putință să-și studieze cursurile. Cu toate acestea, Sfântul Efrem i-a întins o mână de ajutor. El a susținut testele cu două luni mai târziu. Pentru că a răspuns

bine la întrebări, a obținut rezultate bune și calificativele sale s-au îmbunătățit.

Îi mulțumesc Sfântului Efrem pentru că fiul meu cel mai mare și-a aflat lângă dânsul pacea și liniștea, pe care nici un psiholog n-ar fi putut să i-o dea într-un răstimp atât de scurt. În afară de acestea s-ar cuveni să vă mai spun că, atunci când am fost la

/v

Sfântul nostru, am cumpărat câteva cărți. Într-o seară am citit paraclisul său. Apoi am adormit. Dimineața, pe la ora 3:30, m-am trezit și am simțit că în casă mirosea a tămâie, așa de parcă ar fi aprins-o cineva chiar în clipa aceea. Îi mulțumesc foarte mult Sfântului Efrem, care a venit în casa mea și m-a învrednicit de o asemenea cinstire pe mine, care sunt atât de păcătoasă.

o credincioasă, Grecia

26. Vindecări și ajutor la operația chirurgicală

Aș vrea să-i mulțumesc Sfântului Efrem pentru minunea pe care a facut-o

/v

pentru soțul meu. În ziua de 18 octombrie a anului 2001, soțul meu, în vârstă de 54 de ani, a suferit un atac de cord. L-am dus imediat la spitalul K. După ce doctorii au stabilit diagnosticul, mi-au spus că soțul meu nu va apuca ziua de luni (era vineri), căci până

/v

25. Pacea sfântului Efrem - ajutor la servicii

atunci va muri. Eram la spital, iar cumnatul meu era lângă mine. Inchipuiți-vă acele momente: pământul mi-a fugit de sub picioare, întreaga mea lume s-a prăbușit.

Înăbușindu-mi durerea, am intrat în salonul soțului meu. L-am aflat într-o stare îngrozitoare. Apoi, pentru o clipă, mi-am ațintit privirea asupra unei icoane ce se găsea pe unitatea de îngrijire intensivă. Aceasta era așezată destul de sus și n-am putut ajunge până

/V _

la ea. Am rugat-o pe o asistentă să mi-o dea jos. Am citit: SFANȚUL EFREM. Atunci am luat-o în brațe și, cu lacrimi în ochi, am rostit: „Sfântul meu Efrem, eu nu știu cine ești. E pentru prima dată când aud numele tău”. M-am rugat lui stăruitor și cu multă credință, eu păcătoasa cerându-i să-l vindece pe soțul meu.

Două ore mai târziu, în timp ce stăteam și plângeam pe hol, ca soțul meu să nu bănuiască nimic, am văzut că doctorul a intrat la el, iar peste puțin timp a ieșit din nou. De îndată ce m-a văzut plângând, mi-a zis: „De ce plângi? Tocmai l-am consultat pe soțul tău și este pe cale de a se însănătoși!”.

Bucuria mea nu putea fi descrisă, căci el era cel care îmi spusese că soțul meu avea să moară, pentru că inima lui era într-o stare foarte gravă. Atunci am înțeles cât de grabnic și-a săvârșit Sfântul Efrem minunea. Din ziua aceea, soțul meu a început să se refacă, așa încât medicul mi-a zis (fără ca el să știe că m-am rugat Sfântului): „Ar trebui să mergi să aprinzi o lumânare mare, în semn de mulțumire pentru vindecarea soțului tău”.

În seara aceleiași zile, a venit o femeie să-l vadă pe fratele ei, care avusese și el un atac de cord. Am văzut că ținea în mână o carte și am întrebat-o ce citea. Ea mi-a răspuns: „E de la Sfântul Efrem; vrei să o citești?”. Atunci am înțeles că astfel Sfântul îmi trimite din nou un răvaș pentru a-l putea cunoaște. „Mâine îți voi aduce untdelemn sfințit ca să-l ungi pe soțul tău”, mi-a zis ea, după ce i-am povestit cele ce s-au întâmplat.

După zece zile, soțul meu a ieșit din spital. Eu l-am slăvit pe Sfânt și le-am povestit despre dânsul tuturor prietenilor mei.

După două luni, doctorul ne-a spus că trebuie să mergem la Atena pentru o

angioplastie. Am stat la spital vreo opt sau zece ore. Era ziua din ajunul Crăciunului. În sala

28. Găsirea documentului pierdut

de așteptare a venit un preot ca să-i spovedească pe oameni. Eu și soțul meu (care n-a

mers să se spovedească niciodată până atunci) ne-am mărturisit. În dimineața următoare m-am trezit și, pentru că nu cunoșteam deloc Atena, am luat un taxi care m-a dus până la mănăstire. M-am închinat Sfântului și i-am mulțumit, și m-am întors ușurată.

După un an am aflat că soțul meu are cancer la prostată... Am călătorit din nou până la Atena, însă de data asta am mers la spitalul S. Medicilor le era frică să-l opereze din pricina inimii sale. În cele din urmă, el a mers la operație cu semnătura mea

(șansele lui erau de 50%). În timpul operației m-am rugat neîncetat Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și Sfântului Efrem. Totul a decurs bine. Operația a fost o izbândă. Îi mulțumesc neîncetat Sfântului Efrem!

o credincioasă, 2002, Grecia

Numele meu este K.K. De la o vârstă fragedă, timp de vreo nouă sau zece ani, am suferit de boli groaznice, printre care se număra și vertijul [Vertijul este o tulburare de echilibru care provoacă iluzia mișcării și senzația de învârtire chiar și atunci când persoana care suferă de această boală stă pe loc]. Cu cinci ani în urmă, trezindu-mă din somn pe la ora patru dimineața, am simțit că se învârtă casa cu mine, întocmai precum mi s-a mai întâmplat de multe alte ori în viață. Atunci am zis: „Sfântul meu Efrem, ia de la mine amețeala aceasta,

căci nu mai pot să o îndur”, și după aceea s-a petrecut cu mine o minune. Eram tocmai în dimineața zilei de 5 mai. Eu nu știam că era prăznuirea Sfântului Efrem. De atunci nu m-au mai necăjit niciodată amețelile și vertijurile. De fiecare dată când chem numele Sfântului, el depărtează de la mine tot răul. Am vrut de multe ori să mărturisesc despre această vindecare minunată, dar iată că acum a sosit vremea.

K.K., Grecia

În urmă cu două zile mi s-a întâmplat să descopăr lipsa cărții de identitate. Am căutat-o îngrijorat deoarece în următoarea perioadă aveam nevoie stringentă de ea pentru a soluționa o serie de probleme. Apoi, văzând zădărnicia căutării, am început a mă ruga Sfântului Efrem. Cartea cu mărturiile vindecărilor sale, a bunului său ajutor, fusese lectura predilectă din ultima vreme și adesea mi se întâmpla să mă gândesc la martiriul său și la acea mănăstire căreia îi oferă protecție și spre care îi aduce pe cei credincioși lui. După rugăciuni improvizate, amestecate cu disperarea pierderii actului, s-a instalat, ca o boare delicată, liniștea. Tot zbuciumul s-a stins. Toată tulburarea a fost lepădată.

A doua zi am parcurs acatistul Sfântului Efrem. Cu încredere și cu aceeași blândă liniște am străbătut fiecare icos și condac, știind că Sfântul mă va asculta. Și, aparent din întâmplare, am descoperit, în spatele unei icoane, documentul. I-am mulțumit Sfântului cu multă bucurie.

28. Găsirea documentului pierdut

Apoi mi-am dat seama că nu atât aflarea actului este miezul unui miracol, ci starea liniștitoare. Că, într-o vreme a tulburării și grabei, el oferă odihnă. Că, preocupați de problemele noastre, dornici a fi înțeleși de Sfinți cât mai apropiați temporal de noi, ne aflăm alinare și speranță la un pătimitor monah din veacul al 15-lea Și, grație lui, ne apropiem de Domnul Dumnezeu, percepând limpede dulceața iubirii Sale.

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Armând D., 23 iunie 2008, România

29. Câteva secunde până la minune - găsirea documentelor

/v

În cărțile apărute pe piață cu minunile Sfântului Efrem cel Nou, citisem mai multe minuni în care oamenii, rugându-se Sfântului Efrem, și-au găsit documente ori obiecte pe care le pierduseră. Legată de acest aspect este și minunea pe care vreau să o mărturisesc.

/v

În data de 16 iunie 2014, după ce mi-am terminat programul la servicii, m-am dus direct peste drum, la birou la o bună prietenă de-a mea. Ea m-a servit cu niște dulceață de căpșuni făcută de ea și, în timp ce mâneam, îmi povestea că nu găsește trei

/v

dosare pe care le-a tot căutat și de care are nevoie. În timp ce eu mâneam iar ea îmi spunea problema ei, am început să mă rog, în minte, așa: „Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ajut-o, te rog, pe B. să găsească cele 3 dosare... pentru rugăciunile... hmm... Sfântului Efrem cel Nou! Și voi mărturisi și publica minunea!”. La o secundă după ce am terminat rugăciunea, B. s-a ridicat de pe scaun și s-a dus direct la unul din teancurile de dosare din birou și a găsit cele trei dosare! Eu am rămas puțin șocat, recunosc, pentru că s-a întâmplat atât de repede, ea căutându-le toată ziua. Dar aici este de vină necredința mea.

Însă, marele șoc - în sens bun - avea să vină imediat după ce i-am mărturisit și ei minunea ce tocmai avusese loc. Amândoi ne bucuram iar B. a dorit să-l mai rugăm o dată pe

Sfântul Efrem să o ajute sa găsească o foaie-document pe care o căuta de o săptămână și de care avea nevoie urgent. Am început amândoi să râdem iar în acest timp B. răsfoia niște foi de pe birou. După câteva secunde, plină de bucurie, a strigat că a găsit foaia pe care o căuta de o săptămână.

Ce am înțeles eu din aceste minuni si din alte experiențe este că Dumnezeu

face minuni la momentul potrivit, chiar dacă ni se pare că nu ne răspunde atunci când dorim noi, toate sunt calculate la El precis și spre foarte bine. Totul constă ca noi să nu cârtim în momentele în care credem că nu suntem auziți, ci să avem nădejde și răbdare și

să ne facem treaba bine acolo unde suntem puși, exact așa cum proceda Sfântul Luca al Crimeii.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Alin R., București, 16 iunie 2014

30. Incendiul de la Nea Makri

24 august 2009

Vara anului 2009 a fost deosebit de secetoasă și dogoritoare pentru partea de sud a Greciei. Cu preponderență au fost afectate împrejurimile capitalei elene unde, datorită căldurilor excesive, au izbucnit incendii de proporții care s-au întins pe mari suprafețe. Așa se face că la sfârșitul lunii august a acestui an, deasupra Atenei plutea un nor uriaș de fum, care era atât de dens, încât împiedica să treacă lumina soarelui. Efectele acestor incendii s-au dovedit a fi devastatoare și nenumărați oameni s-au înscris ca voluntari pentru a ajuta echipajele de pompieri din zonele calamitate. Puterea focului a mistuit vegetația și copacii de pe suprafețe uriașe, iar întinderea acestor perdele de foc înspre periferiile urbane a creat multă panică. Elicopterele speciale ale pompierilor își încărcau tancurile de apă direct din mare pentru a fi mai aproape de locul incendiilor și a fi mai eficiente în stingerea lor. Pe bună dreptate se poate spune că grecilor le-a fost dat să trăiască un adevărat coșmar.

^{IV} Între regiunile afectate de aceste incendii a fost și sudul Marathonului, zonă

^{IV}

unde se află orașelul maritim Nea Makri. În partea vestică a acestei localități se înalță Muntele Penteli, la ale cărui poale se profilează Colina Neprihăniților unde se află

Mănăstirea și moaștele Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou. Incendii de proporții au izbucnit și pe Muntele Penteli, iar datorită vânturilor intense ele au cuprins aproape întregul masiv muntos, autoritățile locale declarând că incendiul a creat o perdea de foc ce se întindea pe o lungime de 4 kilometri.

In zorii zilei de 24 august 2009, la ora 5 dimineața, focul a coborât de pe munte și a ajuns în vecinătatea imediată a Mănăstirii, iar maicile au fost evacuate din sfântul locaș, începând cu cele vârstnice. Echipajele de pompieri și misiunea voluntarilor ciprioți care îi ajutau pe aceștia, aruncau apă și nisip în strădania lor oarecum inutilă de a lupta cu puterea și mărimea infernală a flăcărilor. Tot ce mai stătea împotriva acestor văpăi era dangătul clopotelor Mănăstirii și rugăciunile săvârșite către Sfântul Efrem. Focul pur și simplu a făcut ravagii în împrejurimile locașului monahal. Cu toate acestea, Mănăstirea Sfântului Efrem s-a izbăvit de la distrugere în ultima clipă, când flăcările uriașe au ajuns la câțiva pași de zidurile așezământului. Imaginea era dezolantă și nespus de înfricoșătoare: siluetele clădirilor mănăstirești se conturau pe un cer de un roșu-oranj, care strălucea sinistru din cauza vâlvățăilor incendiilor din împrejurimi. Flăcările se apropiau de zidurile Mănăstirii cu foarte mare putere, dar s-au oprit la câțiva metri. Totul s-a petrecut pe neașteptate: cu toate că, după puterea de înaintare a incendiului, Mănăstirea ar fi trebuit să fie literalmente mistuită, în clipa când focul s-a apropiat la doar câțiva pași de latura vestică a clădirilor, vântul s-a schimbat brusc și a început să bată din direcția opusă.

Așa se face că flăcările incendiului au fost îndepărtate necrezut de repede de Mănăstire. Vestea despre minunea săvârșită aici a început să se răspândească cu putere încă

din dimineața aceleiași zile când unul dintre voluntarii ciprioți, care i-a ajutat pe pompieri, a descoperit în cenușa din apropierea zidurilor Mănăstirii o icoană a Sfântului Efrem care, deși trecuse prin pârjol, s-a păstrat integral, având doar slabe urme de distrugere pe margini, în rest rămânând neafectată de flăcări.

În împrejurările dramatice ale incendiului, au fost evacuate din Mănăstire câteva zeci de maici. Moaștele Sfântului Efrem au rămas nestrămutate, el însuși fiind cel care și-a păzit racla și locașul închinat lui. Dovadă este minunea pe care a săvârșit-o prin oprirea acestui incendiu, dar și faptul că de a doua zi, lucrurile au reintrat în rânduiala firească, iar credincioșii s-au putut închina iarăși sfintelor sale moaște și aceasta niciunde altundeva decât acolo unde el a fost descoperit și proslăvit de Dumnezeu.

Despre cele petrecute la Mănăstirea Sfântului Efrem, au scris atât publicațiile elene, cât și marile agenții de știri. Pentru a înțelege proporțiile incendiului este deosebit de edificatoare înregistrarea video prezentată de BBC, realizată chiar din interiorul Mănăstirii, în zorii zilei de 24 August 2009. Această înregistrare poate fi vizionată la adresa: <http://news.bbc.co.Uk/2/hi/8217932.stm>.

Privitor la acest eveniment, mai multe ziare și agenții de știri au preluat cuvintele unei maici din obștea Mănăstirii, evacuată din pricina incendiului. Iată ce spunea această maică: „Flăcările au fost de 30 de metri de înalte. Din fericire au venit și ne-au salvat”. Cuvintele acestei maici par a fi inspirate de panica pe care a trăit-o, însă înregistrarea video prezentată de BBC atestă că mărturia monahiei e adevărată, iar ceea ce i-a fost dat să vadă a fost realmente înfricoșător.

Rămânem încredințați că acela care a salvat cu adevărat Mănăstirea și obștea maicilor nu a fost nimeni altul decât Sfântul Mare Mucenic Efrem, care cu siguranță a fost chemat cu ardoare în rugăciune de către întreaga obște a Mănăstirii sale.

^{IV} 31. Taximetristul - izbăvire de droguri, băutură și sinucidere

Intre numeroasele mărturii grecești, trimise la Mănăstirea Sfântului Efrem de la Nea Makri, se numără și cea care urmează.

Un tânăr grec, fiind în căutarea unei vieți mai bune, s-a hotărât să emigreze în Anglia. Ajuns în această țară, după o vreme a întâlnit o fată cu care s-a căsătorit. Mai apoi el a început să se drogheze, iar soția l-a părăsit din pricina stării jalnice în care el ajunsese. Deznădăjduit de situația în care se afla, s-a întors în Grecia unde, după o vreme, a cunoscut o altă fată cu care s-a căsătorit și cu care a avut un copil. Cum nici cea de a doua căsătorie nu a fost prea reușită, tânărul a început să-și înece necazul în băutură.

^{IV}

Căzuse atât de adânc în această patimă încât situația devenise disperată. Într-o seară, târziu, în timp ce se afla într-un loc rău famat, gândurile sinuciderii au început să-i acapareze mintea. Socotea că pentru el viața nu mai are nici un rost și s-a hotărât să-și pună capăt zilelor pentru a scăpa de amarul pe care îl trăia. A ieșit din localul în care se afla cu dorința de a lua un taxi, însă nu a găsit nici unul, deoarece taximetriștii erau în grevă. Atunci, de nu se știe unde, înainte să apară un taxi al cărui șofer, înalt și brunet, i-a spus:

- Haide înăuntru. Știu unde locuiești, te voi duce acasă.

Tânărul a urcat în mașină, iar în drum spre casă acel șofer a început să-i spună toate relele pe care le făcuse în viața lui. Pasagerul era nespus de uimit cum poate șoferul de taxi să îi cunoască viața în cele mai mici detalii. Când au ajuns la destinație, șoferul a oprit exact în fața casei unde tânărul trebuia să coboare și i-a spus aceste cuvinte:

- Acum poți coborî. Am ajuns.

Nici nu a coborât bine pasagerul din mașină, că atât taxiul cât și șoferul s-au făcut nevăzuți. Tânărul a priceput că i se petrecuse ceva cu totul neobișnuit. A intrat în casă și îndată a căzut la picioarele părinților cerându-le iertare pentru toate necazurile pe care li le pricinuiseră până atunci. Apoi le-a povestit ce i s-a întâmplat în acea seară, cum avusese de gând să-și curme viața și cum a făcut tot drumul spre casă. La auzul celor mărturisite, mama tânărului s-a dus și a adus icoana Sfântului Efrem, pentru că înțelesese că taximetristul fusese nimeni altul decât el. îndată ce a văzut icoana, tânărul l-a recunoscut pe șoferul taxiului. Mare i-a fost uimirea, dar și recunoștința i-a fost pe potrivă. Apoi viața lui s-a îndreptat și l-a mulțumit lui Dumnezeu că l-a izbăvit de moartea sufletească și trupească prin mijlocirea acestui Cuvios grabnic ajutător.

32. Izbăvire de patima banilor

IV

În urmă cu opt luni am căzut într-o adâncă stare de depresie. Nu pot descrie starea jalnică în care mă aflam. Cauza era faptul că până atunci nu-mi doream decât să am bani și faimă. Mi se lipise inima de aceste lucruri. Lucram neîncetat în sărbători și în

IV

duminici. Nu mergeam la biserică. Eram cu totul vrednic de pedeapsa lui Dumnezeu. Îmi pierdusem orientarea, nu mai știam cine sunt, unde merg, îmi era și frică să mă privesc în oglindă.

Familia mea se ducea de râpă. Din fericire cei doi copii erau mici și nu

IV

înțelegeau ce se întâmplă. Trebuia neapărat să fac ceva. În aceste momente foarte grele, mama mi-a dat o carte cu rugăciuni către Sfântul Efrem cel Nou, ale cărui moaște se află la Nea Makri. De multe ori îmi era cu neputință să citesc din ele, deoarece ceva din interiorul meu se împotriva cu mare putere.

IV

Intr-o seară, Sfântul Efrem mi s-a arătat în vis. Am visat că un sfânt psalmodia la intrarea casei mele. Și mai vedeam în vis o femeie bătrână, îmbrăcată în negru, care cerșea. I-am dat o sumă de bani și aceea mi-a zis:

- Ai făcut și tu un bine, Evanghelos.

După aceea a scos o cruce mare și m-a însemnat. De atunci am găsit cu soția mea un duhovnic, în persoana unui episcop. Am început să ne spovedim, să mergem la biserică, să ținem post. Am început să mă ung în fiecare zi cu ulei de la candela Sfântului Efrem și astfel m-am vindecat.

Evanghelos Papacostas, Grecia

33. Ajutătorul călătorilor - vindecare de rău de mașină și ajutor la examene

Mă numesc Daniela C. și sunt profesoară de matematică. Am aflat despre Sfântul Efrem cel Nou citind o carte despre minunile sale. Am fost foarte impresionată aflând cât de multe și ce mari minuni face acest om sfânt.

De când mă știu, am avut rău de mașină, însă în ultimul timp această stare se agravase tot mai mult. A doua zi, după ce citisem cartea despre Sfântul Efrem, am fost nevoită să merg într-o localitate apropiată. Mergând spre stația de autobuz, mi-am spus în gând că iar mă va lua amețeala, amarul în gură și starea de vomă, însă imediat mi-am adus aminte de marile minuni de care tocmai aflasem în carte și am început să mă rog Sfântului Efrem să mă ajute să nu-mi mai fie rău. Cu toate că drumul a fost sinuos iar șoferul microbuzului mergea cu mare viteză, nu mi-a mai fost deloc rău! De atunci, de fiecare dată când merg cu mașina, mă rog Sfântului Efrem și până acum n-am mai avut rău de mașină.

De asemenea, sunt încredințată că și la examenul de gradul doi ce tocmai l- am avut săptămâna trecută - examen foarte greu - Sfântul Efrem m-a ajutat sa-l trec cu bine.

Îi mulțumesc mult lui Dumnezeu, Maicii Domnului și Sfinților pentru ajutor și pentru că nu se uită la răutatea noastră!

Daniela C., septembrie 2009, România

34. La moaștele sfântului Efrem cel Nou

Un drum de la Atena duce spre o destinație nouă. Nu era în plan, dar Dumnezeu a rânduit așa. Chemarea Sfinților? Mare este mila Domnului pentru noi

păcătoșii. În marea Sa bunătate, El ne deschide toate drumurile spre mântuire și ne arată mărturii vii. Oameni care au învins slăbiciunile trupului, care au luptat având unica țință mântuirea. Au iubit pe Hristos, I-au urmat și au biruit. Dar noi?

În sfârșit am ajuns într-o localitate denumită Nea Makri - Attica (Colina Neprihăniților), unde se află mănăstirea în care se găsesc moaștele Sfântului Efrem cel Nou, grabnic ajutor întru toate nevoile și mare Făcător de minuni.

O mănăstire de piatră în stil grecesc. Într-un mic paraclis lateral se găsește o parte din copacul care a constituit locul pe care s-a jertfit acest mare Sfânt. A răbdat

îndelung torturi de la cei necredincioși până și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu. În biserică, în partea stângă, se află un baldachin unde o candela stă de veghe la mormântul

Sfântului Efrem. În partea dreaptă se află moaștele întregi ale minunatului Sfânt. O raclă,

Sfântul și fotografia măicuței care a avut chemarea să ducă până la capăt planul de a face

cunoscută lucrarea acestui Mărturisitor al Domnului. Pășesc cu emoție. In minte mi-au

apărut brusc rândurile citite din cartea în care se povestea despre descoperirea, arătările minunate și minuni ale Sfântului Efrem. Am simțit mustrarea conștiinței pentru faptul că deși am citit și am luat cunoștință despre acest Sfânt nou, l-am tratat cu indiferență. Am pus cartea în bibliotecă și am uitat de ea. Dar Sfântul a mijlocit să vin să-l văd cu adevărat, să îi simt sfințenia de aproape, să mă ating de sfânta raclă și să iau binecuvântare. De atunci nu îl mai pot uita. O mare încărcătură spirituală și o abundență de duh sfânt îți aprinde flacăra sufletului. Acesta e darul Domnului pentru pelerini, dar depinde apoi de tine, ca om, cât timp vei menține această flăcără. Oare cât va străluci lumina ei?

Silvia M., 1 decembrie 2009, România

35. Binecuvântarea mâncării, vindecare sufletească și trupească

IV

In luna mai a anului 2008, în ziua prăznuirii Sfântului Efrem cel Nou, am primit în dar o carte despre viața și minunile sale și o iconiță de hârtie în care era zugrăvit

IV

chipul său. In seara acelei zile, am răsfoit cartea, m-am uitat la desene și am început să citesc din ea, deschizând-o la voia întâmplării. Așa am parcurs cu ochii câteva istorisiri despre

minunile Sfântului Efrem, însă acestea mi s-au părut a fi niște povești de adormit copii. Pe atunci nu credeam în minunile Sfinților și din această pricină în sufletul meu stătea ascunsă o durere adâncă, pe care putea s-o vindece numai Dumnezeu - durerea necredinței.

După ce am tot citit din carte pe apucate, am hotărât să o iau chiar de la început. Însă, aflând din primele pagini despre chinurile prin care s-a săvârșit mucenicia

Sfântului Efrem, am simțit că mi se face rău atât trupește, cât și sufletește. Nu am mai
84

putut continua. Am dat cartea la o parte, gândind în sinea mea că voi reveni la ea când voi fi mai tare de fire.

Așa, timp de vreo șapte luni de zile, cartea despre Sfântul Efrem cel Nou și iconița care-l înfățișă au stat uitate, rătăcite printre celelalte cărți. Dar, într-o zi, iarăși din voia întâmplării, în timp ce-mi ordonam cărțile pe raft, am rămas cu ochii pe chipul Sfântului Efrem și după o scurtă ezitare am hotărât să-i pun icoana pe perete lângă cea a Mântuitorului. N-am făcut-o pentru ca l-aș fi îndrăgit, așa, deodată. Chipul său mi se

părea a fi străin, rece, aspru și chiar urât. Însă mi-am amintit că Sfântul Efrem cel Nou le

este drag celor care-mi sunt dragi mie.

Intr-o bună zi, pe la începutul Postului Mare din primăvara anului 2009, s-a întâmplat să mut candela de la icoana Sfintei Treimi în dreptul icoanei Sfântului Efrem. Atunci am observat că flacăra candelii se potrivea frumos cu focul din icoană, pe care-l ținea Sfântul Efrem în mâna sa. Cele două făclii, cea a candelii și cea închipuită în icoană, erau așezate la același nivel, astfel încât se suprapuneau și aproape că se contopeau. Mi-a plăcut mult această potrivire. Îmi dăruia o oarecare pace și liniște

lăuntrică. Îmi odihnea sufletul. Din ziua aceea candela a rămas la icoana Sfântului Efrem, luminându-i minunat chipul.

Zilele treceau iar eu, îngrijind candela, îmi opream tot mai des ochii asupra icoanei Sfântului Mare Tămăduitor și Mucenic Efrem cel Nou. Așa, treptat, fără ca să-mi dau seama, am început să-l îndrăgesc tot mai mult, până când într-o zi, privindu-i chipul, am băgat de seamă că lumina roșiatică a focului pe care Sfântul Efrem îl ține în mână în icoană, izvorăște parcă din întreaga sa ființă și mângâie și încălzește în chip minunat sufletul celui care îl privește. Această „descoperire” mi-a umplut inima de o negrăită bucurie. Din ceasul acela Sfântul Efrem a încetat a mai fi străin pentru mine, iar chipul său mi se părea acum nespus de frumos prin puterea blândeții pe care o răspândea. Și totuși nu puteam încă să cred că el a săvârșit atâtea minuni și s-a arătat atâtor oameni.

Acest lucru mi se părea a fi mai presus de orice înțelegere. Dar iată că, prin voia Domnului, s-a petrecut o întâmplare care a schimbat multe în cugetul și în sufletul meu.

^{IV} In seara zilei de 4 mai a anului 2009, am făcut o indigestie destul de serioasă,

^{IV}

cu vărsături multiple, cu diaree, amețeli, febră... Intr-un cuvânt - cu „tot tacâmul”. După ce am făcut vreo patru spălături de stomac, am văzut că mă simt la fel de rău și am înțeles că puțină indigestie este de fapt o otrăvire. Intoxicația putea să treacă în sânge și atunci lucrurile s-ar fi agravat considerabil. Această perspectivă mă îngrijora mult, însă n-am sunat la urgență, căci știam că în ziua ce urma se facea prăznuirea Sfântului Efrem și nu

^{IV}

vroiam deloc să o petrec într-un spital. Îmi doream mult să ajung la Liturghie. Cerând în gând ajutorul Sfântului Efrem, m-am urcat în pat și am încercat să mă liniștesc. Am petrecut acea noapte între somn și veghe, scuturată de frisoane, tresărind și trezindu-mă din zece în zece minute. Însă pe la ora cinci dimineața, când abia reușisem să adorm un pic, m-a trezit o durere înfricoșătoare în pânțe. O astfel de durere n-am mai simțit niciodată până în acea noapte. Nu puteam nici să mă mișc, nici să vorbesc, deși îmi venea să urlu. Nu știam ce să fac. Eram la un pas de deznădejde, când deodată mi-a apărut în minte chipul Sfântului Efrem cel Nou și tot atunci mi-am amintit despre felul în care a fost omorât el de către păgâni, după ce a îndurat de la ei chinuri înspăimântătoare. Atunci m-am gândit că durerea lui trebuia să fi fost cu mult mai mare decât cea pe care o suportam eu în acele clipe și, adunându-mi toată nădejdea și credința pe care le puteam găzdui atunci în sufletul meu, mi-am îndreptat spre Sfântul Efrem această mică rugăciune: „Sfinte Părinte Efrem, te rog din tot sufletul și din toată inima, dacă este voia Dumnezeuului nostru, ajută-mă să ajung în această dimineață la Liturghie și să mă împărtășesc!”. Am tot repetat în gând aceste cuvinte

către Sfântul Efrem, agățându-mă de ele ca de o ultimă nădejde.

Nu știu câte minute au trecut așa: poate cinci sau poate zece. Știu doar că în scurt timp durerile m-au lăsat în chip minunat și am adormit. M-am trezit peste două ore fără urmă de durere în pânțele. Dar slăbiciunea pe care o simțeam în toate măduarele era o mărturie a faptului că acea noapte nu fusese doar o nălucire înfricoșătoare. M-am

IV

îmbrăcat și am putut ajunge la Liturghie. Însă pe la ora 9, când Liturghia trecuse de Cântarea Heruvimilor, am simțit iarăși că mi se face rău și trebuie să ajung neapărat la toaletă. Am ieșit din biserică și după ce am făcut vreo douăzeci de pași, am înțeles că nu pot merge mai departe. Durerea, amețea, greața, slăbiciunea, toate s-au întors, așa încât mi s-au tăiat picioarele și am căzut în genunchi în fața bisericii. Prietenii mei erau toți în biserică, la Liturghie. Afară nu era nimeni care m-ar fi putut ajuta să mă ridic. Era prima oară când mi se întâmpla așa ceva. Atunci mi-am amintit iarăși de Sfântul Efrem ca de grabnicul meu izbăvitor și l-am rugat să mă ajute și de data asta să ajung să mă împărtășesc și să nu vomit după aceea. Acum știam că pot să-mi pun toată nădejdea în mijlocirea sa și cu adevărat ajutorul său nu s-a lăsat așteptat mult timp. Peste câteva minute am putut să mă ridic în picioare, am mers la baie, m-am întors în biserică și m-am

IV

împărtășit. În ziua aceea nu am mai vomat, dar pentru că mă simțeam încă foarte slăbită, l-am rugat pe un bun prieten să se roage Sfântului Efrem pentru mine. Aceeași rugămintă

IV

i-am adresat-o și Părintelui meu Duhovnic. În ziua următoare m-am trezit nou-nouță, de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic. I-am vestit despre aceasta bunului meu prieten. Atunci el m-a sfătuit ca de fiecare dată, înainte de a mă așeza la masă, să rostesc în gând o mică rugăciune: „Sfinte Părinte Efrem, binecuvântează mâncarea și băutura aceasta și pe mine, roaba ta”. Aceste cuvinte mi-au plăcut și m-au bucurat mult și din ziua aceea am început să le zic împreună cu rugăciunile mesei. Dacă se întâmpla să uit să le spun înainte de masă, le rosteam după aceea, și cred că Sfântul Efrem le primea cu aceeași blândețe și purtare de grijă. Cred, pentru că m-am convins nu o singură dată că această puțină rugăciune este lucrătoare.

IV

În zilele ce au urmat după întâmplarea istorisită mai sus, am început să citesc din nou cartea despre viața și minunile Sfântului Efrem cel Nou, dar de această dată le vedeam pe toate cu alți ochi. Minunile mărturisite mă cutremurau iar ochii mi se umpleau cu lacrimi de bucurie și recunoștință pentru fiecare dintre acei oameni care au fost ajutați și tămăduiți de Dumnezeu pentru mijlocirea Sfântului Efrem.

După ce a trecut o vreme de la această minunată întâmplare, prietena mea m-a invitat la ea la masă. Am primit cu bucurie, însă când am ajuns să ne așezăm la masă, mi-a pierit toată pofta, căci în fața mea stătea o farfurie plină cu friptură grasă de porc, care era o cale sigură spre pierzanie pentru stomacul meu pipernicit. Dar văzând cu câtă dragoste mă îndemna prietena mea să mănânc și știind că ar putea să se mâhnească aflând că bucatele pe care le-a gătit ar putea să-mi facă rău, mi-am zis în sinea mea că de dragul ei voi mânca friptura și de va binevoi Dumnezeu, mă va feri de toată primejdia și suferința care-mi poate veni prin această mâncare. Apoi am rostit în gând mica rugăciune către Sfântul Efrem cel

Nou și am mâncat tot ce mi s-a pus dinainte. Friptura a fost foarte gustoasă și m-am minunat mult că n-am pățit nimic după ce am mâncat-o cu atâta poftă. De obicei vomam după orice mâncare gătită cu grăsime. Dar și de această dată S-a îngrijit Dumnezeu de mine pentru rugăciunile Sfântului Părinte Efrem.

Iată că sunt deja opt luni de când nu mai am neazuri cu stomacul. Acum, când mi se întâmplă să am vreo durere în pânțe, îmi fac o cruce peste acel loc unde mă doare și rostesc lăuntric: „Sfinte Părinte Efrem, dacă este voia Dumnezeului nostru, îndepărtează de la mine durerea aceasta”. Și nu încetez a mă minuna cum de fiecare dată durerea îmi dispare într-un timp foarte scurt și în acea zi nu mai revine.

În luna noiembrie a anului 2009 am fost operată la o măsea. Știind cât de greu suportă stomacul meu antibioticele și analgezicele, m-am rugat Sfântului Efrem să mi-l întărească pentru a putea primi tratamentul convenit fără ca acesta să-mi facă vreun rău. Și iarăși am simțit puterea mijlocirii Sfântului Efrem când am văzut că antibioticele nu mi-au provocat nici grețuri, nici dureri de stomac și nici alte neplăceri, deși se întâmpla adesea să le iau pe nemâncate.

În primele zile după acea operație, durerea a fost cât de cât suportabilă, însă în ziua a treia pastilele analgezice au început să nu-și mai facă efectul. Din cauza oboselii câtorva nopți prost dormite și a durerii ce devenea nesuferită, îmi venea tot mai greu să- mi stăpânesc mânia și învârtosarea. Simțeam cum treptat mă părăsea răbdarea, mă înstrăinam tot mai mult de duhul smereniei și al blândeții. Atunci am luat iarăși cartea Sfântului Efrem

cel Nou și am căzut în genunchi înaintea icoanei sale cu lacrimi de neputință, rugându-l să mă ajute și să mă învețe să-mi îndur durerea cu vrednicie, cu îndelungă-răbdare și cu inimă înfrântă. Și, deschizând cartea, am început să citesc rugăciunile către Sfântul Efrem. Treptat am simțit cum deznădejdea își slăbește tot mai mult prinsoarea și sufletul mi se umple de o neînțeleasă mângâiere. Și, cu toate că durerea cea trupească nu se împușinase, o negrăită ușurare îmi odihnea acum sufletul. Așa am citit șapte zile din acatistul, din paraclisul și din minunile Sfântului Efrem, timp în care mi s-a închis încetinel rana din gură, însă cred că mai multe au fost rănila cele din suflet, care mi s-au vindecat în acel răstimp. Iar în a opta zi a dispărut și durerea cea trupească.

Știu că nu sunt vrednică de milostivirea pe care mi-o arată Bunul Dumnezeu pentru rugăciunile Sfântului nostru Părinte Efrem și nici de darurile vindecărilor pe care le primesc prin mijlocirea lui. Nu încetez a mă minuna de dragostea nemărginită a Domnului nostru pentru noi, oamenii, și de grija pe care ne-o poartă neobosit. De luni de zile mă tot întreb cum aș putea să îi mulțumesc Sfântului Efrem pentru că mă ocrotește cu atâta blândețe, răbdare și delicatețe pe mine, cea care nu demult îl nesocoteam, punând la îndoială minunea vieții și lucrărilor sale. Iar drept răspuns îmi vine gândul că Dumnezeu demult l-a răsplătit pe Sfântul Efrem cu daruri care sunt mai presus de înțelegerea omenească, așa încât mie nu-mi rămâne decât să dau slavă Celui Care atât de minunat l-a dăruit cu bunătățile Sale cele fără de sfârșit.

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui! Pentru rugăciunile Sfântului Părintelui nostru Efrem cel Nou, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește- te ne pe noi și ne mântuiește.

S.C.E., decembrie 2009, România

36. „Ai vrut să mă vezi, iată-mă!”

Lăudat e Domnul Dumnezeu întru Sfinții Săi, printre care e și Sfântul Efrem cel Nou! Mare bucurie avem noi cei ce credem cu adevărat în minunile Sfântului Efrem cel Nou și al celorlalți Sfinți. Domnul să ne miluiască și să ne mântuiască prin mijlocirea Maicii Sale și a tuturor Sfinților.

Vă mărturisesc că am rămas impresionată de tot ce s-a scris despre acest minunat Sfânt. Mă rog și eu lui și nădăjduiesc în ajutorul și mângâierea sa. Odată, l-am visat că se uita blajin la mine și mi-a spus: „Ai vrut să mă vezi, iată-mă!”. Apoi nu a mai spus nimic, ci doar m-a privit. Atunci l-am rugat să aibă grijă de fiica mea și să o facă sănătoasă. Ea de când era mică are o problemă cu auzul la urechea dreaptă. Sunt încredințată că Sfântul Efrem cel Nou va mijloci pentru vindecarea ei.

Fie ca Sfântul Efrem să ne păzească pe toți deopotrivă!

Claudia, 24 mai 2010, România

37. Sub ocrotirea sfântului Efrem - vindecări, ajutor la naștere

În octombrie 2005 am auzit pentru prima dată de Sfântul Efrem cel Nou. Atunci am primit și câteva foi cu viața și minunile lui. Nu mai rețin când le-am și citit, dar știu că am rămas impresionată. Din păcate însă, trecând timpul, l-am cam dat uitării.

De abia în ianuarie 2007, după mai bine de un an, în preajma prăznirii aflării moaștelor Sfântului Efrem cel Nou, i-am recitit (împreună cu sora mea) viața și minunile. De atunci am prins un mare drag față de acest Sfânt.

S-a întâmplat că, tocmai în perioada aceea, am avut probleme cu picioarele. Nu știu din ce cauză, dar au început să se umfle. Aveam niște pete roșii pe tălpi din cauza cărora mă mâncau și mă dureau picioarele, încât de abia puteam călca. Niciodată nu mai pățisem așa ceva în cei 23 de ani ce trecuseră.

Intr-o seară, mergând de la biserică acasă, l-am rugat pe Sfântul Efrem să mă ajute în vreun fel (devenea , tot mai rea situația). Nu i-am cerut să mă vindece dintr-o dată (mă gândeam că poate acest fapt ar fi fost pricină de mândrie), ci cumva treptat, în timp. Mă gândeam că am ocazia să-mi mai plătesc din păcate, plus că nu vroiam să fiu nevoită să mă duc pe la doctori (mi se părea un lucru complicat, având în vedere că, slavă Domnului, n-am prea avut de-a face cu ei). Și nu mică mi-a fost bucuria când sora mea a venit acasă (ea mersese la altă biserică) cu o sticluță în care era ulei de la Sfântul Maslu. Știam că este lucrarea Sfântului Efrem. Nu aveam nici o îndoială. Așa că, în vreo săptămână și ceva (cred - din păcate nu mai rețin exact), dându-mă cu acel ulei pe picioare și rugându-mă Sfântului Efrem, mi s-au vindecat.

La nu mult timp după cele spuse mai sus, într-o noapte, o sună pe sora mea un prieten de-al ei și ne roagă să o pomenim pe soția lui care trebuia să nască. Dacă nu năștea cât de repede, ar fi fost probleme. Sora mea i-a spus să se roage Sfântului Efrem cel Nou (nu

cred că mai auzise de sfânt până atunci) pentru că este grabnic ajutător.

îndată ce-a închis telefonul, noi ne-am apucat să-i citim acatistul. După 2-3 ore primim mesaj că soția lui a născut fără probleme și că este totul bine.

Câteva luni mai târziu, în ziua de 5 mai (chiar de prăznuirea Sfântului Efrem), sora mea a avut un accident de mașină. Mașina derapase și intrase într-un stâlp.

IV

Sora mea se afla pe partea care avusese contact direct cu stâlpul. În urma accidentului, slavă Domnului, s-a ales doar cu clavicula ruptă și cu un somn profund de vreo 5-6 ore. Chiar și în timpul accidentului dormise. N-a știut ce s-a întâmplat decât atunci când s-a trezit la spital. Toți care au vorbit cu sora mea (doctori, polițiști, șoferul, etc.) i-au spus că nu avea cum să scape doar cu atât după acea izbitură. Suntem sigure că Sfântul Efrem a ocrotit-o pe sora mea în acea zi.

IV

În toamna aceluiași an m-am trezit cu dureri de spate. Atunci când vroiam să mă aplec, nu reușeam din cauza durerii. Se întâmpla să și reușesc, dar de cele mai multe ori nu. E posibil să mi se fi întâmplat aceasta în urma nopților dormite în cort pe

IV

parcursul a două săptămâni. Din nou am apelat la Sfântul Efrem. îmi mai rămăsese ulei de la Sfântul Maslu și am început să mă ung cu el în fiecare zi, pe locul unde mă durea. De la un moment dat m-am lenevit să mă mai dau cu ulei și am ajuns chiar să uit cu totul de problemă. După ceva timp (câteva săptămâni, o luna - sinceră să fiu, habar n-am) mi-am adus și eu aminte că am avut probleme cu spatele. Atunci am constatat că nu mai aveam și nu-mi puteam da seama de când. M-am rușinat tare. I-am cerut iertare Sfântului Efrem pentru nepăsarea mea și i-am mulțumit pentru ajutorul pe care mi-l dăduse, deși n-aș fi meritat.

IV

Intr-o seară mă luase o durere puternică de stomac. Nu mai avusesem așa ceva până atunci. Nici cum nu puteam adormi. Făcând pe viteaza, nu vroiam să cer ajutor.

IV

îmi ziceam că trebuie să rabd pentru păcatele mele. Nu m-a ținut mult vitejia, așa că i-am cerut ajutor Sfântului Efrem. După ceva timp, durerea a scăzut în intensitate. Nu mai știu dacă n-am mai simțit-o deloc, știu doar că am putut adormi.

Sunt sigură că a mai făcut și alte minuni, unele neștiute de mine, altele probabil uitate, dar acestea sunt cele care mi-au rămas cel mai bine întipărite în minte.

Ar mai fi totuși una, și nu lipsită de însemnătate: faptul că am fost învrednicită să ajung la mănăstirea unde se află moaștele Sfântului Efrem. Este unul dintre puținele locuri în care chiar mi-aș fi dorit să ajung, dacă ar fi existat posibilitatea. Și, din mila Domnului, pentru rugăciunile Sfântului Efrem, în mai 2009, am avut această posibilitate.

Acum doi ani i-am spus Sfântului Efrem că aș vrea să scriu și eu despre minunile pe care le-a făcut cu mine și cu cei apropiați. I-am mai spus și că nu-i promit nimic, știindu-mă că sunt cam delăsătoare.

În toamna anului 2009 am ascultat o predică care se referea la faptul că, nespunând, nescriind despre minunile ce ni se întâmplă, ajungem la un moment dat să ne îndoim de ele, chiar să le uităm. Parcă mie mi se spuneau acele cuvinte. Eram oarecum în acea situație în care puneam la îndoială. Atunci m-am hotărât să scriu despre minunile Sfântului Efrem din viața mea. Am primit și binecuvântarea duhovnicului. De atunci însă

am tot amânat momentul până acum, când în sfârșit m-am apucat de scris. În tot acest timp conștiința nu mi-a dat pace.

Îi cer iertare Sfântului Efrem pentru toate... și îi mulțumesc pentru toate!

I.L.B., Arad, iunie 2010, România

38. Fotografia credinței

Ne-a învrednicit Dumnezeu să ajungem în insulele din Grecia și să cunoaștem pe Sfinții Efrem cel Nou și Irina Hrisovalantou și să ne bucurăm de icoana Preasfintei Născătoare de la Tsampika.

Când am ajuns la Sfântul Efrem, sora mea, Mihaela, a fost puțin zdruncinată la vederea moaștelor gândind că e doar un schelet acolo. A încercat apoi să facă niște poze, dar nu a reușit deloc, deși alți oameni reușeau foarte ușor acest lucru. A încercat să facă poze la catapeteasmă și a reușit, dar când voia să facă fotografii la racla Sfântului, nu reușea deloc (se vedeau numai culori). Și-a dat seama că a greșit mult zicând că acolo e un schelet și a început să se căiască pentru ce gândise. Plângea și se ruga. Se vedea că-i pare rău. S-a dus la sfintele moaște și a pus mâna pe raclă, plângea și se ruga. Apoi

plângea și mai tare și eu m-am apropiat s-o liniștesc, dar ea mi-a zis: „îmi ard mâinile!”. Apoi a început și mai tare să plângă, zicând: „Acum mâinile mele sunt reci ca gheața. M- a părăsit Sfântul”. Când a ridicat mâinile de pe sticla care acoperea racla cu trupul Sfântului, aceasta era asudată, transpirată... sora mea a început să plângă și mai tare, de ți se rupea inima. Eu am încurajat-o zicându-i că acesta e un semn al Sfântului că există și că acolo nu e un schelet, ci moaște de Sfânt. Am ieșit apoi prin curte și când s-a mai liniștit, a mers iar la raclă și de astă dată a reușit să facă o fotografie, semn că Sfântul a iertat-o. Mulțumim Sfinte

Efrem că ne-ai îngăduit să ajungem în casa ta. Sper să mai ajungem acolo. De atunci mare este nădejdea noastră în ajutorul lui.

Când sora mea, Alexandra, era în spital, soțul ei a dormit prima noapte cu fiica lor, apoi a lăsat-o cu noi pentru că nu putea dormi, căci fetița plângea, stătea trează, parcă simțea lipsa mamei. A zis soțul ei că fetița plângea și el nu știa ce să-i facă și l-a rugat pe Sfântul Efrem s-o liniștească. Lângă fetiță sunt două icoane, a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și a Sfântului Efrem. Soțul surorii mele a spus că a văzut ca o lumină ieșind din icoana cu Sfântul Efrem și fetița s-a liniștit. El și-a zis că o fi fost farul de la vreo mașină, dar eu sunt încredințată că a fost Sfântul. Cred că și el crede la fel.

^{IV}
Îți mulțumim, Sfinte Efrem, pentru ajutor!

Alina Dobașu, 19 septembrie 2010

Mă numesc Mihaela Striblea, sunt din județul Botoșani, iar acum locuiesc în Cipru împreună cu soțul și o mare parte din familia mea. Vreau să vă spun că de când sunt în această țară minunată (Cipru), am avut parte de cele mai minunate momente din toată viața mea: am fost la Sfântul Mormânt la Ierusalim, la moaștele Sfântului Nectarie, precum și la cele ale Sfântului Efrem cel Nou, a cărui minune vreau să v-o împărtășesc în rândurile ce urmează.

Pentru unii ar putea părea o coincidență, însă pentru mine a fost o minune adevărată, un semn dăruit de Sfântul Efrem, mai bine spus. După ce am citit cartea cu minunile Sfântului Efrem, m-am hotărât să vă scriu la rândul meu, chiar dacă nu am primit neapărat un ajutor de el (așa cum și-au împărtășit toți bucuriile), însă am primit un semn, care e la fel de important pentru mine. Mi-a demonstrat mie, unei păcătoase, că e viu și prezent în sfânta raclă și că aude și că simte cu ce inimă vii la el.

Așadar, cu câteva luni în urmă, am fost cu sora mea într-o croazieră în patru insulițe din Grecia. Am fost și în Pireus, iar eu cu sora mea și încă două doamne am hotărât să mergem cu excursia organizată de pe vas la Sfântul Efrem cel Nou... și sunt tare bucuroasă că am ales aceasta. Drept să spun, nu știam mai nimic despre acest nou Sfânt, dar acum, pentru că l-am cunoscut, este unul din sfinții mei de suflet.

După un drum cu autocarul de aproximativ o oră, am ajuns la Nea Makri, la Mănăstirea Sfântului Efrem. Aici, Sfântul mi-a arătat de două ori că este prezent și că nu trebuie să mă mai îndoiesc vreodată de acest lucru. Cum m-am dat jos din autocar, în loc să mă smeresc și să intru cu frică și luare-aminte în Sfânta Mănăstire, eu umblam indiferentă, făcând poze și minunându-mă de locurile frumoase din împrejurimi... eram un simplu turist, cu trup, dar nu și cu suflet. Când am intrat în biserică, am văzut că racla cu moaștele Sfântului Efrem era în dreapta. Aceasta fiind transparentă, înăuntru se poate vedea Sfântul descoperit, care e întreg. Eram foarte indiferentă când m-am uitat la el și îmi veneau tot felul de gânduri rele și de îndoială... eram doar curioasă... însă Sfântul mi-a citit gândul și mi-a văzut inima, așa că mi-a dat o lecție pe care nu am să o uit vreodată. După ce m-am închinat

repede, cu o oarecare răceală, am trecut la făcut poze... că doar eram turistă. De fapt am încercat să fac fotografii, pentru că imediat după ce am avut gândurile respective, am crezut că mi s-a stricat aparatul foto. Șase poze la rând mi-au ieșit în ceață, nu se înțelegea nimic. De fapt Sfântul nu îngăduia să-i fac eu poze, însă abia mai târziu am înțeles asta. Surorii mele și celorlalți, care făceau fotografii, le ieșeau clare, numai mie nu. După ce am văzut că nu-mi iese nici o poză, am intrat în panică și i-am dat aparatul foto surorii mele să văd dacă nu cumva are camera probleme, însă ei i-a ieșit fotografia cu racla Sfântului perfect și foarte clară. I-am luat aparatul din mâini și îndreptând obiectivul către sfântul altar am făcut o fotografie care mi-a ieșit perfect. Imediat după aceasta, am încercat să fac iarăși o fotografie Sfântului care, din păcate, iar nu m-a lăsat deoarece poza ieșise într-o mare ceață. Atunci am înțeles că nu camera foto era de vină, ci indiferența cu care eu l-am tratat pe Sfântul Efrem. Imediat după aceasta am lăsat aparatul foto și m-am apropiat de sfânta raclă cu părere de rău și am început a mă ruga Sfântului din toata inima să mă ierte pe mine păcătoasa. L-am implorat să mă ierte și i-am făgăduit că voi crede cu adevărat în el și că nu mă voi mai îndoii vreodată de el. După un răstimp de cugetare și părere de rău, am îndrăznit să fac o fotografie la racă și... lucru minunat! Sfântul m-a iertat și mi-a îngăduit să-i fac o fotografie, iar aceasta era clară. Mie nu-mi venea a crede și eram nespus de fericită. Mare ești Doamne, întru Sfinții Tăi!

A doua întâmplare s-a petrecut cam la un sfert de oră după cele relatate mai sus, iar Sfântul Efrem mi-a arătat încă o dată că trebuie să cred în el fără îndoială. Stăteam la racla lui cu palmele lipite de sticla de deasupra și mă rugam spunându-i oful meu, mărturisindu-i tot ce aveam pe suflet, când, deodată, simt cum mi se încălzesc palmele dedesubt. Mi se încălzeau din ce în ce mai tare și îmi era parcă greu să le dezlipesc de pe

sfânta raclă... de altfel nici nu am încercat să fac aceasta, pentru că era foarte plăcut ceea ce simțeam. Doamne, cât de emoționată am putut fi, însă am stricat tot când am văzut-o pe sora mea în spate și i-am spus: „Alina, palmele mele îmi iau foc!”. Și din clipa aceea totul s-a ruinat; îndată ce i-am spus surorii mele ce se întâmpla, palmele mi s-au răcit ca gheața... ele transpirau din pricina aerului rece pe care îl simțeam, iar racla era udă de la palmele mele, care de data aceasta erau reci ca gheața. M-am emoționat atât de tare încât nu mă mai puteam opri din plâns. Ce emoție puternică am trăit în acele clipe! însă nu plângeam de deznădejde așa cum credea sora mea, anume din cauză că a încetat căldura, ci plângeam de emoție pentru că nu am crezut în el de prima dată și că l-am supărat cu gândurile mele de la început... și mai plângeam pentru că nu îmi venea să cred cele petrecute, pentru că așa ceva eu numai în cărți citisem și nu credeam că este cu putință vreodată să simți atât de mult prezența unui Sfânt.

Pentru mine a fost și rămâne o mare minune și îl rog pe Sfântul meu drag să mă ierte și să mă păzească și să mă primească tot timpul la el, căci, cu siguranță voi mai ajunge la el, arătându-i multă dragoste și respect.

Fotografiile de care am pomenit mai sus le-am păstrat spre mărturie sufletului meu. Vă rog ca în cartea următoare să relatați și această minime, pentru că este cu adevărat o minune!

Îi iubesc tare mult pe Sfântul Efrem și mă simt atât de protejată când vorbesc despre el, încât nu cred că pot găsi cuvintele potrivite pentru a spune într-adevăr ce simt - cred că e o combinație între dragoste, teamă, nădejde, emoție, încredere, protecție...

Mihaela Striblea, 8 octombrie 2010

39. Pruncul îi va purta numele! - zămislire de copii, găsirea obiectelor pierdute

Vreau să vă împărtășesc și eu o parte din minunile săvârșite de Sfântul Efrem cel Nou în viața mea.

Am aflat de el întâmplător, luând din bibliotecă o carte pe care o cumpărasem cum obișnuim, la grămadă cu altele, în Postul Mare al acestui an. Cartea cuprindea noile minuni ale Sfântului Efrem, săvârșite cu copii născuți și nenăscuți. Era numai potrivită pentru sufletul meu.

Precizez că am un băiețel de șapte ani. Acum trei ani mi-a murit fetița de șase luni, în urma unui handicap neurologic foarte grav, de care fusesem înștiințată din perioada vieții ei intrauterine și pentru care am luptat, în ciuda sfaturilor medicilor de a o avorta. Vă

spun toate acestea pentru a vă încredința că nu sunt înșelări diavolești, trăind pe pielea mea, zi de zi, minunile lui Dumnezeu.

Sfântul Efrem a apărut în viața mea când eram disperată că Dumnezeu nu-mi mai dăruiește un copil. Fiind suspectă de sterilitate secundară, în urma unei celioscopii făcută în luna martie a anului 2010, medicul mi-a spus că am trompele îngroșate și greu penetrabile și m-a programat în luna aprilie pentru tratament injectabil necesar desfundării acestora - o intervenție foarte dureroasă.

Am citit cartea Sfântului Efrem în această perioadă și m-a impresionat foarte mult apropierea lui de oameni, contactul atât de direct, minunile atât de grăitoare. Nu știu pe cine nu ar impresiona.

După Sfintele Paști, i-am spus soțului meu că dacă rămân însărcinată vreau să îi punem copilașului numele Efrem. El mi-a spus că e rar întâlnit la noi, dar că se va

obișnui lumea cu el. Îndată după acestea, pe 19 aprilie, am început să citesc zilnic acatistul Sfântului Efrem, făgăduindu-i acestuia că îl voi citi vreme de patruzeci de zile. Eu nu aveam de unde să iau mir sau ceva atins de sfintele sale moaște. Apoi, după 24 aprilie au început să apară semne că sunt însărcinată. La început am crezut că e doar o părere, că nu se poate ca

Sfântul să fie atât de bun cu mine, și am tot amânat să-mi fac testul de sarcină până pe 4 mai. Mi-am făcut testul pe 5 mai dimineața și a ieșit pozitiv. Trebuie să precizez că uitasem când a fost martirizat Sfântul Efrem, iar cartea o dădusem unei prietene. Nu am zis nimănui vestea și m-am frământat toată ziua să-mi amintesc ziua de martiriu a Sfântului. Seara am intrat pe internet și am rămas înlemnită lângă calculator când am citit că Sfântul Efrem a murit martirizat chiar în ziua de 5 mai.

Bineînțeles că pruncul meu îi va purta numele, medicii spunând până acum că e băiat și că e sănătos. Mă încred și în spusele lor, dar orice temere legată de sănătatea fătului s-a îndepărtat de la mine odată cu încredințarea că acest copil este dăruit de Sfântul Efrem familiei mele, că îl ocrotește atât pe el cât și pe noi.

E mare acest Sfânt, e minunat și-i mulțumesc mereu! În curând, cineva plecat în pelerinaj îmi va aduce câteva lucruri (mir, iconițe, aghiazmă) de la Mănăstirea Sfântului Efrem de la Nea Makri.

Pot să vă spun că, înainte de a afla de sarcină, am văzut în vis un călugăr, iar eu mă întrebam - tot în vis - dacă e Sfântul Efrem. Apoi dimineața am visat un copil mic. Nu am dat importanță acestui fapt socotind că simt doar sub influența cărții și a dorinței mele... dar oare nu o fi fost un semn de la Sfântul Efrem?

Bunicul meu de optzeci de ani a citit și el zilele trecute cartea și în una din seri a simțit o mireasmă deosebită. Inițial a întrebat-o pe bunica dacă a dat cu tămâie sau s-a miruit, iar ea i-a zis că nu miroase a nimic. Să-și fi arătat Sfântul prezența astfel? Nu ar fi pentru prima dată.

Altă dată soțul meu a rătăcit cheile la mașină. Le-a căutat vreo oră... trebuia să plece numaidecât cu mașina pentru că era așteptat... Eu am căutat cu el și pur și simplu nu mai știam ce să facem. M-am așezat pe pat să mă adun și mi-am amintit de Sfântul Efrem. I-am spus că pare un lucru banal, însă e foarte important pentru noi în acel moment și l-am rugat din toată inima să ne ajute să le găsim. Vă mărturisesc că ne-am întors pe același traseu unde fusesem de nenumărate ori să le căutăm și le-am găsit într- un loc unde nici nu ne-ar fi trecut prin cap. Nu cred că a durat mai mult de trei minute.

Rugați-vă Sfântului Efrem! Este grabnic ajutător și ajută necondiționat... suntem noi prea mici în credință. Trebuie doar nădejde, încredere. Rugați-vă și încercați să îl vedeți ca pe un tată, doctor, frate mai mare, vorbiți cu el ca și cum ar fi lângă voi. Sfinții sunt atât de aproape de noi... noi suntem cei care îi îndepărtăm ori nu conștientizăm puterea lor.

Mereu m-a ajutat Maica Domnului, mai ales în perioada în care a fost bolnavă fetița, am simțit-o foarte aproape, apoi Sfântul Nectarie, Sfântul Nicolae, Sfântul Serafim de Sarov, Sfinții Ioachim și Ana, Sfântul Gheorghe. Dar acum Sfântul Efrem m-a copleșit cu bunătatea lui! Și cel mai bun e Dumnezeu care ni i-a dăruit să-i avem mijlocitori înaintea

Lui.

Iertați-mă dacă vi se pare că am exagerat... dar nu mint... asta trăiesc și nu sunt vrednică să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru nemărginita Lui bunătate.

Iulia, 18 octombrie 2010, România

Pentru că adesea Sfinții ne copleșesc cu ajutorul lor grabnic, trebuie să vă mărturisesc despre cum m-a ajutat anul acesta Sfântul Efrem.

De trei ani sunt diagnosticată cu rectocolită ulcero-hemoragică, o boala a colonului care se manifestă prin scaune dese, prin sângerări puternice, prin scăderea poftei de mâncare și, implicit, prin epuizare totală.

Anul acesta am avut în timpul verii o astfel de manifestare a bolii. Am sunat-

o pe doctorița mea pentru a mă primi de urgență la spital. Nu m-a putut primi deoarece pleca în concediu, urmând ca în săptămâna următoare să o sun din nou pentru programare. Dar și de această dată a intervenit ceva urgent și a trebuit să plece din țară.

IV

Intr-una din nopțile care au urmat, am visat că un Părinte plutea deasupra capului meu. Am povestit visul unei măicuțe dragi mie, care m-a întrebat dacă îi „știu” pe

sfinții Rafail, Nicolae și Irina din Lesbos. Li văzusem în icoană dar nu știam despre viața și martiriul lor nimic. Am comandat atunci imediat cartea despre viața acestor sfinți și, pentru că n-aș fi vrut ca doar pentru o singură carte oamenii de la librărie să se ostenească atâta, am răsfoit oferta de carte religioasă pentru a-mi comanda încă una. Cea dintâi pe care am văzut-o a fost *Viața, arătările, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou*.

Am primit pachetul și am început să citesc viața Sfinților Rafail, Nicolae și Irina și acatistul lor; îndată ce am terminat, m-am apucat să citesc cartea despre Sfântul Efrem cel Nou. După aceea am citit cartea, am citit și Acatistul. A doua zi dimineață nici

urmă de sângerare și am simțit că am o mare putere. În dimineața următoare am avut din nou sângerări, însă puterile nu îmi slăbeau. Știindu-mă cu totul nevrednică, i-am spus Sfântului așa: „Sfinte Efrem, dacă mă ajuți să mi se oprească sângerarea și voi fi sănătoasă, îți voi citi acatistul vreme de patruzeci de zile”. Așa am făcut și înainte cu câteva zile de a se împlini cele patruzeci de zile am fost om întreg și sănătos. Am înțeles

de ce înainte să îl cunosc pe Sfântul Efrem, nu reușeam să mă programez la control: trebuia

să cer ajutorul Ceresc mai degrabă decât pe cel omenesc. Sunt copleșită de grabnicul ajutor al Sfântului și mărturisesc că este unul dintre sfinții mei dragi. Cuvintele sunt prea mici și prea puține pentru a-i mulțumi...

Am fost surprinsă să văd că atât Sfinții Rafail, Nicolae și Irina cât și Sfântul Efrem au fost martirizați de turci cam în aceeași perioadă.

Trebuie să vă spun că de-a lungul timpului un mare ajutor am primit și de la Sfântul Nectarie, Sfântul Ioan Rusul, Sfântul Pantelimon, Sfântul Ioan Iacob Hozevitul și de la cine știe câți alți sfinți neștiuți. De la începutul bolii mele, mulți părinți și multe măicuțe s-au rugat pentru mine.

Cu adevărat, nevrednici suntem de binele pe care Dumnezeu îl revarsă asupra noastră prin sfinții Lui și prin aleșii Lui. Slavă Ție, Doamne, pentru mulțimea sfinților Tăi pe care îi trimiți să ne ajute și să ne mângâie!

Slavă Ție, Doamne, pentru că suntem ortodocși și putem înțelege cât de mult ne iubești!

Silvia M., 10 noiembrie 2010, România

41. Tămăduire neîntârziată

Din nou milostivirea sfinților și-a făcut simțită prezența în familia mea. Am rămas însărcinată cu al treilea copil și, deși multe voci îmi reproșează că de ce mai fac un copil în lumea asta plină de greutate, eu sunt foarte bucuroasă, ca și cum aș fi la primul copil și abia aștept să-mi strâng în brațe pruncul. Soțul meu speră să fie fetiță pentru că avem doi băieți... nădăjduiesc și eu să fie fetiță.

De câteva săptămâni îmi era rău, vărsăm tot ce mâneam, mă simțeam foarte slăbită... asta până ieri, 3 ianuarie 2011, când am prăznuit aflarea moaștelor Sfântului Efrem cel Nou din Grecia, la Nea Makri, lângă Atena. Mă simțeam rău... de dimineață am fost la medic, care mi-a zis că dacă nu mă simt bine până joi, făcând tratament cu medicamentele administrate pentru greață, singura soluție este internarea în spital și hrănirea cu ajutorul perfuziilor. Am ajuns acasă și eram deja obișnuită cu ideea că mă așteaptă spitalul, pentru că mai luasem acele pastile împotriva greții și tot rău îmi era. Mi-am amintit că e ziua Sfântului Efrem și i-am citit acatistul, după care l-am rugat să mă ajute dimpreună cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, cu Sfântul Nectarie din Eghina și cu toți sfinții să nu-mi mai fie rău, să se isprăvească cu greața, cu starea de rău și... o, minune, în timp ce mă rugam, mi-a dispărut toată starea de rău.

Azi, 4 ianuarie 2011, m-am hotărât să scriu despre aceasta, așa cum le-am

făgăduit sfinților, pentru a nu ține lumina sub obroc. Sunt uimită mereu de cât de ușor

ajută sfinții... Ii chemi în gând iar ei te și ajută. Eu sunt o mare păcătoasă, împovărată de multe păcate, dar speranța și comoara mea sunt sfinții, pe care îi iubesc din suflet și cred cu tărie în minunile lor.

Să nu uităm să le mulțumim, să ne rugăm lor cu credință și cu dragoste, din tot sufletul, și ei, cu toate că suntem împovărați de păcate, ne ajută căci ne iubesc mai mult decât ne imaginăm. Le mulțumesc din suflet și îi rog să mă ajute să nu-mi mai fie rău, să nu ajung la spital, ca să pot avea grijă de copilași și să pot merge la servicii.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Alina Dobașu, 4 ianuarie 2011, Cipru

42. Cu adevărat aveți Sfinți în Biserica Ortodoxă!

Un prieten de-al meu a fost martorul unei minuni săvârșite de un Sfânt. El

este spaniol și locuiește în Barcelona. Înainte vreme, el a fost monah catolic, însă mai apoi a devenit creștin-ortodox, fiind botezat la Sfânta Mănăstire a Sfântului Nicolae din Andros (Grecia). Mama sa, care era o romano-catolică evlavioasă, s-a împotrivit cu desăvârșire convertirii sale.

Aflându-se la Barcelona pe când trecură deja câțiva ani după ce a devenit ortodox, el a trebuit să suporte o operație și mama sa, o femeie foarte bătrână, era destul

^{IV}

de îngrijorată. Într-o noapte, în timp ce prietenul meu mai era încă la spital, un monah îmbrăcat în negru i s-a arătat bătrânei și i-a spus să nu-și facă griji, pentru că operația fiului ei va trece cu bine. După ce prietenul meu s-a întors acasă în urma operației, mama sa i-a povestit despre vedenia pe care a avut-o. Bătrâna i l-a descris pe monah, iar el s-a gândit că acela nu putea fi decât Sfântul Efrem. Atunci prietenul meu s-a îndreptat către colțul cu icoane și, venind înapoi, i-a adus icoana Sfântului Efrem. Văzându-l pe Sfânt, bătrâna sa mamă i-a zis:

Bine! Acesta e monahul pe care l-am văzut. Cu adevărat, aveți și voi Sfinți în Biserica Ortodoxă! Dar, în ceea ce mă privește, eu voi muri o romano-catolică! Prietenul meu râdea în timp ce-mi povestea această întâmplare!

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui!

In seara aceasta l-am întâlnit în casa scării pe Kostas, unul dintre vecinii mei. El și-a petrecut ziua dimpreună cu fiul său și cu ceilalți membri ai familiei, făcând

curățenie în camera de la subsol. In timp ce pălăvrăgeam despre felinare și despre ceea ce lucrase el, Kostas a amintit în treacăt că nu aude prea bine cu o ureche, ceea ce l-a făcut mai apoi să-mi explice că anul trecut, de Paști, el a fost foarte bolnav. După ce a prins a- mi povesti mai pe îndelete cele ce i s-au întâmplat, a ieșit la iveală faptul că el a fost vindecat în chip minunat de un atac cerebral foarte grav. Punând laolaltă mulțimea de cuvinte pe care mi le-a spus, aş putea să vă înfățișez următoarea istorisire a acelei minuni.

In după-amiaza Sâmbetei Mari (cu o zi înainte de Paști), Kostas își vedea de treburile sale în târgul din Veria (oraș care apare cu numele de Bereea în Faptele Apostolilor 17, 10), când deodată i-a fost dat să audă o bubuitură foarte puternică, așa de parcă s-ar fi tras cu tunul chiar lângă urechea lui. Foarte curând a băgat de seamă că nimeni altul nu mai auzise acel sunet și a priceput că lui i se întâmplase ceva foarte grav. Urcând cu grăbire în mașina personală, Kostas a condus cu viteză mare până la spital, însă acolo, neîncrezându-se în medicii mai tineri, a pornit în căutarea unui doctor mai

bătrân care îl cunoștea. În timp ce făcea aceasta, el a simțit că partea stângă a feței a început să-i amorțească, iar mădularele de pe partea dreaptă erau supuse unor convulsii acute. Atunci când doctorul său, cel care-i era prieten, i-a arătat degetul arătător, Kostas a

IV

văzut trei degete în loc de unul, întrucât ochiul său stâng privea cruciș către nas. În foarte scurt timp el s-a pomenit într-o ambulanță, care-l ducea spre Tesalonic.

Echipa medicală care îl îngrijea era alcătuită din doi medici de la Spitalul Hippocrates, în care el a fost internat, și doi doctori foarte vârstnici, care-i erau prieteni de familie și au fost aduși în locul în care se desfășurau evenimentele printr-o avalanșă de apeluri telefonice care au urmat după ce Kostas a sunat-o pe soția sa înainte de a se fi urcat în mașină.

În drum spre sala de radiografie, Kostas, deja foarte slăbit și culcat pe o targă cu roțile, s-a uitat în jos la liniile colorate ce apăreau pe podea și a înțeles că se găsea în spitalul Hippocrates. Iar când și-a îndreptat privirea în sus, a văzut un monah cu barbă care ținea în mână o lumânare și arăta întocmai ca și cum ar fi mers la slujba Miezonopticii. El și-a dat seama îndată că acela era Sfântul său ocrotitor, Efrem de la Nea Makri, și în timp ce Sfântul a trecut pe lângă dânsul, Kostas a izbutit să articuleze câteva cuvinte pentru a-i spune că are nevoie de ajutorul său. Monahul l-a privit cu un surâs blând și i-a zis: „Nu-ți face griji!” (Kostas mi-a repetat aceste cuvinte de mai multe ori, cu lacrimi în ochi).

După ce i s-a făcut radiografia, Kostas a fost dus într-un salon pustiu și a fost culcat în unul dintre cele cinci paturi care se găseau acolo. Privind radiografiile, doctorii au descoperit un cheag de sânge cu diametrul unei portocale și au hotărât de comun acord că acesta nu putea fi operat din pricina dimensiunii sale mari și a vitezei de creștere. Tot ce puteau face, era să-i anunțe cu mâhnire pe cei din familie că lui Kostas nu-i mai rămâneau de trăit doar câteva ore.

După ce a trecut seara de la prima radiografie, unul dintre medici, care era nepotul său, a observat că starea lui se îmbunătățea în ceea ce privea indicii care vorbeau despre lucrarea funcțiilor sale vitale - respirația, pulsul și altele, așa încât s-a hotărât să i se facă o altă radiografie. Spre marea uimire a doctorilor, cheagul de sânge se

contractase. În astfel de împrejurări devenise cu puțință să i se facă o oarecare operație. Soției lui Kostas i s-a spus că de acum ea putea să aibă speranță că soțul ei va rămâne în viață, însă partea stângă a trupului lui avea să fie complet paralizată, aceasta însemnând

că mai apoi trebuia să urmeze un tratament îndelungat de recuperare. Între timp, starea lui a continuat să se îmbunătățească până într-atât că n-a mai fost nevoie de nici o operație.

Kostas s-a trezit în după-amiaza următoare, simțindu-se întocmai ca și cum s- ar

fî sculat din somn într-o dimineață obișnuită. Soția lui a fost atât de surprinsă văzându-

1 că își trage plapuma cu mâna stângă și își mișcă piciorul drept pentru a-și păstra

echilibrul în timp ce se întorcea în pat, încât, după cum i-a mărturisit cu câteva zile mai târziu, din pricina șocului pe care l-a avut, a crezut că moare ea în locul lui. Un alt lucru care a lăsat-o fără grai, a fost icoana ce se găsea deasupra patului în care a fost culcat soțul ei - era icoana Sfântului care îl ocrotea de douăzeci și doi de ani, Sfântul Efrem de la Nea Makri. Cercetând mai apoi, dimpreună cu fiii ei, toate saloanele, ea a descoperit că în spital nu se mai afla nici o altă icoană în care să fi fost zugrăvit acest om al lui Dumnezeu care e mai puțin cunoscut, ci mai degrabă tot felul de imagini adesea întâlnite, în care apăreau Sfânta Fecioară cu Pruncul, Domnul Iisus Hristos, Sfântul Dimitrie și Sfântul Gheorghe.

Kostas a stat în spital o lună, iar acum, cu nouă luni mai târziu, mută paturi vechi dintr-o parte în alta și cară tot felul de lucruri, urcând și coborând scările cu ele (el stă la etajul doi). De asemenea, Kostas a mai amintit și despre faptul că prietenul său, prin mijlocirea căruia a aflat de Sfântul Efrem, a fost el însuși vindecat de cancer de către acest Cuvios, iar acum lucrează ca și ambasador al Greciei.

Savarios, 7 februarie 2011, Tesalonic, Grecia

44. Cu adevărat, acest Sfânt este grabnic ajutător! - găsirea actelor

Sunt prea nevrednică să scriu despre Sfântul Efrem cel Nou. îmi cer iertare. Cineva de la biserică mi-a împrumutat cartea cu *Viața, arătările, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou*. Am luat cartea, iar în acea zi fiul meu nu-și găsea actele de la mașina pe care urma să o vândă. Era dezamăgit, disperat și, seara târziu, mă rugase să mai caut prin casă, poate le voi găsi. Atunci m-am apucat și am citit Acatistul Sfântului

Efrem cel Nou. După ce l-am terminat, fiul meu m-a sunat și mi-a spus să nu mai caut, pentru că a găsit actele. Eu i-am răspuns că nu le-am căutat și că tocmai terminasem de citit Acatistul Sfântului Efrem cel Nou. Cu adevărat, acest Sfânt este

^{IV}

grabnic ajutător! Doamne Iisuse Hristoase, Îți mulțumesc că ai binecuvântat pământul cu Sfinți care să se jertfească pentru credința întru Tine!

întâmplarea este recentă și s-a petrecut în 6 mai 2011.

Sfinte Efrem, mă închin și-mi doresc să ajung la moaștele tale dacă Cel de Sus îmi dă binecuvântarea! Amin.

Maria, Iași, 11 mai 2011, România

45. Binecuvântare și zămislire de copii

Mulțumim lui Dumnezeu pentru darurile minunate pe care ni le trimite. Un astfel de dar a fost și pentru mine Sfântul Efrem cel Nou, pe care „l-am cunoscut” chiar în acest an, în ziua de Rusalii. Fiind la mănăstirea din localitatea noastră, împreună cu soțul, am intrat în magazinul cu obiecte bisericești, fără a căuta ceva anume, și uitându-mă pe acolo, pașii m-au condus direct la cartea sa *Noi minuni ale Sfântului Efrem cu copii născuți se nenăscuți*. Era exact ceea de care aveam nevoie atunci, deoarece îmi doresc un copil. Necunoscând și neștiind nimic despre acest mare Sfânt, am cumpărat cartea fără să stau mult

pe gânduri. Noaptea l-am visat pe Sfântul Efrem că stătea în fața mea, având în mână o lumină puternică și arătându-mi un simbol.

Mulțumesc Sfinte Efrem cel Nou că mi te-ai descoperit și îți promit că te voi vizita la tine acasă, să îți mulțumesc personal pentru darul de a avea un copil.

Mirela Maria, 16 iunie 2011, România

46. Ocrotitorul casei - ferire de inundatie

Aș vrea să vă aduc la cunoștință o minune a Sfântului Efrem cel Nou. La sfârșitul săptămânii trecute, când în București a fost cod galben din cauza ploilor, am fost plecați de acasă. Țeava pentru ape pluviale s-a spart de la vecinul de deasupra până la jumătatea peretelui de la noi. La două etaje sub noi a făcut prăpăd în holurile vecinilor, care au strâns apa cu fărâșele cât timp a plouat. La noi nu a fost nici o picătura, deși spărtura a fost în dreptul peretelui din apartamentul nostru. De ce? Pentru că am lăsat casa în grija Sfântului Efrem, rugându-l să o apere cât suntem noi plecați.

Am citit mai demult, într-o cărticica, despre o mamă care își lăsa copiii în grija lui când pleca de acasă și m-am gândit ca n-ar strica să fac la fel. Slavă Ție, Doamne! Mulțumesc Sfinte Efrem!

Moni, București, 18 iunie 2011, România

47. Vindecare de depresie și deznădejde și găsirea unui servici

Mă numesc Elena, am 23 de ani și vreau să îi mulțumesc Sfântului Efrem cel Nou pentru că m-a ajutat foarte mult, deși viața mea era plină de păcate foarte grave și de multe patimi. După patruzeci de zile, în care i-am citit acatistul, am reușit să ies din depresia în care eram. Fiind doborâtă de deznădejde, plângeam zi de zi, nu mai găseam în nimic bucurie și nu mai aveam putere să mă lupt pentru a-mi găsi un serviciu mai bun, pentru a scăpa de singurătatea care mă mistuia și izolarea în care trăiam. Citind acatistul Sfântului Efrem am prins putere și speranță, am găsit în el un prieten și o nădejde, apoi

ușor și cu răbdare mi-am găsit - printr-o minune - serviciu în această țară străină, fără ca măcar să am acte aici, m-am mutat din locul acela izolat unde trăiam înainte, toate s-au rezolvat datorită ajutorului lui Dumnezeu dăruit nouă prin intermediul sfinților Săi. Să nu vă lăsați cuprinși de deznădejde și să nu vă resemnați trăind în tristețe și necazuri! Rugați-vă și Sfântul Părinte Efrem cel Nou vă va ajuta!

Îți mulțumesc Sfinte Părinte Efrem cel Nou că te-ai îndurat de mine! Sfinte Nectarie, Sfinte Ioan Rusul, Sfântă Parascheva, Sfântă Maică Maria Egipteanca, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, vă mulțumesc pentru că ați ascultat rugăciunile unei păcătoase!

A. Elena, 31 august 2011

48. La prăznuirea Sfântului Efrem cel Nou - ajutor la naștere, vindecări

Pe 2 mai 2009, seara, soția mea, care era însărcinată, a început să aibă dureri

și contracții. Dimineața devreme am pornit spre spital. Acolo am aflat că nu era vorba de

adevăratele contracții. Cu toate astea, durerile erau mari. Astfel au trecut două zile. Pe 5

mai era chiar praznicul Sfântului Efrem cel Nou, Sfânt iubit și chemat în ajutor de către

obștea bisericii la care mergem noi. Medicul ne-a spus că, dacă nu se întâmplă nimic (în

sensul că dilatația nu era cea optimă), va fi nevoit să provoace forțat nașterea. L-am rugat

pe părintele duhovnic să se roage pentru noi, iar o parte din cunoscuții noștri au citit

acatistul Sfântului Efrem. Seara, o prietenă medic a venit să stea peste noapte cu soția

mea și, pentru că i-a adus puțin untdelemn de la Sfântul Efrem, a uns-o cu acela pe

pântece. Peste o oră sau două după aceasta, soției mele i s-a făcut rău, pasămite de la

ciocolata mâncată mai devreme... Au venit durerile mari, s-a rupt apa, a sosit și medicul

in

în miez de noapte cu zâmbetul pe buze și, mai ales, s-a născut Justina, fiica noastră, chiar în primele ore ale zilei de prăznuire a Mucenicului.

Altă dată, în perioada când o alăpta pe Justina, soția mea avea dureri mari de cap și se gândea că, dacă acestea nu cedează, va trebui, cu toate riscurile, să ia medicamente. Dar având prin casă untdelemn de la același Sfânt Mucenic, s-a uns puțin pe frunte. Durerile au dispărut aproape imediat.

Ș. O., Cluj-Napoca, 2011, România

49. Tămăduitor sufletului și trupului - vindecare de boli de inimă

Aș dori să mărturisesc și eu despre minunile Sfântului Efrem. Am aflat despre acest Sfânt în luna noiembrie a anului 2009 când o cunoștință, care a venit la mine, mi-a împrumutat cartea cu viața, minunile și arătările Sfântului. Trebuie să spun că îndată ce am primit cartea, m-am simțit atrasă ca un magnet de ea și am strâns-o la piept plină de bucurie. După ce a plecat persoana care fusese la mine, am luat cartea, iar lectura ei m-a captivat. Când am isprăvit de citit, nu știam cum să-i mai mulțumesc Sfântului Efrem că venise și la mine prin acea carte. I-am făgăduit Sfântului că, atât de atunci cât și începând de la fiecare prăznuire a sa, îi voi citi acatistul vreme de patruzeci de zile.

Viața mea a fost foarte zbuciumată, un adevărat calvar, însă încet-încet m-am apropiat de credință, prin multe boli și suferințe de tot felul. Anul 2008 a fost cel mai greu, din cauza anginei pectorale. Am avut crize groaznice în stern, apoi durerile s-au extins și au ajuns la gât, încât în timpul crizelor aveam asemenea dureri, de parcă cineva îmi smulgea limba precum și toate vasele de sânge din cap. Așadar eram foarte bolnavă

cu inima...^{IV} Însă m-am tot ferit de a ajunge la spital deoarece pur și simplu nu-l mai

112

puteam suporta. M-am rugat stăruitor să fie voia Domnului cu mine și, dacă trebuie să mor, să se împlinească acest lucru... dar nu am murit și nici acele dureri groaznice nu au încetat.

In această vâltoare a suferințelor am început să țin post și să urmez învățătura de credință. De multe ori nu am mai voit nici tratamentele medicamentoase, căci îmi tulburau luciditatea, iar eu doream să am puterea de a vorbi și de a lupta în cele

duhovnicești. Mă simțeam nepregătită pentru plecarea din lumea aceasta și Îl rugam pe Domnul să-mi curețe trupul și sufletul, mintea și inima. Astfel s-a scurs și anul 2009 și în noiembrie l-am cunoscut pe Sfântul Efrem cel Nou. Am citit zi de zi din cartea lui, iar în 9 noiembrie, iată-mă într-o lumină nouă, renăscută lăuntric, împlinind rugăciunea către Sfântul Efrem cel Nou. Dar cum s-a petrecut acest lucru?

Trebuie să vă spun că am început să citesc acatistul său din ziua în care am

primit cartea, având și gândul că voi urma învățăturilor duhovnicești ale Sfântului Efrem.

În seara zilei de 8 noiembrie am citit paraclisul, iar apoi am luat cartea și am pus-o lângă mine. Noaptea m-am trezit din cauza durerilor groaznice, dar ochii nu mi-i puteam deschide. Durerile erau așa de cumplite, încât gemetele se amestecau cu țipete... și stând în pat i-am spus Sfântului Efrem: „Sfântul meu, nu mai pot suporta, te implor, ajută-mă! Te rog, crede-mă că nu mai suport! Toate celelalte dureri le voi răbda, îți făgăduiesc! Dar te rog vindecă-mă de boala de inimă! Te implor!”. Apoi știu că am adormit cu liniște și pace. Dimineața - pe 9 noiembrie - m-am trezit cu cartea în brațe și deodată mi-am amintit calvarul din noaptea ce trecuse. Dar îndoindu-mă, mi-am spus: „Oare chiar m-a vindecat Sfântul Efrem?” și mă tot frământam lăuntric. Fiind foarte dimineată și având încă strânsă la piept cartea, am adormit iarăși, dintr-o dată și cumva împotriva voinței mele.

După un răstimp m-am trezit cu niște dureri nespuse de mari: mă durea tot corpul din cap până în degetele picioarelor. M-am speriat și am încercat să merg la baie, ajungând foarte greu până acolo și rugându-mă tuturor Sfintelor. Voiam foarte mult să îmi aduc aminte de numele Sfântului Efrem, dar nicicum nu reușeam. Atunci am strigat către Maica Domnului: „Născătoare de Dumnezeu, ajută-mă să îmi aduc aminte numele Sfântului!”. Fecioara Maria mi-a luminat mintea și am putut grăi: „Sfântul meu Efrem, iartă-mă! Știu bine că sunt vinovată pentru că m-am îndoit de tine. Te rog, dăruiește-mi credința cea adevărată și statornică!...” și îndată toate durerile și tremurul trupului au dispărut. Iar de atunci am fost sănătoasă și nici nu m-am mai îndoit de Sfântul Efrem și de aceea îl iubesc din tot sufletul meu.

Am dorit ca tot ceea ce s-a petrecut să rămână în taină și nu voiam să dau mărturie pentru cele petrecute, însă acest lucru nu cred că este bineplăcut lui Dumnezeu, pentru că știu că Hristos este Cel Care lucrează prin toți sfinții Săi și Lui I se cuvine toată

slava, cinstea și închinăciunea. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru vindecarea și tot ajutorul ce ni-l dăruiește prin sfinții Săi.

Am un an de zile de când frecventez biserica Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului și a Sfintei Ecaterina din Constanța. Mi-e drag să merg acolo deoarece în biserică se află icoana pictată a Sfântului Efrem, care pare într-un totu vii, și pur și simplu simți că îți răspunde rugăciunii ori cuvintelor pe care i le adresezi.

Sunt încredințată că Sfântul Efrem Tămăduitorul este cel care m-a ajutat să- mi redobândesc sănătatea. Am făcut o făgăduință Sfântului Efrem pentru a-i mulțumi pentru ajutorul ce mi l-a dat. Sunt încredințată că, prin mijlocirile lui, această făgăduință se va împlini și în faptă. Amin.

Ioana, Constanța, 2011, România

50. „Tu și armata ta de Sfinți...” - Cu Sfântul Efrem la examen - ajutor la examen

Sfinte Mare Mucenice Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Sfântul Efrem cel Nou... un Sfânt cu care am făcut cunoștință abia anul acesta (2011), când toți cei din jurul meu îl știau deja atât de bine.

Tămăduirea unor boli fără de leac, ajutorare pentru bunăstarea familiei, ajutor la examene... toate acestea sunt minuni despre care auzeam frecvent în jurul meu când se pomenea numele Sfântului. Pe acestea le-am trăit și eu după aceea pe propria-mi piele, la ultima sesiune de examene, când, fiind convinsă de cuvintele minunate ale celorlalți, am hotărât să-l iau pe Sfântul Efrem drept ocrotitorul meu.

Jumătate de sesiune trecuse deja cu bine, dar eram în preajma celui mai greu examen, iar colegii din anii superiori nu prea ne dădeau șansă de reușită multora. Am învățat după puterile mele, iar unde nu puteam să rețin, îmi spuneam: „Va pune Dumnezeu partea Lui”. Cu o seară înainte de examen, l-am sunat pe un coleg ce dăduse examenul acesta înaintea mea. Mi-a spus fiecare detaliu: ce bilet a extras (căci aveam un examen oral), cum l-a rezolvat, ce a răspuns, cum ar fi bine să prezint, ce dimensiune a bilețelului ar fi bine să aleg, etc.

Iată că a venit și ziua cea mare! Eram pe holul facultății, așteptându-mi „sentința”. Aveam nădejdea că va fi bine, nu putea fi altfel. Era un examen prea mare și important. E drept, starea de agitație a colegilor era, din când în când, prezentă și la mine. Ieșeau rând pe rând colegi cu fel de fel de note. Minutele treceau și se apropia ora la care trebuia să intru. Am intrat ca la un curs obișnuit, mi-am extras subiectul și, când să mă uit pe bilețel, din zecile de bilete de pe masă... l-am extras tocmai pe cel despre care îmi spunea cu

o seară înainte colegul meu! Cât de minunat e Dumnezeu întru Sfinții Săi! Am început să-mi scriu ideile (care nici măcar nu îmi aparțineau, ci erau cele auzite de la colegul meu) și... momentul adevărului, momentul susținerii. Parcă vorbea altcineva în locul meu, atât de coerent, atât de convingător... Trecuse doar un minut (am spus doar două-trei fraze), când profesorul m-a întrerupt brusc:

IV

Gata, a fost îndeajuns! îmi va face plăcere să ne mai întâlnim, dacă nu acum, măcar la masterat. Zece!

„Zece... zece...”. A trecut examenul la care tot semestrul m-am gândit cu atâta deznădejde. „Zece...”. Era peste puterile mele. Nu-mi venea să cred! Dumnezeu ne răsfăță! Sunt convinsă că Sfântul Efrem (dar și Sfântul Nicolae) a(u) citit atâtea cărți, atâtea cursuri în locul meu...

Mergeam înspre casă, parcă neputând conștientiza ceea ce tocmai se petrecuse. Nici celor din jurul meu nu le venea să creadă. După câțva timp, venind de la un alt examen, mă întreabă o colegă:

- Ei, cum a fost? L-ai luat? Am auzit că au fost note mici! Cât ai luat?

- Am luat 9,50.

- Nu-i drept! Eu am luat 7! Tu și armata ta de Sfinți...

Chiar așa și e. Dar această armată luptă pentru toți.

Fiecare dintre noi avem în spatele nostru armate de Sfinți ce mijlocesc pentru noi înaintea lui Dumnezeu. Și dacă El e Conducătorul, cum pot fi rânduite toate altfel decât minunat?

Anca-Lorena, Cluj-Napoca, 2011, România

**51. Trei vindecări minunate - vindecare de megacolon congenital,
hidrocefalie și gânduri rele**

Un copilăș, care avea câteva luni, a fost diagnosticat cu megacolon congenital. Numeroasele investigații efectuate au propus intervenția chirurgicală de urgență, întrucât trebuia extirpat tot colonul (intestinul gros) și o mare parte din intestinul subțire.

A fost solicitat unul dintre cei mai competenți dintre chirurghi în astfel de cazuri, însă din motive multiple, nu s-a mai reușit colaborarea cu dânsul. Se punea problema chiar și a unui posibil transplant, dar... nu în cazul acestui copil, dat fiind faptul că greutatea lui era mult prea mică pentru a rezista unei asemenea intervenții.

Cu toate că medicii, într-un mod indirect, s-au arătat neputincioși în ceea ce privea salvarea copilului, mama lui nu-și pierdea nădejdea. Avea convingerea că nu întâmplător i-a pus numele Bogdan, care înseamnă „dăruit de Dumnezeu”, și zicea că Domnul nu-și ia darul înapoi.

Intr-o seară, starea generală a lui Bogdan se înrăutățise până într-atât, încât ajunsese la scăderea temperaturii sub 35°C și la cianoză perioronazală (învinețirea în jurul gurii și a nasului), iar tegumentele erau de o paloare intensă. Medicul de gardă i-a introdus în tratament masă eritocitară (transfuzie de sânge), însă pentru boala de bază nu-i stătea în putere să găsească o rezolvare.

Starea de șoc a copilului a adus-o pe mama lui în pragul disperării. Telefonice a solicitat rugăciunea unui preot, care tocmai o spovedise cu câteva zile înainte. Părintele a fost profund mișcat de durerea mamei și i-a zis cu hotărâre: „Acum am să-l chem pe Sfântul Efrem cel Nou!”. Mama nu-l cunoștea pe acest Sfânt, nu mai auzise de el, motiv pentru care și-a notat cu grabă pe o foaie de hârtie numele Sfântului, cu intenția de a i se ruga și ea la rândul ei.

Problema începuse să-și capete rezolvarea într-un mod miraculos; totul se derula foarte repede. Intraoperator s-a constatat că boala, care era evidentă de luni de zile prin toate investigațiile... nu mai era! Sfântul Efrem cel Nou nu s-a lăsat așteptat și a intervenit cu grabă. Mulți L-au slăvit pe Dumnezeu prin această minune!

La puțin timp, copilul a fost externat cu stare generală bună. După ce a ajuns acasă, a început să ia în greutate și să se refacă.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Când lichidul cefalorahidian (de la creier) se acumulează în exces, dă naștere unei boli care se numește hidrocefalie. Această patologie se caracterizează prin creșterea în volum a perimetrului cranian. Lichidul în exces se poate elimina printr-un „furtunel”, numit șunt.

^{IV} In cazul unui băiețel, care nu avea decât un anișor, acest șunt s-a înfundat.

^{IV} Intr-o astfel de împrejurare, consecința poate să fie fatală.

Mama lui era tare necăjită pentru această situație, fiind necesară o intervenție chirurgicală, posibil efectuată de către o echipă de neurochirurghi și chirurghi pediatri... Complicat!

Această situație nefericită se petrecea într-o zi de 5 mai, tocmai când era prăznuit Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou.

O altă mămică din salon i-a dăruit acestei mame necăjite acatistul Sfântului Efrem cel Nou. Tot în acea zi, această mămică se închinase l-a „papucul” Sfântului Efrem cel Nou [Este vorba despre un papuc de catifea roșie brodat cu fir, care a fost așezat o vreme în piciorul Sfântului Efrem de către maicile de la Mănăstirea din Nea Makri. Un astfel de papuc a fost primit, ca binecuvântare din partea Mănăstirii Sfântului Efrem, de către un grup de pelerini de la Biserica Ortodoxă Misionară a Studenților din Cluj- Napoca. Astăzi, „papucul” se află în această biserică, fiindu-le oferit spre cinstire tuturor celor care doresc să se apropie de Sfântul Efrem și să îl cinstească și în felul acesta. Vezi mai multe detalii în acest volum, în cuprinsul mărturiilor Papucul Sfântului Efrem (pag. 163-166) și minunea 78 (pag. 185-189)].

La investigarea preoperatorie s-a constatat că șuntul s-a desfundat de la sine și nu a mai fost necesară intervenția chirurgicală.

Sfântul Efrem cel Nou a ușurat munca medicilor, așa că ei au trebuit să mai facă doar biletul de externare din spital. Din acea zi, mama copilului a hotărât că va citi zilnic Acatistul Sfântului Efrem cel Nou, considerându-l ocrotitor al fiului său.

Când am fost într-un pelerinaj la mănăstirile din Grecia, o ropotire (zgomot rapid) de gânduri rele mi-a întunecat starea sufletească. Nicăieri nu reușeam să-mi găsesc pacea!

Ajungând la moaștele Sfântului Efrem cel Nou, m-am rugat lui să mă ajute.

Îndată sufletul mi-a fost cuprins de o pace cum... nu mă pricep să o descriu... și Soarele a răsărit de după nori! Bucuria ce m-a cuprins, mă facea să zburd prin mănăstire!

52. Ocrotitorul și tămăduitorul pruncilor - vindecare de dilatare pelvicaliceală a rinichiului

Sunt mama unui băiețel care are acum un an și șase luni. Pe când copilășul avea cinci săptămâni, i s-a descoperit că are dilatare pelvicaliceală a rinichiului stâng. Această malformație nu îi afecta funcția rinichiului, însă trebuia ținută sub control. Asta însemna să mergem periodic la 2-3 luni la clinică pentru ecograf. Ne-am întristat mult de această veste, iar bucuria pe care copilășul o adusese în viața noastră era acum umbrită. Pe mine mă cuprindea neliniștea gândindu-mă că va trebui să tot mergem pe la medici cine știe câți ani de acum înainte. Dar ce aveam de făcut, decât să respectăm indicațiile medicului?

Peste o lună am mers la control, apoi peste alte două luni iarăși - dilatarea era aceeași: 8 milimetri. La acest din urmă control ne-au spus că ar trebui să facem cistografie pentru a vedea dacă nu e reflux urinar. Noi, părinții, am refuzat aceasta (aveam o rețineră față de această analiză). Am cerut atunci să-i mai facă ecografia peste alte două luni și vom vedea atunci ce va fi de făcut; medicul a acceptat oarecum aceasta, dar ne-a spus că tot va trebui să-i facă cistografie. Eu m-am bucurat pentru că s-a putut amâna și speram să se schimbe ceva până data viitoare, așa încât să nu mai fie nevoie să-i facă cistografie; nădăjduiam că ne va ajuta Dumnezeu cumva. Acestea din urmă se întâmplau în decembrie 2010.

Prin ianuarie 2011, mă hotărâsem să citesc cartea cu viața și minunile Sfântului Efrem cel Nou. Am citit-o de la început; stăteam seara până târziu (după ce adormea

copilașul) și nu puteam să mă desprind ușor de ea. M-au mișcat cele scrise în carte: moartea cutremurătoare a Sfântului, arătările, feluritele minuni și vindecări care se

IV

relatau. Mă minunam de faptul că este atât de grabnic ajutător. Îl simțeam viu și prezent în acele povestiri, iar icoana lui o priveam altfel; ajunseseam să-l îndrăgesc. M-am gândit atunci că trebuie să mă rog lui pentru copilaș. Mă rugam adeseori în minte cu rugăciuni scurte, am citit și acatistul Sfântului și l-am rugat și pe soțul meu să-l citească cu o seară înainte de a merge iar la control.

Pe 26 ianuarie 2011, eram programați la control. Aveam și teamă, dar și mare nădejde în ajutorul Sfântului Efrem. Și - minune - copilașul nu mai avea dilatarea, însăși doamna doctor s-a arătat surprinsă și după ce s-a uitat la amândoi rinichii, a zis: „Să mai vedem odată rinichiul stâng” și, nevăzând nimic, a spus: „Hai să măsurăm și cu liniarul pe ecograf pentru că, totuși, era o dilatare de 8 milimetri”. Dar și de această dată nevăzând nimic ne-a spus: „Mergeți la doctorul care v-a trimis, să vedeți ce faceți în continuare, căci eu n-am găsit nimic”.

Iar eu nu mai pot zice decât că: „Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi”.

Claudia-Cristina M., noiembrie 2011, România

53. Biruința veșnică a sfinților - vindecare de dureri de cap si de atac

⁹ demoni⁹ în timpul somnului. Sfântul Ilie Lăcătușul.

JT⁹

Sfântul Efrem este într-adevăr grabnic ajutor în orice necaz. Ne-a ajutat și pe noi de multe ori. Voi relata aici două întâmplări: într-o iarnă soția mea a căzut pe gheață și în urma loviturii a început să aibă dureri de cap. După ce ne-am rugat Sfântului Efrem, durerile au dispărut.

O altă minune mă face să-l pomenesc pe Sfântul Efrem în fiecare seară. Se întâmpla mereu să visez urât, un coșmar în care simțeam că sunt paralizat, captiv în propriul meu trup. Apoi am aflat că Sfântul Efrem s-a arătat într-o noapte unui om care suferea de un atac demonic în somn și i-a recomandat să-și pună cruce la gât, în fiecare seară. Am hotărât să fac la fel. De atunci port mereu cruce la gât, pe care o sărut înainte de culcare, mulțumindu-i Sfântului Efrem că acel coșmar nu s-a mai întors niciodată.

De câțiva ani sufăr de constipație cronică. In ultimele luni boala s-a agravat și

am devenit dependent de laxative. In toamna acestui an am fost, împreună cu soția mea, să ne închinăm Sfântului Ilie Lăcătușu, în cimitirul Giulești. Trebuie să mărturisesc că eu aveam niște îndoieli în ceea ce privește sfințenia Părintelui Ilie, pentru că am fost influențat

de cei care spun că „sfinții închisorilor” nu pot fi considerați mucenici deoarece cei mai mulți au fost legionari, au pățit din motive politice, etc. Dar, pentru că soția mea își dorea mult să ajungă la Părintele Ilie, am mers și, cu îndoială în suflet, m-am închinat și eu, fără să-i cer nimic Sfântului. Cu toate acestea el m-a vindecat de constipație și chiar din seara aceea am constatat că aparatul meu digestiv funcționează normal și de atunci n-am mai avut nevoie de laxative.

In plus, Sfântul Ilie m-a vindecat și de îndoielile mele legate de Sfinții din închisorile comuniste. Acum sunt convins că sunt mucenici și Dumnezeu a primit jertfa lor, chiar dacă, poate, au făcut și greșeli înainte să fi fost arestați.

Lucian P, Cluj-Napoca, 2011, România

Nu știu cât o să vă vină a crede, dar s-a întâmplat în familia mea și trebuie să o spun tuturor ca să rămână mărturie. Nu am cuvinte de mulțumire către Dumnezeu pentru minunea petrecută prin Sfântul Efrem cel Nou din Grecia, joia trecută, pe 20 octombrie 2011, începând cu ora 15.00, când situația fetei noastre Anastasia, internată la Institutul de Boli Cardiovasculare și Transplant din Târgu Mureș s-a schimbat în totalitate. Aceasta în pofida verdictul inițial conform căruia medicii au spus că „din punct de vedere medical și uman nu se mai poate face nimic, fiind depășită vârsta de operație, care trebuia făcută imediat după naștere sau la maximum o lună, acum intervenind complicații foarte mari și, în plus, fetița a făcut și o pneumonie severă, fiind afectate ficatul (deplasat cu 3 cm) și rinichii, precum și altele, survenind și probleme psiho- motorii”

Acest Sfânt Efrem a intervenit în viața noastră într-un chip minunat, chiar cu o zi înainte de operație, trimițându-ne o icoană a sa chiar de la Mănăstirea unde se află sfintele lui moaște, din Nea Makri, de lângă Atena în ziua de joi, 20 octombrie 2011, Sfântul Efrem a dat „alarma” medicilor din Institut, înregistrându-se cea mai mare urgență din ultimii ani, când pur și simplu în câteva minute s-au mobilizat toți, au luat-o pe fetița în brațe fără nici o altă pregătire sau protocol și au intrat direct în sala de operație, contrar evaluării făcute care nu permitea acest lucru deoarece copila ar mai fi trăit maximum cinci zile în starea în care era. Operația a durat aproximativ 5 ore și jumătate, deși ar fi trebuit să fie de 9-10 ore, iar fetița „s-a comportat exemplar” în tot timpul intervenției, după cum a afirmat chirurgul, domnul doctor H.S., fiind un caz unic întâlnit în toată cariera dumnealui și - un paradox - însuși diagnosticul ce i-a fost pus.

Anastasia a stat până marți la terapie intensivă, iar acum este bine, trebuind să mai stea la secția de cardiologie încă două sau trei săptămâni pentru monitorizare și recuperare. Sunt multe de spus și prea frumoase lucruri de recunoscut, dar vă îndemn să

citiți rândurile ce urmează despre cel care a iubit-o și i-a dăruit o nouă zi de naștere: 20 octombrie 2011.

Recomand din tot sufletul și cu toată convingerea celor care au diverse probleme de sănătate să apeleze cu maximă încredere la Sfântul Efrem, marele Făcător de minuni și Tămăduitor al secolului 21 și garantat 1000% îi va ajuta pe cei ce au neîntârziat nevoie de ajutorul lui. Fiind un Sfânt atât de mare și atât de puternic - datorită chinurilor

îngrozitoare pe care le-a suferit pentru mărturisirea Credenței Ortodoxe -, Mucenicul Efrem cel Nou ar fi bine să fie cunoscut de cât mai mulți oameni, mai ales datorită faptului că acțiunea sa binefăcătoare se răsfrânge asupra tuturor felurilor de probleme și nevoi: vindecări de felurite boli (cancer, epilepsie, leucemie, paralizie, orbire, diabet, hemoragii, amnezie, boli ale inimii și ale creierului, piatra la rinichi, polinucleoză, insuficiență hepatică, dureri de cap, oase, ochi, stomac ș.a.m.d.), salvări din tot felul de primejdii (sinucidere, accidente, foc, înec, furtuni, operații, comă, de pe patul de moarte, dependență de droguri), ajută în procese, rezolvă probleme legate de acte, de calculatoare, izgonește demonii, întărește credința.

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi! Mulțumesc Sfântului Efrem pentru
tot! Amin.

Stelian Constantin D., 27 octombrie 2011, România
55. „Ajutor de la Sfântul Efrem, cel care ne ajută să fim blânzi ca el” -
vindecări sufletești și trupești

Suntem o familie din Cluj-Napoca, cu doi copii. De Sfântul Efrem am aflat de la un prieten, de la care am primit și untdelemn de la candela Sfântului din Grecia. Ajutorul lui l-am cerut adesea, în tot felul de încercări pe care le avem zi de zi cu copiii.

Băiatul nostru, Mina, când avea un an și jumătate, a început să-i lovească pe alți copii. De câte ori îl lăsam cu alți copii, trebuia să-i păzim mânuța, să nu-i lovească pe ceilalți

copilași. Și pe noi ne bătea, dar mă îngrijoram mai tare pentru ceilalți copii. Trebuie să specific că nu avem televizor și nici bătaie nu a primit de la noi mai mult decât o palmă la fund - nici aceea foarte tare și nu mai mult de cinci ori de când s-a născut. Am început să-l dau pe Mina cu untdelemn în fiecare seară și să-i spun: „Ajutor de la Sfântul Efrem, cel care ne ajută să fim blânzi ca el”. După o perioadă am început să văd îmbunătățiri în comportamentul lui. Nu mai dădea palme și m-am gândit că i-a trecut și că a fost doar o fază în dezvoltarea lui. Am plecat apoi la bunici și nu am luat untdelemnul cu mine. Ne-am întors după o săptămână și Mina a început să dea iarăși în copii. Am luat untdelemnul din nou și de atunci încercăm să ne dăm toți, în fiecare seară, luându-l cu noi și în călătorii. Ne-am dat seama că rugăciunea aceea scurtă îl îmblânzise

IV

și nu era doar o etapă în creșterea lui. În general am observat că nu există coincidențe, ci toate ni se întâmplă pentru a învăța ceva.

Mai avem o întâmplare cu fetița noastră cea mică. Maria avea în jur de două luni și ne aflam în perioada de colici. Era noaptea târziu și Maria nu putea să adoarmă și, deși știam că e frecvent și normal la bebeluși, eram totuși îngrijorată și obosită. Voiam să mă culc, dar Maria plângea, o durea burtica, se încorda și țipa. Mă gândeam ce aș putea face din moment ce nu puteam să adorm. M-am gândit să citesc ceva și „întâmplător” cartea Sfântului Efrem era lângă noi și mi-a atras atenția. Am deschis la acatist. Cum am rostit primele două cuvinte, Maria a vomat și s-a liniștit instantaneu, am spălat-o și apoi a dormit până dimineața. Când s-a trezit, a mâncat și a adormit la loc. După ce-am spălat covorul, m-am liniștit și-am conștientizat că nici aici nu putea fi vorba de o coincidență, ci de grabnicul ajutor oferit de Sfântul Mare Mucenic Efrem. Mă bucur și azi că nu m-am

IV

culcat imediat și am avut tăria, sau mai bine zis îngerul Păzitor m-a îndemnat, să mă întorc și să mulțumesc, terminând acatistul început.

Cu untdelemnul de la Sfântul Efrem ne dăm mereu când avem o problemă de sănătate sau atunci când se lovesc copiii. Mulțumim lui Dumnezeu, Maicii Domnului și Sfântului Efrem că până acum n-am suferit nimic grav.

Cristina, Alexandru, Mina-Matei și Maria-Eliza R.,
Cluj-Napoca, noiembrie 2011, România

56. Dezintoxicare - vindecare de patima băuturii, ajutor la angajare și mărire de salariu

Vreau să mărturisesc una din minunile Sfântului Efrem cel Nou, minune care mi s-a întâmplat nu demult.

Intr-o duminică mă aflam cu fiul meu la Sfânta Liturghie. În fața bisericii era o femeie care vindea cărți ortodoxe. M-am apropiat și, ca de fiecare dată, am căutat cărți pe care încă nu le citisem, pentru că mi-am făcut obicei ca niciodată să nu plec fără să cumpăr vreo carte. Femeia care vindea m-a întrebat dacă îl cunosc pe Sfântul Efrem - mare și grabnic ajutor în orice situație. I-am răspuns că nu știu nimic despre el, iar dumneai mi-a înmănat cartea ce cuprinde *Viața, arătările, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem*

cel Nou. Am răsfoit-o, am citit câteva dintre minunile sale, puțin din viața Sfântului și gândul m-a dus spre cineva din familie, grav afectat de păcatul beției... și mi-am spus necăjită: „Sfinte Efrem, dacă ar putea persoana respectivă să se lase de băutură, cu ajutorul tău... chiar de ar fi să se și îmbolnăvească, însă asta să-i fie spre însănătoșire, fa o minune să se lase de băutură”. Având aceste gânduri am cumpărat cartea și apoi am plecat spre casă cu copilul.

Seara am început să citesc paraclisul Sfântului Efrem împreună cu copilașul meu, și am primit deodată un telefon de la soția persoanei care avea probleme cu băutura și la care mă gândisem în biserică. Am întrebat-o ce face soțul ei și ce credeți că mi-a spus?

- S-a dus la spital pentru că băuse foarte de mult. S-a hotărât să se interneze pentru dezintoxicare! El care nu voia să audă de medici privind problema sa!

Iată una din minunile prin care Sfântul Efrem mi-a răspuns numai știind durerea și gândul meu.

Însă minunile sale nu se termină aici. Acum când vă scriu, eu dețin un post temporar de șef de birou, de vreo șase luni, într-o instituție publică. Azi am fost chemată de director să-mi comunice că mi-a venit numirea de la București pe încă șase luni și cu salariul mărit de trei ori! Iată încă una din minunile Sfântului Efrem care a văzut rugăciunile mele și ale copilului și nu ne-a lăsat în această stare de criză, știind că sunt singură doar cu copilul

meu.

Așa încât nu pot decât să laud pe Dumnezeu, pe Maica Sa Sfântă și pe Marele Mucenic Efrem cel Nou și recomand tuturor să li se roage, căci ei nu lasă pe nimeni niciodată!

Viviana, Galați, 2011, România

Citind viața și minunile Sfântului Efrem cel Nou, mi-am dorit și eu ca Sfântul să facă o minune în viața mea, dar îmi era teamă să-i cer ceva, cutremurându-mă de

măreția arățărilor sale. Însă, momentul de a-i cere ceva s-a concretizat pe data de 4 mai 2010, în ajunul prăznuirii Sfântului Efrem cel Nou, într-o marți seara, când - fiind singură acasă - am început să mă rog către Sfântul, așa cum de puține ori am făcut-o de-a lungul vieții mele. I-am cerut atunci, cu multă credință și nădejde în ajutorul său, să vindece bolile sufletului ce mă chinuiau de o lungă perioadă de timp, promițându-i că voi merge să mă închin la moaștele sale cât de repede voi putea.

Ajutorul a venit imediat, pentru că după rugăciune am simțit o mângâiere și o binecuvântare a sufletului nesperate, după o perioadă grea de tulburare și zbucium sufletesc. Iar noaptea am avut un vis, în care eram într-o biserică necunoscută, mai întunecoasă (lumina era difuză) și acolo stăteau cu lumânări aprinse în mână șapte tinere: patru în partea stângă și trei în dreapta, așteptând să vină cineva. Când le-am văzut, cu multă bucurie, m-am

așezat în rândul din dreapta și am așteptat și eu cu lumânarea în mână. Dinspre Sfântul Altar a venit un preot îmbrăcat în reverendă, având în mână un potir și o linguriță și a venit direct spre mine. A luat din potir și mi-a dat să mănânc. Eu m-am tulburat, cuprinzându-mă frica, neștiind cine este, dar el mi-a zâmbit, încurajându-mă să iau, pentru că nu mi se va întâmpla nimic rău. Pe moment am ezitat, dar crezând că este un părinte cunoscut mie, am luat ce mi-a dat. Era colivă și nu împărtășanie, cum am crezut.

Trezindu-mă dimineața, m-am uitat la icoana Sfântului Efrem, încercând să înțeleg visul. Și am fost convinsă că el a fost părintele în sutană din visul meu. Vreau să mai spun că toată ziua aceea am avut o bucurie și o veselie de nedescris, iar starea sufletului s-a ameliorat de la o zi la alta. Dorința de a ajunge la moaștele sale s-a

îndeplinit chiar în acel an printr-o conjunctură minunată, tot prin mijlocirea Sfântului, când am mers în Grecia cu un grup de tineri creștini. Atunci am fost la mai mulți sfinți cu

moaște, iar la Sfântul Efrem am ajuns pe 14 septembrie, de înălțarea Sfintei Cruci, în ziua sa de naștere, și când au început pătimirile sale. Când am intrat în biserică, am constatat cu emoție că era exact așa cum o visasem eu, iar racla cu moaștele Sfântului erau așezate în locul unde m-am așezat eu în vis. M-am închinat la moaște și m-am rugat lângă raclă, la capul Sfântului, când mai erau puțini oameni în biserică și eram stresată să nu rămân răzlețită de grup; de două-trei ori am auzit o pocnitură și m-am tulburat puțin, dar după aceea am înțeles că Sfântul mi-a ascultat rugăciunea. Iar imediat după aceea am fost chemată afară de conducătorul grupului pentru a afla un alt fapt minunat - primirea papucului Sfântului

Efrem în dar pentru biserica noastră, de la maica stareță.

Cum aş putea să-i mulţumesc Sfântului pentru toate, decât spunând: Bucurate, Părinte, care primeşti cererile celor care se apropie cu credinţă şi strigă: Bucură-te Sfinte Efrem, întru tot fericite!

Alexandrina, Cluj-Napoca, 29 noiembrie 2011, România

58. Izbăvire din coma produsă de accident rutier

Aş dori să aduc şi eu mărturie despre o altă minune făcută de Dumnezeu

IV

pentru rugăciunile Sfinţilor Săi. În acelaşi timp, fac o rugăciune de caldă mulţumire Sfinţilor pentru ajutorul pe care l-au dat în chip minunat şi îi rog să acorde în continuare acest ajutor până la vindecarea deplină, sufletească şi trupească, a celui aflat în situaţia gravă pe care o voi povesti.

IV

În ziua de luni 31 mai 2010, în oraşul Bucureşti unde locuiesc, în apropiere de Piaţa Unirii, am avut un grav accident rutier în care, fără să vreau, am lovit cu maşina un om. Desigur, nu pot spune cât îmi pare de rău şi ce pocăinţă am făcut şi va trebui să

IV

mai fac pentru aceasta tot restul vieţii. În urma traumatismului cranio-cerebral, bărbatul a fost imediat dus la Spitalul Universitar din Bucureşti, în comă de gradul 3. I s-a făcut o tomografie computerizată şi a fost operat, extrăgându-i-se un hematom intracerebral frontal şi rămânând internat la Terapie Intensivă în stare de comă de gradul 1.

Eram deznădăjduit la gândul că ar putea muri un om din cauza mea. Stăteam pe coridoarele spitalului fără a putea avea acces la pacient. Era în vârstă de 52 de ani și se numea Constantin Săndulescu. Nu pot spune cu ce ochi mă privea familia sa - soția și cei doi copii. M-am rugat cu disperare la Maica Domnului (citind Paraclisul) și la mai mulți

Sfinți, făcând metanii, zi după zi. Ii enumăr mai jos, pentru că doresc să nu omit pe cât posibil nimic din ceea ce s-a petrecut și care a dus la minunea pe care o relatez:

+ Sf. Ierarh Nectarie din Eghina (citindu-i Acatistul lângă racla cu moaște la Mănăstirea Radu-Vodă)

+ Sfinții Martiri Brâncoveni și Sf. Ierarh Nicolae (citindu-le Acatistele lângă mormântul și respectiv racla cu moaște de la Biserica Sf. Gheorghe Nou). M-am rugat în special Sfântului Constantin Brâncoveanu, al cărui nume îl poartă bolnavul.

+ Sf. Mare Muceniță Ecaterina (citindu-i Acatistul lângă racla cu moaște de la Biserica Belvedere)

+ Sf. Ierarh Spiridon (citindu-i Acatistul lângă racla cu moaște de la Biserica Sf. Spiridon Nou)

+ Sf. Luca al Crimeii, Arhiepiscopul Simferopolului (citindu-i Acatistul lângă racla cu moaște de la Capela Spitalului de Endocrinologie C. Parhon)

+ Sf. Mare Mucenic Efrem cel Nou și Sfinții Mucenici Epictet și Astion (așa cum relatez mai jos)

+ Sf. Dimitrie cel Nou Basarabov (citindu-i Acatistul lângă racla cu moaște la Catedrala Patriarhală)

+ Sfinții Mărturisitori din închisorile comuniste (am fost și la Cimitirul Giulești unde sunt moaștele Părintelui Ilie Lăcătușu, căruia de asemenea m-am rugat)

+ Sf. Ierarh Calinic de la Cemica (citindu-i Acatistul la Mănăstirea Cemica și în Biserica Sfinții Ierarhi Nicolae, Spiridon, Calinic și Nectarie unde era duhovnicul meu și mergeam de obicei la Sf. Liturghie)

+ Sf. Cuvioasă Teodora de la Sihla și Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia (citindu-le acatistele la Mănăstirea Antim și acasă)

+ Sf. Ioan Rusul (citindu-i Acatistul la Biserica Mihai Vodă, unde se țin moaștele sale în Sf. Altar)

+ Sf. Ap. Andrei, Sf. Pantelimon, Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafail, Sf. Părinți Ioachim și Ana, Sfinții Apostoli Petru și Pavel, Sf. Mina, Sfinții împărați Constantin și Elena (citindu-le acatistele în biserică, la spital sau acasă).

Desigur, nu putem măsura contribuția fiecărui Sfânt, știu doar că toți s-au rugat și că Dumnezeu a auzit rugăciunea lor, a tuturor, căci la El nimic nu rămâne trecut cu vederea - nici măcar „din picătura de lacrimă vreo parte”.

Marți, 1 iunie 2010, Părintele duhovnic Constantin Dragnea ne-a făcut sfeștanie, miercuri 2 iunie am stat la Sf. Maslu și m-am spovedit, iar duminică 6 iunie m-am împărtășit.

Vineri 4 iunie, Părintele Stareț Mihail Stanciu de la Mănăstirea Antim, Părintele Marian Sava de la capela Spitalului Universitar și Părintele Emanuel Ganciu au făcut o slujbă de Sfântul Maslu în acea capelă (o mică bisericuță din curtea spitalului) special pentru cel bolnav, slujbă la care a acceptat să participe și familia lui (soția sa a spus că asista pentru prima oară la un Sfântul Maslu, întrebând ce trebuie să facă). M-am bucurat că a acceptat să primească și o bucățică de pânză ținută lângă Brâul Maicii Domnului de la Mănăstirea Vatoped din Sf. Munte Athos, pentru a o pune lângă bolnav tot pentru vindecare. Părintele

Mihail a urcat în salon și l-a uns pe dl. Constantin cu ulei de la Sf. Maslu, stropindu-l și cu aghiazmă. Soția bolnavului s-a și spovedit, la Părintele Ganciu.

A doua zi, familia a acceptat să primească și o sticluță cu ulei pe care o adusesem de la candela ce arde la racla cu moaște ale Sfântului Ierarh Nectarie de Eghina

de la Mănăstirea Radu-Vodă, ca să-l ungă pe bolnav. Îl trecusem și pe un pomelnic lăsat acolo și n-am încetat să mă rog Sfântului Nectarie în fiecare zi pentru vindecarea lui.

De asemenea, am primit de la Capela Spitalului Parhon o sticluță cu ulei de la 9 Sfinte Masluri și din candela de la racla cu moaștele Sfântului Luca al Crimeii, Arhiepiscopul Simferopolului, cu care familia a acceptat să-l ungă pe dl. Constantin. Părintele Gheorghe care slujește la capelă l-a pomenit pe bolnav întreaga perioadă, ca și câțiva din enoriașii săi.

Miercuri, 2 iunie, Anamaria Stoica m-a sfătuit să caut cartea despre viața și minunile Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou. Irina Dragomir mi-a adus-o și în următoarele zile am citit-o, făcând rugăciuni către Sfântul Efrem să-l tămăduiască pe Constantin cel grav bolnav (acatistul de la sfârșitul cărții). Am fost frapat de cele două cazuri foarte asemănătoare din România, relatate la paginile 189 și 192, de vindecare a unor bolnavi supuși unor intervenții chirurgicale de extragere a unor hematoame intracerebrale în

urma unor traumatisme cranio-cerebrale. Citind mărturia lui O.D.B. din carte (pagina 184) despre rugăciunile făcute împreună cu Părintele Ciprian Negreanu de la Cluj-Napoca, mi-a venit ideea de a-i scrie și eu, pentru a-l ruga să facă o rugăciune către Sfântul Efrem. Marți, 8 iunie, în jurul orei 12 am căutat pe internet o modalitate de a intra în contact. N-a trecut o jumătate de oră și am fost sunat, aflând că starea bolnavului se ameliorase în seara precedentă, spre uimirea personalului medical de la ATI, al cărui pronostic - după transfuzia de sânge și cea de a doua tomografie computerizată, făcută pe 6 iunie - era pesimist (cineva din spital îmi spusese că vorbind între ei medicii, nu-i dădeau șanse de supraviețuire). Dl. Constantin își revenise, ieșind din coma de gradul 1 după șapte zile în care se aflase la limita dintre viață și moarte.

Am pus această revenire pe seama rugăciunilor familiei sale și ale celor care au fost alături de mine, soția mea, prieteni, rude, preoți și duhovnici din București, ieromonahi de la Mănăstirile Antim, Petru Vodă, Putna, Nera, Viforâta, Radu-Vodă, Comana, dar mai ales ale Maicii Domnului și Sfinților, inclusiv ale Sfântului Efrem cel Nou care a suferit el însuși răni îngrozitoare la cap. Poate a contat și intenția de a aduce o mărturie publică despre minunea pe care aveam credința că Sfinții o vor face.

Starea bolnavului însă continua să fie critică, el rămânând internat la Terapie Intensivă într-o comă mai puțin gravă, de gradul 3, în total aproape două luni. A făcut escare adânci din cauza nemișcării. Din pricina suferinței, a hrănirii doar prin perfuzie și a lipsei de mișcare, a slăbit extrem de mult, fiind tot mai atrofiat. Totuși rezista, împotriva tuturor previziunilor negative ale medicilor de la Spitalul Universitar. Inutil să mai adaug că Spitalul Universitar nu avea medicamente și că pe toate trebuia să le procurăm, familia lui și cu

mine. Am avut însă șansa unui ajutor substanțial sub forma unei donații din partea farmaciilor Catena, datorită doamnei Anca Vlad, căreia îi mulțumesc și pe această cale.

Intre timp, de-a lungul acestei perioade, la diferite intervale de câte o săptămână-două, Părintele Emanuel Ganciu, Părintele Constantin Dragnea, Părintele Petre Comșa și Părintele Vlad Dobrescu au venit și l-au împărtășit.

De asemenea, Părintele Petre Comșa l-a atins cu o răcliță cu moaște ale Sfinților Mucenici Epictet și Astion, citind și acatistul acestora la capul bolnavului. După aceasta, starea lui, oarecum staționară în comă de gradul 3, a început să se îmbunătățească vizibil.

După aproape două luni, dl. Constantin a ieșit din comă. Era extrem de slăbit, doar piele și os, cu escare profunde și venele înțepate peste tot de perfuzii. Dar, cu excepția unor zile cu febră datorată unei infecții pulmonare rebele la antibiotice, ameliorarea a continuat. A început să mănânce și a fost mutat de la ATI la Neurologie.

Incet-încet a început recuperarea.

De la Spitalul Municipal a fost transferat la Institutul Național de Recuperare

- Medicină Fizică și Balneo-climatologie, din str. Mândinești (Sf. Dumitru) nr. 2, unde a fost împărțit de Părintele Mihai Gojgar, parohul Bisericii Sf. Dimitrie Izvorătorul de Mir - Poșta, aflată alături.

După încă o lună a fost externat, iar apoi reinternat la același spital pentru continuarea recuperării prin fizioterapie, kinetoterapie și logopedie.

Până la sfârșitul anului dl. Constantin s-a pus pe picioare. Treptat recuperarea a atins o proporție de circa 85%.

Mulțumesc Maicii Domnului, sfinților, îngerilor, și celor care mi-au fost alături pentru ajutor, și mă rog ca evoluția d-lui Constantin să continue și ca Dumnezeu să-i dăruiască tămăduire completă, fără urmări sau sechele, întorcându-l la deplina sănătate sufletească și trupească, și să-i dea ani mulți spre pocăință și mântuire alături de familie.

Andrei Dîrlău, București, 20 decembrie 2011, România

59. Minunile se țin lanț - naștere de copii, vindecări

În toamna anului 2010, am primit în dar cartea *Sfântului Efrem Noi - minuni cu copii născuți și nenăscuți*. Din momentul în care am terminat-o de citit și până în prezent, minunile au început pur și simplu să se reverse în viața și familia mea.

îmi doream mult un copil, dar soțul meu nu se simțea pregătit - avea de susținut două examene decisive pentru cariera profesională (el încă nu-și terminase studiile), care într-adevăr presupuneau o muncă susținută, intensă de studiu teoretic și practic.

Profesia nu-mi lasă mult timp pentru a citi, dar în concediu am început să citesc cartea ce cuprinde faptele minunate ale Sfântului Efrem. Minunile descrise mă impresionau, iar Sfântul Efrem îmi devenea tot mai apropiat, așa cum nu se întâmplase cu nici un alt Sfânt. Mărturisesc că părintele duhovnic mi-a dat canoane pentru a rămâne însărcinată, le-am îndeplinit, însă probabil lipsa mea de credință nu a dus la nici un rezultat. Am început să citesc acatistul Sfântului Efrem, dar fără o regulă strictă. Minunea a început să-și anunțe venirea. La sfârșitul anului 2010, la trecerea dintre ani, soțul meu mi-a spus că în anul 2011 își dorește în primul rând un copil și apoi să-și susțină cu succes examenele. Așa s-a și întâmplat. Până atunci prioritară era cariera, însă Sfântul Efrem i-a schimbat gândirea. După praznicul Bobotezei am rămas însărcinată.

La o lună după aceasta, mama mea s-a îmbolnăvit. E vorba de o stare migrenoasă din tinerețe care se activează sporadic fără o cauză medicală decelabilă până acum. Iată că după o pauză de 3 ani, criza s-a reînstatat acum când eu eram în primul trimestru de sarcină, perioadă dificilă, critică pentru orice gravidă, dar trebuia să fiu alături de mama și să înfruntăm situația. Durerile migrenoase erau de intensitate mare, în fiecare zi, și erau însoțite de grețuri, vărsături, creștere exagerată a tensiunii cu risc de AVC (accident vascular cerebral) și, evident, inapetența. Boala o pusese pe mama la pat. Toate aceste simptome nu au cedat la nici un antialgic, antiinflamator. Am pornit din nou la investigații medicale clinice și paraclinice: RMN (rezonanță magnetică nucleară), CT (tomografie

computerizată), dar totul arată că nu sunt modificări patologice. I s-au prescris tratamente peste tratamente, dar fără ameliorare. Durerile reapăreau zilnic, la aceeași oră, timp de patru săptămâni, până în momentul când Dumnezeu mi-a dat gândul să stau la patul ei și să citim împreună acatistul Sfântului Efrem și rugăciunea către el pentru cel bolnav. Mama auzea pentru prima dată de Sfântul Efrem. Plângeam amândouă implorându-l să ne ajute. Nu ne-a refuzat, chiar dacă suntem nevrednice, și iată că după doar două acatiste, mama l-a visat pe Sfânt, iar în dimineața următoare, când la ora respectivă ar fi trebuit să apară durerea aceasta nu a mai apărut. Prin mijlocirea Sfântului

IV

Efrem, Dumnezeu a vindecat-o. Ii mulțumim neîncetat.

Mă apropiam încet de momentul nașterii. Când am aflat că e băiat, soțul și mama au spus că pruncul trebuie să poarte numele celui care ni l-a dăruit - Efrem. Așa ne-am decis că-l vom numi.

Când cei din jur ne întrebau ce nume va avea băiatul nostru și le spuneam că va fi Efrem, aceștia erau mirați, cereau explicații, nu auziseră de el, iar unii chiar spuneau că probabil copilul va avea probleme în societate cu acest nume. Toate aceste păreri m-au

IV

determinat să mai cumpănesc acest detaliu până la momentul potrivit. Intr-adevăr, eu nu eram încă decisă, spre deosebire de soțul și de mama mea care deja-l strigau așa.

Contrar atitudinii mele, Sfântul Efrem nu m-a părăsit: iată că în noaptea dinspre 14 septembrie, cu 3 săptămâni înainte de calculele medicului, s-au rupt membranele, fără nici o durere însoțitoare. Soțul meu era tulburat că va fi un copil

prematur. înainte de a pleca la spital mi-am pus în bagaj o iconiță cu Sfântul Efrem, m-am uns cu ulei de la moaștele lui și am citit acatistul său. Eram extrem de liniștită. Am ajuns la spital, cadrele medicale mi-au spus că dacă nu am dureri, e posibil să stau internată și o săptămână cu protecție de antibiotic, până când voi naște. Medicul ginecolog care mă supraveghea era și ea îngrijorată. Începusem și eu să-mi fac griji.

Era sărbătoarea înălțării Sfintei Cruci. Am sunat-o pe fiuța mea să pună un pomelnic la Liturghie. Ea mi-a amintit că 14 septembrie e ziua în care s-a născut Sfântul Efrem, eu uitasem, aveam în minte doar data de 5 mai. La aflarea acestui lucru, în mintea și în sufletul meu s-a instalat o liniște desăvârșită. Eram acum decisă că nu poate purta decât numele Sfântului Efrem.

Și totuși contracțiile nu au apărut. Era ora 12 la prânz când m-au transferat din sala de travaliu - unde se aflau cele care trebuiau să nască - într-un alt salon. Mi-au spus să mă odihnesc, să mă odihnesc, pentru că azi nu sunt semne să nasc.

Dar minune, la 12:30 au început durerile și la 19:15 s-a născut băiatul nostru, Efrem, un nou-născut de nota 10 (APGAR 10), fără nici un semn de prematuritate [Scorul APGAR reprezintă prima notă acordată copilului pentru primele 60 de secunde de la naștere,

luându-se în considerare respirația, bătăile inimii, culoarea pielii și tonusul muscular].

Mulțumim lui Dumnezeu și Sfântului Efrem pentru tot ajutorul. De atunci nu am mai avut rețineri cu privire la nume, le dau tuturor explicație.

Am rămas internată două zile, recuperarea mea a fost rapidă, eram gata să o iau de la capăt; Sfântul Efrem m-a ajutat să nasc natural, extrem de ușor, fără anestezie epidurală.

În patul alăturat era o doamnă care născuse o fetiță de aproape 6 kilograme, cu diabet zaharat. Era de o săptămână internată în spital și urma să plece acasă, dar neonatologul a trimis-o de urgență cu fetița la cardiologie, întrucât era suspectă de o

malformație cardiacă. În așteptarea mașinii cu care trebuia să se deplaseze, sărmana doamnă plângea. Maghiară fiind, am întrebat-o dacă vrea să citească o rugăciune a unui Sfânt care pe mine m-a ajutat mult. A acceptat. A citit acatistul Sfântului Efrem cel Nou. Mi-a mulțumit și a plecat pentru confirmarea diagnosticului. La întoarcere a venit bucuroasă, fetița era sănătoasă. Sunt convinsă că Sfântul a ajutat-o.

Înainte de Sfântul Botez serile erau îngrozitoare. Efrem plângea, urla, refuza sânul, era ca o criză de nervi. Nimeni nu-l putea opri, doar rugăciunea pe care o citea soțul meu către Sfântul Efrem îl liniștea

Ulterior, băiatului nostru i s-a pus diagnosticul de hidrocel, adică o afecțiune a organelor genitale care, netratată, poate duce la hernie inghinală și la necroza organelor. Se impunea intervenția chirurgicală, evident într-o anestezie generală cu riscuri mari la această vârstă. Am amânat-o până după Botez, dar am citit acatistul Sfântului Efrem. Acum începe să se resoarbă treptat.

La Botez am primit de la părintele duhovnic o icoană cu Sfântul Efrem. Cel care a pictat-o nu auzise de el, dar ne-a mărturisit că a pictat-o în două ore, fapt care nu i

IV

s-a întâmplat niciodată. Întotdeauna are nevoie de multe pauze și de mult timp pentru a finaliza o icoană.

Sfântul Efrem nu întârzie niciodată cu răspunsul la rugăciuni. El e mare ocrotitor al familiilor și în mod deosebit al copiilor.

Nu găsesc cuvinte bogate, pline de semnificație pentru a exprima recunoștința pe care o simt față de Sfântul Efrem și pentru a descrie relația noastră cu el.

Îmi doresc ca acest Mare Mucenic să devină cunoscut în România, iar cei care-i vor încredința problemele, să se bucure de puterea vindecătoare a Sfântului și să-l cheme drept mijlocitor în fața lui Dumnezeu, călăuzitor și protector al vieții și familiei lor. Doamne ajută!

G.A., 29 decembrie 2011, România

60. Cu brațele deschise

Când am citit prima dată viața Sfântului Efrem, am simțit tainic în sufletul meu chemarea Sfântului și o dorință arzătoare de a ajunge la Mănăstirea Bunei Vestiri, acolo unde se odihnesc sfintele sale moaște. S-a ivit ocazia când, fiind în pelerinaj în Grecia, am căutat mănăstirea lui, însă negăsind nici un indicator în Nea Makri (pe vremea aceea nu erau puse), ne-a apucat noaptea căutând. Am hotărât tot grupul să căutăm un hotel, să rămânem peste noapte acolo și dimineața să-l căutăm pe Sfântul. Simțeam în inima mea o mare emoție, ca și cum urmează să mă întâlnesc cu un prieten foarte bun cu care nu m-am văzut demult. Prin rânduiala lui Dumnezeu și purtarea de grijă a Sfântului, la recepția hotelului lucra un român, care l-a întrebat pe directorul hotelului cum am putea ajunge dimineața la Sfântul, iar el ne-a desenat o harta, după care am urcat fiecare la camere, numai că eu nu puteam să dorm. Am

ieșit pe balcon și am așteptat acolo cu nerăbdare să se ivească zorile. Am plecat dimineața spre mănăstire și cu cât ne apropiam mai mult, cu atât inima mea bătea mai puternic. Sentimentul care m-a încercat și pe care îl trăiesc de fiecare dată când ajung acolo, este că în fața mea o să apară, în clipa imediat următoare, Sfântul. Sentimentul mi s-a întărit când ne-a povestit o doamnă că l-a văzut în chip real pe Sfântul de patru ori, umblând prin mănăstire, iar odată i-a și vorbit.

Am ajuns lângă sfintele sale moaște, ne-am închinat, am citit acatistul și paraclisul Sfântului și am simțit cum inima mea a rămas acolo, lipită de el sau, mai bine zis, el s-a lipit pentru totdeauna de inima mea. Și acum, când scriu aceste rânduri, inima mea e cuprinsă de emoție și bucurie.

Am fost de multe ori la Sfântul. De fiecare dată când apărea vreo problemă, personală sau nu, întotdeauna Sfântul a avut rezolvarea!

În anul 2009, în luna noiembrie, am avut o problemă la care eu nu știam cum să reacționez sau cum să caut rezolvarea ei. Deci, am fugit la Sfântul Efrem. Am ajuns, m-am închinat și am început să plâng și să mă plâng Sfântului. Adunându-se multă lume în biserică, m-am retras într-o strană de unde am continuat să mă plâng Sfântului, cerându-i să mă ajute într-un fel să găsesc o rezolvare la problema mea. Stând acolo cu capul în mâini, la un moment dat, am simțit că cineva se uită cu insistență la mine. Când am ridicat capul, am văzut un părinte lângă racla Sfântului, uitându-se la mine, zâmbind și deschizându-și brațele,

ca și cum ar fi vrut să mă îmbrățișeze, și a făcut câțiva pași spre mine. M-a surprins faptul că semăna atât de tare cu Sfântul Efrem și radia lumină peste tot, cu toate că era îmbrăcat în haine călugărești negre, iar fața avea o pace dumnezeiască pe care mi-a transmis-o în chip minunat. M-am ridicat din strană și mi-am șters ochii de lacrimi, și când am ridicat din nou privirea, Părintele acela minunat, care printr-un zâmbet și o privire mi-a potolit furtuna sufletului meu, lăsând nădejde și o negrăită bucurie, dispăruse. Sufletul meu se liniștise cu totul, nu mai voiam nimic, decât să nu mai plec de acolo, astfel încât nici nu mi-am dat seama când s-a făcut seară și trebuia să pornesc înapoi spre țară. Am plecat la drum cu gândul la Sfântul și la ceea ce mi se întâmplase. A fost cel mai scurt drum de la Mănăstirea Sfântului Efrem până acasă.

Mulțumesc lui Dumnezeu, cu smerenie și recunoștință, din adâncul sufletului meu, pentru cel mai minunat dar pe care mi l-a făcut - Sfântul Efrem - și Sfântului îi mulțumesc că a vrut să intre într-un suflet așa ticălos și păcătos ca al meu. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Arhimandritul Casian, 3 ianuarie 2011, România

61. Ferire de frig și dogoare - ferire de răceli și insolație, vindecări

Prin alcătuirea împrejurărilor, în anul 2008 am citit cartea închinată Sfântului Efrem cel Nou, în care erau cuprinse viața, minunile și arătările sale, precum și rugăciuni închinare lui. M-au impresionat cele citite, iar odată cu trecerea vremii îmi mai aduceam aminte câteodată de acest om sfânt. Privitor la ajutorul Sfântului Efrem, nu mi s-au întâmplat lucruri spectaculoase deoarece și rugăciunea mea către Sfânt era foarte scurtă și nu cred că o ziceam decât o dată sau de două ori, fără a stăruia mai mult în repetarea ei. Uneori

spuneam: „Sfinte Efrem, roagă-te lui Hristos-Dumnezeu pentru mine”, alteori: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfântului Efrem, miluiește-mă pe mine, păcătosul”, iar altădată doar: „Sfinte Efrem, miluiește-mă” sau „Sfinte Efrem, ajută-mă”. Am făcut acest lucru de fiecare dată când îmi era frig sau transpiram și simțeam că din această cauză aș putea răci. Trebuie să spun că nu era an și iarnă în care să nu trec prin cel puțin o răceală zdravănă cu febră, antibiotice și toate celelalte.

Poate că acest ajutor al Sfântului Efrem ar putea să pară cât se poate de firesc, însă pentru mine este o lucrare aparte, deoarece de trei ani de când am citit cartea Sfântului Efrem și îl chem în ajutor prin rugăciuni foarte scurte, el mă ajută și nu am mai răcit vreodată, cu toate că nu de puține ori am fost în situații în urma cărora altădată aș fi răcit foarte tare. Alteori i-am cerut ajutorul când mă durea capul și în scurtă vreme durerile încetau.

^{IV}

Intr-o altă împrejurare, sora mea era foarte îngrijorată din pricină că băiatul cel mic avea probleme serioase cu respirația (din cauza răcelilor repetate) și fusese deja la urgență cu el. Copilul facea crize de tuse deoarece căile respiratorii îi erau obturate de secrețiile provocate de complicațiile de la răceală. Eram cu toții îngrijorați. În timpul unei

^{IV}

astfel de crize, am primit pe telefon un mesaj de la sora mea, pe la 4 dimineața. Îmi aduc aminte că în acea noapte am lăsat deschis telefonul, iar dimineața, auzind că am primit un nou mesaj, m-am ridicat buimac să citesc ce promisem. Sora mea scria că pur și simplu nu

știe ce să mai facă pentru copil. Citind cele scrise, mi-a sărit dintr-o dată somnul și la rândul meu, neștiind cu ce mi-aș putea ajuta nepotul aflat la câteva sute de kilometri distanță, i-am zis Sfântului Efrem: „Sfinte, eu nu pot să-l ajut cu nimic pe copil. Te rog,

ajută-l tu!”. Îndată ce am spus aceste cuvinte, am auzit un glas foarte limpede care a grăit: „Sunt acolo!”. O dată cu aceste cuvinte, asupra mea s-a revărsat o pace de negrăit și am avut încredințarea că nepotulul nostru va fi bine. Lucrurile s-au întâmplat întocmai și în câteva ore starea băiatului s-a ameliorat foarte mult, însănătoșindu-se în scurtă vreme, însă pentru mine cuvintele pe care le-am auzit, au fost și o încredințare a felului în care sfinții își săvârșesc lucrarea: Sfântul Efrem era și lângă mine - și mă asculta și-mi răspundea -, dar deopotrivă era și alături de familia surorii mele, căci altfel cum ar fi putut să spună: „Sunt acolo!”. Slavă Ție, Doamne, pentru mângâierile și vindecările pe care ni le dăruiești prin sfinții Tăi!

Pe lângă aceste binefaceri ale Sfântului Efrem vreau să mai scriu aici și

despre altceva. Încă de mic am avut o mare sensibilitate la soare și de aceea în copilărie s-a întâmplat că am făcut de mai multe ori insolație. Din această cauză, în mod instinctiv, vara mă feream de statul la soare, iar când mă jucam pe afară căutam și preferam locurile

în care găseam umbră. În luna iulie a anului trecut a fost necesar să călătoresc mai multe ore prin bătaia soarelui, iar în ziua următoare am stat o zi întreagă la soare pentru muncă în grădina unor cunoscuți. Purtam o șapcă ce avea cozoroc și simțeam cum soarele îmi

^{IV}

arde urechile care rămăseseră neacoperite. În scurt timp, din cauză că soarele dogorea, am simțit că șapca pe care o purtam era aproape inutilă, așa că mă gândeam că urmează să

^{IV}

fac insolație. În aceste împrejurări mi-am îndreptat iarăși gândul spre Sfântul Efrem și l-am rugat să mă ajute. Și cu toate că am petrecut mult timp în soare, nu numai că nu am făcut insolație, ci nici măcar nu am avut arsuri pe urechile care rămăseseră neacoperite. Mai mult decât atât, după mai multe zile de la cele petrecute, de pe partea superioară a urechilor s-a desprins pielea arsă de soare, care era foarte groasă (înjur de un milimetru) și care făcea deopotrivă dovada zădufului, dar mai ales a ajutorului Sfântului și blândului Părinte Efrem cel Nou.

Mulțumesc lui Dumnezeu că a rânduit lucrurile în așa fel, încât am putut da această mărturie!

N.A.C., 5 ianuarie 2012, România

62. Vindecarea febrei si a reumatismului

9

Mă numesc Nicoleta și am să vă povestesc două minuni făcute de Sfântul Efrem cel Nou cu mine și familia mea. Cea dintâi a fost atunci când fetița mea de cinci anișori a fost foarte bolnavă, a făcut febră mare, tușea și eram foarte necăjită. După multe nopți nedormite am început să mă rog Sfântului Efrem, să-i citesc acatistul seara. A doua zi fetița nu a mai avut nimic, iar febră nu a mai făcut nici atunci, nici mai apoi.

A doua minune a fost într-o după amiază când citeam cartea Sfântului. Trebuie să spun că eu sufeream de reumatism la mâna stângă, care mă durea de câțiva ani. Pe când citeam minunile Sfântului Efrem, îmi doream și eu foarte mult să-l văd sau să-l visez pe Sfânt. Era o dorință ascunsă a mea, de a cărei împlinire mă simțeam nevrednică. Citind

cartea și minunile, într-o după-amiază, stând întinsă, am strâns cartea

IV

la piept pentru câteva minute și am adormit. În vis mi s-a arătat un călugăr tânăr, înalt și m-a binecuvântat pe umărul stâng, care era cel bolnav. Mi-a apărut Sfântul exact cum e în icoană sau pe coperta cărții. De atunci nu m-a mai durut umărul deloc.

Mulțumim Sfântului Efrem și ne rugăm să mijlocească la Dumnezeu pentru noi păcătoșii. De atunci, ori de câte ori avem o problemă, îl pomenim pe Marele Mucenic Efrem, rugându-l să ne ajute.

Am scris cu mari emoții și vă mulțumesc că ați mijlocit să pot împărtăși și altora această minune!

Nicoleta, Negrești-Oaș, 9 ianuarie 2012, România

63. Cu moartea pe moarte călcând - întoarcerea la Dumnezeu

IV

În luna mai a anului 2011, am primit de la mama vestea cum că bunica mea, Anastasia, a căzut la pat și e pe moarte. După investigațiile făcute, medicii au descoperit că boala de care suferă nu e altceva decât cancer intestinal în fază terminală. Din punct de vedere al medicinei, nu mai puteam face nimic pentru a-i salva viața. Doctorii ne-au zis că nu mai are de trăit decât 5 zile, în care urma să suporte durerile îngrozitoare ale unui trup care se descompune pe dinăuntru, încă viu fiind. Atunci, primul meu gând a fost la Sfântul Efrem cel Nou. Mi-am amintit că după ce l-au chinuit păgânii în chip înfricoșător, l-au atârnat cu capul în jos de un copac, i-au înfipt în pânțece o bucată de lemn aprins și astfel el s-a săvârșit, dobândind cununa muceniei. Cine ar fi putut să înțeleagă mai bine chinurile pe care le îndura bunica, decât cel căruia i-au ars măruntaiele pe când el era încă în viață? Eu însămi, de fiecare dată când se întâmplă să am dureri în pânțece, îl chem în rugăciune pe Sfântul Efrem cel Nou și, făcând semnul crucii pe locul în care simt durerea, mă rog Bunului Dumnezeu, dacă este voia Lui, să îndepărteze de la mine durerea aceasta pentru rugăciunile Sfântului Efrem. De obicei nu trece mai mult decât un sfert de oră până ce durerea încet dispare sau devine atât de ușor de suportat, încât nici nu mă mai supără.

Aflând despre starea în care se afla bunica, am început să-l chem în gând pe Sfântul Efrem, grăindu-i prin rugăciuni simple și scurte, dar pline de nădejde.

Cel mai trebuincios lucru pe care se cuvenea să-l facem pentru bunica într-o astfel de împrejurare, era să o împărtășim cu Sfintele Taine, lucru care părea a fi cu neputință, întrucât ea, chiar și atunci când ieșea din starea de inconștiență, nu putea să se miște și nici să vorbească, ci doar să clipească din ochi în semn de „da” sau „nu”. Știam că în orașul în care locuia bunica, ne va fi greu să găsim un preot care s-o împărtășească, având

în vedere că nu era în stare să se spovedească.

Am început cu toții să ne rugăm. Eu m-am rugat mult Maicii Domnului, Sfântului Efrem cel Nou, Sfântului Ioan Maximovici. Mama și-a îndreptat rugăciunile mai ales către Sfântul Serafim de Sarov și Preacuviosul Părinte Arsenie Boca...

Cele cinci zile de viață pe care ni le „fagăduiseră” doctorii, se scurgeau una după alta și bunica se simțea tot mai rău. Nu mai primea apă și mâncare. Chipul ei devenea tot mai stins, iar trupul, deși cuprins de neputința de a se mișca, era scuturat adesea de durerile ce o ardeau pe dinăuntru.

A venit un părinte, i-a făcut Sfântul Maslu, dar nu a vrut să o împărtășească, întrucât a găsit-o în stare de semiconștiență. Totuși, după slujba Sfântului Maslu, pentru rugăciunile tuturor sfinților, bunica s-a simțit puțin mai bine. A început să primească mâncare (îi dădeam hrană și apă cu seringă), să recunoască oamenii, să răspundă prin clipire la întrebările ce i se adresau. Pentru noi, cei din familie, aceasta a fost o minune cutremurătoare, care ne-a umplut inimile de nădejde. Cele cinci zile trecuseră, iar bunica, în loc să moară, se întorcea încet la viață. A fost o minune a învierii.

Atunci am înțeles cu toții că Dumnezeu i-a mai dat câteva zile pentru ca noi să reușim să o împărtășim. Pricepând acest lucru, mama a pornit cu grăbire în căutarea unui

preot care ar fi primit să facă aceasta și Domnul i-a îndreptat pașii spre biserica Sfântului Serafim de Sarov, unde a aflat un părinte care a și venit îndată, zicând el însuși că acesta e cel mai important lucru care este de trebuință să se facă pentru un creștin care e pe moarte - unirea cu Sfintele Taine, cu Trupul și Sângele lui Hristos.

După ce s-a împărtășit, bunica a mai trăit încă 5 zile, vreme în care noi, cei din familie, am vegheat neconținut la capul ei, citindu-i felurite rugăciuni și acatiste. Dar cel mai mult s-au citit Paraclisele Maicii Domnului și Acatistul Sfântului Efrem cel Nou. Mătușa mea, care până atunci nu obișnuia să citească acatiste, a petrecut nopți în șir citind din Acatistul Sfântului Efrem. Pentru mine și aceasta a fost o minune a lui Dumnezeu, căci vedeam cum ea își schimbă treptat gândul ei despre Biserica lui Hristos, despre rugăciune, despre Sfintele Taine, despre icoane, despre lucrarea Sfinților Părinți. Vedeam cum se întărește tot mai mult în credință. Și lucrul acesta mă bucura nespus.

În cele cinci zile pe care le-a mai trăit după ce s-a împărtășit, bunica aproape că n-a mai avut dureri, lucru pentru care neîndoielnic se cuvine să-i mulțumim și Sfântului Efrem cel Nou, căci este de necrezut că un om care moare de cancer poate să reziste în ultimele zile fără să i se dea morfină. Trupul ei a rămas până la sfârșit nemișcat, buzele - fără de cuvinte, însă chipul ei blând, chiar și atunci când se acoperea cu lacrimi, vădea o liniște și o seninătate lăuntrică prin care străbătea pacea nestrămutată a vieții de apoi.

Cred că atât pentru rugăciunile Sfântului Efrem cel Nou, cât și pentru ale Maicii Domnului și pentru ale celorlalți Sfinți Părinți pe care i-am chemat atunci în rugăciune, Dumnezeu i-a dăruit roabei sale Anastasia puterea de a trece cu vrednicie prin această ultimă

încercare a morții. Iar nouă, celor ce i-am stat alături, ne-a dat să putem primi această pierdere cu liniște și cu mulțumire pentru chipul în care El pe toate cu înțelepciune le-a orânduit, facându-ne și pe noi roditori în pământul suferinței noastre.

Olga, ianuarie 2012, România

^{IV} In vara anului 2011, timp de mai multe zile am fost plecat într-o călătorie în interes de serviciu, dar care prin itinerariul ei permitea vizitarea unor locuri frumoase. În

acest periplu am pornit împreună cu o persoană apropiată. Într-unul din locurile în care am rămas două zile și două nopți, am trecut printr-o situație deloc plăcută. Totul a decurs normal, vizitând toate obiectivele pe care ni le propusesem, iar masa o serveam la

restaurantul cu bucate tradiționale, aflat în apropierea hotelului unde eram cazați. În cea de a doua zi, după masa de prânz - fie datorită faptului că mâncasem cu prea multă poftă, fie din vreo altă cauză - am făcut o indigestie sau o intoxicație. După prânz ne-am odihnit puțin, iar eu am rămas toată după-masa în pat, deoarece nu-mi era bine și simțeam că parcă aş avea o piatră în stomac.

Persoana cu care eram împreună, deși comandase același meniu, nu manifesta simptomele mele și aceasta fiind situația, a ieșit să mai viziteze unele obiective. Rămânând singur în cameră am încercat să dorm, însă durerile ascuțite ce le simțeam în stomac și în

pântece, nu îmi permiteau acest lucru. La un moment dat durerea era atât de mare, încât nu știam ce să mai fac. Prin rânduiala lui Dumnezeu, mi-am adus aminte de Sfântul Efrem cel Nou și de faptul că el este grabnic ajutor în astfel de situații. Am început să mă rog lui să mă ajute, mi-am făcut cruce pe pântece și durerile s-au ameliorat întrucâtva. La cină nu am mers, dar pe la ora nouă am ieșit la o plimbare, gândindu-mă că îmi va prinde bine puțină mișcare prin răcoarea serii. Mă rugam cu stăruință Sfântului Efrem să mă facă bine, deoarece a doua zi, foarte devreme, trebuia să pornim la drum, iar

IV

în starea în care mă aflam, era cu neputință acest lucru. În această plimbare nu am ieșit singur, ci cu persoana care mă însoțea. La un moment dat mi s-a făcut foarte rău, așa că ne-am întors în cameră. Mă tot rugam Sfântului Efrem să mă ajute și să mă facă bine, ca să putem pleca a doua zi de dimineață la drum, spre a ne încadra în program. După ce am ajuns unde eram cazați, am intrat la baie și am vomat de mai multe ori. Apoi m-am simțit

mult mai bine, însă lucrurile nu s-au încheiat aici, căci la scurtă vreme a urmat o diaree. Am stat la baie înjur de o oră. Deși din exterior situația ar putea părea caraghioasă, când ți-e dat să treci prin așa ceva știi sigur că nu-i nimic hazliu. Apoi lucrurile s-au liniștit și simțeam că scăpasem cu totul de tot ceea ce provocase acea intoxicație. Mai mult decât atât, a doua zi dimineața mă simțeam foarte bine și nu mai aveam nici o durere sau disconfort. Am pornit la drum devreme - așa cum ne plănuisem -, am călătorit mai bine de 300 de kilometri, cu mai multe mijloace de transport și de-a lungul întregii zile nu am avut absolut nici o problemă.

Pentru ca mărturia mea să fie sinceră până la capăt, trebuie să mai spun că am

dat cu totul uitării această vindecare dăruită de Sfântul Efrem. Însă ieri am făcut iar o indigestie cu simptome asemănătoare celor de vara trecută, dar într-o formă mai ușoară. Astfel mi-am putut aduce aminte foarte limpede lucruri care credeam că sunt uitate și îngropate în trecut.

Îi mulțumesc Sfântului Efrem pentru tot ajutorul ce mi l-a dat, și îi îndemn pe toți cei care vor citi această mărturisire să ceară cu nădejde neclintită mijlocirea acestui mare Sfânt, iar el îi va ajuta așa cum nici nu vor bănuî. Binecuvântat să fie Sfântul Efrem în vecii vecilor, pentru că el însuși ne este un adevărat noian de binecuvântări! Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

C. S.I., 11 ianuarie 2012, România

Aproximativ acum doi ani mi-a apărut o umflătură sub piele într-o zonă mai intimă, dar datorită dimensiunilor mici am ignorat-o. Cu timpul a mai crescut, dar am ignorat-o în continuare, fiindu-mi rușine să merg la medic cu această problemă. Mă gândeam că va dispărea de la sine.

Când însă a ajuns destul de mare, am mers la părintele duhovnic, întrebându-l dacă e mândrie faptul că aș prefera să nu merg la medic, ci aș putea să mă dau cu untdelemn

de la vreun sfânt. Mi-a spus că pot încerca lucrul acesta dacă doresc, însă nu cu untdelemn de la sfinți, ci de la Sfântul Maslu. Bucurându-mă în sinea mea că „am scăpat ușor”, am început „tratatamentul”. Aceasta se întâmpla acum vreo două luni. Nici un rezultat însă. Am așteptat și iarăși am așteptat, însă umflătura creștea în ritmul ei, încet dar sigur.

Acum cinci zile m-am tot gândit la lucrul acesta și prin minte mi-au trecut două gânduri opuse ca și orientare, ca să zic așa.

Primul era că nu este bine să Îl ispitim pe Dumnezeu cu minuni, cât timp soluția o putem găsi noi, sau măcar putem încerca să o găsim. Adică un fel de „să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău” (Deuteronom 6, 16), pentru că Dumnezeu lucrează mai ales prin oameni, recurgând la minuni în cazuri mai rare, pentru întărirea credinței sau când socotește El de cuviință.

Al doilea gând spunea exact contrariul, că Dumnezeu se bucură când Îl chemăm în ajutor, că nu Îi place să fie „a cincea roată la căruță”, iar noi să ne vedem de

ale noastre și doar în cazuri extreme să Îl chemăm, ci El e parte activă permanentă în viața noastră. Când spun asta, mă refer și la felul în care lucrează prin sfinții Săi.

Și gândeam astfel privitor la sfinții grabnici ajutători, care nu pregetă să se arate sau să îi ajute pe cei care le cer ajutorul, fără să îi întrebe dacă au încercat și asta și asta, că

doar atunci le vor veni în ajutor. Ei vin din dragostea lor de oameni. Și un astfel

de sfânt este și Sfântul Efrem, sau mai cu seamă Sfântul Efrem, cel care s-a arătat la mulțime mare de oameni ori i-a ajutat - și aceasta într-un interval de timp destul de scurt de când s-a făcut cunoscut lumii. După cum ne învață experiența Bisericii, sfinții nu sunt grabnici în a se arăta oamenilor, iar această trăsătură a Sfântului Efrem mă face să cred că el își dorește cu ardoare să ne ajute, după ce a stat ascuns 500 de ani sub pământ. „Cât mă vei mai lăsa aici?” sunt - din câte știu - primele sale cuvinte adresate maicii care îl dezgropase parțial în anii 1950 ai veacului trecut.

Fusesem la Nea Makri de două ori, îi știam viața, și inima mea a înclinat către cel de al doilea gând. I-am spus că îmi e rușine de doctor, că îmi pare rău să îl rog când știu că aş putea să merg la medic, dar că știu că vrea și poate să mă ajute imediat. Aceasta s-a petrecut luni sau marți.

Nu apucasem să vorbesc cu duhovnicul încă, mă dădeam în continuare cu untdelemn de la Sfântul Maslu. Marți seara deja a început să mă doară umflătura, miercuri și mai tare iar joi s-a spart - așa din senin. A ieșit puroiul. Sfinte Efrem, iartă-mă pentru mândria mea că te-am ispitit deși puteam să merg la doctor! Mi-a fost rușine tare. După doi ani, știam că evoluția umflăturii era înceată, nu avea „capul” acela pe unde să iasă puroiul. Și nu l-a avut până la sfârșit. A fost fără doar și poate o minune.

Vă rog să nu mă considerați inconștient sau să mă judecați prea aspru, pentru că dacă situația s-ar fi agravat, m-aș fi dus până la urmă la medic. Ce vreau să transmit e că Dumnezeu prin sfinții Săi Se milostivește de noi în toate ale noastre și ne ascultă uneori și în „prostioarele” noastre - și aceasta până în cele mai mici detalii. Iar lucrul acesta este grozav!

Dumnezeu este puternic a face prin sfinții Săi minuni în faze terminale de cancer, cutremurând familii și vieți de oameni, ca un Tată care ne apucă mâna din prăpastie, când noi ne mai ținem doar de un fir de iarbă - dar este atent și duios și la strigătele noastre de copilași de doi ani care am căzut pe spate în iarba și îl rugăm să ne ridice.

AT., 14 ianuarie 2012, România

66. Vindecarea problemelor de ochi și pancreas, ferire de inundații, ajutor la pensionare, ajutor la angajare, Taina Sfintei Cununii

Trebuie să vă spun că Sfântul Efrem cel Nou a intrat în casa sufletului nostru prin rugăciunea către Sfântul Ioan Rusul.

Soțul meu suferea de retinopatie diabetică iar apoi a avut un accident la un ochi cu un cocean de porumb. După lungi spitalizări și tratamente, facea mereu cheaguri de

sânge. Căutam mereu ajutor la medici, dar mai ales prin rugăciune la Bunul Dumnezeu. Soțul se ruga Sfântului Ioan Rusul spre a-l ajuta așa cum a făcut cu Vasula când a eliminat cheagurile formate la cap. Spre sfârșitul anului 2009, a visat un călugăr înalt și subțirel, care se uita la el. Nu a dat importanță visului, gândind că poate e de la cel

IV

viclean. Însă în data de 2 ianuarie 2010 l-a sunat fratele Alexandru pentru că fusese la o mănăstire cu hramul sfântului Serafim de Sarov și aici a primit de la cineva o carte a sfântului Efrem cel Nou.

Știind că soțul meu are probleme de sănătate, Alexandru l-a întrebat dacă nu vrea să afle mai multe despre Sfântul Efrem cel Nou. S-au întâlnit în casa noastră și s-au rugat Sfântului Efrem, a doua zi săvârșindu-se prăznuirea aflării sfintelor sale moaște.

IV

Pare o coincidență, însă nimic nu e întâmplător. În acel moment eu mă aflam internată în spital, deoarece făcusem o gravă criză de pancreas. Văzând cartea Sfântului Efrem, soțul meu a recunoscut imediat chipul călugărului pe care îl visase și s-a gândit că acest sfânt este trimis de Sfântul Ioan Rusul pentru că aveam nevoie de el ca doctor al familiei. Apoi a venit soțul la spital, mi-a adus o copie pe hârtie a icoanei de pe carte, spunându-mi cum l-a cunoscut pe sfântul nostru tămăduitor. Eu eram în continuare în stare critică și nu prea conștientizam ce-mi spunea, dar mă rugam sfântului cu evlavie și cu cuvinte simple să mă facă bine, căci cu toate că nu știam multe, eu nu voiam decât să mă fac bine. Și, într-adevăr, doctorița a pronunțat numele unui medicament la care eu știam că sunt alergică și după ce

mi-a prescris altceva, am început să îmi recapăt puterea; deși aveam deja 5-6 zile de medicație și mă simțeam precum o legumă, din acel moment am început să mă simt ocrotită. De atunci am încercat să ne rugăm cât mai des sfântului și am cunoscut ajutorul lui neîncetat.

Trebuie să spun că soțul a mers la un spital mai specializat unde sfântul i-a mijlocit doctori - oameni cu suflet mare - care l-au ajutat și a trecut cu bine peste toate operațiile cu laser la ochi, deși avea o frică foarte mare. Acum face în continuare controale la ochiul afectat de diabet și e rar când sunt necesare operațiile cu laser - și aceasta datorită Sfântului Efrem care îl ocrotește.

^{/v}
In 28 iunie 2010 asupra orașului nostru a venit o mare încercare, fiind
^{/v}

inundații. In scurt timp am fost înconjurați de ape și numai rugăciunile către Bunul Dumnezeu și sfinții noștri ocrotitori au făcut ca apele să nu intre și în casa noastră, deși mai erau 2-3 metri până la casă. Totuși această apă s-a infiltrat prin pământ, fiind afectați

pereții casei, iar beciul, care era într-o parte a casei s-a umplut cu apă. In acea seară și noapte am stat cu sfintele icoane în brațe, printre care și icoana Sfântului Efrem cel Nou, care și acum se află pe un perete exterior al casei. Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru această izbăvire, căci toată noaptea ne rugam: „Doamne, ai grijă și milă de sfintele icoane din casă, chiar dacă noi suntem păcătoși”. Vreau să mărturisesc că acasă avem mai multe icoane și o liniște binecuvântată stăpânește.

Soțul, fiind bolnav, se tot ruga Sfântului Efrem să-l ajute să iasă la pensie și după un an, în februarie 2011, s-a pensionat medical.

Mărturisesc cu sinceritate că în toate problemele de căpătâi, când eram în nedumeriri ori voiam să luăm o decizie importantă, ne rugam sfântului Efrem și îndată primeam răspuns, nerămânând vreodată neajutați. M-am rugat sfântului să mă ajute să iau o decizie corectă: voiam să renunț la serviciul de aici și să plec în altă țară, iar sfântul Efrem m-a binecuvântat ajutându-mă. Am lucrat întâi la o familie unde nu mă puteam acomoda, iar atunci i-am cerut iar sfântului Efrem să mă ajute să-mi găsesc o familie după sufletul meu, o familie liniștită, unde să pot să mă rog și să împlinesc cele de folos duhovnicesc. Iar sfântul mi-a ajutat așa cum nici nu mă așteptam, împlinindu-mi tot ceea ce am cerut în rugăciune. Mi-am făcut un mic iconostas în camera mea, unde candela

^v

arde neîntrerupt și mă pot ruga în liniște. Îți mulțumesc Sfinte Efrem, căci doar tu știi de ce aveam nevoie.

Poate unora acestea li se vor părea povești, însă eu nu am căutat minuni ori miracole, ci doar ajutor în cele de folos în lucrarea mântuirii și pot să zic că mult poate rugăciunea făcută cu credință înaintea sfinților ocrotitori care ne sunt mijlocitori către Dumnezeu. După toate aceste binefaceri primite de la Sfântul Efrem, am plătit unui pictor bisericesc și ne-a zugrăvit două icoane în cinstea Sfântului Efrem care, după ce au fost sfințite, se află în casa noastră și în sufletul nostru.

De ceva timp mă rugasem Sfântului Efrem pentru ca fiica mea să nu mai conviețuiască fără Taina Cununiei și iată că lucrul acesta se va împlini. Alt lucru minunat este că s-a fixat data pentru Taina Nunții chiar în ziua prăznuirii sfântului, în 5 mai anul acesta.

După fiecare binefacere a Sfântului Efrem, mă rugam lui să mă ajute să dau mărturie despre ajutorul primit; chiar dacă am mărturisit despre minunile sfântului diferitor persoane aflate în nevoi, am cumpărat cărți și iconițe pe care le-am dăruit în cinstea sfântului, acum sunt mulțumită sufletește că și la noi se ocupă cineva de aceste mărturii pentru a fi transmise mai departe celor aflați în dureri și necazuri și a primi toți mângâiere sufletească de la Bunul Dumnezeu și de la sfinții Săi, care ne sunt mari ocrotitori și ajutători.

Am împărtășit cele pe care le știam despre Sfântul Efrem și unei cunoștințe de-a noastre care prin mijlocirea sfântului a ajuns la Nea Makri, la sfintele sale moaște, de unde ne-a adus o iconiță și ulei de la candela Cuviosului. Rugăciunea este mijlocul prin care se revarsă în sufletul nostru lumina.

Mă bucur că mă număr și eu printre cei ce l-au cunoscut pe Sfântul Mare Mucenic Efrem. Sfântul a intrat în sufletul meu când aveam cea mai mare nevoie. Recomand tuturor să-l ia ca ocrotitor și mijlocitor, căci e grabnic ajutător. Cel care se va ruga Sfântului, neîncetat va cunoaște aceasta!

Pentru rugăciunile Sfântului Efrem și ale tuturor sfinților, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Magda P, 15 ianuarie 2012, România

67. Vindecări, ajutor în călătorii

Am aflat întâia dată despre Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou dintr-o icoană frumoasă. Și dintr-o carte frumoasă, căreia, însă, îi cunoșteam doar coperta, fiindcă la vremea aceea nu am binevoit să o deschid. Pe atunci nu prea aveam drag de Biserică, se

întâmpla doar rar ca o rază din lumina Sfintei Liturghii să pătrundă ca un fulger prin întunecimile dinăuntrul meu, iar în acele clipe îmi făgăduiam să mă întorc „acasă” cât mai grabnic. Dar uitam mai apoi... Zâmbeam circumspect atunci când auzeam

IV

cu câtă bucurie și încredințare îl cinsteau cei din jurul meu pe Sfântul Efrem. Intr-atât de mare le era dragul și râvna, încât mie îmi părea că ei au trecut cu toții dincolo de o poartă care mie îmi stătea închisă, și nu aș mai avea și eu loc în gândul și rugăciunile Sfântului.

Aveam simțământul că „am pierdut cursa”: nu aveam încă tăria unei hotărâri de schimbare a vieții și mă temeam copilărește, socotind că până să fac eu această schimbare, va trece și mai mult timp, așa că atunci oricum se va afla și mai puțin loc

IV

pentru mine în rugăciunile sale. Îmi rămânea doar ca, uneori, să privesc spre acea icoană frumoasă, de care mă despărțea pâcla privirii mele întinate.

Când, într-un binecuvântat sfârșit și început, am ajuns înapoi „acasă”, simțământul acesta că nu se mai află loc și pentru mine, m-a mai urmărit o vreme - eram înconjurată de oameni care trăiau cu prospețime o relație vie și înnoitoare cu sfinții lui Dumnezeu, lucru de care eu eram cu totul străină. Mulți dintre aceștia aveau în Sfântul Efrem un ajutor de toată vremea, iar eu, cunoscându-mă ca nou-venită, mă aflam cuprinsă de o sfiiciune neîncrezătoare în rugăciune.

Cu durere și minunare mărturisesc că primele dăți când l-am chemat pe Sfântul Efrem în ajutor, m-am purtat ca și cum l-aș fi supus unui test. Nu credeam că poate fi chiar așa cum spun toți. Dar, rând pe rând, am aflat că este întocmai... și mai mult. Oprirea unei tuse gălăgioase din vremea citirii Evangheliei, alinarea unei dureri aprige de stomac, dureri de cap luate cu mâna... și multe altele, toate petrecute prin simpla întoarcere a privirii launtrice spre acea icoană frumoasă. Și așa, prin mici pași pe care eu îi făceam cu neîncredere și - poate - cu viclenie ascunsă, Dumnezeu m-a purtat, fără să bag de seamă, până dincolo de poarta aceea care mai înainte mi-era închisă. Iar dincolo de ea am aflat lumina gândului că nu era nicicând o vreme în care eu, sau oricine altcineva, să nu fi avut loc în îmbrățișarea rugăciunii unui sfânt.

Ajutorul Sfântului Efrem l-am simțit adesea și puternic, mai apoi. Uneori a fost sub chipul unor gânduri pe care le-am primit ca o îndrumare plină de blândețe, chiar dacă pe moment cuprindeau în ele întristarea tăierii vocii mele. Luând binecuvântare să urmez aceste tăcute povești, am avut încredințarea că Sfântul îmi este aproape în drumurile ce mi s-au deschis.

Chiar dacă nu aș putea înșira întâmplări uimitoare, minunarea cea mare a fost și este pentru mine tainica sa apropiere, pe care o simt aievea, și bucuria ce izvorăște

dintru ea în împrejurările pe care le-am trăit de-a lungul vieții, am simțit de multe ori ce înseamnă singurătatea și înstrăinarea. Poate nu așa covârșitor ca alți semeni, dar durerea și mâhnirea nu se pot nici măsura, nici compara, se pot doar trăi în taina sufletului fiecăruia.

Acestea țin toate de firea omenească și fiecăruia îi e dat să le guste într-o măsură mai mare sau mai mică, căutând să le aline în fel și chip. Poate nu aș fi priceput cât de mare e mila lui Dumnezeu și dragostea atotcuprinzătoare a sfinților Săi, dacă nu aș fi căutat și eu îndelung și în zadar acea alinare împrejurul meu. Dar zidurile ce se înalță între oameni, chiar și între cei mai apropiați, rănesc adânc când nu e chemat și Dumnezeu de față. Fiind cuprinși cu toții de patimi, anevoie purtăm greșeala fratelui împreună- pătimitor, iar vădirea neputințelor noastre în ochii celuilalt ni-l face adesea împotrivor. Așa că ajungem să ne ascundem întunecimea sufletului sub chipuri luminoase, ca să putem fi îndrăgiți.

Cu totul altfel e starea înaintea unui sfânt al lui Dumnezeu. Dacă pe aproapele îl scârbește și-l îndepărtează să vadă slăbiciunea noastră, sfinții ne cunosc prin harul lui Dumnezeu până în cele mai întunecate unghere de suflet și ne îmbrățișează cu lacrima rugăciunii lor întreaga neputință, plinind cu dragoste neajunsurile noastre. Și, în chip de negrăit, recunoașterea greșelilor prin pocăință înaintea lui Dumnezeu ni-i face pe sfinți mai apropiați decât orice legătură omenească, încât pentru a-i chema aproape nu mai e trebuință nici de cuvinte, nici de chipuri și umbre, ci poate doar de un firav început de suspin.

Cu puțină vreme în urmă am trecut printr-o încercare care, pentru slăbiciunile mele, a fost destul de grea.

Sufăr uneori de dureri abdominale accentuate, dar în mod normal nu se

IV

agradează dincolo de o limită suportabilă. Însă mi se întâmplase cu ani în urmă ca acestea să se înrăutățească, alăturându-li-se grețuri, scăderea pulsului și a tensiunii, ajungând aproape să îmi pierd cunoștința din cauza durerii. Eram atunci pe pământ străin, departe de România, mă însoțea doar o prietenă, și nu știu ce s-ar fi întâmplat dacă n-ar fi fost ea să sune la salvare. Eu aș fi insistat că îmi revin singură... Salvarea a ajuns, am pornit spre spital, dar pe parcurs am priceput din felul cum vorbeau medicii (fiindcă nu le cunoșteam limba) că situația se agrava și va trebui să oprim undeva pe parcurs, fiindcă era problematică să mai ajungă vie la spital. Nu-mi venea să cred că e aievea, vedeam monitorul pe care pulsul și tensiunea îmi scădeau cu repejune, vedeam pe fereastră brazii dincolo de geamul brăzdat de picuri... și am realizat atunci că nu sunt deloc pregătită să trec din viața aceasta. Mi-am adunat puterile într-o rugăciune deznădăjduită, deși pierdusem demult obișnuința rugăciunii, și am cerut cu lacrimi încă un răgaz. Medicul mi-a injectat morfină, după care, treptat, mi-am revenit. Pe când am ajuns la spital și miau făcut analizele, nu s-a descoperit să fie ceva în neregulă, încât am luat întâmplarea ca pe un semnal de alarmă că ar trebui să nu mai pierd vremea departe de Dumnezeu.

N-am mai trecut printr-o situație similară de atunci, până de curând, când mă

aflam tot pe plaiuri străine, dar de data aceasta nu mai aveam prieteni cu mine. În schimb aveam acum cu mine pe cei mai apropiați ajutători - Sfântul Nicolae și Sfântul Efrem cel Nou. Durerile au început într-o dimineață mohorâtă de duminică și, văzând că sunt în

creștere, mă gândeam să nu merg la biserică: drumul era lung, iar afară ploua ascutit. Într-un

sfârșit mi-am învins trândăvia și m-am pornit la drum, ceea ce s-a dovedit mai apoi

IV

salvator. Dacă rămâneam acasă, nu s-ar fi îngrijit nimeni de mine. În vremea Sfintei Liturghii, durerile s-au agravat, nu mai puteam sta în picioare. Enoriașii din biserică miau sărit în ajutor, o doamnă binevoitoare hotărând că mă va duce la o clinică. Eu îmi aminteam cum se petrecuse data trecută și mă gândeam că nu voi mai răbda durerea până ajungem acolo, mi-aș fi dorit să sosească mai degrabă salvarea. Dar, ca în multe alte

IV

situații, nu puteam comunica altora ceea ce se afla înăuntrul meu. Îmi părea cu neputință să-i fac să înțeleagă că e de nesuportat durerea, dar îmi era rușine să insist în descrieri, precum îmi era rușine și să le cer să cheme o salvare. Prin urmare am așteptat să ne aștemem la drum, iar în rugăciune îl chemam neîncetat pe Sfântul Efrem. Clipele s-au lungit la nesfârșit, iar, când într-un final am pornit, îmi părea că ne învârtim în cerc cu mașina. Am avut și momente de deznădejde, nu pricepeam de ce de data aceasta e de neînduplecat Sfântul. Durerile erau mult mai mari decât data precedentă și nu puteam să le fac față cu demnitate - deși mă rușinam de cei din jur, plângeam și gemeam fără oprire. La clinică au venit la mașină să mă vadă o mână de doctori, nu le mai țineam șirul. Eram chirchită pe bancheta din spate, ei mă consultau și nu reușea nici unul să-mi afle puls, așa că au hotărât urgent să cheme o ambulanță, dojenindu-ne că nu am făcut aceasta mai devreme. Nădejdea mea era acum în morfina pe care mi-o vor da pe salvare.

În înșiruirea de oameni ce s-au perindat, fiecare spunând cuvinte de încurajare pe care abia le dibuiam și în care nu aflam întărire, am auzit și o voce - venită din față, de pe

scaunul șoferului. N-aș putea spune a cui era sau dacă era voce de femeie sau de bărbat. „It's OK, I'm taking care” și liniștea ce am simțit-o la auzul acestor vorbe a covârșit toată durerea pe care încă o simțeam. Am fost atunci împăcată că lucrurile sunt în mâna lui Dumnezeu și că Sfântul Efrem nu e de neînduplecat. Liniștea aceasta a gândului s-a sălășluit ușor și în trup, făcând durerea să tacă treptat. Când a sosit salvarea, am ieșit pe picioarele mele din mașină, dar nu mă mai durea nimic. Doctorii care mai înainte se alarmaseră, se uitau cu neîncredere că încep să prind culoare, că mă pot mișca și... chiar zâmbesc. În salvare doar m-au monitorizat, să se asigure că nu e doar un răgaz al durerii. N-am mai ajuns la morfină, fiindcă eram tămăduită pe deplin, durerea încetase. „Morfină” mi-o administrase, pe altă cale, Sfântul Efrem.

Am zăbovit prea mult până să scriu aceste rânduri, fără să-mi dau seama cât greșesc cu aceasta. Credeam că acestea sunt lucruri de însemnătate doar pentru mine, nu și pentru alții, nepricepând că eu însămi mă folosisem de atâtea ori de mărturia celor din jur.

Dar o altă întâmplare m-a îndemnat să mă grăbesc. Când m-am întors pe meleagurile străine unde viețuiesc acum, aveam de schimbat două trenuri. Intervalul dintre ele era foarte mic - cinci minute pentru a mă deplasa de la un peron la altul, cu

bagaje grele cu tot. Puțin aveam emoții, neștiind dacă mă voi descurca. Însă înainte să ajungem la stația de tranzit, trenul s-a oprit în mijlocul câmpiei. Am stat așa cam zece minute, după care s-a anunțat că există niște defecțiuni pe calea ferată și nu putem pomi încă. M-am socotit repede: știam că situații din acestea se întâmplă des în țara aceasta, iar compania de trenuri nu acordă despăgubiri dacă din cauza lor pasagerul a pierdut trenul de legătură. Trenul celălalt se afla pe o rută principală, pe care nu se înregistrează întârzieri. Eu nu aveam la mine suficienți bani pentru a-mi cumpăra un nou bilet, în cazul în care pierd al

doilea tren. Prin urmare - nu avea rost nici măcar să mă agit - nu mai puteam face nimic, eram cu totul în mâna lui Dumnezeu. Ciudat a fost că gândul acesta, în loc să mă alarmeze, a așternut o pace înseninată între gândurile mele, până atunci destul de umbrite de proaspăta plecare de acasă. După alte zece minute am pornit. Trenul gonea tare pentru a recupera întârzierea. Strângându-mi în liniște bagajele, într-un buzunar am dat peste Acatistul Sfântului Efrem. Deși nu m-a încântat niciodată să fac sau să primesc făgăduințe, m-am pomenit spunând în gând: „Sfinte Efrem, dacă mă ajuți acum, voi scrie și despre aceasta și despre cele dinainte”. Mai era vreme până să ajungem în stația cu pricina, m-am așezat la loc și am privit zâmbind spre locul gol de lângă mine, care era învăluit în lumina cețoasă de dimineață. Mi-am amintit cuvintele: „It's OK, I'm taking care” și, cu o nădejde ce nu mi-o recunoșteam, am citit din Acatist până ce trenul s-a oprit. Coborând din tren, nu aveam nici o spaimă, știam că lucrurile se pot rându minunat, chiar dacă pierdusem trenul.

Spre uimirea mea, am văzut că reușisem să recuperăm destul de mult din întârziere. Totuși, depășisem cu câteva minute plecarea celui alt tren, însă panourile arătau că și acela întârzia opt minute (care s-au prelungit la zece). A fost destul pentru a mă deplasa în tihnă, fără nici o grabă, spre peronul potrivit. Îmi venea să zburd prin lumina primenită de dimineață și să le spun tuturor din jurul meu, pe care într-o bucuria aceea nelumească îi simțeam cu adevărat frați - chiar dacă veneau din alte credințe -, cât de aproape e Sfântul Efrem și cât de minunat este Dumnezeu nostru întru sfinții Săi.

Tot restul drumului m-am gândit cât de neadevărat e simțământul de singurătate și înstrăinare care mă năpădea cu putere așa de des. Niciunde, oricât de departe, și nicicând, oricât de târziu, nu ne putem înstrăina de apropierea și îndelunga răbdare a Domnului nostru și a sfinților ce bine au plăcut Lui. Iar grabnicul răspuns pe care l-am primit cred că mi-a dezlegat în parte niște frământări mai vechi pe care le aveam chiar despre Sfântul Efrem. Adesea mă întrebam cum se face că, dacă e numit grabnic ajutător, dacă rostim „Bucură-te, cea care cererile credincioșilor plinești”, uneori nu pare a fi așa?

Unde e ajutorul grabnic atunci când pare că nu primim răspuns unor rugăciuni rostite cu multă nădejde, cu stăruință și farâmare a inimii? Să fie trecută cu vederea picătura de lacrimi, sau din picătură vreo parte? In dimineața aceea brumată, cu ceață îngemănată în lumină, cred că am aflat un început de răspuns în gândul că atunci când cerem ceva ce nu se împlinește, Dumnezeu ne poartă pe o altă cale, spre ceea ce doream cu adevărat - nu spre ceea ce credeam noi că dorim. Iar dacă într-un adevăr cerem ceva ce încă nu am primit, uneori calea spre ceea ce se află înaintea doririi noastre, nu merge drept. Dacă ni s-ar plini cererea și am pomi drept înainte, pe calea cea scurtă, am pași întru mândrii, păreri de sine, uitare de Dumnezeu. Iar tainicul ajutor grabnic, pe care îl trecem cu vederea socotind că nu l-am primit, ne pornește pe alte căi, ce zăbovesc, se unduiesc și sunt anevoie de purtat, ca într-un larg ocol ce părea să ne îndepărteze tot mai mult. Dar, prin harul lui Dumnezeu, îndepărtarea aceasta face să rodească întru noi adevărata apropiere, iar în larg ocolul acesta, Domnul ne veghează neîncetat, trimițându-ne pe sfinții Săi împreună-călători pe Cale, spre întărire și creștere duhovnicească, cea mai de trebuință decât toată dorirea cea lumească.

19 ianuarie 2012

Aștern aceste rânduri grabnic, din pragul minunii.

IV

Înainte de a se lumina de ziuă astăzi, m-am trezit din pricina acelorași dureri amintite mai sus. Păreau din nou grele, accentuându-se tot mai mult, așa că m-am silit să

IV

mănânc repede ceva, pentru ca apoi să pot lua un analgezic tare. Însă știam prea bine că

atunci când durerile sporesc, medicamentele nu mai sunt de folos. Așadar l-am luat pe primul și am așteptat... și am tot așteptat, însă durerea se întetea, și în același timp mi se strecura o subțire spaimă în suflet știind că: „Doamne, nu am om” care să mă ajute dacă lucrurile se înrăutățesc.

IV

Îngrijorarea îmi era cu atât mai mare, cu cât astăzi mă așteaptă o zi în care e de mare trebuință să duc la bun sfârșit mai multe lucruri de care depinde munca mea, dar

- mai ales - niște apropiați care trec printr-o situație grea, se biziiau pe ajutorul meu în

IV

orele dimineții. În cel mai bun caz, gândeam dacă durerile sunt obișnuite și nu trec dincolo de pragul suportabil, tot va trebui să stau în pat până spre seară. Deznădăjduiam...

Nu știu cum, în toată văicăreala lăuntrică, lăsându-mă cuprinsă de năvala socotelilor omenești, uitasem că toată darea cea bună e de Sus. Când m-am dezmeticit, am țâșnit către raftul pe care păstrez o sticluță cu ulei de la candela Sfântului Efrem. M-am pomenit din nou rostind în gând că voi spune grabnic despre aceasta, dacă mă tămăduiesc. Mă clătinam pe picioare și, din pricina durerii, abia mai vedeam înjur, dar cu grabă am deschis sticluța și m-am însemnat cu untdelemn în Semnul Crucii pe frunte, mâini, și peste zona de abdomen unde mă durea, iar apoi m-am întins iarăși în pat.

Nu cred să fi trecut un minut: durerea a tăcut în întregime și s-a lăsat o liniște în care, cu minunare și mulțumire, am citit Acatistul Sfântului Efrem cel Nou, Sfântul grabnicului ajutor. Iar apoi m-am așternut îndată la scris. De atunci n-a mai venit nici măcar o umbră a durerii, așadar mă pot porni deîndată teafară în căile zilei de astăzi, dând slavă lui Dumnezeu pentru tainica apropiere neîncetată a sfinților Săi, ce biruie toată depărtarea și însingurarea.

R.X., 27 ianuarie 2012

68. în trecere - vindecarea durerilor de coloană

O persoană apropiată, dar care locuiește în altă localitate, m-a rugat să găsesc un iconar care ar putea să îi picteze o icoană pe lemn cu Sfântul Efrem cel Nou. După ce icoana a fost zugrăvită și sfințită, a rămas la mine, urmând ca aceasta să fie luată atunci când persoana care a comandat-o va trece să o ia. Eu nu am icoane pictate, ci doar reproduceri pe hârtie care fie sunt înrămate, fie sunt lipite pe un suport de lemn. Înaintea acestor reproduceri ale icoanelor, arde o candelă. Când am adus acasă icoana cu Sfântul Efrem, am pus-o în locul cel mai de cinste, iar candela a început să ardă înaintea chipului acestui Mare Mucenic al lui Hristos. Aflasem dintr-o carte că Sfântul a tămăduit dureri de coloană prin ungerea cu untdelemn de la candela sa din Nea Makri. Nu aveam astfel de ulei, în schimb durerile de coloană mă chinuiau de mai bine de trei săptămâni. Nu am dorit să iau medicamente, deoarece mă durea ficatul din cauza lor, fiind prea puternice. Apoi mi-a venit acest gând simplu: candela arde înaintea icoanei Sfântului Efrem, deci și untdelemnul îi e adus ca prinos, deci e al lui. Cu această nădejde am luat ulei din candelă și m-am uns pe coloană în

locul dureros. Am făcut acest lucru de patru sau de cinci ori, iar durerile s-au ameliorat de la prima ungere, iar apoi au dispărut treptat, în două-trei zile. Altădată, asemenea dureri treceau după o săptămână, în urma tratamentului medicamentos. E minunat acest Sfânt și te copleșește prin bunătatea și bunăvoința lui, dar și prin faptul că pur și simplu simți că vrea să te ajute, să-ți fie aproape.

Iată, astfel am scăpat de durerile de spate, la trecerea unei icoane a Sfântului

^{IV}

Efrem prin casa noastră! Îți mulțumim, Sfinte, pentru toate cele știute și neștiute pe care le faci pentru noi!

I.P, 20 ianuarie 2012, România

69. Papucul Sfântului Efrem

Povestea a început acum mai mulți ani, încă în vremea studenției, când un prieten mi-a propus să traduc din limba franceză o cărticică despre un sfânt necunoscut mie la acea vreme. Era o broșură mai consistentă, dar a cărei copertă maronie, precum hârtia de împachetat, nu mă atrăgea cu nimic. Nu am refuzat categoric, însă am preferat să rog o colegă de an să facă acest lucru. M-am bucurat de faptul ca ea a acceptat, însă rânduiala lui Dumnezeu a fost alta.

După mai multe luni, colega mea a plecat din Cluj și mi-a înapoiat cartea, împreună cu cele câteva pagini traduse, exprimându-și regretul de a nu fi dus traducerea la bun sfârșit, cu toate că viața și faptele Sfântului îi treziseră interesul. Mărturisesc cu toată rușinea că, de multe ori, în cei 5-6 ani care au urmat, am dat de mai multe ori peste carte, căutând câte ceva prin sertarele prin care umblam mai rar. De fiecare dată am pus-o în locuri cât mai dosite în dulapurile cu cărți, ca și cum m-ar fi deranjat să o tot găsesc și să îmi

amintesc că nu făcusem ceea ce trebuia cu ea.

Am citit minunile Sfântului și am văzut că multora li s-a arătat în vis ori aievea, pentru diferitele lor nevoi sufletești. Nu pot pretinde că am avut astfel de experiențe, însă întoarcerea mea la o datorie deja uitată s-a făcut pe altă cale. Acum, după

mai bine de 10 ani de când am luat întâia dată cartea aceea în mâini, încep să cred că

163

războiul gândurilor care m-a muncit toată vara aceluia an a fost, oarecum, o lucrare indirectă a Sfântului Efrem. Spun asta, deoarece niciodată până atunci și, îndrăznesc să spun că nici de atunci încolo, nu am avut atâta neliniște sufletească, prilejuită de necesitatea acută de a lua o anumită decizie privind viața mea. Astfel că, în tot acel foc lăuntric lămuritor, am simțit nevoia de a îmi ocupa mintea cu o muncă intelectuală sistematică solicitantă, care să mă împiedice să mai cad pradă gândurilor atât de contradictorii și de epuizante. Ca o străluminare, mi-am adus aminte de cărțulia prăfuită de uitare, atât la propriu, cât și la figurat. Am căutat-o cu înfrigurare, am cerut binecuvântarea duhovnicului meu pentru traducerea ei și am trecut la treabă. Nu mai exersasem traducerea din limba franceză de ani buni, însă pot spune că lucrul în sine îmi părea ușor de făcut. Ba, mai mult, am încercat să traduc acatistul (cu emoția că nu voi reuși să redau cum se cuvine toată bogăția semantică și toată încărcătura poetică a textului). Traducerea am făcut-o aproape pe nerăsuflăte, cu simțământul clar că, metaforic vorbind, „altcineva scrie cu mâna mea” (Tudor Arghezi). Acest fapt a fost confirmat de un prieten care, citind traducerea acatistului, mi-a spus, zâmbind condescendent: „Sună așa de bine, încât mi-e clar că nu ai tradus singură. Ai avut

un ajutor de nădejde, pe însuși Sfântul Efrem”. De felul meu sunt (prea) rațională și puțin impresionabilă, astfel că nu cad cu ușurință în capcana afirmațiilor entuziaste. Cu toate acestea, privind în urmă, pot spune cu convingere că, dincolo de ajutorul și de prezența subtilă a sfântului pe tot parcursul lucrului la traducerea vieții și a minunilor sale, inclusiv acea criză spirituală care m-a determinat să traduc cartea în limba română, a fost calea pe care sfântul a ales-o, ca să își ofere ajutorul său grabnic multor români. Spun aceasta, deoarece, pe măsură ce traduceam, îi dădeam duhovnicului meu câte un fascicol să-l citească, iar el, impresionat atât de martiriul, cât și de ineditul multor situații în care el li s-a arătat oamenilor care nu auziseră măcar de el și, oferindu-le generosul său ajutor, a

propovăduit și altora puterea și ajutorul neîntârziat al acestui nou Sfânt. Îndată au sosit și primele mărturii din partea celor care, cu toată credința, ceruseră ajutorul sfântului Efrem, iar el nu se lăsase rugat prea mult. Cred că toate acestea s-au petrecut prin anul 2005.

După alți 5 ani, s-a ivit, în mod neașteptat ocazia de a merge și eu, alături de alți tineri, într-un pelerinaj în Grecia. Nu mai fusesem, deși îmi doream să ajung la locurile sfinte de nevoințele asceților greci mai noi sau mai de demult. Fratele meu îmi propusese să mergem împreună, în acea vară, dar am fost nevoită să-l refuz, deoarece aveam înaintea un examen pentru care trebuia să parcurg un volum mare de material și nu îmi permiteam să întrerup învățatul pentru 6-7 zile, cât ar fi durat excursia noastră. Odată examenul trecut, bucuria de a-l fi trecut cu bine a fost ușor umbrată de regretul de a nu fi putut merge în Grecia. Și, atunci s-a produs surpriza de a fi și eu invitată să iau parte la un pelerinaj. Deși am întâmpinat greutăți la serviciu, în momentul în care am cerut voie să lipsesc, bucuria de a fi ajuns totuși în Grecia și de a mă fi închinat la moaștele atâtor sfinți a fost mare și greu de cuprins în cuvinte. Țin minte că, la plecare, părintele nostru mi-a cerut, ca o rugămintă specială, să încercăm să obținem pentru bisericuța din Cluj orice lucru, oricât de mic, drept

binecuvântare de la Sfântul Efrem.

Ajungând la mănăstirea sfântului, m-a emoționat să văd și să ating locuri și lucruri despre care doar citisem. Iar, pentru cuvântul părintelui duhovnic, l-am rugat pe părintele român care ne-a purtat de grijă pe toată perioada șederii noastre în Atena, să ne înlesnească o întrevvedere cu maica stareță de la Nea Makri, întrevvedere în care să ne prezentăm rugămintea care, mie personal, îmi părea destul de îndrăzneță. Lucrurile au decurs mai mult decât uimitor. Maica a ascultat cu atenție și cu viu interes tot ceea ce Părintele Daniel a relatat în numele nostru, iar apoi a chemat o maică mai tânără căreia i-

a spus câteva vorbe pe care noi nu le-am înțeles. În doar câteva minute, maica cea tânără a apărut cu un ștergar alb în mâini, în care se afla, învelit cu multă grijă, un papuc din catifea, brodat cu mătase aurie, cu care fusese încălțat, în raclă, însuși Sfântul Efrem. Era

mai mult decât am sperat. Încă de a doua zi am luat cu noi cutia frumoasă, dăruită de gazda noastră, Kyria Maria, pentru a păstra acest prețios odor, iar la Liturghiile la care am participat, aceasta a fost pusă spre închinare. Bucuria noastră a fost amplificată în zilele ce au urmat de evlavie mare pe care am văzut-o la toți credincioșii greci care au sărutat papucul primit ca binecuvântare. Se vedea, în întreaga lor atitudine, o familiaritate evlavioasă, dar bucuroasă, cu Sfântul Efrem. Parcă primiseră în ospetie, venind de departe, pe unul de-al lor, plecat înainte la Dumnezeu, ca să le gătească și lor loc.

Pe drumul spre casă, mi-a fost încredințată mie „racla” cu papucul Sfântului. Nu m-am așteptat la o asemenea binecuvântare, însă am simțit că port pe brațe un adevărat „trofeu”. La plecarea din Cluj-Napoca, deoarece în autocar erau mai multe locuri decât călători, unele au rămas neocupate. Deși inițial mă înțelesesem cu o prietenă că vom șede alături, în ultimul moment am convenit să stăm fiecare singură pe scaun, astfel rămânând lângă noi câte un loc liber. Așa se face că, după ce am ținut o vreme în brațe prețiosul dar, aveam să îl așez alături de mine, ca să-mi fie „tovarăș” de călătorie. Din când în când, pe parcursul celor peste 30 de ore cât a durat drumul de întoarcere, am deschis acea „raclă”, ca și cum aș fi dorit să mă asigur că totul e în regulă. Nu am socotit deloc că am alături o cutie cu un papuc de care trebuie să port grijă, fie el și unul neobișnuit, ci tot drumul am simțit că tovarășul meu de drum a fost însuși Sfântul Efrem.

Niciodată, nici mai înainte și nici după pelerinajul în Grecia nu i-am cerut Sfântului, în rugăciunile mele, nimic special, deși am aflat că oamenii îi cer lucruri care mai de care mai diverse, iar el nu întârzie să se pogoare cu grabnică milă spre nevoile lor. Cu toate acestea, știu în inima mea că multe din darurile pe care Dumnezeu mi le-a rânduit, începând cu însuflețirea cu care i-am tradus în românește viața și minunile, continuând cu ajutorul pe care mi l-a dat la tălmăcirea propriu-zisă, ori cu pelerinajul la Sfintele sale Moaște (unde îmi doream să ajung pentru a-i cere iertare, iară și iară, că am amânat așa de mult ziua în care el să fie cunoscut și românilor) nu sunt altceva decât lucrări pline de discreție ale Sfântului, prin care mi-a dovedit, o dată în plus, că îmi dăduse iertarea sa de multă vreme.

Cosmina T., 21 ianuarie 2012, România

70. Vă ajută când nici nu gândiți! - ajutor la admiterea la facultate în străinătate, găsirea unui servici în străinătate, vindecări

Cum l-am cunoscut pe Sfântul Efrem cel Nou... Era în anul 2006, la o mănăstire, undeva în Munții Apuseni. Părintele meu duhovnic urma să plece la Sfântul Munte Athos (pentru o perioadă foarte lungă).

Părintele duhovnic, un călugăr care m-a ajutat să trec peste multe momente grele (decesul soțului meu și stabilirea fiicei mele în SUA), mi-a oferit un volum intitulat *Viața, arătările, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou*, și mi-a spus: „Vă las în grija Sfântului!... Când are să vă fie greu, să citiți din această carte și să vă rugați Sfântului Efrem cel Nou”.

L-am privit cu nedumerire pe părinte și am luat șovăielnic cartea. Atunci numi puteam închipui că o carte are să mă ajute atât de mult.

Și iată că timpul a trecut, sunt mai bine de cinci ani de când nu m-am mai despărțit de carte. De câte ori îmi este greu, iau cartea și citesc Rugăciunea către Sfântul Efrem sau Paraclisul Sfântului Efrem. De cum termin lectura, sufletul meu se liniștește și pot merge mai departe. Rugăciunile mele către Sfântul Efrem cel Nou au fost auzite de fiecare dată și de fiecare dată minunile s-au împlinit.

Pot spune că a fost o minune când, după ce am citit de câteva ori la rând Paraclisul și l-am rugat pe Sfântul Efrem să o ajute pe fiica mea să fie acceptată la o facultate (pe care și-o dorea) în SUA și să își găsească un loc de muncă, după pregătirea ei, fiica mea a fost acceptată la una din facultățile de prestigiu din SUA și și-a găsit un loc de muncă așa cum și-a dorit.

În ianuarie 2011, nepoata mea aducea pe lume doi copii, o fetiță și un băiețel. Băiețelul a fost foarte mic, cântărind sub două kilograme. M-am rugat mult la Sfântul Efrem să-l ajute să ia în greutate și să supraviețuiască. Sfântul m-a ajutat și de atunci mă rog mereu pentru gemeni, care acum sunt foarte bine dezvoltați.

În primăvara lui 2011 m-am rugat pentru un nepot, care absolvise Politehnica și nu își găsea loc de muncă, conform meseriei. După ce am citit de câteva ori Paraclisul Sfântului Efrem și m-am rugat pentru nepotul meu, acesta și-a găsit un loc de muncă cum nici nu visase, fiind plătit cu un salariu de cinci ori mai mare decât cel pe care îl avea.

În vara anului 2011 m-am rugat Sfântului Efrem să o ajute pe fiica mea să finalizeze cu succes un proiect la care lucra. Nu numai că fiica mea a finalizat cu succes proiectul, dar a obținut locul întâi în statul unde frecventează facultatea, iar la nivel internațional a obținut locul trei (din 300 de participanți).

Aveți încredere în Sfântul Efrem!... Vă ajută când nici nu gândiți!

După citirea cărților Sfântului Efrem și rugăciunile făcute către el, mă bucur să vă descriu minunea pe care a făcut-o cu noi. Suntem doi părinți fericiți și un copil binecuvântat care au avut parte de ajutorul și minunile Sfântului Mare Mucenic Efrem Cel Nou. Una din clipele cele mai minunate din viața părinților este atunci când se naște un copil, lucru mult dorit și de către noi.

Am tot așteptat o perioadă și iată că momentul mult dorit a venit și am aflat că Simona poartă în pânțece un copil. Cu mare bucurie și nespusă fericire am răspândit această minunată veste tuturor cunoscuților. Toate au fost bune și frumoase, însă în urma unor controale medicale făcute când soția era în a treia lună de sarcină, am fost zdruncinați de o veste deloc îmbucurătoare și care aducea în viața noastră o mare povară. Am aflat atunci că viitorul nostru copil - despre care medicii ziceau că va fi băiețel - ar suferi de o boală cumplită, numită sindromul Down. Și ca și cum aceasta nu ar fi fost îndeajuns, am aflat că și mama este bolnavă. Toate aceste vești nu au făcut decât să ne întristeze enorm. Cred că numai cel care trece prin greutăți, poate să-și imagineze ce aduc în suflet asemenea vești.

Doctorii au spus că ei nu mai au ce face și că lucrul cel mai bun este ca soția să renunțe la sarcină. Dar chiar și așa, din cauza bolii mamei, tot ar fi riscant ca ea să aibă copii deoarece boala ce o are se poate transmite și la copil, deși au fost cazuri de femei care au născut chiar și cu această boală.

Ne-a fost foarte greu după aflarea acestor vești, dar în momentul de față ele ne bucură, deoarece prin ele nu am făcut decât să ne unim și să cerem ajutor de unde trebuie - de la Dumnezeu. Am ajuns la o măicuță binecuvântată de Dumnezeu, care nouă ne e foarte dragă, Maica L., pe care noi o vizităm adeseori pentru sfaturi și îndrumări în

viață. În aceste împrejurări Maica L. ne-a îndrumat către Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou, încredințându-ne că el va fi cel care ne va ajuta. Astfel se face că am primit un

acatist pe care l-am citit din tot sufletul. Am căutat apoi cărțile cu viața și minunile Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou, cărți pe care le-am citit și care ne-au redat speranța că poate ne va ajuta și pe noi și va face o minune ca să avem parte de un copil sănătos.

Vă mărturisesc cu mâna pe inimă că rugăciunile către Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou au fost ascultate, iar ajutorul din partea lui și minunea săvârșită de el au avut loc.

După un alt control medical am aflat că de fapt copilul nu este băiețel, ci e fetiță, este perfect sănătoasă și nu trebuie făcut avort deoarece s-a dezvoltat perfect și se va naște la termen. Pe lângă aceasta doctorul ne-a încurajat și cu boala mamei și ne-a spus că va putea naște și va putea alăpta chiar având această boală. Cu sufletul deschis vă mărturisim că am început să plângem de bucurie și am mulțumit fierbinte Sfântului Mare Mucenic Efrem cel

Nou pentru minunea pe care a facut-o pentru noi. Cel dintâi lucru a fost să ajungem la Maica L., să-i povestim cele întâmplate și să-i mulțumim pentru sfatul foarte bun pe care ni l-a dat.

Copila noastră Sofia-Maria s-a născut pe data de 30 noiembrie 2011 și este un copil minunat, sănătos și care se află sub ocrotirea Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou. Vă mai pot spune că și starea mamei este mult îmbunătățită, boala nu a dispărut cu totul, dar va dispărea cu siguranță în curând - suntem încredințați de acest lucru.

Noi, ca părinți, mulțumim din suflet Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou și mărturisim înaintea tuturor că doar cu ajutorul lui Dumnezeu, prin mijlocirea oferită de acest Sfânt, am reușit să trecem peste această grea încercare. Mulțumim mult Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou și măicuței L. pentru calea deschisă către rugăciune.

Dumnezeu să ne ajute, pentru rugăciunile acestui minunat Sfânt Efrem!

Adrian, Simona și fiica lor Sofia-Maria, 23 ianuarie 2012, România

O vreme am stat în cumpănă dacă se cuvine sau nu să scriu ceva despre ajutorul pe care l-am primit de la Sfântul Efrem. Cred că ajutorul pe care îl oferă acest Mucenic al lui Dumnezeu nu e alcătuit numai din lucruri spectaculoase, ci și din lucruri firești, un ajutor cotidian, care în sine este un lucru atât de mângâietor, de odihnitor - e un fel de minune lină, de părtășie neîncetată la darul și milostivirea Sfântului Efrem.

Pe mine Sfântul Mare Mucenic Efrem m-a ajutat mai ales la examene. Am dobândit evlavie față de acest Sfânt Cuvios de când am citit mai multe despre el, și mai ales de când am aflat că e sărbătorit pe 5 mai, eu fiind născută a doua zi, pe 6 mai. Așadar îl socotesc ocrotitorul meu și din acest punct de vedere, al zilei de naștere. Nu pot să explic de ce țin așa de mult la el... m-a impresionat mult chipul muceniei sale, precum și faptul că este grabnic ajutător. Poate că și paraclisul lui a contribuit la aceasta, e atât de frumos ca muzică și ca text, mă mișcă profund când îl ascult, se potrivește sufletului meu.

Am început să țin la Sfântul Efrem și să prind curaj să mă rog lui acum câțiva ani, când o cunoștință studentă avea un examen greu și nu învățase îndeajuns pentru a-l trece. S-a rugat Sfântului Efrem și a luat cea mai mare notă, peste 9, mai mare decât colegii ei care învățaseră. Printre acești colegi ai ei se afla și o prietenă de a mea care, deși a învățat, a luat notă mai mică. Datorită acestui fapt ea s-a interesat de acest Sfânt Efrem care a ajutat-o pe colega ei să ia o notă mai mare decât ea. Așa l-a cunoscut prietena mea pe Sfântul Efrem și a început să se roage lui.

IV

Sfântul m-a ajutat mult la examene, la licențe și la disertație. În sesiune am învățat și m-am dus la examene cu numele lui pe buze; licențele și disertația le-am scris tot cu ajutorul lui. Și acum îmi aduc aminte că în 2008, când mi-am dat prima licență, nu reușisem să termin la timp. Eram foarte mâhnită deoarece licența mea era structurată în trei capitole, însă nu citisem bibliografie decât pentru două dintre ele. Timp de citit și pentru al treilea capitol nu mai era și nu știam ce să mă fac. Era o chestiune de câteva zile

până când trebuia să predau licența. M-am rugat Sfântului Efrem. În aceeași zi în care m-am rugat, după-amiază, pe nepusă masă, mi-a venit o idee: să schimb structura licenței. Am renunțat la ultimul capitol pentru care nu citisem nimic, le-am restructurat pe primele două, am tăiat dintr-o parte, am adăugat în alta, le-am schimbat denumirea și am reușit să

fac și un al treilea capitol. În final a ieșit o licență diferită de ceea ce îmi propusesem eu la început, cu o structură diferită, dar - cred - mai bună. A avut la sfârșit în jur de 90 de pagini. Am primit felicitări din partea profesorului și mi-a propus ca în viitor să dezvolt licența și să scriu o carte pentru a o publica la editura al cărei director era. Nu am luat în

serios acest îndemn, socotind că profesorul spune lucrurile acestea doar din politețe. În ziua aceea am avut lăuntric certitudinea că Sfântul Efrem a fost cel care m-a ajutat și mi-a luminat mintea să izbândesc în acea situație imposibilă. Și de atunci am încredințarea ajutorului său grabnic.

Tot lui m-am rugat doi ani mai târziu la disertație (unde lucrurile nu au fost deloc simple), dar și în vara aceasta, la a doua licență. Atunci i-am făgăduit niște daruri

dacă izbutesc să intru în licență. Încă îi mai sunt datoare de atunci cu niște flori și mereu îi spun că nu am uitat și că îi voi aduce florile.

De multe ori mă întreb dacă nu exagerez cu evlavia mea către Sfântul Efrem. Cred că e singurul sfânt - poate alături de sfântul Mina - în care am încredere și la care țin. Nici la Născătoarea de Dumnezeu nu am atâta evlavie ca la sfântul Efrem și asta poate că nu e bine. Apoi, spre rușinea mea, mă mai încercă uneori un mic sentiment de gelozie când aflu că unul sau altul îl iubește mult pe sfântul Efrem (în egoismul meu aș vrea ca sfântul să fie doar al meu), dar trec repede peste aceste copilării.

Iată ceea ce m-a făcut să ezit în a da mărturie despre ajutorul sfântului Efrem: cu toate că în adâncul inimii am încredințarea că sfântul e cel care m-a ajutat, nu vreau să forțez conștiința nimănui prin ceea ce am scris. De multe ori mă gândesc că e imposibil ca sfântul să mă fi ajutat tocmai pe mine, care nu am credință și nici smerenie și fac toate cum nu trebuie. Am simțit nevoia să mărturisesc lucrurile acestea. Trebuie să spun că

relația mea cu sfântul nu este una foarte spectaculoasă - adică bazată pe miracole vizibile și senzaționale -, ci este una simplă: pur și simplu am încredere în Sfântul Efrem.

Fiind părtaș la dumnezeiasca fire și tuturor fiindu-ne de față, întru Sfântul Duh, Cuviosul Efrem e oarecum ca și un dirijor al simfoniei lucrării sale dumnezeiești, în această minunată simfonie fiecare avem de cântat o notă, două sau mai multe și fără de acestea întregul nu are aceeași plinătate și frumusețe. Iar aceasta o săvârșim pentru slava cea dumnezeiască și din dragoste pentru dirijor, care cântă cu inimile noastre.

Primește, Sfinte Efrem, aceste cuvinte de mărturisire și însuți le economisește ca, tuturor celor care le vor citi, să le fie spre apropierea de tine și nu spre depărtare!

D. M., 26 ianuarie 2012, România

73. Ferire de chiuretaj

Mă numesc Doina, am 29 de ani și sunt din Chișinău, dar în prezent locuiesc în Cluj.

^N În primăvara anului 2011 am aflat că glanda mea tiroidă nu funcționează

bine. În urma unor investigații, doctorul mi-a spus că am epuizat-o extrem de mult, deoarece produce hormoni în cantitate foarte mică. Diagnosticul a fost: hipofuncția glandei tiroide. După un tratament pe bază de înlocuitori hormonal sintetici, s-a ajuns la

valori normale. Însă, probabil, deja avusese loc un dezechilibru hormonal în organism pentru că după câteva luni, la un control ginecologic, mi s-a spus că am un polip cervical destul de mare. La ecografie s-a confirmat că polipul există și în cavitatea uterină, ceea ce însemna că, în condițiile medicinei din Moldova, polipul putea fi îndepărtat doar prin

chiuretaj. Polipul avea șapte milimetri în uter. Eu am fost foarte necăjită și înfricoșată de

173

această perspectivă, nefiind căsătorită, fără să fi născut vreodată și fără să fi trecut printr-o astfel de procedură.

În luna august am mers într-un pelerinaj în Grecia, timp de aproape zece zile. Mi-am pus mare nădejde în sfinții pe care i-am vizitat (la ei) „acasă”, mai ales în Sfântul Nectarie, mult îndrăgit de mine. După ce m-am întors din Grecia, am început să port un săculeț de pânză făcut de mine și în care am pus mai multe obiecte mici, cum ar fi panglica atinsă de toate raclele în care erau așezați sfinții, pământ de la mormânt, pernuțe cu bucăți mici de veșminte cu care au fost îmbrăcați sfinții.

74. Împreună-călătorul-vindecări

M-am întors acasă (în Moldova) pentru a rezolva problema cu polipul. Am purtat timp de două săptămâni acest săculeț la brâu și am continuat să-l port și după aceea la piept. Tot în timpul celor două săptămâni de pregătire, am citit în fiecare zi, pe rând, acatistele Sfinților doctori fără de arginți Nectarie, Efrem cel Nou, Luca al Crimeii, precum și pe cel al Sfântului Patapie.

Cu o zi înainte de operație am mers pentru a doua oară la ecograf pentru a verifica dacă polipul mai este acolo. Nădăjduiam să nu mai fie în uter, deși aveam certitudinea că încă este în canalul cervical. Inșă îl rugasem foarte tare pe Sfântul Efrem

să îl „scoată” doar pe cel din uter ca să nu mi se facă chiuretaj. înainte de ecograf l-am rugat foarte, foarte insistent pe Sfântul Efrem pentru acest lucru.

La ecograf, un ecograf bun la care m-a trimis doctorul care urma să mă opereze, doamna a încercat în fel și chip să găsească polipul de șapte milimetri pe care îl văzuse primul ecograf. Rezultatul a fost: col uterin curat.

A doua zi mi s-a făcut o mică intervenție prin care mi s-a extirpat polipul din cavitatea cervicală la care se putea ajunge fără metode intrusivă și foarte ușor.

Ii mulțumesc Sfântului Efrem, Sfântului Nectarie, Sfântului Luca și Sfântului Patapie pentru că m-au ferit de acea procedură urâtă și dureroasă!

În vara anului 2005 am hotărât să-mi petrec câteva zile de concediu la o mănăstire. Pe drum, în autobuz, am simțit că începe să mă doară capul din cauza curențului. Știam din propria experiență cât de rău reacționez la asemenea dureri și ce mult pot să dureze și m-a cuprins îngrijorarea la gândul că aveam să le fiu povară celor din mănăstirea la care mergeam, așa că m-am rugat Sfântului Efrem să mă ajute să-mi treacă și niciodată să nu mai am astfel de probleme. Durerea a dispărut imediat; de atunci, nici măcar o dată nu m-a mai durut capul din pricina curențului.

IV

În iarna anului 2011, am plecat de sărbători la o mănăstire îndepărtată. Când am ajuns, am văzut că aproape toți cei de acolo erau răciți sau aveau gripă, unii în forme grave; am fost cazată în aceeași casă cu o persoană bolnavă. M-am speriat puțin, pentru că în iarna dinainte mă îmbolnăvisem foarte ușor de mai multe ori. În acel moment era important să nu mă îmbolnăvesc, deoarece urma ca după plecarea de la mănăstire să mai călătoresc destul de mult, în câteva locuri; situația era de așa natură, încât n-aș fi putut să- mi schimb programul în nici un fel. Spre marea mea uimire și bucurie, în casa în care eram cazată, aveam o icoană a Sfântului Efrem deasupra patului, așa că, în chip firesc, m- am rugat Sfântului în fiecare zi și nu m-am îmbolnăvit nici acolo, nici după plecarea de acolo; toate s-au petrecut cu pace, în bună rânduială.

IV

IV

În aceeași perioadă am plecat în străinătate în interes de serviciu. În seara dinaintea întoarcerii în țară, a început să mă doară capul din cauză că în timpul zilei mă

74. ~~Împreună-călătorul-vindecări~~
plimbasesm prin oraș pe un soare puternic, în am chifut o parte din noapte fără să pot adormi. Am o anumită sensibilitate la lumină: din pricina durerilor pe care mi le provoacă expunerea la lumină puternică, multă vreme nu pot nici să umblu, nici să dorm, nici să fac orice altceva, pot doar să stau în întuneric cu ochii închiși. A doua zi urma să călătoresc timp de 14 ore, iar la întoarcerea în țară mă așteptau niște zile obositoare, așa

că m-am rugat Sfântului Efrem și durerea mi-a trecut imediat, iar a doua zi am călătorit fără probleme.

Tot în anul 2011, tatăl meu a fost dus la urgențe într-o stare extrem de gravă din cauza unei boli de inimă neglijate multă vreme; medicul era foarte reținut în privința posibilităților de a-l salva. Am cerut atunci rugăciunile mai multor oameni, iar eu m-am rugat mai ales Sfântului Efrem și Sfântului Nectarie. După o vreme de tratament intensiv, tatăl meu a început să-și revină și starea lui de sănătate s-a îmbunătățit treptat.

Imediat după aceea, nepoțelul meu în vârstă de trei ani a ajuns într-o stare critică din cauza unui diagnostic greșit, urmat de un tratament greșit; ar fi putut să moară în orice clipă, în ciuda eforturilor medicilor de a-l salva. Părinții lui erau în pragul unei căderi psihice. Am cerut iarăși rugăciunile mai multor oameni, iar eu m-am rugat Sfântului Efrem și i-am îndemnat și pe părinții lui să se roage, deși ei nu sunt foarte apropiați de Biserică. Tratamentul corect a dat roade aproape imediat și după câteva zile primejdia a trecut, chiar dacă însănătoșirea deplină a durat destul de mult timp.

Mulțumesc Sfântului Efrem pentru grabnicul lui ajutor!

În Evanghelia pe care a scris-o, Sfântul Marcu ne vorbește despre tămăduirea dăruită de Mântuitorul Hristos unui orb din cetatea Betsaidei. Iată cum istorisește Evanghelistul despre cele săvârșite atunci: „Și au venit la Betsaida, și au adus la El un orb și L-au rugat să se atingă de el. Și luând pe orb de mână, l-a scos afară din sat și, scuipând în ochii lui și punându-și mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva. Și el, ridicându-și ochii, a zis: *Zăresc oamenii; îi văd ca pe niște copaci umblând*. După aceea a pus iarăși mâinile pe ochii lui și el a văzut bine și s-a îndreptat, căci vedea toate, lămurit” (Marcu 8, 22-25).

Am așezat acest fragment evanghelic înaintea mărturiei ce urmează, deoarece și de aici se adeverește că puterea nemăsurată a sfinților este lucrătoare în Duhul Sfânt și ea urmează deplin pildei Mântuitorul Iisus Hristos.

Voi încerca să scriu cât mai simplu și cât mai pe scurt posibil. Aș vrea să fie spre slava lui Dumnezeu și a sfinților, dar și ca mulțumire.

Alături de sfântul Efrem cel Nou, i-am chemat în ajutor pe Părintele Arsenie Boca și pe sfântul Alexandru de Svir.

După ce m-am întors acasă dintr-o călătorie de câteva zile, primul lucru neobișnuit a fost că a început să-mi fie frică. Mai bine zis, FRICĂ! Mai bine zis, nu-mi era frică, eram însăși frica. Mi-era frică de zgomote, de păsări, de câini, de pisici, de oameni, de

mine însămi, de tot. Mi-era frică să mi despachetez bagajele, să mănânc sau să beau. Inima îmi bătea foarte tare și nu înțelegeam de ce... și nici acum nu înțeleg. Nu puteam să dorm decât două ore pe noapte. A fost o mare ispită și o mare încercare din care Dumnezeu m-a salvat.

A doua zi mi-am adus aminte că mai văzusem undeva cadrele acelea (cu păsări înfricoșătoare, cu grădinari ciudați), mai auzisem sunetele acelea ascuțite,

șuierătoare. Dar unde? La Tarkovski. Mă aflu trăind într-un film de Tarkovski, însă era realitatea [Referirea la filmele lui Andrei Tarkovski din această mărturie este una subiectivă și e strâns legată de percepția personală a autoarei acestei mărturii și a experienței trăite și descrise aici. Dincolo de acest context, trebuie subliniat un fapt de mare însemnătate: consecvența simbolurilor din filmele lui Tarkovski nu se datorează perseverenței sale creatoare și statorniciei artistice, ci faptului că s-a făcut părtaș rațiunilor dumnezeiești din creație, exprimându-le prin intermediul cinematografului. De altfel, „firul roșu” care încheagă fiecare film al lui Tarkovski este tocmai această urzeală nevăzută a cuvintelor lui Dumnezeu din zidiri. Prin aceste rațiuni dumnezeiești, opera lui Tarkovski e un tot unitar și numai astfel poate fi ea înțeleasă cu adevărat (vezi mai multe în volumul *Sfântul Tihon din Zadonsk, Dumnezeu în împrejurările vieții de zi cu zi*, ed. Sophia, București, 2011, pag. 8-11)].

Nu puteam să înțeleg ce se întâmpla cu mine. Ce puteam să fac ca să-mi revin? Interiorul meu devenise exterior. Bănuielile, corelațiile, interpretările, sentimentalismele alcătuiau acum lumea exterioară în care trăiam. Nici atunci, nici acum, nu puteam să-mi

explic ce se întâmpla. Mă gândeam că poate am murit și sunt în iad sau într-o antecameră a lui. Singura diferență între iad și ce trăiam eu, era că nu văzusem încă diavoli și mă rugam stăruitor ca să nu văd și că aveam o mare nădejde în Dumnezeu.

O, ce mult mi-aș fi dorit să fie iar lumea materială, ca înainte! Fusesem o fire

^{IV}

visătoare și nu-mi plăcuse deloc lumea materială. Îmi plăceau poeziile, cerul, păsările, să visez cu ochii deschiși. Dar acum nu mă mai puteam trezi din ele și cât de mult mi-aș fi dorit lucruri „brute”, fără nici un înțeles, fără semnificații!

Nu știam unde sunt, adică pe ce lume trăiesc, deci dacă am murit sau nu. Mă gândeam că poate am murit și sunt sfântă. Dar era mândrie să crezi așa ceva și în

^{IV}

momentul în care te vezi sfânt, nu mai ești. Aceasta o știam. Încercam din răspuseri să-mi dau seama care e realitatea și nu puteam.

Mi-era frică să nu mă arunc de pe geam ca să mă sinucid. Doar așa, fără nici un motiv. Mi-era frică să nu îmi vină un gând mai puternic decât mine care să mă determine să fac lucrul acesta. Dar nu eram deloc deznădăjduită sau depresivă - cum sunt cei care se sinucid, dimpotrivă.

74. împreună călătorul vindecări

Mă gândeam că poate ar trebui să merg la psihiatrie. Mi-era frică de tot, mi-era frică să nu mă sinucid, nu puteam să dorm noaptea. Dar totuși aveam o mare nădejde. Asta nu se potrivea cu psihiatria. Apoi m-am gândit că Dumnezeu poate să îngăduie să-ți pierzi mintea și să ai boli psihice ca pe o ultimă încercare de a te întoarce din mândrie. Deci medicamentul era smerenia.

Mă gândeam că poate sunt înainte de moarte și am aceste ispite ca să încep

pocăința.

Orice ar fi fost, a fost cea mai mare și mai groaznică încercare din viața mea. Și nu știam cât o să dureze. Am făcut tot ce mi-a spus părintele duhovnic să fac și această ascultare în amănunt cred că m-a salvat. Mi-a zis să merg împreună cu o fată în vizită la spital. Ea îi vizita din când în când pe copiii bolnavi de cancer de la Spitalul de Oncologie. Părintele a zis să xeroxez acatistul Sfântului Efrem cel Nou în mai multe exemplare pe care să le împărțim la spital și să plătesc eu xeroxul. Am împărțit douăzeci de acatiste.

La spital am văzut oameni care se închinau cu evlavie la papucul Sfântului Alexandru de Svir, pe care îl avea prietena mea, și la o pemuță cu vată atinsă de multe sfinte moaște. Le-am sărutat și eu și i-am rugat și pe acești sfinți să mă ajute.

În aceeași seară, cineva mi-a trimis un mesaj ce cuprindea un citat din Părintele Arsenie Boca. N-am înțeles nimic din citat, am văzut doar numele: Părintele Arsenie Boca - și l-am rugat să mă ajute.

A doua zi eram bine, nu mai aveam frica de sinucidere, nu mai trăiam într-o lume spiritualizată, nici într-un film de Tarkovski. N-am mai mers nici în iad, nici la psihiatrie. Eram foarte bucuroasă și îmi venea să le spun oamenilor de pe stradă pe care-i vedeam triști să nu mai fie, pentru că Sfântul Efrem cel Nou, Părintele Arsenie Boca și Sfântul Alexandru de Svir și toți sfinții pot să-i ajute în orice necaz ar avea, chiar în iad dacă s-ar trezi cineva.

Trebuie să spun că în toată această perioadă îmi era greu să rostesc numele lui Dumnezeu, numele Domnului Iisus Hristos, ori să spun: „Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh”.

Această grea încercare a durat aproximativ unsprezece zile, iar revenirea a fost treptată și s-a întins pe parcursul câtorva luni. Ar mai fi fost mult de povestit, precum și numeroase detalii, însă nu îmi e deloc de folos să mi le aduc aminte.

Și acum, după aproape un an, mă mai gândesc la ce mi s-a întâmplat atunci și nu prea reușesc să îmi dau seama ce a fost de fapt. Dar orice ar fi fost, Dumnezeu m-a scos, m-a mântuit, mi-a mai dat o șansă. Iar acest lucru l-a făcut prin mijlocirea sfinților Săi. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Mihaela, 27 ianuarie 2012, România

74. împreună-călătorul - vindecări

76. Cred, Sfinte Efrem, ajută necredinței mele! - odihnă în timpul somnului și repararea computerului

IV

Cele descrise în continuare s-au petrecut în noaptea trecută și le voi mărturisi deschis deoarece am făgăduit Sfântului Efrem acest lucru. De obicei am nevoie de 7-8 ore de somn pentru ca ziua ce urmează să decurgă normal. Situația a fost de așa natură, încât timpul pe care l-am avut la dispoziție astă-noapte a fost de doar patru ore și

IV

jumătate. Însă doar o parte din acest răstimp am reușit să dorm. M-am trezit după o oră din cauza unor dureri și cu nevoia acută de a merge la toaletă - lucru ce mi s-a întâmplat arareori noaptea - și m-am gândit că poate aceasta se petrece din pricina faptului că am băut ceva mai multe lichide de cu seară. După ce am fost la toaletă, durerile au fost mai mari și au devenit atât de ascuțite, încât pur și simplu nu am știut ce să mai fac, iar această stare s-a amplificat de-a lungul unei ore.

Am început să mă rog Sfântului Efrem cel Nou, știind că este grabnic ajutor. De asemenea, m-am uns cu ulei de la candela lui. M-am întins pe pat și am continuat să mă rog cu această rugăciune scurtă: „Sfinte Efrem, miluiește-mă”. Nu puteam adormi din cauza durerilor foarte mari. La un moment dat m-am hotărât să mă rog și vreunui alt sfânt, gândindu-mă că Sfântul Efrem n-ar avea de ce să mă asculte tocmai pe mine. Spre surprinderea mea - cu toate că m-am străduit - nu am putut să-mi aduc aminte de numele nici unui alt sfânt, ci doar rugăciunea făcută către Sfântul Efrem îmi venea în minte și răsună limpede și cu putere înăuntrul meu. Atunci am continuat această rugăciune și într-o jumătate de oră durerile au dispărut treptat. Dar, înainte de trecerea durerilor, a fost un moment în care în timp ce mă rugam am simțit cum tot corpul mi se încălzește cu o căldură

care avea ceva foarte odihnitor în ea - e prima dată când am simțit așa ceva. Din acest moment durerile s-au ameliorat treptat și în aproximativ o jumătate de oră au trecut și apoi am adormit. Cu toate că am dormit foarte puțin, nu am avut multe nopți după care să mă trezesc așa de odihnit cum m-am trezit după această noapte. Sfântul Efrem mi-a dăruit și vindecare, și odihnă trupului, dar și odihnire

/V_____

sufletească. Ii mulțumesc Marelui Mucenic și Tămăduitor Efrem cel Nou pentru darul său, pentru prezența sa grabnică și binefăcătoare și îi îndemn pe toți cei care se află în nevoi sau necazuri năpraznice să alerge grabnic înspre el, căci ajutorul lui ne este tuturor la îndemână.

Uimirea și bucuria mea legate de Sfântul Efrem au sporit și pentru că înaintea

/V

lui suntem cu totul transparenți și nu putem ascunde de el absolut nimic. În urmă cu mai mult timp, când am citit cartea ce cuprinde viața, minunile și arătările sale, am găsit o mărturie mai recentă în care era descris că acest Sfânt ajută și în probleme informatice și legate de calculatoare. Recunosc că am citit lucrurile acestea foarte sceptic și am rămas în continuare neîncrezător privitor la acest lucru. Astăzi când am pornit calculatorul să scriu rândurile de față, acesta pur și simplu nu voia să pornească, chiar dacă ledurile indicatoare arătau că primește tensiune și se inițializează. Dar, cu toate acestea, nu se întâmpla nimic. În următoarele zece minute am repornit calculatorul de mai multe ori, dar „simptomele” au rămas aceleași. Am început să mă gândesc că va trebui să merg cu el la reparat și în acel moment mi-am adus aminte că despre Sfântul Efrem se spune că ar ajuta și în astfel de

probleme. Atunci mi-am zis să-l fac și eu semnul Crucii asupra calculatorului și să-l rog pe Sfântul Efrem să mă ajute. Recunosc că nu am făcut aceasta cu prea multă credință, ci mai mult sub presiunea gândului că voi avea destulă bătaie de cap cu repararea calculatorului și eventual cu recuperarea datelor stocate în el. Dar spre uimirea mea, când am pornit iar calculatorul, acesta s-a inițializat și totul a decurs bine. Cred că hiba cea mare era în mintea mea și ea trebuia să se reseteze, deoarece mai mult sau mai puțin direct gândeam că Dumnezeu n-are ce căuta în toată aparatura electronică și în tehnologia avansată. Realizez acum că aceste gânduri sunt curată nebunie, căci întreaga materie și toate sufletele sunt în mâna lui Dumnezeu. Iartă-mă, Doamne! Cred, Sfinte Efrem, ajută necredinței mele!

C.R, 28 ianuarie 2012, România

77. Purtarea de grijă a lui Dumnezeu

Am ezitat să scriu despre ajutorul pe care ni-l dă Sfântul Efrem, deoarece mi se părea că nu este o minune ca și cele despre care am citit.

Atunci când băiatul nostru, care are astm, tușea noaptea încât eu mă încordam, auzindu-l cum nu are timp să respire între accesele de tuse, mă sculam și citeam puțin din acatistul sau paraclisul Sfântului Efrem. Uneori înceta să tușească din clipa în care începeam să mă rog, alteori din clipa în care terminam de zis rugăciunea.

Acest lucru a devenit ca o regulă. De câte ori îl auzeam tușind mai mult, mă trezeam, mă rugam, iar el înceta.

Aproape de fiecare dată aveam îndoieli că va avea efect, motivându-mi prin aceasta lenea sau puțină oboseală. Nu aș vrea să exagerez, dar cred că acest lucru s-a întâmplat de 10-12 ori (nu le-am numărat exact).

Simțeam că ar trebui să scriu despre aceasta, dar aceeași îndoială și puținătate de credință mă faceau să tac. Acum câteva zile, băiatul a început să tușească din nou; m-am trezit și i-am spus Sfântului Efrem că dacă și acum se oprește din tuse băiatul nostru, voi scrie și eu despre această minime. Și bineînțeles nu a mai tușit în acea seară.

Mă gândeam în sinea mea de ce nu îl vindecă complet și de ce toate aceste episoade în care eu ziceam puțină rugăciune noaptea, iar el înceta să tușească? Privind mai atent, am observat că aceste episoade au loc mai ales atunci când nu m-am rugat de mai mult timp Sfântului Efrem sau atunci când m-am rugat mai puțin Domnului. Mi-am dat seama că aceasta este de fapt, purtarea de grijă a lui Dumnezeu, față de mine și de noi. Pentru că prin aceasta ne mai ține treji, atunci când grijile și patimile ne adorm conștiințele.

Mulțumesc Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou pentru purtarea sa de grijă, de care ne împărtășim în fiecare clipă, de câțiva ani încoace, și mă rog Domnului ca pentru rugăciunile lui să nu ne lase să ne îndepărtăm de Dânsul.

74. Împreună-călătorul și vindecări

P.S: Aș dori să mă spun că am cerut Sfântului Efrem să facă în așa fel, încât să ajung la moaștele dânsului (nu am putut să merg din cauza credinței slabe și a lenei sufletului - și nicidecum din lipsa banilor) și deja se întrezăresc zorii unei întâlniri. Nu este pentru prima oară când văd că Dumnezeu ne și bagă în traistă [Se face referire la proverbul românesc: „Dumnezeu îți dă, dar nu îți și bagă în traistă”].

Căutând în calendar să văd ce dată este azi, am văzut că este prăznuit Sfântul Efrem Șirul. In timp ce scriam scrisoarea, mă întrebam pe mine însumi de ce scriu doar: „Sfântul Efrem” și nu: „Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou”, decât în ultima frază. Nu este o minune?

Bogdan, Cluj-Napoca, 28 ianuarie 2011, România

Sfinte Mare Mucenice Efrem, mulțumesc pentru toate mijlocirile tale pentru noi înaintea lui Dumnezeu!

Am auzit de Sfântul Efrem cel Nou din gura Părintelui meu duhovnic - întâia oară, cu 4-5 ani în urmă. Ne-a povestit la una din cateheze despre un Sfânt care a stat ascuns, necunoscut de nimeni, vreme de 500 de ani și acum s-a descoperit oamenilor. Era cu ocazia apariției în limba română a cărții despre viața și minunile Sfântului Efrem, tradusă de un om din biserica noastră.

A trecut vremea și am aflat de un copil de câțiva anișori pe care îl chema Efrem.

M-am gândit: uite ce evlavie au părinții aceștia la Sfântul Efrem cel Nou!

A mai trecut un timp și Părintele ne-a spus despre familia unui frate în Hristos care a fost ajutată în mod minunat la un proces cu mijlocirile și rugăciunile Sfântului Efrem.

Și a mai trecut o vreme...

Părinții mei sunt în supărare cu o mătușă de-a mea. Situația aceasta este de mulți ani și a mers din rău în mai rău, până am primit citație la proces. Am aflat despre aceasta seara, iar părinții mei s-au pregătit pentru a doua zi să meargă la tribunal. M-am întristat și mă durea sufletul că s-a ajuns în situația aceasta rea. A doua zi dimineața, părinții mei au plecat la proces, iar eu am pornit spre biserică. Mi-am amintit că există un Sfânt grabnic ajutător pentru cei care au procese. Am luat acatistul pe care îl aveam acasă al Sfântului Efrem (nu știu de unde îl aveam) și am început să îl citesc în drum spre

biserică. Înainte însă de a începe, i-am cerut rugăciunile și Părintelui meu duhovnic, printr-un mesaj pe telefon. Citeam acatistul cu teama a ceea ce va urma să se întâmple... Am ajuns la biserică pe când eram la condacul al șaselea. Atunci, mă sună mama și mă roagă să fac cutare lucru, cutare și cutare... Am rămas încremenită:

- 74. împreună-călătorul-vindecări**
- Bine, mama, dar voi nu trebuia să mă la proces!

IV

- A retras reclamația.

Nu înțelegeam... Când și cum a fost cu putință să retragă plângerea?! Noaptea?!

Da!

Atunci am înțeles o parte din ce înseamnă „grabnic-ajutător” Adică nu e nevoie să citești tot acatistul, ci ajunge și jumătate... și procesul se spulberă în scânteii mărunte...

Oare nu trebuie decât să zic o dată acatistul întreg pentru familia mea și se vor nimici răutăți de ani întregi?

IV

Întâlnirea mea personală cu moaștele Sfântului Efrem a avut loc pe data de 14 septembrie 2010, la Nea Makri.

Din nemărginita dragoste a Domnului și Dumnezeuului nostru, am poposit în anul 2010 o săptămână în Grecia, împreună cu frații mei întru Hristos, studenții de la diferite

facultăți din Cluj-Napoca, cu care împărțim locașul de odihnă a sufletelor - Biserica Studenților din Complexul Hașdeu. Chiar în prima zi am ajuns la Nea Makri. Pe Sfântul Efrem îl știam toți de acasă, datorită cărții apărute în cinstea sa. Ne-am apropiat toți cu nerăbdare de racla sfintelor moaște. Era așa de mare și asta ne făcea să putem rămâne toți foarte aproape de Sfântul Efrem!

Unii dintre noi aveau de la Părintele sfat să ceară ceva ca binecuvântare pentru Biserica noastră. La acest îndemn, răspunsul a fost: „Părinte, poate vom primi un papuc al Sfântului..”. „Ei, copile, tu nu știi ce mare lucru e un papuc... poate veți primi niște iconițe sau poate vată atinsă de moaștele Sfântului”. Nu mică ne-a fost tuturor surpriza când, în urma prezentării cărții în limba română despre Sfântul Efrem, maica stareță ne-a spus că ar avea un dar pentru noi.

Ne-am strâns afară, în jurul maicii starețe, sub un copac cu coroană - mare și deasă - făcută anume pentru umbră și am început să cântăm ce ne pricepeam noi mai bine... Am zăbovit multisor, prinși în farmecul cântărilor. Interpret de limbă era Părintele Daniel, gazda noastră din Grecia, care ne-a adus în mâini, la sfârșit, și darul. Da, era nici mai mult, nici mai puțin, decât unul din papucii care au stat în racla cu sfintele moaște! Maica stareță Teodosia ne-a uimit prin gestul ei extraordinar, dăruind ca binecuvântare Bisericii noastre papucul frumos lucrat, care a stat în piciorul Sfântului Efrem în raclă! L- am primit ca pe un dar minunat de la Sfântul Efrem de ziua lui de naștere! De asemenea, Mănăstirea s-a îngrijit să ne dea și actul oficial prin care se atestă acordarea acestui dar Bisericii Studenților. Bucuria a fost nespus de mare! „Slavă s-aibă, nesfârșită, Dumnezeirea întreită!”. Părintele diacon Horațiu care era cu noi, a luat papucul cu mare cinste și l-am dus la Casa Iubirii, unde

eram oaspeți. Grecii care ne așteptau au cerut să se închine și prin atingerea de papuc să primească binecuvântare de la Sfântul Efrem.

~

În fiecare din serile ce au urmat, mergeam la papucul Sfântului, care era în una din camerele unde eram cazați. Nu se putea să nu treci să îl saluți. Am descoperit puterea magnetică parcă a papucului și în România, când, pe 5 mai 2011, de ziua prăznuirii sale, Biserița noastră mișuna de mulțimea de oameni care erau înăuntru. Era o zi obișnuită de peste săptămână, dar când m-am apropiat de Biserică, era nespus de multă lume, ca și cum ar fi fost duminică. De dimineață a fost Sfânta Liturghie închinată Sfântului Efrem și Părintele a scos papucul Sfântului din altar pentru închinare. Oamenii au dat șfară în țară și după ce terminau cu serviciul, treceau să se închine! Sunau pe cine mai știau și anunțau de papucul Sfântului Efrem! Mă uitam înmărmurită... Era și la noi o a doua Nea Makri.

Altă întâlnire cu Sfântul Efrem a fost într-un moment greu, de luptă duhovnicească, atunci când parcă încremeniseră călăreții puterilor sufletești pe cai și nici un ajutor omenesc nu putea tămădui rana sufletului. Nu mai știam ce să fac. Atunci am îndrăznit, sub imboldul unui val de nebunie poate, să-i cer Părintelui duhovnic să aducă papucul Sfântului Efrem ca să mă închin, să îl simt mai aproape. Eram cufundată cu capul în cutia care adăpostește papucul și nu mai voiam să mă desprind! Era atâta siguranță! Mă gândeam ce ar fi dacă l-aș avea mereu lângă mine?...

Au trecut ca vântul câteva luni și în toamna anului 2011, în cel de-al doilea pelerinaj în Grecia, am primit un dar de la Mitropolitul Chirii din Atena. Era un dar de la Sfântul Efrem, după cum ne-a spus Sfinția Sa. Oare ce o fi?!... Era un medalion care se deschidea și înăuntru se aflau fotografia stareței căreia i s-a descoperit Sfântul Efrem,

Macaria, iar pe cealaltă parte era icoana Sfântului. Pe icoană era lipită o mică, mică bucățiță de material vișiniu... „E papucul Sfântului Efrem!”, am auzit o voce lângă mine a unuia dintre frații de călătorie. Da, era din perechea papucului nostru de la Bisericuță! Acest papuc a fost tăiat în bucățele mici și date ca binecuvântare. De atunci știu cum este să îl ai mereu la tine pe Sfântul Efrem.

Anul acesta, de a doua zi de prăznuire a Sfântului de peste an - 3 ianuarie - Părintele a rânduit să se săvârșească Sfânta Liturghie. Eu am hotărât împreună cu familia să plec din localitate, înainte să aflu despre acest lucru. Era vacanță și mă gândeam să mă bucur de o ieșire în satul bunicilor. Am stabilit să plecăm pe 1 ianuarie și să ne întoarcem pe 4. Toate bune și frumoase, dar la auzul faptului că e prăznuit Sfântul Efrem, am vrut să renunț la toate planurile și să nu mai merg nicăieri. Acest lucru nu era cu putință, dacă nu voiam să-i supăr pe părinții mei. M-am gândit că, de va voi Sfântul Efrem, mă va aduce cumva înapoi. Am pornit cu inima cât un purice, dar am pornit. Mă gândeam cu voi putea ajunge eu a doua zi înapoi la Cluj? Satul bunicilor e la aproximativ 50 kilometri și nu există mijloace de transport care să facă legătura între oraș și sat. Minunea nu s-a lăsat mult timp așteptată. A doua zi am avut musafiri de la Cluj și spre seară am pornit și eu cu ei înapoi spre casă, fără să fac tulburare părinților! A fost minunat! Așa am ajuns să fiu la prăznuirea Sfântului Efrem!

M-am bucurat când, cu o lună de zile în urmă, ne-a anunțat Părintele despre strângerea de mărturii despre minunile Sfântului Efrem. O aveam și eu pe cea cu procesul și am început să o scriu de mână. Din lene, nu am mai finisat-o ca să o dau Părintelui și a rămas pierdută printre alte foi. Tot voiam să întreb dacă pot să o mai aduc sau era prea

74. împreună călătorul vindecări

târziu, dar nici asta nu am mai făcut. Dar Sfântul Efrem a intervenit iar și a cerut el de la mine minunea: m-am trezit cu un email personal în care am fost rugată să scriu despre Sfântul Efrem^N. Atunci am zis ca nu mai pot ține lumina sub obroc și așa am început să scriu. La început mai greu, dar apoi toate s-au înlănțuit de la sine prin răbdarea și ajutorul Sfântului Efrem cel Nou.

Minunile Sfântului Efrem, din întâmplările mărturisite, au mișcat piatra de la mormântul sufletului meu încremenit. Poate sunt lucruri mărunte, pe care ceilalți le trăiesc din plin, mereu, clipă de clipă, din revărsarea de har a Domnului Iisus Hristos, dar pentru mine sunt pietre la temelia zidirii casei credinței vii, lucrătoare. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi!

F.C, 29 ianuarie 2012, România
Icoana Sfântului Efrem cel Nou

Eu și soțul meu vrem să facem cunoscut răspunsul la o rugăciune pe care am adresat-o Sfântului Efrem cel Nou. Eu pictez icoane și sunt încredințată că Dumnezeu are grijă să îmi dea comenzile care trebuie atunci când trebuie, nu le caut niciodată în mod special. Acum aproximativ un an, am avut o perioadă fără prea multe comenzi, și chiar nu știam care va fi următoarea icoană pe care urma să o pictez. Aveam o situație financiară foarte dificilă. Soțul meu s-a rugat Sfântului Efrem să îmi dea o comandă. A doua zi, după Liturghie, o familie, care locuiește în Arad, ne-a cerut să le pictez o icoană care să îl reprezinte tocmai pe Sfântul Efrem! Ei au acum un băiețel care poartă numele Marelui Mucenic.

Vizita la Nea Makri

În anul 2009, împreună cu soțul meu am plecat în Grecia, într-un pelerinaj fără program și fără ghid. Cu harta în mână am pornit din Atena să vizităm câteva mănăstiri din împrejurimi, printre care și Nea Makri, locul unde se află moaștele Sfântului Efrem. Urmând indicațiile persoanei de la recepția hotelului, am ajuns într-o stație unde se aflau mai multe autobuze, fără tăblița pe care să scrie destinația. Șoferii nu vorbeau engleza, dădeau din cap negativ la întrebarea noastră despre Nea Makri, iar noi nu știam ce autobuz să alegem. Deodată, un domn și o doamna au început să vocifereze și să gesticuleze înspre noi. Vorbeau engleza. „Sfântul Efrem?”. „Da, da, Sfântul Efrem”, aceste cuvinte au sunat ca un semn, ca o parolă. Ne-au spus bucuroși că și ei merg la Nea Makri și că ne iau cu ei. Trebuia să luăm un taxi și s-au oferit să împartă cu noi contravaloarea drumului și să ne aștepte la întoarcere. Pentru noi a fost ca și cum Sfântul Efrem ne-ar fi însoțit la el acasă și ne-ar fi condus înapoi.

Sfântul Efrem mi-a liniștit socrii

Pentru o noră „fricoasă” ca mine, părinții soțului pot să pară câteodată niște inspectori foarte severi care verifică și amendează orice acțiune sau atitudine a ei. Tot la fel de adevărat este că și unii părinți rămân neîmpăcați atunci când „puiul zboară din cuib”, iar cea care îl „răpește” este nora. Fiind în această situație și vrând să îmi îmbunez socrii, m-am rugat foarte tare Sfântului Efrem și chiar mi l-am imaginat, așa cum spuneau mulți că s-a arătat, stând în picioare, în haine călugărești, acolo unde era chemat. Trebuia să le facem o vizită tocmai când ei aflaseră că ne-am stabilit în alt oraș, puțin mai departe de ei, lucru care

74. împreună-călătorul și vindecări

știam că îi va supăra. Contrar așteptărilor și datorită Sfântului Efrem, părinții soțului meu au fost foarte deschiși și prietenoși și nu numai că nu s-au supărat, dar ne-au ajutat și cu bani. De atunci mi s-a ridicat o mare greutate de pe suflet, cea mai mare de când m-am căsătorit. Îi mulțumim din suflet Sfântului Efrem cel Nou!

C și V., 29 ianuarie 2012, România

80. Mulțumim pentru tot ajutorul - vindecare de astm bronșic, ajutor în găsirea unui servici

Mă numesc Liliana, sunt căsătorită și locuiesc în Cluj-Napoca. Am două fete: Antonia-Maria are 13 ani și Ioana-Cristina are 6 ani. Cu doi ani în urmă, Cristina s-a îmbolnăvit de astm bronșic dar, rugându-ne Sfântului Nectarie și Sfântului Efrem cel Nou, astmul bronșic a dispărut ca prin minune.

O altă minune este aceea că fiica mea cea mai mare face sport și în anul 2011 a luat locul doi la un campionat european și locul întâi la un campionat mondial.

Tot în 2011, fetița cea mare terminase clasa a cincea și ar fi trebuit să fie mutată într-o altă clasă pe motiv că erau prea mulți elevi în clasa ei. Dar Sfinții Părinți au mijlocit pentru ea și a rămas în aceeași clasă în care fusese.

81. Călugărul din vis

O altă minune a fost aceea că eu mi-am găsit un loc de muncă în așa fel, încât să pot să duc fetele la școală și la grădiniță și apoi să merg la muncă.

Rugați-vă Sfântului Nectarie, Sfântului Efrem cel Nou și Maicii Domnului și vă vor ajuta ^{IV} grabnic. Mulțumim din suflet pentru tot ajutorul primit și ne rugăm în continuare să ne dea Bunul Dumnezeu multă sănătate. Doamne, ajută!

Liliana, Cluj-Napoca, 30 ianuarie 2012, România
în vis mă afluam într-o biserică care se afla în construcție și urma să devină o

Catedrală. În realitate am fost acolo și m-am rugat de multe ori.

Eram așezată pe scaun și toți oamenii din biserică vorbeau despre imediată sosire a unui cleric în această biserică. Când a intrat, am văzut de la distanță că era înalt și purta haine negre specifice călugărilor. Binecuvânta credincioșii care l-au înconjurat bucurându-se de sosirea lui. Îmi amintesc că a început să le vorbească oamenilor, să țină un cuvânt de învățătură, dar limba în care se vorbea nu era româna, ci greaca.

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări

În acele momente, stând eu pe scaun și fiind curîndată în gândurile mele, mă rugam. Atunci el s-a îndreptat spre mine, m-a privit în ochi și, răspunzând nedumeririi și rugăciunii mele, a spus în românește: „El este cel pentru care te-ai rugat, nu o dată, nu de două ori, ci de mai multe ori. Dar nu așa!”. Oamenii care stăteau pe scaune în apropierea mea, se bucurau toți pentru mine... iar eu eram uimită că mi-a cunoscut gândurile „de departe”. Era răspunsul la frământările cu privire la persoana cu care eram într-o relație și doream să mă căsătoresc.

Mai târziu am înțeles că, prin cuvintele „Dar nu așa!”, eu singură trebuia să îndrept din inima mea egoismul, mândria, gelozia, neiertarea, patimile, reproșul.

Când am citit cartea cu Sfântul Efrem cel Nou, l-am recunoscut pe călugărul din visul meu, care a venit în ajutorul meu, înainte ca eu să îl cunosc.

Sfinte Părinte și Mare Mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos-Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor noastre!

81. Călugărul din vis o credincioasă, ianuarie 2012, România
Eram în al doilea an de facultate și ne pregăteam pentru un examen destul de

IV

IV

greu. împreună cu una dintre colegele de cameră, aveam același examen. Până să ajungem propriu-zis în sală, colega mea îmi tot repeta: „Nu știu nimic, ce mă fac, nu știu nimic, n-am apucat să învăț”. Nici eu nu mă simțeam cine știe cât de bine pregătită, dar mai citisem ceva, iar după ce am terminat examenul îmi aduc aminte că am ieșit destul de mulțumită pentru că scrisesem la fiecare subiect câte ceva. După ce au trecut câteva zile, am aflat rezultatele. Eu luasem 8 iar colega mea 9. M-am necăjit în sinea mea și-mi

IV

ziceam: „Auzi, ea spune că nu știe, că n-a învățat și iată că a luat notă mai mare”. În aceeași zi, după-masa, m-am întâlnit cu ea. Până să apuc să zic ceva, ea, îmbujorată, ne zice (mie și celorlalte fete care eram atunci acolo):

Să vedeți ce minune mi s-a întâmplat! Nu știam nimic la examenul de
alaltăieri și Sfântul Efrem m-a ajutat!

82: Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări

Și apoi începe să ne povestească în detaliu cum s-a fugat în timpul examenului - nu știu de unde aflate ea de Sfântul Efrem, pentru că atunci nu era foarte cunoscut în România, iar eu nu mai auzisem de acest nume - și după un timp au început să-i curgă ideile și astfel, nu numai că a luat examenul, dar și cu o notă mai mare decât a mea. Acest lucru pe mine m-a deranjat, însă ea nu m-a întrebat nimic, ci doar radia de bucurie. Apoi a plecat.

Eu am rămas oarecum indignată, atât pentru că nu a vorbit cu mine, cât mai ales pentru că ea luase notă mai mare. Atunci am zis: „Ce fel de Sfânt ești tu?! Pe ea o ajuți, iar eu iau notă mai mică, chiar dacă am învățat și am scris cât de cât!” - acestea au fost primele cuvinte cu care m-am adresat Sfântului!

Însă Sfântul Efrem nu a ținut seama de obrăznicia mea sau de gândurile de invidie, iar mai apoi nu a întârziat să mă ajute cu mult mai mult. Astfel că - chiar dacă numi aduc exact aminte cum sau când - fără să știu prea multe, am început să mă rog lui

atunci când aveam examene și, spre fericirea mea, luam de fiecare dată numai note mari (9

sau 10) și îmi ajuta mult să învăț ori să scriu proiecte.

81. Călugărul din vis

IV

Altădată, pe când mergeam cu o altă colegă în drum spre examen, am început să vorbim despre ce părere aveam în legătură cu vreo trei sau patru subiecte pe care le avusesem de învățat între celelalte zece sau câte or mai fi fost. La examen ne-am așezat una în spatele celeilalte. S-au dat subiectele. Au fost exact cele trei subiecte, discutate de noi! Ce bucurie ne-a mai făcut și atunci Sfântul Efrem! Pentru că în afara acestor subiecte, nici una dintre noi nu știa bine altceva; de asemenea, am fi putut să ne așezăm una lângă cealaltă, dar astfel ne-am fi aflat pe rânduri diferite și una dintre noi ar fi primit alte subiecte, care ar fi fost mai grele.

Apoi, după un timp, am ajuns să citesc viața Sfântului și să îl cunosc mai bine și chiar am ajuns la moaștele sale în Grecia; îl chemam în ajutor doar atunci când erau situații legate de examene și facultate și Sfântul, la fel de smerit, m-a ajutat în continuare.

Din când în când mai spuneam și celorlalți de el și așa se face că, anul trecut,

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări

colega de cameră avea ceva important de scris, trebuia să rămână peste noapte să scrie, dar nu avea nici inspirație, nici vlagă să porceadă la treabă. Atunci am întrebat-o dacă nu vrea să o ung cu untdelemn de la Sfântul Efrem și poate asta o va ajuta. A acceptat, fără prea mult curaj însă, deoarece era epuizată și fără idei. A doua zi ne-am întâlnit abia după-masa, după ce prezentase lucrarea. Era fericită! Sfântul Efrem nu întârziase cu ajutorul și astfel a putut să scrie ceva bun și a luat notă mare.

După vreo doi ani am mai citit încă o dată viața Sfântului, deoarece nu-mi aminteam unele detalii. Văzând la cât de multă lume s-a arătat în trup și mai ales că s-a arătat și unor persoane care nu-l știau, m-am înflăcărat și credeam cu tărie că Sfântul

Efrem mi se poate arăta și mie. Îmi doream asta, într-un fel. După un timp însă am fost oarecum dezamăgită sau mai puțin entuziastă, văzând că nu mi s-a arătat și chiar m-am cutremurat când am citit în acatist că se arată celor cu inima curată (pe care eu știu că nu o am). Așa că m-am gândit că mie nu o să mi se arate, dar mi-am dat și seama că eu nu-l cinsteam cum se cuvine pe Sfântul, deoarece îl chemam numai pentru ajutor la examene.

81. Călugărul din vis

Astfel că după ce am început să mă cunosc și în legătură cu celelalte harisme ale sale și să-l cinstesc pentru ele, mi-am dat seama că nu mă părăsise, dar și că nu îl văzusem în vreo viziune pentru că nu era nevoie de așa ceva în viața mea.

IV

De curând m-a durut stomacul așa de tare, că nu am putut face nimic decât să stau în pat vreo 4-5 ore și cred că am avut și febră. Nu m-am putut mobiliza să iau medicamente sau ceva ca să-mi treacă durerea, ci doar mi-am pus icoana Sfântului Efrem

IV

pe pânțele. A doua zi au apărut din nou dureri. În ziua următoare am mers degrabă la medic, care mi-a cerut să fac analize de sânge și ecografie, suspectându-mă de boli ale organelor interne. Am făcut analizele cerute: valori bune. Medicul de la ecograf mi-a spus și el cu zâmbetul pe buze: „Cu alte cuvinte, ești sănătoasă!”. Când am auzit, radiam de bucurie. Cred că într-un fel și Sfântul Efrem m-a păzit de boală (căci doar nu faci febră din nimic și nu te doare ceva așa de tare încât să stai numai în pat, fără vreun motiv!).

Chiar dacă Sfântul Efrem nu mi s-a arătat, el totuși mi se arată prin ocrotirea

IV

și bucuriile cu care mă înconjoară. Ți mulțumesc, Sfinte Elie și te rog să ne înveți să fim
82. Ce fel de sfânt ești tu?! ajutor la examene, vindecări
pururea aproape de tine!

O. R., 31 ianuarie 2012, România

Mulți echivalează noțiunea de „sfânt grabnic ajutător” cu aceea de „sfânt care face o minime extraordinară pe loc, în momentul acela”. Grabnicul ajutor nu vine însă niciodată acum, nici măcar mai târziu, ci în momentul în care noi îl cerem cu cea mai adâncă sinceritate, cu cea mai grabnică smerenie. Și îndrăznesc să spun că uneori Dumnezeu nici nu mai așteaptă ca omul să atingă acea treaptă de smerenie, așa de grabnic și de minunat lucrează prin sfinții Săi de la prima clipă de sinceritate pe care o încearcă omul.

Fiecare dintre noi are o culoare preferată, un anotimp preferat, o mătușă preferată, o bunică preferată sau de care îi place mai mult. Ei bine, așa ziceam și eu despre sfinți. Aveam sfinți preferați și asta pur și simplu pentru că în anumite perioade, când se întâmpla să am urgențe mai grele sau necazuri mai apăsătoare, având predispoziție în acele

81. Călugărul din vis

momente pentru vreun sfânt anume, alergam la acesta și Dumnezeu mă ajuta. Atunci sfântul acela devenea inerent „sfântul meu preferat”. Așa s-a întâmplat cu sfântul ierarh Nectarie, cu sfântul ierarh Nicolae, cu Sfântul Nicolae Planas, cu Sfântul Ioan Rusul, cu Sfântul Efrem cel Nou. Până când mi-am dat seama că Dumnezeu este feblețea mea și că pe sfinți îi iubesc pe toți la fel! Nu mai spun de Sfânta Xenia din St. Petersburg, Sfânta Iuliana din Lazarevo, Sfânta Elisabeta, Marea Ducesă a Rusiei... Dumnezeu Se coboară la preferințele, la „poftele” omului (numai să alergăm la El) și, bucurându-Se de sfinții Săi, lucrează prin sfântul ales, spre care omul are aplecare la un moment dat. Așa s-a întâmplat și în cazul meu cu Sfântul Efrem cel Nou.

Vara trecută, în septembrie, am fost într-un pelerinaj la câteva mănăstiri din Grecia. Am prins drag de mulți sfinți de acolo și am început să mă rog lor. Abia terminasem mașterul; îmi susținusem disertația. Trebuia cumva să încep să lucrez. Nu mai aveam bani, iar situația financiară a părinților mei, niciodată strălucită, părea mai rea decât oricând. Problema era însă la mine, cred, pentru că eram nehotărâtă. Am vrut să am

vara liberă, spunându-mi că o să am înainte o viață întreagă să lucrez. Banii veneau de te

82. **Ce fel de sfânt ești tu?!** - ajutor la examene, vindecări
miri unde, însă părinții mei insistau să mă angajez, o presiune interioară creștea și ea tot

mai mult. În pelerinaj m-am rugat la mai toți sfinții, să rânduiască Dumnezeu cum știe El. Odată cu toamna, angajările se cam răriseră. Aveam un profil bun pe piața muncii, dar pierdusem trenul, cum s-ar zice. Fusesem mult prea selectivă cu locurile de muncă, mă hotărâam greu să îmi depun CV-ul, aveam tot timpul ceva de îmbunătățit la el și de aceea nu era gata la timp... Ai mei insistau mereu din prea multă grijă, iar calmul răspunsului meu - „cum vrea Dumnezeu”- îi deruta și mai mult. Nu de puține ori m-a certat mama pentru că, de fapt, eu nu îmi doresc să mă angajez și de aceea Dumnezeu nu îmi deschide nici o porțiță. Adevărul era că mulți erau cei care se rugau pentru mine ca să găsesc un loc de muncă! Eu eram însă terorizată de ideea de rutină și de netimp liber, de ideea privării de slujbele de la bisericuța din Hașdeu, de bisericuța tinereții mele; simțeam că se apropie clipa în care voi pierde libertatea studenției cu atât de puține responsabilități față de viața reală! Voiam să mă ajute Dumnezeu cumva să încep să proftez ca freelancer (liber profesionist) ca să pot să îmi împart eu timpul cum vreau. Nu se putea. Ii ceream

lui Dumnezeu să îplinească lucruri prea mari dintr-o dată, să facă minuni mari. Îi ispiteam

pe Dumnezeu! Dar acum îmi doream și eu să mă angajez, simplu, în limitele normalității.

81. Gălugărul din vis

O doamnă profesoară, doamna mea dirigintă din școala generală, care mă încurajează mereu, m-a sunat foarte hotărâtă într-o seară și mi-a spus să mă rog Sfântului

Efrem cel Nou. Ii dăruisem puțin ulei sfințit pe care îl adunasem de la moaștele sfinților la care m-am închinat în Grecia, printre care și Sfântul Efrem cel Nou, și cartea cu viața, minunile și acatistul Sfântului. Mi-a spus cu multă bucurie și nădejde cum Sfântul Efrem a vindecat-o de o durere mare de șold, care a chinuit-o câteva zile. S-a uns cu ulei și s-a rugat simplu Sfântului, spunându-i că vrea să îi treacă durerea, măcar cât să se poată ruga. Și Sfântul i-a luat durerea. Citind despre minunile pe care Sfântul le-a făcut, nu înceta să se minuneze de dragostea lui pentru români și era convinsă că mă va ajuta și pe mine.

Deci mi-a spus să mă rog Sfântului, care sigur mă va ajuta. La început m-am adunat mai greu în rugăciune, pentru că mă simțeam ciudat să mă rog numai Sfântul Efrem, când eu țineam și la Sfântul Ierarh Nicolae și la Sfântul Ierarh Nectarie... Până la urmă am început

să citesc zilnic acatistul Sfântului Efrem. În câteva zile, simteam cum lucrurile se

82. Ce îmi de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări

precipitau... cum urma să primesc o veste bună. Într-adevăr, nu peste mult timp am avut un interviu telefonic. Apoi un altul, de la o altă firmă, deși trecusem de prima etapă în privința primului interviu (cred că Sfântul mijlocise primul interviu numai „de încălzire”, ca să îl trec cu bine pe cel de-al doilea, mai important). La cel de-al doilea interviu de angajare, care a presupus vreo cinci etape, am simțit pe deplin ajutorul Sfântului: la interviul telefonic, la teste, la interviurile cu specialiștii, la interviul cu managerul firmei etc. Toate etapele au decurs nesperat de bine, într-un ritm alert, fără amânări, fără piedici, fără situații imprevizibile de rău augur, după două luni de așteptare! Acum lucrez la o firmă multinațională, pe o poziție la care nu am aspirat niciodată, despre care am crezut că nu o voi putea duce niciodată, pentru că nu aș fi în stare. Și eu, dar și doamna dirigintă și alții s-au rugat pentru mine ca să reușesc. Și într-adevăr, Sfântul Efrem mi-a adus răspunsuri grabnice la situații la care ulterior nu aș mai fi știut să răspund. Așa cum nu aș ști să răspund de câte ori s-a îngrijit Sfântul să îmi procure banii cu care să plătesc chiria, optimismul cu care să răspund la interviuri, bucuria cu care să mă rog, nădejdea cu care să cred, mulțumirea cu care să Î^{IV} slăvesc pe Dumnezeu!

^{IV} Nu știu dacă cele pe care le voi relata pot fi considerate a fi mari minuni, însă cred că e vorba despre o lucrare a Sfântului Efrem cel Nou, spre slava lui Dumnezeu.

Am „apelat” la Sfântul Efrem în vreme de mare tulburare și nu a întârziat să- mi aducă liniștire. Nu demult, cumpărasem o mică litografie (icoană cu imagine lipită, tipărită) cu Sfântul, deși despre minunatele sale mijlociri și vindecări citisem de dinainte.

Fiind, așadar, în prag de deznădejde și având voința să ies din acea stare, l-am rugat pe Sfântul Efrem să mă ajute. Am așezat iconița în dreptul meu, pe masă, și am rămas întinsă pe pat cu ochii ațintiți spre ecranul calculatorului, unde se derulau gingașe desene animate rusești creștine și pline de tâlc.

La un moment dat, mama a venit în cameră și, văzând iconița, a privit-o și m- a

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări
întrebat: „Cine e?!” „Sfântul Efrem”, l-am răspuns eu. „Și ce îți face!”, m-a întrebat ea „Mă liniștește”, i-am spus. Chiar așa și era; simțeam ajutorul și nădejdea pe care mi-o insufla acest Sfânt.

In scurt timp, însuflețită și cu mult optimism, m-am decis să încerc o împăcare cu părinții, să nu mai las acea atmosferă apăsătoare să mai propășească în casa noastră (atmosferă pe care o cauzasem eu cu hohotele mele de plâns) și să pun început

bun. Înainte însă de a ieși din cameră, m-am închinat Sfântului Efrem și l-am rugat să ne ajute. Nu a întârziat să-mi asculte rugăciunea. Mama parcă era alta. M-a primit cu bucurie și cu o blândețe pe care nu o gustasem demult. Parcă nodurile se re-legaseră spre a forma un frumos șirag de armonii și liniști. Am petrecut Anul Nou cu bucurie și cu bună

înțelegere, în unire și iubire. Îi simțeam pe Sfântul Efrem foarte aproape în seara împăcării, când am adormit lângă mama mea.

81. Călugărul din vis

De atunci mă rog Sfântului Efrem să mă ocrotească și adesea îl chem în rugăciune înainte de a vorbi cu ea, iar el nu își astupă urechile, ci pare a le deschide larg

IV

pentru a mă asculta și a-mi împlini rugăciunea cu grăbire. Îți mulțumesc, Sfinte Efrem!
Iulia, 2 februarie 2012, Cluj-Napoca, România

85. 3 lei, 3 zile - ajutor financiar

Anul trecut, am avut o problemă fiscală datorată unei erori contabile, în urma căreia veniturile mele figurau în evidențele Administrației Financiare că sunt mult mai mari decât erau în realitate. Mai exact, suma pentru care trebuia să plătesc impozit era cu aproximativ 62% mai mare decât ceea ce câștigasem cu adevărat.

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări

Situația era împovărată și am făcut demersurile necesare pentru rezolvarea acestei situații. Dar, pentru puțină mea credință, lucrurile acestea m-au deprimat destul de mult și asta din pricina nerezolvării lor. Starea aceasta a fost amplificată și de faptul că în ultimele opt luni fusesem plătit doar parțial pentru munca pe care o prestasem. Am tot cerut să fiu plătit pentru ce făcusem, dar parcă nu erau urechi de auzit. Din cauza aceasta,

cârteala și nemulțumirea au sporit tot mai mult în sufletul meu. În cele din urmă mi se făcuse scârbă de toată situația și am încercat să o dau uitării, ca să pot munci.

Spre sfârșitul anului, am depus o cerere însoțită de o declarație rectificativă, pentru a fi soluționată problema fiscală. Cererea a fost înregistrată și mi s-a spus că voi primi răspunsul prin poștă. Zilele au tot trecut, iar răspunsul pur și simplu nu mai sosea.

Începusem să mă îngrijorez tot mai mult, deoarece în baza actului pe care trebuia să îl primesc de la fisc, conform legislației actuale, urma să plătesc procentual și contribuția la asigurările de sănătate. Dacă suma rămânea cea greșită, așa cum era în evidențele fiscului,

81. Călugărul din vis

trebuia să plătesc mai mult decât dublu și asigurarea de sănătate, în contextul în care banii - pentru munca ce o făcusem - întârziu să vină.

IV

Toată această situație mi-a creat o stare de neliniște, nervozitate și mânie, pentru că vedeam că nu pot să fac nimic, mă simțeam ca un neajutorat. Ajunsesem că mi se facea greață numai când mă gândeam la lucrurile acestea. La un moment dat, n-am mai putut răbda starea de fapt și, aducându-mi aminte că citisem cândva că Sfântul Mare Mucenic Efrem ajută și în probleme legate de acte și de bani, m-am hotărât să îl rog să mă ajute și pe mine deoarece mă simțeam total neputincios în fața acestei situații. L-am rugat pe Sfântul Efrem să descurce toată această încâlcitură și să dea o mână de ajutor în soluționarea problemei. L-am rugat acest lucru cu tot dinadinsul, cu atât mai mult cu cât știam că făcusem tot ce stătuse în puterea omului. Acestea s-au petrecut sâmbătă, 28 ianuarie, iar la sfârșitul rugăciunii am avut încredințarea că Sfântul Efrem mă va ajuta.

Marti am primit scrisoarea mult așteptată de la Administrația Financiară. Fusesse expediată luni, 30 ianuarie - prima zi lucrătoare după ce l-am rugat pe Sfântul Efrem să îmi ajute. Pe plic era ștampila cu data poștei 30 ianuarie, iar scrisoarea a venit cu confirmare de

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări
primire, așadar fusese ștampilată atunci când a fost predată la poștă. Miercuri dimineața am mers la Administrația Financiară și totul s-a rezolvat în maximum 20 de minute, iar eu ieșeam din clădirea acestei instituții având un act în concordanță cu banii câștigați în mod real. Joi mi-am plătit contribuția la sănătate - și aici totul a decurs nesperat de repede. Penalitățile pe care le-am plătit datorită întârzierilor au fost de 3 lei. Am plătit acești bani cu drag, deoarece știam că sunt ceva simbolic - un semn de la Sfântul Efrem.

Astăzi este vineri și iată că am fost sunat de persoana care trebuia să mă plătească pentru munca făcută în ultimele opt luni de zile. Mi-a spus că îmi trimite toți banii pe care mi-i datorează. După un sfert de oră, aveam banii în cont. Când am ajuns la bancomat mă uitam pe ecran la soldul contului și pur și simplu nu-mi venea să cred, căci de multe ori fusesem să verific dacă am primit banii, și mă obișnuisem să văd că soldul era zero. M-am întors acasă și mergeam pe strada zâmbind întruna. Și cum să nu te bucuri? Cu adevărat, se poate spune că tot ceea ce am trăit în ultimele trei zile a fost o avalanșă de binefaceri din partea Sfântului Efrem. Pentru mine este o mare minune ceea ce a făcut Sfântul Efrem în aceste trei zile.

Trebuie să vă spun că de sâmbătă, de când m-am rugat lui din toată inima, a venit asupra mea o pace care sporea de fiecare dată când îl pomeneam în rugăciune. Sfinte Efrem, nu știu cum să-ți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine și te rog să faci în așa

81. Călugărul din vis

fel încât cei care vor citi ce am scris, să înțeleagă ce am vrut să spun și să vină spre tine cu toată încrederea. Nu-l treceți cu vederea pe Sfântul Efrem și el vă va ajuta așa cum numai el o poate face! Puneți-vă toată nădejdea în el și nu veți regreta! Dumnezeu să ne lumineze să îi cunoaștem^{IV} pe Sfinți!

S.M., 3 februarie 2012, România

86. Izbăvire din mâhnire

Cunosc puține lucruri din viața Sfântului Efrem cel Nou. Cu toate acestea, el a binevoit să mă cerceteze. Aveam de multă vreme untdelemn de la candela sa și o bucățică de material atinsă de moaștele sale. Din când în când, mai ales când aveam examene, mă ungeam cu acest untdelemn, deși nu aveam mare evlavie.

^{IV}

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări

Într-o zi, prietena cu care locuiesc, împreună cu vecina noastră, fiind studente la aceeași facultate, se pregăteau pentru un examen dificil. M-au rugat să le ung cu untdelemn. Tot în acea zi, numai ce mă împărtășisem și deja căzusem în gânduri de tristețe și deznădejde. Nu mă puteam ruga, simțeam o mare povară sufletească. Însă odată ce le-am uns pe fete, mă gândeam: „Oare nu am și eu nevoie de mijlocirea Sfântului? De atâta vreme păstrez aceste daruri fără să le prețuiesc!”. Și m-am uns și eu. La scurt timp mi-am zis: „Ce-ar fi să citesc acatistul?”. Și începând rugăciunea, m-am liniștit, mi-a dăruit Sfântul nădejde. Nu întâmplător spun cuvintele rugăciunii: „Bucură-te, cea ce mă izbăvești dintru mâhnire”, fie ea și mărunță, pricinuită de închipuirile mândriei noastre.

Ana-Maria N., Cluj-Napoca, 4 februarie 2012, România

87. Ajutor la examen

Eram la sfârșitul anului trei de facultate și urma să susțin examenul de licență.

81. Călugărul din vis

Ca toți studenții, aveam emoții, eram stresată, dar totuși nu am încetat să îndrept rugăciuni către Sfântul Efrem, dar și către Sfântul Nicolae, știind că ei sunt dintre sfinții lui Dumnezeu care vin grabnic în ajutor.

IV

IV

A sosit, așadar, ziua examenului. Împreună cu alți colegi asistam la prezentările făcute de ceilalți, fiecare așteptându-ne rândul. Între timp, deși emoțiile năpădeau asupra mea tot mai mult, m-am rugat Sfântului Efrem și Sfântului Nicolae să rânduiască lucrurile cumva, numai să nu-mi pună comisia întrebări, pentru că văzusem cât de multe primiseră colegele mele.

A venit și rândul meu. Surprinzător, prezentarea a decurs foarte bine, nu am fost întreruptă decât de două ori: o dată când a trebuit să răspund la o singură întrebare, iar a doua oară când mi s-au semnalat câteva greșeli nesemnificative. Am uitat să precizez că în conținutul lucrării se găsea un capitol la care eram sigură că mă vor opri și îmi vor pune o sumedenie de întrebări. Acesta conținea practic esențialul, reflecta partea aplicată, intervenția și aportul meu la ceea ce studiasem. Mă temeam că nu voi reuși să mă exprim, că o să mă pierd, dar să vedeți minunea: când am ajuns la capitolul respectiv, comisia mi-a zis

82. Ce fel de sfânt ești tu? - ajutor la examene, vindecări
să trec direct la concluzii. Nu mi venea să cred că nu a mai fost nevoie de altceva!

Mulțumesc Sfântului Efrem, dar și Sfântului Nicolae pentru minunea pe care au făcut-o cu mine!

Victoria G., Cluj-Napoca, februarie 2012, România

88. Sfânta Liturghie în ziua Sfântului Efrem

Pe când eram studentă la medicină, într-un an s-a întâmplat că a căzut ziua de prăznuire a Sfântului Efrem în singura zi a săptămânii în care nu puteam lipsi de la

clinică. Era cu neputință să absentez, deoarece profesorul era mereu prezent. Îmi doream foarte mult să ajung la Liturghia care se săvârșea la prăznuirea Sfântului Efrem, așa că m-am rugat Sfântului Părinte să facă cumva să pot ajunge și eu la Dumnezeiasca Liturghie.

81. Călugărul din vis

În dimineața următoare la praznicul Sfântului - profesorul a venit la clinică și și-a cerut scuze că nu poate să rămână, deoarece avea o problemă cu teza de doctorat, iar profesorul care îi era coordonator al lucrării l-a chemat pentru a avea un dialog privitor la nelămuririle^N care interveniseră. Acestea s-au petrecut la ora 8, iar profesorul ne-a spus că se va întoarce cel târziu până la 10:30, iar până atunci ne va lăsa în grija altui medic.

Îndată ce profesorul a plecat și înainte de a veni medicul care îi ținea locul, am plecat și eu pentru a ajunge la Sfânta Liturghie, iar colegii mei nu au spus nimănui că lipsesc. După Liturghie m-am întors la clinică, iar la câteva minute a venit și profesorul, spunându-ne că în seara dinainte apăruse o nelămurire la teza lui de doctorat, și ea trebuia rezolvată neapărat în dimineața aceea.

Îți mulțumesc, Sfinte Efrem, că nu treci cu vederea rugămințile noastre!

Maria-Cristina, Cluj-Napoca, 4 februarie 2012, România

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări

Despre Sfântul Efrem cel Nou am aflat de la nașa noastră, în toamna anului 2010, în timp ce pregăteam împreună un moment pentru sărbătoarea Crăciunului cu micii credincioși ai parohiei în care locuim. Nu știam nimic despre acest Sfânt dar, încă din prima clipă în care mi s-a descoperit, mi-am dorit foarte mult să îl cunosc.

Atât eu, cât și soțul meu am căutat cărți despre Sfântul Efrem cel Nou și, după câteva zile, într-un pelerinaj la Mănăstirea Râmeț, am găsit cartea cu minunile Sfântului, pe care mi-am dorit-o atât de mult. O bucurie imensă mi-a cuprins întreaga

ființă. încă din seara acelei zile, am început să citesc cum Sfântul îi ajută pe cei care i se roagă cu credință și aduce mari schimbări în viața lor.

81. Călugărul din vis

Animată de speranța că Sfântul Efrem cel Nou va asculta și rugăciunea mea, imediat după sărbătoarea Crăciunului, am început să citesc acatistul Sfântului, cerându-i să mijlocească pentru familia mea în fața lui Dumnezeu, pentru ca Acesta să ne dea sănătate și bucuria nașterii și creșterii copiilor.

În scurt timp, roadele rugăciunii s-au revărsat peste noi. Aflată la școala unde-mi desfășor activitatea ca profesoară, am aflat că au dispărut caietele și fișele unei eleve, necesare pregătirii unui test important de limba franceză. Dispariția lor a stârnit o mare nemulțumire din partea elevei și a mamei sale, acuzând, fără dovezi clare, colegii de clasă ca fiind responsabili de acest incident. În calitate de dirigintă a fetei, trebuia să aplanez conflictul. Neavând informații suficiente, îmi era greu să găsesc o soluție.

206
Telefoanele și mesajele primite de la mama fetei păgubite îmi sporeau tensiunea. Atunci

am început să-i cer ajutor Sfântului Efrem care, în chip minunat, a mijlocit pentru noi. În ziua următoare, materialele dispărute au fost găsite într-un dulap din clasa în care învăța eleva, lucru care a adus liniștea în sufletul tuturor (al fetei și al mamei ei, al meu, dar și al celorlalți elevi din clasă).

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări

Peste câteva zile, am aflat că tatăl meu a făcut o criză de rinichi, care nu cedează cu tratamentul care se administrează, în mod obișnuit, într-o asemenea situație. Am hotărât să facem investigații mai profunde, gândindu-ne că starea de sănătate a tatălui este gravă, din moment ce durerea nu cedează sub tratament. Nu am ezitat să-i cer, din nou, ajutor Sfântului Efrem care, mai presus de medici, ne-a adus vindecarea și liniștea sufletului. Analizele medicale n-au relevat nici o afecțiune, iar din ziua aceea durerea de rinichi a dispărut total.

Una din marile bucurii pe care le-am trăit vreodată a fost cea de la începutul lunii februarie a anului 2011, când se împlineau 40 de zile de când citeam acatistul Sfântului Efrem cel Nou. A fost ziua în care, în urma unui control de rutină, mi s-a confirmat că peste câteva luni voi deveni mamă, lucru pe care îl doream enorm de mult atât eu, cât și soțul meu și întreaga noastră familie.

I-am mulțumit lui Dumnezeu și Fecioarei Maria pentru binecuvântarea dată și m-am rugat în continuare, cu credință, Sfântului Efrem. Toată perioada sarcinii a fost minunată, simțind permanent prezența Sfântului în viața noastră. La începutul lunii

octombrie 2011, a venit pe lume **81. Călugărul din vis** Ioana Maria, fetița noastră, sănătoasă, care ne-a adus o mare bucurie și a dat încă un sens vieții noastre.

Cred cu tărie că Sfântul Efrem cel Nou poate face minuni în viața fiecăruia dintre noi. Rămâne să-i cerem ajutor, rugându-ne cu credința că el va mijloci pentru noi în fața lui Dumnezeu, Care-Și va revărsa, cu dragoste, darurile Sale peste noi toți.

A.P., 6 februarie 2012, România
**90. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui! - ajutor la angajare,
vindecări**

In anul 2008, o prietenă, revenind dintr-un pelerinaj în Grecia, mi-a povestit foarte impresionată despre un Sfânt care a suferit mari chinuri fiind atârnat într-un dud, cu capul în jos și fiindu-i pironite picioarele și capul de crengile copacului. Așa am aflat de existența Sfântului Efrem cel Nou.

In noiembrie 2009, mergând eu însămi într-un pelerinaj organizat în cinstea prăznuirii Sfântului Nectarie, am vizitat și Mănăstirea Bunei Vestiri din Attica, m-am

82. Ce fel de sfânt esti tu?! ajutor la examene, vindecări
închinat la moaștele Sfântului Efrem, am luat apa sfințită de la fântâna Sfântului și ulei din
candela lui, pe care le-am folosit în timpul unor neputințe (ale mele și ale unor prieteni).

Întrucât în acest pelerinaj am vizitat multe locuri sfinte, impresiile despre
Sfântul Efrem s-au amestecat cu impresiile de la celelalte mănăstiri vizitate, și cu timpul s-
au estompat.

Anul trecut, o fostă elevă, foarte dragă mie, mi-a adus, după un pelerinaj în
Grecia, o carte: *Viața, arătările, minunile, Acatistul și Paraclisul Sfântului Efrem cel Nou, grabnicul ajutător și marele făcător de minuni*. Citind această carte, am simțit multă dragoste
față de acest Sfânt, multă recunoștință față de el pentru minunile pe care le-a săvârșit.

Dorind să fac ceva spre slava Sfântului Efrem, după citirea cărții am cumpărat
de la o mănăstire din apropiere Acatistul Sfântului și l-am dăruit mai multor persoane care
aveau necazuri; le-am povestit despre viața, suferințele și minunile sfântului și le-am
îndemnat să se roage lui cu încredere și vor primi ajutor. I-am mulțumit Domnului pentru că,

81. Călugărul din vis

În marea Sa iubire față de noi, ne-a mai dat un nou Sfânt din Grecia care, la fel ca Sfântul Nectarie sau Sfântul Ioan Rusul, se roagă și pentru noi, românii, ne ușurează existența pe acest pământ, ne ajută în bolile noastre sufletești în primul rând și apoi și în cele trupești, ne sprijină să^N mergem pe calea mântuirii. Citind Paraclisul Sfântului, am simțit în suflet o bucurie intensă, pace și nădejde. Aflând în cartea despre viața Sfântului mărturia unui tânăr pe care Sfântul Efrem l-a ajutat în găsirea unui loc de muncă, am citit Paraclisul pentru o prietenă ce susținea un interviu destul de complicat pentru obținerea unui serviciu. A obținut postul și sunt sigură că la obținerea lui au contribuit și rugăciunile către Sfântul Efrem cel Nou.

^N

Intr-o dimineață, m-am trezit cu o cumplită durere de spate; abia mă puteam mișca prin casă. Ungându-mă cu ulei din candelile mai multor Sfinți (Sfântul Nectarie, Sfântul Ioan Rusul, Sfântul Luca al Crimeii dar și Sfântul Efrem cel Nou), în câteva zile durerea a dispărut.

Desigur, cuvintele sunt neîndestulătoare pentru a exprima mulțumirea și recunoștința față de darurile lui Dumnezeu oferite prin intermediul sfinților Săi, care sunt

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări
prieteniilor Lui și mijlocului mântuirii noastre mântuiește Preasfințitul Efrem. Nu pot decât să repet ceea ce cu îndreptățire se spune: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi!

Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți!

Alexandrina I, Comănești, 7 februarie 2012, România

Aveam dureri de cap foarte mari, iar seara când mă puneam să dorm, aveam o acută senzație de greață și adormeam cu greu din cauza durerii; credeam că mi se va rupe vreun vas de sânge în creier. Această stare a durat o vreme, poate o săptămână sau mai mult, nu mai știu.

Apoi m-am întâlnit cu o prietenă, care mi-a zis să mă ung cu untdelemn de la Sfântul Efrem cel Nou și să mă rog lui, nu-mi mai amintesc exact tot ce mi-a spus... Dar știu că am făcut aceasta: m-am uns pe cap cu untdelemn și l-am rugat scurt pe Sfânt să mă ajute, iar apoi m-am pus să dorm.

Din seara aceea nu m-a mai durut capul în felul acela și, în plus, am simțit o

pace interioară datorită căreia reuşeam să fac lucrurile cu mult calm.

81. Călugărul din vis

IV

M.M., Cluj-Napoca, 9 februarie 2012, România

În primul an după ce am terminat facultatea, am dat examenul de titularizare şi suplinire pentru a ocupa un post de profesoară însă, pentru că am obţinut o notă mică (aproximativ 5,30) şi pentru că în acel an au fost scoase la concurs foarte puţine posturi, în prima sesiune de repartizare, care s-a ţinut vara, nu am obţinut nici un post.

A urmat o altă sesiune în toamnă, la care am mers şi eu. Când am ajuns în curtea şcolii unde avea loc şedinţa publică, am început să mă interesez de şcolile de lângă oraşul în care locuiesc (cu ce mijloace de transport pot ajunge la ele), pentru că peste vară se scosese doar câteva posturi în oraş. Vroiam să prind un post măcar la sat.

După ce am aflat detalii despre şcoli, m-am aşezat pe o bancă afară şi, pentru că

82. Ce fel de sfânt esti tu?! ajutor la examene, vindecări
aveam la mine cartea cu viața și minunile Sfântului Efrem cel Nou, am început să citesc acatistul. Nu-mi amintesc să-i fi cerut Sfântului ceva explicit, ci doar să mă ajute.

Când ședința publică a început, doamnele care se ocupau cu repartizarea posturilor au început să strige candidații în ordinea mediilor. Până la mine mai erau aproximativ 25 de candidați. Doi sau trei candidați au mers în față să-și ia posturile și apoi doamnele au început să strige în continuare, însă nici unul dintre cei strigați nu erau prezenți.

După mai multe nume strigate, mi-am auzit brusc numele și am mers în față destul de uluită. Am întrebat dacă mai sunt posturi în oraș și doamnele mi-au arătat două posturi, iar eu l-am ales pe cel de la o școală specială. Pentru că am ales această școală și fiindcă a trebuit să fac un curs de psihopedagogie specială pentru a putea fi plătită calificat, peste doi ani am reușit să mă titularizez la o altă școală specială (postul acela era condiționat de cursul respectiv, pe care puțini candidați îl au).

Li mulțumesc Sfântului Efrem pentru minunea aceasta și pentru că m-a întărit de

multe alte ori când m-am rugat lui!

81. Călugărul din vis

Raluca Mihaela, 10 februarie 2012, România

IV

93. Ajutorul Sfântului Efrem în accident rutier, la examene

IV

Intr-o zi, fiind la volan, tatăl meu nu a observat venind un scooter cu doi tineri. S-a produs un accident, cauza acestuia fiind neatenția. Tata ne-a sunat să ne spună ce s-a întâmplat. Mai întâi nu l-am crezut. Ne gândeam că glumește, ca de obicei, însă după ce ne-am convins că este adevărat, am citit acatistul Sfântului Efrem. Când a ajuns acasă, trist și abătut, tata ne-a spus că în urma accidentului cei doi tineri nu au avut răni grave, ci mai mult niște zgârieturi, însă, în funcție de numărul zilelor de îngrijiri medicale ce urmau să le fie acordate, fapta lui risca să fie considerată sau nu drept infracțiune -

IV

anume dacă tinerii ar fi primit cel puțin zece zile de îngrijiri medicale. În cele din urmă, totul

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări
s-a terminat cu bine. Închii au primit doar șapte zile de îngrijiri medicale și despăgubiri.
Sunt încredințată că aici a fost ajutorul Sfântului Efrem!

De asemenea, trebuie să mărturisesc că Sfântul Efrem m-a ajutat la examene. Am luat un examen la care nu făcusem numărul necesar de grile. Pentru un alt examen, nu am reușit să mă pregătesc. Eram obosită și foarte stresată. M-am rugat Sfântului Efrem (dar și altor Sfinți: Sfânta Cuvioasă Parascheva, Sfântul Ilie Lăcătușu etc.) și, când am ajuns în sala de examen, Dumnezeu a rânduit lucrurile în așa fel, încât am găsit un loc liber tocmai lângă o fată pe care o cunoșteam. Ea m-a ajutat și, în cele din urmă, am luat o notă bună.

Totodată, m-am bucurat de ajutorul Sfântului Efrem și în împrejurările mai mărunte ale vieții.

Flavia, Cluj-Napoca, 10 februarie 2012, România

212

Mama mea avea ceva datorii la o bancă și un spațiu comercial (un magazin alimentar nu foarte profitabil) care, fiind vândut, ar fi putut acoperi o parte din datorii.

IV

81. Călugărul din vis

Însă cumpărătorii ocoleau dintr-un motiv sau altul acest spațiu. Mama s-a rugat Sfântului Mina să o ajute. Iar nouă, Părintele Duhovnic ne-a spus să citim în fiecare zi două icoase și două condace din acatistul Sfântului Efrem cel Nou. Rugăciunile către cei doi mari Sfinți au dat roade. După o lună sau două, spațiul a fost vândut la un preț acceptabil.

La a doua sarcină a soției mele, am simțit ocrotirea Maicii Domnului și ajutorul Sfântului Nectarie și al Sfântului Efrem cel Nou. După aproape două zile de contracții neregulate, soția mea a citit Acatistul Sfântului Nectarie iar eu l-am citit pe cel al Sfântului Efrem și am uns-o pe frunte și pe pânțele cu untdelemn din candela Sfântului Efrem. La câteva ore după aceasta, am mers cu ea la spital și într-o oră s-a produs nașterea.

Preot Ș.O., 11 februarie, 2012, România

95. Vindecări sufletești și trupești

^{IV}

Înainte de toate, trebuie să spun că simt o greutate în a scrie despre înrăurirea

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări
(influența) Sfântului Efrem cel Nou asupra vieții mele, aceasta pentru că eu cred că am fost și sunt nevrednică de prezența și ajutorul lui. Mă doare faptul că mai mult ca sigur nu am folosit acest ajutor așa cum s-ar fi convenit. Dar un ajutor e un dar, iar darul e un rezultat al dragostei. Iar dragostea nădăjduiește totul, crede totul, așteaptă totul. Iartă totul. Și e deasupra a toate, cuprinzându-le și niciodată lăsându-se epuizată, căci este

IV

însuși Hristos-Dumnezeu.

Prezența știută a Sfântului Efrem a început în viața mea cu darul unei prietene care locuiește în Suedia, unde am locuit și eu până în 2011. Această prietenă e o foarte

IV

mare iubitoare de sfinți și de cărți închinată lor. În afară de aceasta, este mama unei fiice aflate la mii de kilometri de ea, într-o altă țară străină care, de câțiva ani, dintr-un motiv necunoscut, nu mai dă nici un semn de viață. Prietena mea nu are pe nimeni altcineva din

IV

81. Călugărul din vis

familie alături de ea, având în același timp greutatea economică și de sănătate. Între mine și prietena mea există o diferență de vârstă, ceea ce mă face să mă simt întrucâtva ca o a doua fiică, fără ca totuși să o fi putut ajuta așa cum ar fi bine pentru o fiică.

IV

În primăvara anului trecut, m-am hotărât (și în urma sfatului Părintelui meu duhovnic) să mă întorc în România pentru a-l îngriji pe tatăl meu, în vârstă de 86 de ani, care, în urma unei scleroze a vaselor sanguine, suferă de o boală foarte asemănătoare bolii Alzheimer.

IV

Înainte de a pleca spre casă, prietena mea mi-a dăruit o icoană brodată de mână ei a Sfântului Mare Mucenic Mina, precum și o carte *{Viața, arătările, minunile, acatistul și Paraclisul Sfântului Efrem cel Nou, grabnicul ajutător și marele făcător de minuni}*, ediția a 2-a) și o iconiță a Sfântului Efrem. Cartea nu o citise toată, dar avea sentimentul că e bine să mi-o dea mie, cu rugămintea să mă rog și pentru ea Sfântului Efrem.

Când am început să citesc în carte, îmi amintesc că în primul rând m-am

82. Ce fel de sfânt ești tu?! - ajutor la examene, vindecări
cutremurat de suferințele cumplite pe care le-a trăit Sfântul pentru Iisus, în al doilea rând
m-am minunat, pentru că urma ca și eu să împlinesc, în ziua de 15 septembrie, 42 de

ani, vârsta Sfântului când a fost prins de păgâni (la 14 septembrie, Sărbătoarea înălțării
Sfintei Cruci, fiind ziua sa de naștere), ținut în robie și chinuit timp de aproape opt luni și
apoi omorât cu bestialitate. Atunci, când deja știam că urmează să lupt cu greutate, venind în
România să am grijă de tata, ca și acum, cred că această coincidență de vârstă nu e
întâmplătoare, ci prin aceasta Sfântul, adică prin el Dumnezeu a vrut să mă încurajeze, să
îmi spună: „Sunt cu tine” și să îmi arate că greutățile mele, prin comparație mici, pe măsura
tăriei sufletului meu cel încă mic, le voi simți ca mari, dar să nu îmi pierd credința și
nădejdea și mai ales dragostea în aceste încercări.

De atunci, cartea cu Sfântul Efrem se află în permanență pe masa mea, iar
iconița lui pe raftul cu icoane. Sfinte Efrem, adu-ți aminte întotdeauna de credința și

dragostea prietenei mele, precum și de necazul și durerea ei! Indepinește-i dorința cea mai

arzătoare și dăruiește-i alinare în griji și suferințe! Fie voia Părintelui nostru ceresc și în viața ei!

IV

De multe ori am luat cartea pentru a citi paraclisul sau acatistul Sfântului sau despre minunile pe care le-a făcut Domnul prin Sfântul. De multe ori, în momente de deznădejde sau de întristare sau de neliniște în suflet și de greutate ale vieții zilnice, l-am chemat pe Sfântul Efrem în ajutor, fie citind rugăciunile mai lungi, fie chemându-l printr-o rugăciune scurtă sau chiar chemându-i doar numele. Iar Sfântul m-a ajutat întotdeauna. Nu a existat să nu observ o înrăurire pozitivă imediată - o înrăurire (influență) ca o adiere de vânt, aproape nesimțită, blândă, plină de dragoste, liniștitoare patimilor și deznădejdii. Viața noastră, a tatei și a mea, a devenit dintr-o mare furtunoasă una mai pașnică, permițând navigarea, chiar dacă are valuri mici, de suprafață.

Acum, scriind aceste rânduri, îmi amintesc de Domnul Hristos, dojenindu-i cu dragoste pe ucenicii înspăimântați de furtună: „Unde vă este credința?”. Și greutățile materiale și-au găsit rezolvarea întotdeauna chiar la momentul potrivit, ca un ecou al cuvântului evanghelic care ne îndeamnă să nu ne preocupăm de cele materiale, ci să le

82. Ce fel de sfânt esti tu?! - ajutor la examene, vindecări
dorim mai întâi pe cele cerești, că așa le vom primi pe acelea și mîr de cele pămîntești nu vom fi lipsiți.

Eu sunt farmacistă și educația pe care am primit-o de-a lungul anilor, fie explicit, fie subînțeles, împreună cu informația științifică, în școli și mai târziu la locul de muncă, e că bolile au cauze fizice și că pentru vindecarea lor trebuie acționat asupra

acestora. Intre timp însă, am înțeles că orice boală nu se rezumă la aspecte fizice și în nici un caz nu are numai cauze fizice, ci totul își are rădăcina în starea sufletească. Dacă starea sufletească află vindecare și trupul îi urmează, în măsura în care aceasta e voia dumnezeiască. Dacă, dimpotrivă, se acționează doar asupra trupului, rezultatul de durată

IV

nu este nici pe departe cel dorit, ci rămâne unul de suprafață. Însă Dumnezeu îngăduie câteodată boala, tocmai pentru a ne câștiga tămăduirea cea sufletească, pentru că ea e

/V

singura importantă. Întru Hristos, sănătatea, boala și moartea sunt una, adică înviere. Fără taina credinței și a rugăciunii, dar mai ales fără Tainele Bisericii orice medicament rămâne fără efectul dorit, deplin.

IV

În cazul bolii tatei mi s-a spus de către medici că nu există nici un tratament medicamentos cu adevărat eficace. Dar Dumnezeu a auzit fiecare rugăciune: a părinților preoți care ne-au călcat pragul, a tatei, a mea, a familiei mele duhovnicești știute și neștiute. Fără să existe o vindecare netă, starea lui este acum mai bună decât ar fi de așteptat conform prognozei care e cu totul nefavorabilă. Cred cu adevărat că Domnul a auzit aceste rugăciuni mai ales pentru mijlocirile fierbinți și neobosite ale Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, cărora le cer ajutor zi de zi, și ale Părintelui meu duhovnic.

Și aici Sfântul Efrem a rămas întrucâtva smerit, neștiut, neputând niciodată delimita cu precizie ajutorul lui. Doar un parfum tainic al unei nesfârșite fineți, care e dragoste, dragostea care te scoate din adâncul disperării celei mai întunecate, l-am simțit

ca pe al lui. Însuși faptul că prin această nețărmurită smerenie m-a îndemnat și m-a ajutat să rabd durerea sufletească și greutatea de orice fel și în același timp să iubesc, luptând să dobândesc și eu, cândva, chiar și doar o infimă parte dintr-un strop din smerenia lui Hristos, îl consider ca pe darul lui cel mai minunat, cel mai propriu lui.

Cred că am primit ajutorul lui și printr-o anumită luminare asupra unor întrebări pe care mi le-am pus, chiar dacă Sfântul a rămas nevăzut, ridicând Biserica în locul său. Mă preocupau câteva versuri din paraclisul său, în care Sfântul e rugat de noi „să fie pogorător prunciei noastre duhovnicești, căci pentru pâinea coaptă în focul muceniei încă nu avem dinți”, și mă întrebam ce vor să spună mai exact aceste versuri, poate că pe de o parte din mândrie, poate pe de altă parte și pentru că simțeam că există un adevăr exact în spatele acestor cuvinte și nu doar o metaforă abstractă și nebuloasă. Și așa am visat într-o noapte că am primit lapte cu lingurița de la Părintele meu duhovnic.

Intr-adevăr, apoi am aflat prin rugăciunea Părintelui duhovnic care a venit acasă la noi, o mare milostivire de la Domnul, o pregustare a lumii viitoare: am aflat, fie doar și pentru o zi, cum e când oamenii sunt într-adevăr iertați de păcate și au iubire și smerenie unii față de alții și am înțeles că eu singură port responsabilitatea felului în care văd lucrurile și mă port - și

niciodată circumstanțele sau ceilalți. Acest adevăr îl cunoaștem mulți, dar cât de ușor fuge el din inimă și ajunge un simplu gând, o simplă cunoștință care nu mai are efectul acelei lumini, acelei iubiri atât de covârșitor reale care numai ea poate umple sufletul. A fost ca și cum s-ar fi ridicat o clipă o perdea grea și soarele ar fi pătruns în casa cea întunecoasă a sufletului meu.

Sfântul Efrem e, după o expresie dintr-o carte pomenită mai jos, vioreaua care, zdrobită fiind de o piatră uriașă, răspândește înainte de a se ofili cu atât mai puternic parfumul ei cel delicat. El nu se îngrijește de slava lui proprie, ci de slava lui Dumnezeu, de binele și rânduiala Bisericii, al nostru, al fiecărui creștin în parte și al întregii seminții omenești.

Cred că Sfântul Efrem s-ar fi bucurat să mărturisesc despre el și altora mai

^{IV}

devreme, căci am avut acest gând cu ocazia zilei sale de naștere, ziua înălțării Sfintei Cruci. Dar, în sfârșit, în ziua de 26 decembrie și apoi de 3 ianuarie, ziua pomenirii aflării moaștelor Sfântului, am publicat câteva rânduri pe internet despre el, ceea ce m-a umplut

^{IV}

imediat de bucurie. În ultima vreme, sarcina zilnică mi s-a ușurat, mai ales pentru că deznădejdea, dușmanul meu cel mai puternic, își pierde din puterea asupra mea, chiar dacă

încercările și ispitele nu s-au terminat. *Veniți la Mine cei obosiți și împovărați, căci jugul Meu e ușor* (Matei 11, 28). M-am mărturisit și împărtășit cu Preasfintele și

Preacuratele Taine ale lui Hristos după o perioadă de mai multe luni în care mi-am cunoscut mai bine păcatele, o perioadă de pocăință, în care nu mă putusem împărtăși datorită unei sângerări care revenea mereu și care a încetat înainte de Anul Nou. Chiar dacă atât eu, cât și tata trecem zi de zi prin ispite, eu tot nădăjduiesc ca, înainte de toate, sufletele noastre să afle mântuire. Roagă-te pentru noi, Părinte Efrem, ca prin primirea Sfintelor Taine să biruim toată nesimțirea și să se izvodească în noi chip de pocăință și de nemincinoasă înnoire.

În perioada de redactare a acestui text, am fost iarăși „vizitată” de mai multe valuri de încercări, care totuși nu au reușit decât să mă îndemne să repet ceea ce am învățat de la Sfântul Efrem: să nu las deznădejdea să mă copleșească, ci să nădăjduiesc cu răbdare până în ultima clipă, stăruind în rugăciune și dragoste. Lectorul acestui text, văzând descurajarea mea, m-a îndemnat să spun o rugăciune, care - cred eu - a venit prin inspirație dumnezeiască de la chiar Sfântul Efrem. Această rugăciune îi cuprinde pe tatăl și pe fiul meu, aflat acum departe de mine, și mă umple de smerenie, aducându-mi aminte că trebuie să am înaintea ochilor mei întotdeauna chipul lui Hristos în aproapele meu, să fug de trufie și de aparențe, să cred în iubirea lui Dumnezeu, care doar ea ne poate face și pe noi în stare să iubim pe aproapele cu adevărat, doar ea ne poate face capabili să ne întoarcem acasă, asemenea fiului risipitor. Desigur, ispitele și încercările nu vor înceta câtă vreme trăim pe acest pământ, dar cu iubirea de oameni a Domnului nostru Hristos și a sfinților Lui, totul este cu putință.

Nu întâmplător, cineva (care nu știa că vreau să scriu această mărturie despre ajutorul Sfântului Efrem în viața mea) mi-a oferit tocmai în zilele acestea o carte numită „Urcuș spre minune”, al cărei autor este domnul Nuțu Roșea, spre a înțelege că o minune poate fi câteodată încununarea unei lupte de o viață. Dumnezeu nu vrea ca noi oamenii să urmărim doar „semne și minuni”, sau satisfacerea prea ușoară a unor dorințe, neadâncindu-ne în iubire, smerenie, credință și curăție sufletească. Mai cred că Domnului

Li place înainte de toate când noi Li mulțumim, înăuntrul sufletului nostru și prin mărturisire altora, prin cuvânt, dar și prin faptă. Iar asemenea Lui le place și sfinților Lui să le mulțumim: mulțumirea, cu suflet plin de bucurie și dragoste, e jertfa pe care Domnul și - împreună cu El - toți Sfinții lui o doresc! Iar dacă reușim aceasta, numai cu ajutorul Lui și în măsura vârstei noastre duhovnicești, chiar în miezul necazurilor,

răsplata pe care o simțim în sufletul nostru, o mică pregustare a fericirii împărăției veșnice, e cu atât mai minunată.

Îți mulțumesc, Sfinte Efrem, că prin chiar încercările prin care am trecut în timp ce încercam să scriu despre înrâurirea ta asupra vieții mele, m-ai ajutat să îndepărtiez ne iubirea și mândria din cuvintele mele și să le înlocuiesc cu iubirea și smerenia ta! De câte ori nu m-ai lăsat să scriu când ai văzut că nu sunt pe drumul cel bun, de câte ori chiar și computerul s-a blocat înainte de a putea trimite textul încă nepotrivit vrerii tale! Nu e minunat că mi-ai dăruit să îl pot trimite acum, în Duminica Fiului Risipitor? Nu mi-ai dăruit în acest răstimp bucuria de a afla că tatăl unei prietene suedeze ortodoxe, în urma unei boli, a devenit dintr-o dată din ateu, credincios? Nu mi-ai dăruit surpriza de a-i scrie unei prietene

despre tine, îndemnând-o să se roage ție, crezând că ea nu te cunoaște, ca ea să-mi spună că a fost chiar la moaștele tale și s-a închinat lor? Nu te-am rugat, deznădăjduind în puterile mele de păcătoasă, să mă ajuți să scriu așa cum ai scrie tu, iar tu mi-ai arătat în vis un text sub care era scris numele tău?

O, mult ai jertfit, Sfinte Efrem, mult ai iubit, mult ai răbdat, mult ai iertat pentru Hristos, căci te-ai dat Lui și nouă pe tine însuți, întru totul, în nevoințele vieții tale monahicești și apoi în nenumărate, îndelungate și îngrozitoare chinuri mucenicești! De aceea ne umpli de dragoste dumnezeiască, de bucurie, de sănătate, de blândețe, de smerenie, de aceea ne ajuți să devenim și noi, după puteri, roditori în pământul suferinței, să cântăm cu mulțumire în toată viața noastră Domnului, chiar în momentele grele, care se prefac prin harul tău întru Hristos în bucurie nesfârșită!

Cea întoarsă acasă, 12 februarie 2012, Duminica Fiului Risipitor, România

Era sfârșitul lunii august a anului 2011. Cu pași grăbiți se apropia sesiunea din toamnă. Eram disperată. Aveam multe restanțe, dar mai ales un examen pe care îl susținusem deja de două ori. Eram deznădăjduită. Și iată că într-o zi, după ce am stat de vorbă cu o fată care vine la biserica la care merg și eu, ea mi-a dăruit cartea cu viața și minunile Sfântului Efrem cel Nou. Parcă tot sufletul mi-a fost cuprins atunci de bucurie și

IV

lumină. Nu știam nimic despre Sfântul Efrem cel Nou. Nici nu auzisem de el. Însă, din ce îmi povestise fata respectivă, mi-am dat seama despre puterea mijlocirii Sfântului și m-am

hotărât să-i citesc Acatistul pentru ca să mijlocească și pentru mine, căci eram foarte descurajată.

Trecură două săptămâni de la examen. Nădejdea în mijlocirea Sfântului Efrem nu pierise, cu atât mai mult cu cât între timp citisem cartea. Și - o, minune! - luasem examenele cu note mari, lucru la care nu mă așteptam. Dar mai ales m-am bucurat că am trecut examenul cel greu, pentru care chiar am învățat, dar mi-am pus prea mult nădejdea în mine și nu în mijlocirea Sfinților.

Așa l-am cunoscut pe Sfântul Efrem cel Nou, care și astăzi mijlocește în orice chip pentru oricine i se roagă și își pune nădejdea în el.

o studentă, 20 februarie 2012, România

Anul acesta, iarna a adus zăpadă din abundență și în localitatea în care stau

eu. Intr-o seară am condus-o pe mama la gară și am ajutat-o să urce în tren deoarece avea bagaje mari. Trenul rapid mergea la București și era alcătuit din șaisprezece vagoane, iar mama avea loc în vagoanele din față. După ce ne-am luat rămas bun, am plecat spre casă, însă deoarece trenul era foarte lung, m-am hotărât să fac economie de timp și să nu mă mai întorc până în gară ca să trec prin pasajul subteran, ci să merg direct peste liniile de cale ferată.

Am făcut acest lucru, iar după ce am trecut cele trei linii, am ajuns pe peronul

principal care, nefiind circulat în acea zonă, nu era deloc luminat. În lumina foarte difuză care răzbătea până acolo, nu se putea întrezări că peronul este plin de polei. Din această pricină, la al doilea sau al treilea pas făcut, am alunecat și am căzut de parcă mi-ar fi fost secerate picioarele. Am căzut pe mâna și pe șoldul stâng, dar m-am ridicat imediat. Nu mă durea nimic înafară de palma stângă, pe care aterizasem cu întreaga greutate de mai bine de 90 de kilograme. Durerea din palmă și de la încheietura ei, era ascuțită. Câteva minute mai apoi mă aflam în stația de autobuz și, așteptând sosirea acestuia, mă gândeam oare ce urmări va avea această izbitură. După intensitatea durerii știam că va trebui să fac un control medical la palmă și încheietură, dar ideea aceasta nu mă prea încânta, cu atât mai puțin cu cât în munca mea nu pot să lucrez numai cu o mână. Așadar, stând în stație și așteptând autobuzul, mă frământam ce voi face privitor la durerea din mâna stângă.

În acele clipe, a rânduit Dumnezeu că mi-am adus aminte de Sfântul Efrem cel Nou și de faptul că el este grabnic ajutor. L-am rugat să mă ajute și pe mine și, cu mâna dreaptă, mi-am făcut de trei ori semnul Sfintei Cruci pe palma și încheietura mâinii stângi. Durerea a încetat imediat, încât pur și simplu nu-mi venea să cred că e posibil așa ceva. Acestea s-au petrecut în urmă cu câteva zile, durerea n-a revenit deloc, iar eu am putut munci fără nici o problemă.

Cred că ar fi fost o mare nedreptate să nu fi scris despre acest ajutor minunat.

Îți mulțumesc Sfinte Efrem pentru că ne ești atât de aproape și ești atât de bun!

K.H., 22 februarie 2012, România

98. Neîncredere spulberată - evitarea intervenției chirurgicale

S-a întâmplat ca în urmă cu doi ani să citesc despre minunile săvârșite de Sfântul Efrem cel Nou, despre care nu știam nimic până în acel moment. „Este prea de tot, cum poți să crezi așa ceva?” - mi-am spus în gând. Nu a trecut mult timp și neîncrederea mi-a fost spulberată deoarece m-am rugat Sfântului Efrem și am scăpat de o intervenție chirurgicală care, în opinia medicilor, trebuia făcută imediat. De atunci, în nenumărate situații, am simțit ajutorul și purtarea de grijă a Sfântului Efrem. Am fost la Nea Makri, am stat lângă racla cu sfintele moaște și am simțit mireasma lor tămăduitoare. Acum cred și spun tuturor că rugăciunea cu credință către Sfântul Efrem este grabnic ajutorătoare, iar cei cărora le-am dat cartea cu viața și minunile Sfântului Efrem și pe care i- am îndemnat să se roage, sunt și ei martori ai minunilor săvârșite de către acest Sfânt. Rugați-vă și vă veți convinge!

M.B., Baia Mare, 27 februarie 2012, România

^

În perioada 7-14 februarie 2012, am fost internată într-o clinică universitară cu diagnosticul de polipoză digestivă și intestinală. Eram îngrijorată, dar plină de încredere în Bunul Dumnezeu, a Căruia prezență o simțeam în preajma mea. Din a doua zi de la internare, am fost supusă primei intervenții și mi-a fost extirpat polipul digestiv; totul a mers foarte bine, iar medicul mi-a propus și rezolvarea polipilor intestinali, peste patru zile, dacă voi fi de acord, pentru a nu reveni după o lună.

Am acceptat fericită, cu toată încrederea în Dumnezeu. Mai aveam trei zile până la intervenție, medicii îmi spusese că aveam foarte mulți polipi pe colon care trebuiau eliminați și va trebui să rămân în clinică alte câteva zile după intervenție. Pentru prima dată am simțit teamă și un fior de emoție.

Stăteam în salon, când am primit vizita vecinei mele care îmi adusese în dar cartea cu viața și minunile Sfântului Efrem cel Nou și cu foarte multă dragoste și emoție m-a rugat să citesc acatistul și paraclisul, pentru că Sfântul Efrem mă va ajuta. Am citit rugăciunile cu mare credință și emoție, implorându-L pe Dumnezeu și pe Sfântul Efrem să mă ajute și să fie alături de mine.

Dimineața am intrat încrezătoare în sala de operație, repetând mereu numele Bunului Dumnezeu și al Sfântului Efrem. Am simțit puțină durere și speram să nu sângerez prea tare. După câteva minute totul s-a terminat. Am văzut atunci chipul luminos al doamnei doctor, iar ea zâmbind fericită mi-a zis:

- Nu mai aveți nici un polip. Sunteți bine.

Am înțeles atunci minunea și ajutorul Sfântului Efrem, care îmi ascultase rugăciunea fierbinte.

Fericită și plină de speranță am ajuns în salon. Imediat, doctorița - care a venit aici - mi-a spus nedumerită și surprinsă:

- Nu mai înțeleg nimic. Noi știam în urma investigațiilor că sunt mai mulți

polipi.

Eu înțelegeam ce s-a întâmplat: era o minune a Sfântului Efrem, era ajutorul lui. Sunt atât de fericită că am descoperit un Sfânt pe care îl voi face cunoscut și altor oameni.

I-am telefonat dragei mele vecine și cu sufletul plin de emoție i-am spus rezultatul, afirmând cu tărie:

- Cred că e o minune!

Ea mi-a răspuns cu aceeași emoție în glas:

- Da, așa este, e o minune!

Mulțumesc din suflet Bunului Dumnezeu, Sfântului Efrem și dragei mele vecine pentru faptul că mi l-a descoperit pe Sfântul Efrem cel Nou.

Cristina, Baia Mare, 29 februarie 2012, România

100. „Cu adevărat, mare este Sfântul Efrem cel Nou, dar și Sfântul Nectarie” - vindecări trupești și tămăduirea lipsei somnului

IV

Intr-o seară, în timp ce vorbeam cu Părintele duhovnic, s-a întâmplat ca dânsul să fie nevoit să răspundă de urgență la telefon. Doamna cu care a vorbit era aproape deznădăjduită datorită faptului că de cinci nopți nu mai izbutise să doarmă bine. Era foarte răcită, avea febră de câteva zile, dar, întrucât era însărcinată, nu avea voie să se trateze cu antibiotice, iar toate celelalte medicamente nu-i aduceau nici o ușurare. Sărmana femeie, nemaștiind ce să facă, s-a hotărât, în cele din urmă, să ceară sfatul Părintelui. Atunci Părintele i-a zis: „Uite cum vom face: îi voi ruga acum pe Sfântul

Efrem cel Nou și pe Sfântul Nectarie să-ți vină-n ajutor și să te vindece. Să știi că în noaptea

asta ei vor fi cu tine și vor veghea asupra ta, purtându-ți de grijă. Și dacă nici așa nu-ți va trece febra până mâine dimineată, atunci să iei antibiotice”.

În ziua următoare, venind la biserică, m-am apropiat de Părintele duhovnic și l-am întrebat cum se mai simte doamna respectivă, întrucât o cunoșteam și eu și m-aș fi bucurat să știu care este starea ei. Părintele mi-a spus că primise în acea dimineată un mesaj de la ea, în care îi spunea că în acea noapte a izbutise în sfârșit să se odihnească și nu mai fusese nevoie să ia antibiotice. „Cu adevărat, mare este Sfântul Efrem cel Nou, dar și Sfântul Nectarie”, a zis Părintele cu glas plin de bucurie.

Să-I aducem, dar, slavă lui Dumnezeu pentru această minunată împreună-lucrare a celor doi mari Sfinți și Doctori fără de arginți.

F.M.M., 2 martie 2012, România

101. Veghind asupra noastră - vindecări, ajutor în creșterea copiilor

Am aflat despre Sfântul Efrem cel Nou în urmă cu vreo 6 ani, când o bună prietenă mi-a povestit despre minunata aflare a moaștelor Sfântului și mi-a dat să îi citesc

viața și minunile. îmi amintesc că eram atât de bucuroasă atunci când citeam seara împreună cu soțul meu, încât îmbrățișam strâns foile după câte vreun fragment.

De atunci, am citit arareori rugăciuni către Sfântul Efrem, dar nu-mi amintesc să-i fi cerut vreodată ceva cu tot dinadinsul, temându-mă ca nu cumva să am mai apoi de relalat minunea. Aceasta, până azi-noapte, când m-am putut convinge de grabnicul ajutor al Sfântului. Băiețelul nostru mai mic a răcit de curând și s-a trezit în toiul nopții cu nasul

înfundat, plângând necăjit fiindcă, deși îi era foame, nu putea înghiți lapte. Obosită, m-am

225

gândit deznădăjduită că probabil așa va decurge tot restul nopții. În plus, aveam și o durere surdă de stomac.

Mai mult în stare de veghe, am hotărât să îl chem în ajutor pe Sfântul Efrem - ale cărui minuni le citisem de curând și mă impresionaseră - uitând oarecum de mai vechea mea rețineră. A fost mai degrabă un gând, decât o rugăciune propriu-zisă. Dar Sfântul a răspuns într-o clipită. Soțul meu l-a luat în brațe pe micuț, l-a legănat și a reușit să îl adoarmă imediat. Acum nu mai respira așa de greu și abia mai târziu s-a trezit iar, ca să ceară lapte.

Nevenindu-mi să cred de bucurie, mi-a sărit toată oboseala și somnul și, preț de vreo 6 ore până s-a făcut ziuă, am stat trează ca să pot finaliza o lucrare - ceea ce altfel aș fi făcut abia dimineața. Trebuie să spun că și eu am acum parte de debutul unei răceli, fiind cu sinusurile înfundate. Însă durerea de cap, ca și cea de stomac au început să mă lase treptat, tot cu gândul la Sfântul Efrem. Astfel am reușit să închei cu bine lucrul început, cu credința că Sfântul e de față și mă luminează. Până dimineața, băiețelul nostru s-a mai trezit de câteva ori și l-am alăptat, dar fără vreo piedică din partea respirației.

Bucuroasă și încrezătoare în puterea Sfântului Efrem, i-am mai cerut, în timp ce i priveam pe copilași dormind, să ne ajute să știm cum anume să ne purtăm cu ei: când cu blândețe și când cu asprime - pentru ca relațiile părinți-copii să devină armonioase. În cursul dimineții m-am întins puțin și am închis ochii ca să mă odihnesc după noaptea albă. Atunci, băiețelul mai mare a venit și m-a mângâiat cu mânuța pe față, lucru pe care nu țin minte să îl mai fi făcut, însă despre care am încredințarea că însuși Sfântul Efrem i l-a insuflat. Mai apoi a desenat un măștișor pe o bucată de hârtie, „pentru tine și pentru tati” Șnurul alb-roșu nu l-am „citit” imediat, așa încât i-am cerut lămuriri. Răspunsul m-a pus pe gânduri: „Alb de la zăpadă și roșu de la sânge”. Pentru mine - frumoasă trimitere la săvârșitul mucenicesc al Sfântului Efrem cel Nou.

Ii mulțumim Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou pentru ajutorul prompt și necondiționat și nădăjduim să ne îmbucure și de acum înainte, veghind asupra noastră.

M.A., 5 martie 2012, România

102. Multe si nenumărate minuni

9

Sfântul Efrem cel Nou lucrează în multe feluri și nu este cu putință unei minți omenești să cuprindă înțelesul celor săvârșite de către Mântuitorul Hristos prin acest

^{IV}

Mare Mucenic al Lui. înseși alcătuirea acestei cărți și felul în care s-au adunat mărturiile pot fi socotite pe drept cuvânt că sunt lucrarea Sfântului Efrem, căci puterile omenești n- ar fi reușit nicidecum să țeasă alcătuirea de împrejurări care a mijlocit strângerea la un loc a tuturor mărturisirilor cuprinse în această carte.

Consemnăm în continuare câteva lucruri aflate de la oameni care îl cinstesc pe Sfântul Efrem, i se roagă și dimpreună mărturisesc că acest Cuvios Părinte este cu adevărat un grabnic ajutor și tămăduitor.

O doamnă din Câmpulung Moldovenesc, care a citit cartea despre viața, minunile și arătările Sfântului Efrem cel Nou, a rămas profund impresionată de cumplitele pătimiri mucenicești. Fiind copleșită de durere și de dragoste pentru Sfântul Efrem, a strâns

cartea puternic la piept și i s-a adresat Sfântului prin aceste cuvinte: „Dumnezeu să te binecuvinteze în veci, Sfinte Mare Mucenice Efrem, pentru dragostea ta nebună pentru Hristos și pentru toată jertfa ta și să-ți dăruiască pace și liniște și toată

strălucirea și slava pe care le meriți. În veci să te ocrotească și să te mângâie Maica Domnului pentru nemărginita ta bunătate și dragoste de oameni”.

După cuvintele rostite, o căldură învăluitoare a cuprins sufletul acestei femei și a avut încredințare că Sfântul Efrem a ascultat-o și i-a primit cuvintele. Era deja târziu și fiind foarte obosită, s-a așezat în pat să se odihnească. În timpul nopții i-a fost

descoperit că pătimirile și jertfa Sfântului Efrem s-au săvârșit întru puterea Domnului Hristos, iar buna lor mireasmă s-a înălțat la Jertfelnicul cel Ceresc. Apoi i-a fost dat să priceapă că Dumnezeu a rânduit un loc de mare cinste pentru acest Mare Mucenic al Său. Dimineața s-a trezit, iar aceste cuvinte auzite în vis i-au rămas limpezi și puternice în minte, precum o încredințare: „Dumnezeu i-a dăruit o mare cinste vrednicului Său slujitor Efrem și l-a făcut o sabie dumnezeiască de lumină, un ostaș de căpătâi al Său, în lupta împotriva puterilor întunericului”.

Intr-adevăr, nu este ușor de purtat mărturia despre schingiuirile mucenicești la care a fost supus Sfântul Efrem, însă iconomia dumnezeiască a rânduit în așa fel încât astăzi - prin înseși arătările și descoperirile Mucenicului - să cunoaștem niște amănunte care altfel ar fi rămas știute numai de Dumnezeu.

Unei surori de la o mănăstire din Grecia, care era internată în spital, Sfântul Efrem i s-a arătat aievea spunându-i că o va vindeca, iar ea credea că este un medic. Dar Sfântul nu i s-a arătat doar o singură dată, ci de mai multe ori, iar o dată i-a arătat rana sa din pânțece, care era atât de înfricoșătoare și adâncă, încât i se vedeau măruntaiele. Văzând aceasta, sora i-a spus că poate să îl ajute, recomandându-i niște medici

credincioși. Atunci Sfântul Efrem i-a răspuns: „Inchinându-mă lui Hristos, am căpătat putere și curaj în timpul chinurilor, iar Hristos a biruit. Așa că nu te teme niciodată. Hristos va învinge! Când suferi pentru Hristos, merită! Am suferit în trecut. Acum nu mai sufăr.

N

Dragostea mea pentru Hristos m-a făcut biruitor”.

După cum se știe, în mulțimea chinurilor sale mucenicești, Sfântul Efrem a primit rana pe care i-a arătat-o acestei surori, deoarece i-a fost înfipt un tăciune aprins în pânțele. De aceea, nu este deloc de mirare că el este grabnic ajutor și al celor care pătimesc arsuri.

Cineva apropiat a suferit niște arsuri destul de grave, vărsându-și pe picioare o tigaie cu ulei încins. Am chemat ambulanța și apoi am mers la urgențe, totul decurgând bine, nefiind necesară internarea. În aceste împrejurări, am cerut mijlocirile Sfântului Efrem. Toate acestea s-au petrecut într-o zi de duminică. Medicamentele prescrise nu erau prea ușor de găsit, cu toate că am încercat să le caut la toate farmaciile care mai erau deschise, duminică fiind. Dar strădania aceasta nu a dat roade și l-am rugat iar pe Sfântul Efrem să ne ajute.

Ajuns acasă și gândindu-mă ce aș putea face, mi-am adus aminte că știu pe

N

cineva care este farmacistă, dar nu eram sigur dacă am numărul ei de telefon. În cele din urmă i-am găsit numărul în agenda telefonului mobil și am sunat-o. Mi-a răspuns îndată, m-a ascultat și mi-a spus că știe sigur că medicamentele pe care le caut se găsesc la ei la farmacie. Mai mult decât atât, chiar în acele clipe se pregătea să pornească spre farmacie,

N

deoarece o rugase cineva să-i procure grabnic niște medicamente. În drum spre farmacie, ea a trecut pe lângă locuința noastră și m-a luat și pe mine cu mașina. Când am urcat, pe bord, în fața locului din dreapta șoferului, era lipită o iconiță cu Sfântul Efrem cel Nou (persoana aceasta are evlavie către Sfânt). Pur și simplu am rămas fără grai câteva secunde. Apoi am ajuns la farmacie, am luat medicamentele și m-am întors cu mașina - deoarece traseul persoanei care ne-a ajutat trecea pe lângă locuința noastră -, totul rezolvându-se în maximum 15 minute. Astfel, ceea ce nu am reușit să găsim în mai multe ore de căutări pe la farmacii, s-a aflat într-un timp foarte scurt cu ajutorul Sfântului Efrem. Cu adevărat, grabnic ajutător este acest Sfânt!

O altă mărturie am primit-o de la o doamnă din Constanța care a fost vindecată de Sfântul Efrem de o boală incurabilă. Pentru a o ține aproape de biserică și pentru a participa la sfintele slujbe, Sfântul Efrem i s-a arătat acestei femei atât în chipul preoților slujitori, cât și în cel al cântăreților de strană. Trebuie spus că în această biserică Sfântul Efrem este cinstit, având zugrăvită o icoană.

De la câțiva cunoscuți am aflat că Sfântul Efrem le ajută atât de mult, încât pur și simplu nu știu ce să mărturisească. Ajutorul și prezența lui sunt atât de vădite, încât îi copleșesc, fie că e vorba de examene, boli, suferințe, nedumeriri, neputințe, necazuri, mâhniri sau luare deciziilor în împrejurările vieții cotidiene.

De la o altă persoană am aflat despre cineva care a fost în Grecia ca să se închine la moaștele sfinților care se găsesc acolo. Pe Sfântul Efrem îl cunoștea foarte puțin, doar din cuvintele altora, așa încât îi era, oarecum, străin. Când a ajuns în biserica de la Nea Makri, a început să îi vorbească în gând Sfântului Efrem, rugându-l să o ierte pentru că nu

știa ce să îi spună și să o ajute să găsească cuvintele potrivite pentru a i se ruga... apropierea de moaștele Sfântului Efrem trezise în sufletul ei un simțământ de vinovăție, pricinuit de faptul că nu apucase să-i cunoască viața și lucrările înainte de a veni să i se închine. Dar acest simțământ de vinovăție fusese biruit de o nestăvilită bucurie și mulțumire...

Această persoană își căuta de câteva luni un loc de muncă și nu izbutea să găsească nimic. Pentru aceasta s-a rugat mai multor sfinți, cerându-le ajutorul, printre care și Sfântului Efrem. A mărturisit că, deși crede că toți sfinții cărora li s-a rugat au mijlocit pentru ea, totuși este convinsă că, în mare parte, faptul că și-a găsit de lucru s-a săvârșit prin ajutorarea Sfântului Efrem cel Nou, căci n-au trecut decât două zile după ce a citit acatistul lui și iată că, după câteva luni de căutare, a sunat-o cineva și i-a oferit un loc de muncă.

Un lucru deosebit de îmbucurător este și faptul că Sfântul Efrem cel Nou a început să fie reprezentat și în fresca bisericilor din țara noastră, acest lucru petrecându-se în mai multe lăcașuri ortodoxe în care preoții fie au aflat despre minuni săvârșite de Sfântul Efrem în viața credincioșilor parohiei lor, fie că cunoscut nemijlocit lucrarea minunată a Sfântului Efrem.

Se poate întâmpla ca uneori să ne împotmolim în uitare și să trecem cu vederea că se cuvine să dăm mărturie despre lucrarea ce Dumnezeu o săvârșește cu noi

prin mijlocirea sfinților Săi. Domnul însuși ne-a grăit: „Eu spre aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să dau mărturie pentru adevăr” (Ioan 18, 37), învățându-ne că strădania noastră lăuntrică trebuie să fie pentru Adevăr. E lucru al recunoștinței - și e binecuvântat - să mărturisim acele lucrări ale Domnului și ale sfinților Săi care pot fi spre folosul aproapelui, pentru că în darul pe care ni l-a făcut, Dumnezeu a pus potențial întreg și pentru ajutorarea celui de lângă noi. Adeseori se întâmplă că aceste mărturii nu ne sfiim să le spunem în cercul nostru de apropiați. Cât de frumos ar fi să devenim nepărtinitori măcar în ceea ce privește mărturisirea minunilor lui Dumnezeu și să le spunem tuturor, pentru ca acelea care s-au spus la întuneric, să se audă la lumină, și cele ce s-au vorbit la ureche, în odăi, să se vestească de pe acoperișuri (Luca 12, 3).

L. S. Desartovici, martie 2012, România

Noianul minunilor tale vestește belșugul de har ce ți-a fost dăruit de Sus, Mare Mucenice Efrem, iar mijlocirile tale necurmăte ne umplu de nădejdea cea curată a binecuvântărilor cerești. Fie ca prin ale tale rugăciuni și prin dragostea ta cea neîmpuținată să dobândim și noi puterea unei inimi ce se face iubitoare de Dumnezeu.

Sfântul Efrem s-a născut în orașul Trikala în anul 1384. Din anul 1393, această localitate a căzut în mâna turcilor lui Baiazid I, care stăpânea atunci întreaga regiune a Tessaliei. Din 1395, în Tesalonic a început răpirea copiilor de către turci. Se furau copii și adolescenți, cu vârste între paisprezece și douăzeci de ani, dar și mai mici.

La vârsta de numai patrusprezece ani, Sfântul Efrem, pe numele său de botez

Constantinos Morfis, a fost nevoit să părăsească casa părintească, pe mama sa văduvă și pe cei șapte frați. Aceasta a făcut-o pentru a nu fi înregimentat cu forța în armata turcească ca ienicer. A îmbrățișat cu mult zel viața monahală în Mănăstirea Bunevestiri din „Muntele celor neprihăniți” din Atica.

Scurtă biografie a Sfântului Efrem

^{IV} În anul 1416, turcii au prădat peninsula Atică și l-au silit pe guvernatorul

Atenei, Antonie Atzaghioli, să se declare vasal al sultanului. În anul 1424, otomanii au intrat cu forța în Mănăstirea Bunevestiri și au trecut prin tăișul săbiei pe părinții de acolo.

Sfântul lipsea, fiind atunci în peșteră, sus în munte. Intorcându-se la mănăstire, a găsit trupurile neînsuflețite ale monahilor după care a plâns îndelung. În anul următor, la 14 septembrie, turcii s-au întors și, găsindu-l pe sfânt, l-au supus caznelor cu o barbarie rar întâlnită, timp de opt luni și jumătate, cum numai Sfinții Mari Mucenici Gheorghe, Dimitrie, Ecaterina, Varvara și alții au mai fost torturați. La sfârșit, l-au spânzurat cu capul în jos într-un copac, în curtea mănăstirii. Au legat lemne aprinse de trunchiul copacului și l-au pironit pe sfânt cu cuie groase. În mijlocul flăcărilor, sfântul se ruga stăruitor. A primit cununa muceniei la 05 mai 1426, trecând la Domnul în zorii acelei zile, la ora 9 dimineața.

Despre Maica Macaria, egumena Mănăstirii de la Nea Makri, cea învrednicită de Dumnezeu să găsească moaștele Sfântului Efrem

Maica Macaria, după numele său laic Margarita Desipri, s-a născut pe 12 martie 1911 în satul Falatado din insula Tinos, din părinți evlavioși, având un bunic preot din partea mamei pe care l-a îndrăgit nespus de mult, părintele Antonie. Familia Desipri a fost binecuvântată cu nașterea a mulți copii, dintre care două fete au devenit monahii, iar unul dintre băieți preot, Andrei, singurul care mai trăiește astăzi.

Margarita a intrat în viața monahală ca novice la 11 decembrie 1930, iar peste doi ani a depus voturile monahale. După trei ani a primit marea schimă în Mănăstirea Sfântului Ierotei.

Domnul o chema la nevointe deosebite. Pe timpul ocupației și-a făcut simțită prezența binevoitoare în închisorile de femei din Atena.

În vara anului 1945, vizitând localitatea Nea Makri din peninsula Atică, a urcat să aprindă o candeluță între ruinele a ceea ce avea să i se descopere ulterior ca fiind Mănăstirea stavropighie de călugări de odinioară din „Muntele celor neprihăniți”. Încă de atunci a început să simtă că acel loc este un loc sfânt. Un loc unde, cu voia lui Dumnezeu, va rămâne până la sfârșitul vieții. Și-a încropit o chiliuță și a continuat acolo viața monahală, noaptea lucrând pentru a-și asigura cele absolut necesare traiului, și ziua, în afară de slujbe, cercetând ruinele vechii biserițe a Bunevestiri și ale chiliilor de odinioară. A trăit în condiții aspre, încălzită iarna de focul rugăciunilor arzătoare către Dumnezeu, având drept acoperire numai o învelitoare lăsată de un cioban care descoperise că acolo trăia cineva.

Dumnezeu o chema la descoperiri minunate, făcându-i cinstea de a fi cea căreia i s-a descoperit locul moaștelor unuia dintre părinți, moaște ale căror urme le căuta

cu înfrigurare. Povestește singură mai departe: „Așa cum stăteam între ruinele vechii

233

mănăstiri, unde pronia dumnezeiască îmi purtase pașii, mă gândeam la timpurile de odinioară când oamenii mărturisiseră credința ortodoxă cu prețul vieții lor și ale căror moaște puteau fi răspândite în multe locuri”. Când curăța ruinele bisericii, se gândea că se află pe un loc sfânt și îl ruga deseori pe Dumnezeu s-o învrednicească să vadă pe unul dintre părinții care trăiseră pe timpuri acolo. A trecut destul de mult timp până când, într-o zi, o voce lăuntrică i-a spus: „Sapă acolo și vei găsi ceea ce dorești” - și, în mod minunat, i-a fost indicat un anumit loc din curtea mănăstirii.

A arătat locul unui muncitor pe care îl chemase să o ajute la treburile mănăstirii. Acesta la început nu a vrut să sape în locul indicat de ea, ci în alte locuri. L-a lăsat să facă precum voia, dar în același timp se ruga să dea doar de locuri stâncoase, ca în cele din urmă să sape acolo unde îi fusese indicat. Așa s-a și întâmplat. După trei patru încercări eșuate, a venit și a săpat unde îi arătase maica.

Mărturii că acolo existase o chilie de monah erau șemineul, trei nișe și un perete pe jumătate dărâmat. Locul a fost curățat de pietre și lucrătorul, plin de năduf că nu găsise nimic mai înainte, se apucă nervos de săpat. „Nu te grăbi, nu te osteni peste puteri, ia-o mai încet” l-a sfătuit monahia. Muncitorul continua însă în același ritm.

„Poate fi cineva înmormântat aici, te rog, ai grijă”, continua să îl sfătuiască maica Macaria.

^{iv}Înciudat, omul a întrebat-o: „Chiar crezi că este adevărat ceea ce îți

închipui?”.

IV

Intr-adevăr, mărturisește maica mai departe, era foarte sigură, de parcă l-ar fi și văzut pe acela pe care îl căuta. La aproximativ un metru și șaptezeci adâncime cazmaua

IV

a dat la iveală capul omului lui Dumnezeu, cum l-a numit maica. În același timp, o mireasmă plăcută s-a răspândit în jur. Muncitorul a rămas șocat, nu mai putea articula nici un cuvânt. Monahia l-a rugat să o lase singură. A îngenuncheat și, cu multă evlavie, a îmbrățișat moaștele sfântului, simțind tainic în adâncul sufletului mucenicia acestuia.

Sufletul i s-a umplut de o nețărmurită bucurie - dobândise un odor de mare preț. Dând la o parte pământul care încă îl mai acoperea, a putut să îl vadă întreg, chiar dacă rămăsese ascuns până atunci timp de secole. După îmbrăcămintă și-a dat seama că fusese cleric. Sentimente amestecate o încercau - să se bucure sau să îl plângă pe cel pe care îl avea în față? Cum de se afla acolo? Ce se întâmplase cu el? Ce îi văzuseră ochii? își spuse că desigur s-a petrecut o dramă. A început să plouă și monahia a așezat la loc moaștele unde le găsisese.

Se înserase deja. Macaria a citit slujba vecerniei, fiind singură atunci în acele

IV

locuri unde o adusese Domnul ca să Li slujească. Deodată a auzit pași care porneau de jos din mormânt, apoi prin curtea mănăstirii și care se opriră în fața bisericii. Maica a mărturisit că a

încremenit de spaimă la auzul pașilor apăsați și că era pentru prima dată când se simțea ca și paralizată de frică. Nici n-a apucat să se întoarcă să vadă despre ce era vorba când a auzit deodată o voce care i-a spus: „Până când mă vei lăsa acolo, jos? Și omul ăla, care mi-a dezvelit așa capul..!”. Macaria s-a întors și a văzut un om înalt, brunet, îmbrăcat în haine monahale, cu ochi mici, rotunzi, cu ușoare riduri la colțuri, cu o
barbă mare, care îi acoperea gâtul. În mâna stângă îi strălucea o lumină, iar cu dreapta binecuvânta.

Maica s-a umplut de mare bucurie, frica i-a dispărut imediat, a prins curaj și, simțind dulcea povară a responsabilității cu care o însărcinase Dumnezeu, i-a spus: „Iartă-mă, mâine de cum se luminează, voi avea grijă de tine”. Pe dată sfântul s-a făcut nevăzut și slujba Vecerniei a continuat în liniște.

A doua zi de dimineață, după Utrenie, maica Macaria a luat sfintele moaște, le-a spălat, le-a curățat de pământ și le-a dus în altar, într-o mică firidă. A aprins și o

căndeluță. În noaptea următoare, l-a visat pe cuviosul lui Dumnezeu în biserică. În stânga acestuia era o icoană foarte frumoasă, pe care el o ținea, îmbrățișând-o cu o mână. Era din argint, lucrată de mână. Alături era un sfeșnic, iar monahia a visat că i-a aprins o
lumânare din ceară curată. În acel moment s-a auzit o voce care i-a spus: „Îți mulțumesc mult. Mă numesc Efrem”.

A trecut ceva timp de la acele întâmplări și maica era oarecum nedumerită în legătură cu cele întâmplate. Într-o seară, după Vecernie, în timp ce voia să închidă ușa bisericii, a auzit trei bătăi ca un sunet de mătăanii de chihlimbar. A înțeles că sfântul îi dădea

iarăși semne, a intrat în biserică, a aprins o lumânare și s-a rugat. Deodată s-a simțit învăluită de o mireasmă extraordinară, de parcă s-ar fi aflat în Rai. S-a simțit însă în același timp și nevrednică de toate câte i le descoperise Dumnezeu în acele locuri.

Muntele neprihăniților

Nu este întâmplător faptul că Dumnezeu a condus pașii Sfântului Efrem în muntele așa-numit „al neprihăniților”, întrucât, potrivit tradiției, aici încă din secolele 10- 11 s-a aflat o veche vatră sihăstrească. Existau pe atunci nenumărate schituri împrăștiate, care împodobeau acele locuri nu numai prin viața curată a viețuitorilor de acolo, dar și prin frumusețea pe care o dădeau pinii, măslinii și o mulțime de arbuști de diferite feluri. Urmând exemplul altor oameni ce își închinaseră viața lui Dumnezeu - în rândul cărora se puteau număra chiar și voievozi - a venit să viețuiască aici, înaintând în virtute, cel ce avea să devină mai apoi Sfântul Efrem. A sosit la minunata Mănăstire a Bunevestiri, care constituia pe atunci centrul duhovnicesc al întregii regiuni. Aici avea să își trăiască întreaga viață pustnicească. Râvna sa a fost încununată de către Dumnezeu prin muncile groaznice la care a fost supus la moartea sa, prin chinurile pe care le-a îndurat între 14 septembrie 1425 și 5 mai 1426, când a trecut la cele veșnice.

Maica Macaria, ai cărei pași au purtat-o, peste ani, pe aceleași meleaguri,
povestește...

„Eram în ajunul marii Sărbători a Bunevestiri a anului 1965 și aveam obișnuita

priveghere de toată noaptea. Timpul se scurgea încet în psalmodii, cântări liturgice, troparul Bunevestiri..”. Când Sfânta Liturghie a ajuns la momentul prefacerii Cinstitelor Daruri, maica Macaria a avut dintr-odată o vedenie minunată: altarul strălucea tot, auriu și se făcea că din fresca Bunevestiri coborau până la pământ raze luminoase,

înguste ca niște lame de spadă. A auzit și o voce care spunea: „Intr-o vreme ca cea de astăzi mănăstirea aceasta sărbătorea cea mai strălucită sărbătoare a sa!”. Monahia a fost cuprinsă de o dorință nestăvilită de a afla și alte amănunte. A întrebat: „Trăia și Sfântul Efrem în acea vreme?” Și vocea i-a răspuns: „Această sărbătoare o avea Sfântul Efrem la mare cinste, prăznuind-o la întreaga ei strălucire și acum... de ce? De ce? De ce?”.

Maica Macaria precizează că nu vedea pe nimeni, doar auzea vocea aceea cerească. Ultimele cuvinte le-a auzit rostite cu multă tristețe și durere nesfârșită. Despre hramul vechi al mănăstirii, acela al Bunevestiri, aveau să scrie mulți oameni ai Bisericii, clerici și laici, dar cele ce s-au întâmplat la acea slujbă de noapte au mișcat-o adânc pe egumenă, întărind-o în întreaga activitate legată de destinul mănăstirii.

Tot maica Macaria istorisește că avea o femeie angajată la fundația de pe

IV

lângă mănăstire, care avea grijă de copii. Femeia avea o nepoțică ce mânca acolo. Într-o noapte, când femeia nu putea dormi, l-a văzut pe sfânt că se apropie de patul fetei. Fetița s-a speriat.

„Nu te teme, fata mea, sunt Sfântul Efrem”, i-a spus și a mângâiat-o pe creștet. Femeia i-a mărturisit stareței că de acolo de unde era ea nu și-a dat seama cine este. Luând silueta drept aceea a egumenei, a strigat-o pe nume. A văzut deodată un bărbat, înconjurat de lumină multă, ținând în mână macheta unei biserici, care s-a prezentat: „Sunt marele mucenic Efrem”.

Pe dată femeia i-a căzut la picioare și sfântul a continuat: „M-am născut la 14 septembrie, ziua Sfintei Cruci, și tot la 14 septembrie de ziua Sfintei Cruci a început mucenicia mea, când aveam 42 de ani. Să îi spui Macariei să îmi ridice un proschinar în

cotitura drumului. Acolo obișnuiam să stau ca să mă odihnesc”.

Femeia a mai auzit: „Mormântul mi-a fost o peșteră. Barbarii și mort mă torturau”. Femeia s-a întrebat și s-a rugat ca sfântul să îi descopere locul unde dorea să fie construit proschinitarul. L-a văzut și altă credincioasă pe sfânt și toate au aflat apoi locul exact unde avea să fie construit un mic proschinitar în formă de bisericuță. Mai apoi, s-a aflat de la un domn în vârstă, Barba Gheorghios, că, exact în acel loc, în urmă cu treizeci și cinci de ani a văzut un călugăr foarte trist care stătea și se uita spre locul unde avea să se construiască mai apoi mănăstirea. A fost atât de impresionat, încât nu l-a uitat, recunoscându-l peste ani în icoana de la proschinitar.

Mesajul din 29 aprilie 1966 despre mucenicie

„Eram plină de neliniște în acea noapte, mărturisește monahia Macaria, nu puteam să-mi găsesc locul, nici să mă întind în pat, nici să stau în fotoliu... Ora trei din noapte m-a găsit în fotoliu și cum stăteam așa, undeva la dreapta mea am văzut un monah cu o înfățișare foarte ascetică, cu părul căzându-i în neorânduială pe umeri. Era foarte palid și purta o rasă veche zdrențuită de culoare verde închis. De îndată ce l-am privit mai atentă, pacea a pus stăpânire pe inima mea și o bucurie nedeslușită a prins a se înfiripa în sufletul meu. Deodată l-am văzut lângă mine. Venise fără să pășească. S-a aplecat și a șoptit cu multă evlavie cele ce urmează: «Sfântul Efrem și-a încheiat viața mucenicește, sub turci, în anul 1426, la 5 mai, la ora nouă și jumătate.»“

Monahia s-a gândit că ar trebui să noteze cele auzite, și atunci a auzit iarăși aceleași cuvinte, repetate de mai multe ori. Dimineața le-a povestit și celorlalte monahii

despre lucrurile minunate pe care le trăise.

În seara următoare o altă monahie a avut un vis în care i s-a descoperit întreg martiriul sfântului. Acesta fusese legat cu capul în jos de un copac puternic. În mijlocul pântecelui i s-a pus un lemn gros încins, și corpul, bătut în cuie, îi ardea... Nelegiuirile care au făcut acestea stăteau deoparte, privind. Având flacăra credinței însă mult mai puternică, sfântul a îndurat teribilele torturi.

Din momentul în care au aflat cum s-a sfârșit viața sfântului, maica Macaria i-a luat moaștele din sfântul altar și le-a așezat cu evlavie în fața icoanei sale. Atunci, mărturisește, s-a întâmplat un lucru minunat și asta în timp ce la altar se sluzea... Icoana cea mare a Sfântului a făcut un zgomot puternic. De asemenea, moaștele au început să scoată zgomote, pe rând, cele mari, cele mici și apoi toate împreună. Apoi, monahiile l-au văzut pe sfânt că umblă printre ele încălțat cu papuci și îmbrăcat cu rasă. Sfânta mireasmă care o răspândea în urma sa purta adieri cerești.

„Vreau ca mormântul să fie în biserică”

Monahia Macaria istorisește despre construirea bisericii de la Nea Makri, a cărei terminare a coincis cu editarea primului volum cu minunile sfântului, mărturii vii ale purtării de grijă neîncetate a Sfântului Efrem.

Biserica, atât de dorită de către toți viețuitorii de acolo s-a construit odată cu sosirea aici - prin iconomie dumnezeiască, după spusele maicii - a unor pietre vechi de la o clădire ce împodobește odinioară Atena.

A trecut ceva vreme de când au luat decizia de construire a bisericii. Intre timp, maica s-a rugat sfântului să îi dea un semn spre a-i arăta unde dorește să îi fie mormântul, în biserică sau în afara acesteia. Nu au trecut decât două zile și a sosit o credincioasă evlavioasă care i-a spus că i-a apărut în vis sfântul și i-a zis: „Să îi spui stareței că vreau ca mormântul să fie în biserică...”.

Viata Sfântului Efrem cel Nou

Sfântul Efrem (Constantinos Morfis după numele de botez) s-a născut în orașul grecesc Trikala, în anul 1384. La 14 ani a plecat la Mănăstirea Bunavestire, de pe Muntele Neprihăniților, părăsind casa părintească, mama văduvă și cei șapte frați, fugind din calea turcilor conduși de Baiazid I, care începuseră răpirea tinerilor de 14-20 de ani pentru a-i înregimenta cu forța ca ieniceri.

Sfântul Efrem s-a nevoit mai bine de 25 de ani, ca monah, la Mănăstirea Bunavestire. În anul 1416, turcii au prădat Peninsula Attika și, în 1424, invadând mănăstirea, i-au omorât cu sabia toți călugării. Sfântul Efrem era atunci în peșteră, sus în munte, și când s-a întors a găsit trupurile neînsuflețite ale monahilor. După un an, turcii au venit din nou și, găsindu-l pe sfânt, l-au supus caznelor cu o barbarie rar întâlnită, timp de opt luni și jumătate, îndurând chinuri mai presus de cuvinte, rugându-se și iertând, sfântul a primit cununa mucenicească, după cum singur avea să arate în chip minunat.

Sfântul Efrem, marele făcător de minuni, s-a făcut cunoscut în urma mai multor

descoperiri dumnezeiești.

^{IV}

În vara anului 1945 schimonahia Macaria, vizitând localitatea Nea Makri, a urcat să aprindă o candelă la ruinele mănăstirii de pe Muntele Neprihăniților. Dorind viață pustnicească și simțind sfințenia locului, maica și-a încropit o chiliuță în care avea să rămână până la sfârșitul vieții.

Pe când cerceta ruinele Bisericiuței Bunevestiri și chiliile vechii mănăstiri de călugări, se gândea că se află pe un loc sfânt și îl ruga pe Dumnezeu s-o învrednicească să

^{IV}

i se arate vreunul dintre părinții care trăiseră în acele locuri. Într-o zi, o voce lăuntrică i-a spus: „Sapă acolo și vei găsi ceea ce dorești”. Punând un lucrător, care ajuta atunci la

treburile mănăstirii, să sape, maica Macaria s-a învrednicit să dobândească un dar de

241

mare preț: la aproximativ 1,7m adâncime au găsit, răspândind o mireasmă plăcută, moaștele întregi ale unui călugăr care fusese cleric, după îmbrăcămintea cu care era îmbrăcat. Venind ploaia, maica a lăsat moaștele unde le găsisese. După vecernie, sfântul i s-a arătat maicii, spunându-i: „Până când mă vei lăsa acolo jos?”. Era un călugăr înalt, brunet, cu barbă mare, în mâna stângă îi strălucea o lumină și cu mâna dreaptă binecuvânta. Maica i-a cerut iertare și a doua zi a luat moaștele, le-a curățat și le-a pus în

^{IV}

altar, într-o firidă, și a aprins o candelă. În acea noapte, sfântul i s-a arătat maicii în vis,

3

4

9

spunându-i: „Îți mulțumesc mult. Mă numesc Efrem”.

Tot sfântul a descoperit unei femei și chipul morții sale. Aceasta l-a văzut într-o lumină care înconjura mănăstirea, ținând în mână o bisericuță. Sfântul i-a zis aceste cuvinte: „Mare Mucenic Efrem”. Femeia a îngenunchat, iar sfântul a continuat: „M-am născut la 14 septembrie, de ziua Sfintei Cruci, și tot la 14 septembrie, la 42 de ani, am dat mărturie prin moarte mucenicească. Să îi spui maicii Macaria să îmi ridice un paraclis în cotitura drumului. Acolo voi sta și mă voi odihni. Scorbura copacului mi-a fost mormânt. Necredincioșii m-au torturat chiar și mort”.

În anul 1966, în ziua de 29 aprilie, monahia Macaria a primit din nou o descoperire de la sfânt: „Deodată, l-am văzut lângă mine, venise fără să pășească. A șoptit cu multă evlavie: «Sfântul Efrem și-a sfârșit viața mucenicește, sub turci, în anul 1426, pe 5 mai, la ora nouă dimineața.»“ În seara următoare, o altă monahie a avut un vis în care i s-a descoperit întreg martiriul sfântului. Fusesse legat cu capul în jos de un copac bătrân și în mijlocul pântecelui i s-a înfipt o bucată de lemn aprins, care îi ardea măruntaiele, în timp ce trupul îi era străpuns cu multe cuie.

Minunile la moaștele Sfântului Marelui Mucenic Efrem, arătările lui în vis sau aievea, ajutorul grabnic oferit celor în nevoi, nenumăratele tămăduiri au umplut paginile mai multor cărți (câteva fiind traduse și în limba română), mărturiile fiind strânse cu grijă, la început de maica Macaria, iar după moartea ei, de maicile de la mănăstirea

sfântului. Cel care a citit, chiar și numai o dată, câteva din minunile Sfântului Efrem simte cât de apropiat este de noi, păcătoșii.

(Alcătuiește de Maica Macaria, stareța și ctitora Mănăstirii Bunavestire de la Nea Makri, de pe muntele Amomon, Attika)

Cântarea 1, glasul 8:

Imnosul:

„Apa trecând-o ca pe uscat și de răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

De multe necazuri fiind cuprins și de boli amare și tiranicești, cu credință vin la moaștele tale, vindecă-mă, Sfinte, prin mijlocirea ta.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Datu-ți-s-a har de la Dumnezeu să vindecii tulburările feluritelor boli; ridică-mă, așadar, pe mine cel ce zac în boală grea, ca să te slăvesc, Sfinte Efrem, izbăvitorul meu.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

În adâncul păcatelor căzând, cu lacrimi strigă robul tău: De vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți izbăvește-mă, dându-mi vindecare mie celui ce scap la tine.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Stăpână Fecioară, Maica Iui Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru mine

păcătosul, tu, Preanevinovată, ceea ce ești slăvită Maică a celui Preaînalt, ca să mă miluiască și să mă mântuiască de bolile cele de multă vreme.

Cântarea 3:

Irmosul:

„Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, pentru că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Lipsit fiind de toate, cu durere strig ție: întâmpină, Sfinte Efrem, pe cei ce strigă către tine și întinde mâna ta cea sfântă, ridică-mă din pat și sănătate dă-mi mie, robului tău.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Acum mă apasă greutatea păcatelor mele și mă împrăstii cu totul în largul necazurilor; întâmpină-mă cu rugăciunea ta cea caldă și pe vrăjmașul acum nimicește-l și cu totul pierde-l, Cuvioase Părinte al nostru, Preasfințite Efrem și liniște inimii mele dăruiește-i.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Izvor nesecat de vindecări ești sfințite Efrem, cel întocmai ca îngerii, de aceea îți cântăm luptele și dumnezeieștile chinuri pe care le-ai răbdat pentru Mirele Hristos. Pe care neîncetat roagă-1, Cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

IV

În grele neputințe acum am căzut, Preasfântă Fecioară, tu îmi ajută, căci nădejdea mea în tine mi-am pus-o, eu smeritul, nu mă trece cu vederea, Bună Stăpână.

Mântuiește-mă, Curată, pentru Fiul tău, ca să mă izbăvesc de osândă.

Izbăvește de primejdii pe robii tăi, de Dumnezeu Născătoare, că toți după Dumnezeu la tine alergăm, ca la o ocrotitoare și zid nesurpat.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prealăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului și vindecă durerea sufletului meu.

Apoi preotul zice ectenia și pomenește pe cei pentru care se face paraclisul, iar noi cântăm „Doamne miluiește” (de 12 ori), după care:

Sedelna, glas 2:

Izvor nesecat de vindecări ești sfințite Efrem, cel întocmai ca îngerii, de aceea îți cântăm luptele și dumnezeieștile chinuri pe care le-ai răbdat pentru Mirele Hristos. Pe care neîncetat roagă-L, Cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Rugătoare fierbinte și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm: Stăpână Născătoare de Dumnezeu, vino degrabă și din primejdii izbăvește-ne pe noi, ceea ce ești grabnic păzitoare.

Imosul:

„Am auzit, Doamne, taina rânduiei Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Sufletului meu celui nestatornic fii povățuitor tu, pururea pomenite, și alină- mi tulburarea, dăruind pace inimii mele.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe tine te chem, Sfinte Efrem preasfîmțite, ajutor fii ticălosului meu suflet.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Noaptea și ziua pe tine te chem, Sfinte Efrem, întâmpină și mântuiește pe robul tău din nevoia cea de acum.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, nu ne trece cu vederea pe noi, cei ce jalnic ne primejduim, și izbăvește-ne de tot păcatul și de orice neputință amară.

Irmosul:

„Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Miluieste-mă, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, de minuni făcătorule și Preasfîmțite, și povățuiește-mă spre limanul voii celui Prea-înalt, ca să cânt: Aliluia.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

IV

Intărește-ne pe piatra credinței pentru care te-ai luptat, Fericite, și prin sângele

tău cel sfânt ai întărit Biserica lui Hristos și inimile noastre cele clătinate, Sfinte Efrem.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Nu trece cu vederea rugăciunile noastre, Sfinte Efrem, cel ce ești al lui Dumnezeu preasfânt slujitor și prieten adevărat al lui Hristos. Ție îți cerem și pe tine te rugăm: nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare Stăpână, ceea ce ești bucuria tuturor, nădejde nerușinată. Bucură-te, Curată Marie, ajutorul celor ce te cheamă. Bucură-te, a sufletelor noastre dumnezeiască mângâiere.

Imosul:

„Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea de iad s-a apropiat, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Primește-mi rugăciunea cea săracă, și lacrimile mele, Sfinte, să nu le treci cu vederea, căci neputința sufletului și a trupului până la iad a coborât viața mea, însă tu, ca un doctor îndurător și milostiv, dă-mi vindecare mie celui ce mă rog ție.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Cu îndrăzneală prea mare către Stăpânul fiind îmbogățit, Preasfântă, cere pace lumii și dăruiește sănătate robilor tăi, Sfinte.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Ridică-mă din pat, ca să-ți cânt după datorie ție, izbăvitorului meu.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Mântuiește de toate bolile pe robii tăi, Sfinte Efrem Preasfințite, căci ești îmbogățit cu multă îndrăzneală. Pentru aceasta nu ne părăsi, Preasfințite, în primejdii.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prealăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului și vindecă durerea sufletului meu.

Apoi preotul zice ectenia și pomenește pe cei pentru care se face paraclisul, iar noi cântăm „Doamne miluiește” (de 12 ori), după care:

Condacul, glasul 2:

Cald ocrotitor ești celor ce te cheamă, Sfinte Efrem, podoaba Cuvioșilor. Nu trece cu vederea cererile robilor tăi ci, ca un îndurat, vino întru ajutorul nostru celor ce zăcem în boli grele, pentru ca să strigăm cu râvnă: Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Și îndată prochimenul. Glasul 4: Așteptând am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine.

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

Evangelhia, Matei (10,1, 5-8)

^{IV}

În vremea aceea, chemându-i Iisus pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască toată boala și toată neputința. Pe aceștia i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: „In calea păgânilor să nu mergeți, și în cetate de Samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți la oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, grăindu-le: *S-a apropiat împărăția cerurilor*. Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, pe demoni scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, (glasul 2)

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă Dumnezeule după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Și stihurile acestea (glas 6):

Să nu mă depărtezi pe mine cel rătăcit prin amăgirea balaurului celui înșelător care de demult i-a scos afară pe strămoși. Necazuri și boli grele m-au înconjurat și, afară de tine, altă scăpare și ajutor și mângâiere nu am eu, nenorocitul. La tine scap, doctorule cel mare al sufletului meu, Sfinte Efrem, lauda cuvioșilor, nu mă părăsi pe mine.

Nimeni din cei ce aleargă la tine, nu pleacă rușinat, neluând vindecare. Pentru aceasta, cu credință caldă strigă robul tău: Miluiește-mă.

Mă pocăiesc și strig din adâncul inimii mele: Am greșit, miluiește-mă, Sfinte al meu, Efrem, pe mine nevrednicul tău rob și dă-mi vindecare sufletului și trupului.

Preotul:

Mântuiește Dumnezeule poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; cercetează lumea Ta cu milă și îndurări; înalță fruntea creștinilor ortodocși și trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu puterea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor Puteri celor fără de trupuri, cu rugăciunile Cinstului,

Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; cu ale celor între Sfinți Părinților noștri mari Dascăli și Ierarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, Ioan Gură de Aur; Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei și Nectarie din Eghina, făcătorii de minuni; cu ale Sfinților slăviților și bunilor biruitori Mucenici; cu ale Cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri; cu ale Sfintei Cuvioasei Mucenițe Paraschevi; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Efrem, făcătorul de minuni; cu ale Sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana; cu ale Sfinților [numele], a căror pomenire o săvârșim astăzi și cu ale

tuturor Sfinților Tăi, rugămu-ne Ție, Unule Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm Ție, și ne miluiește pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori). Apoi, continuăm celelalte cântări ale Canonului.

Irmosul:

„Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu cântarea Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeuul Părinților noștri, bine ești cuvântat”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Tu, cel ce stai cu multă îndrăzneală în jurul tronului Sfintei Treimi, mijlocește pentru pacea lumii și pentru mântuirea noastră, a păcătoșilor, și întărește credința noastră ortodoxă, ca neîncetat să cântăm: Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Cei ce din cauza feluritelor păcate am ajuns ca niște ruine jalnice și cu totul nenorocite și nu putem să privim spre tine, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, Fericite, strigăm: Ridică-ne pe noi din neputințele noastre, ca să cântăm Dumnezeuului nostru: Slavă Ție.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Nevrednicii tăi robi, Sfinte Efrem, îți cerem: nu trece cu vederea cererile noastre pe care le înălțăm noaptea și ziua către tine. Auzi-ne, așadar, pe noi care cu frică și râvnă în umilință strigăm: întărește credința noastră ortodoxă, pentru care tu, Sfinte, te- ai luptat până la sânge.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Doamnă de Dumnezeu Născătoare cu daruri dăruită, bucuria îngerilor și dulceața tuturor Sfinților, și a noastră, a păcătoșilor, nădejde, scăpare ție îți cerem. Preasfânta mea cu totul nevinovată, dimpreună cu Cuviosul nostru Părinte Efrem, Sfințitul mucenic, roagă-te pentru pacea lumii și pentru unitatea Bisericii.

Irmosul:

„Pe împăratul Ceresc, pe care II laudă ostile îngerești, lăudați-L și II preaînălțați întru toți vecii”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe modelul credinței în cântări și laude să-l mărim credincioșii, căci a stricat uneltirile celor fărădelege. Pentru aceasta să cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe cel ce locuiește în corturile cerești împreună cu îngerii, în cântări și laude să-l mărim pe Efrem, viteazul ostaș și pătimitor al lui Hristos, pe cel ce neîncetat se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Veniți adunarea tuturor mucenicilor și a cuvioșilor dimpreună cu Sfințitul Mucenic Efrem, cugetătorul de Dumnezeu, ca cei ce stați lângă Sfânta Treime, și neîncetat rugați-vă pentru pacea lumii și întărirea Bisericii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

IV

Pe tine, împărăteasa cerurilor, te laudă neîncetat cetele îngerilor și dimpreună cu

adunarea cuvioșilor te slăvesc. Cu aceștia, Preasfânta mea Născătoare de Dumnezeu, și cu Sfințitul Mucenic Efrem, roagă-te să se întărească credința ortodoxă și să se mântuiască sufletele noastre.

Irmosul:

„Cu adevărat, Născătoare Dumnezeu te mărturisim, pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

De Dumnezeu cugetătorule, pe tine te cântăm noi, cei mântuiți prin tine din felurite neputințe. Pentru aceasta, Sfinte Efrem, de Dumnezeu purtătorule, te fericim.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Lăudăm și binecuvântăm pe Domnul slavei, pe cel ce a slăvit pomenirea ta, Părinte Efrem, căci tu ești slava mucenicilor și podoaba monahilor.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Genunchii mi-i plec, Părinte, și cu lacrimi strig ție, eu, robul tău: Sfinte Efrem, ajută-mă; primește mica mea cântare și mă mântuiește.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Pe tine, ceea ce ai născut pe Stăpânul și Domnul slavei, te cântăm, Preacurată Stăpână, căci tu ești Maica și lauda ortodocșilor.

Și îndată „Cuvine-se cu adevărat” iar preotul tămâiază altarul și pe popor, timp în care se cântă acestea’.

Bucură-te, al Mănăstirii tale dumnezeiesc ocrotitor și stâlp luminos al monahismului.

Bucură-te, Sfinte Efrem, dumnezeiască vistierie de mir a moaștelor, prin care primim vindecări.

Bucură-te, doctorul celor neputincioși, bucură-te, râu pururea curgător de minuni, bucură-te lauda cea mare a sufletului meu; Sfinte Efrem, de minuni făcătorule, acoperă turma ta.

Sfinte Efrem, veselia îngerilor, bucuria și frumusețea tuturor Sfinților, pe tine te rugăm: îngrădește Mănăstirea ta în care te-ai nevoit cu râvnă și te-ai făcut părtaș cinstitei mucenicii.

^{IV}
Înălțat ai fost în copac ca pe o cruce, asemănându-te Dumnezeuului tău, Stăpânului și Izbăvitorului, pentru care ai răbdat arderea pântecelui tău, zdrobind astfel pânțele vrăjmașului și începătorului răutății.

Pe tine, Sfințitul Mucenic al lui Hristos, lauda asceților și frumusețea mucenicilor, te rugăm, Sfinte Efrem, făcătorule de minuni, miluiește-ne degrabă cu rugăciunile tale.

Noi, cei ce ne aflăm în primejdii și ispite, sărutăm cu toată evlavia și râvna dumnezeiasca ta icoană, pe care ai salvat-o, Fericite, de la arderea focului celui a toate mistuitor, arătând prin minuni, Sfinte Efrem, și această minune.

Cu toate oștirile îngerești, cu Ioan Botezătorul, cu Apostolii cei slăviți și cu tot soborul Sfinților, Preacurată, Fiului tău te roagă, toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Și aceste tropare:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, (glasul 2)

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri; că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale suntem și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Preotul zice ectenia, după care cântăm aceste tropare, glasul 2, Podobie:

„Când Te-ai pogorât de pe lemn, mort, cel din Arimateea pe Tine, viața tuturor, cu smirnă și cu giulgiu Te-a înfășurat, Hristoase, și cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima și cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Inșă, fiind cuprins de frică, se bucura, strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni!”.

Bucură-te, al neputincioșilor doctor, bucură-te, toiag și zid celor din amare nevoi, neputințe și necazuri și strâmtorări, Părinte, din primejdia sufletului la tine scăpând, pe tine te rog, nu mă trece cu vederea până în sfârșit, pentru că tu îmi ești păzitor, Cuvioase Efrem.

Mântuiește pe robii care nădăjduiesc întru tine, Cuvioase Efrem, bucuria și acoperirea noastră, te rugăm nu trece cu vederea, Părinte, pe cei ce cu credință și râvnă scapă la milostivirea ta. Izbăvește de nenorociri pe toți care aleargă la racla ta și îți sărută moaștele.

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește de toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Paraclisul al doilea al Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou

(Alcătuire a părintelui Gherasim Athonitul)

După binecuvântarea preotului, se zic rugăciunile începătoare, apoi *Doamne miluiește* (de 12 ori), Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmul 142, Slavă... Și acum... Aliluia... (de 3 ori) apoi cântăm „Dumnezeu este Domnul...”, după care aceste tropare, glasul 4:

Irmosul:

„Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule; veselește cu puterea Ta pe cei binecredincioși, dăruindu-le biruință asupra celui protivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință”.

Celor ce se apropie de cinstitele tale moaște și cer mijlocirea ta cea caldă, dă-le pururea dumnezeiasca ta ocrotire, izbăvindu-i pe aceștia de ispite, primejdii și de toate necazurile și de bolile cumplite, Sfinte Cuvioase Mucenice Efrem, ca cel ce ești Mântuitorului slujitor preafierbinte.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Prin aflarea cinstitelor tale moaște, ai veselit sfânta ta mănăstire și ai umplut de bucurie inimile credincioșilor care, câștigând harul tău, strigă: Tu ești adăpostirea noastră și cald apărător, Sfinte Cuvioase Mucenice Efrem. Pentru aceasta, izbăvește-ne de necazuri cumplite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti noi, nevrednicii, puterile tale, că de nu ai fi stat înaintea rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? De la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, căci tu îi izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi *Psalmul 50* și îndată cântăm Canonul, al cărui acrostih în grecește este: „Veselește-ne pe noi, Părinte cu slava ta”.

Cântarea 1, glasul 8:

Irmosul:

„Apa trecând-o ca pe uscat și de răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Ca un crin de primăvară din pământ au ieșit, Părinte Efrem, cinstitele tale moaște, izgonind prin mireasmă cerească greul miros al patimilor.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

De sus cercetând mănăstirea ta, care te cinstește cu evlavie, dă-i acesteia, Sfinte

Efrem preafericite, bogatul har al binecuvântării tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cu lumina sfintelor tale rugăciuni, ceața păcatelor și noaptea ispitelor, împrăștie-le, Părinte, celor ce cu credință se închină la sfintele tale moaște.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Izbăvește-mă de toată uneltirea vrăjmașului celui netrupesc cu cinstită mijlocirea ta, întărește-mă, ceea ce ești singura Născătoare de Dumnezeu, ca să cânt slava ta cea nespusă.

Cântarea 3:

Irmosul:

„Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Răsărit-au în vremurile din urmă, ca o stea prealuminoasă, prin descoperire, sfintele tale moaște, Părinte, luminând inimile celor care cer ajutorul tău.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Prin roua cinstitelor tale rugăciuni, stingi arșița tuturor bolilor și a grelelor

necazuri. Pentru aceasta strigăm ție: Stinge durerile noastre, Sfinte, cu ploaia dumnezeiescului Duh.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Celor ce alergă cu râvnă la sfintele tale moaște, le aduci vindecare, Părinte, și izbăvire de toată răutatea; căci tu le dai tuturor har și milă, ca un preaîndurat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tron înțelegător te-ai arătat și cort de aur al împăratului slavei și Atotțiitorului, Fecioară preacurată. Pentru aceasta arată-mă și pe mine, prin faptele curăției, locaș al dumnezeiescului har.

Mântuiește, cu dumnezeiasca ta ocrotire, de toată vătămarea, de boli și de necazuri, pe cei ce vin la tine, purtătorule de Dumnezeu Efrem, Mare Mucenice al lui Hristos.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prealăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului și vindecă durerea sufletului meu.

Apoi preotul zice ectenia, după care se cântă Sedelna, glasul 2:

Podobie: „Rugătoare fierbinte...”

Cald ocrotitor te-ai arătat cu adevărat, prin descoperirea sfintelor tale moaște, nouă, celor ce alergăm cu credință la mijlocirea ta, Sfinte Efrem, de Dumnezeu fericite. De aceea, îți strigăm cu credință: Roagă-te, Părinte, lui Hristos pentru noi toți.

Cântarea 4:

Imosul:

„Am auzit, Doamne, taina rânduiei Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

^{IV}

—
In multe feluri te arăți, Fericite, celor ce cheamă dumnezeiescul tău nume și le împlinești, Cuvioase Efrem, cererile cele către mântuire.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Celor neputincioși vindecare și celor necăjiți bucuria cea mai bună, iar celor ce aleargă la acoperământul tău, dă-le ajutorul cel de sus, Sfinte Efrem.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Sfinte Efrem, păzește mănăstirea ta, în care se cinstesc sfintele tale moaște, nevătămată de uneltirile vrăjmașului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

^{IV}

In pântecul tău, Curată, a răsărit Soarele dreptății, cu ale Cărei raze luminează, cu totul, cugetul meu cel întunecat.

Cântarea 5:

Imnosul:

„Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Cu toiagul puternicei tale rugăciuni alungă, Sfinte Efrem, pe vrăjmașul cel nevăzut care urlă după noi ca un leu.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Bine te-ai luptat și acum te-ai făcut cunoscut nouă prin descoperirea sfintelor tale moaște și sfințind, fericite, sufletele noastre.

Tare ajutor te-ai arătat, Sfinte, mănăstirii pe care ai îmbogățit-o, ca pe o dumnezeiască vistierie, cu sfintele tale moaște cele izvorâtoare de mir.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Curată Născătoare de Dumnezeu, nevinovată și pururea fecioară, sufletul meu cel slăbănogit de patimi, fa-l vrednic de tămăduire cu harul tău.

Cântarea 6:

Imnosul:

„Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele; că s-a

umplut sufletul meu de răutăți și viața mea de iad s-a apropiat și ca Iona mă rog: Dumnezeu, din stricăciune scoate-mă”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

^{IV}
In zilele din urmă, harul Duhului Sfânt te-a arătat, vindecător al sufletelor și al trupurilor noastre, preafericite Părinte, descoperind sfintele tale moaște din gropile pământului, după un timp de tănuire.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

^{IV}
Inzdrăvenind măduarele paralticului care s-a închinat la sfintele tale moaște și întărindu-l cu frica de Domnul, l-ai arătat sănătos pe acesta, Părinte. Pentru aceasta, a plecat cu bucurie, slăvind facerea ta de minuni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Când te-ai arătat egumenei, i-ai făcut cunoscute cele despre tine; și acum, Părinte, celor ce te doresc, arată-le sfânta ta față și umple-i de bucurie cerească, Sfinte Efrem, de Dumnezeu slăvite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Vas ales și Biserică luminoasă a celui Preaînalt te-ai arătat, din curatele tale sângiuiri, Fecioară, dând lumii ca om pe Hristos, pe care roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Mântuiește cu sfânta ta ocrotire pe cei ce vin la tine, de toată vătămarea, de boli și de necazuri, purtătorule de Dumnezeu Efrem, Mare Mucenice al lui Hristos.

Curată, care prin cuvânt ai născut pe Cuvântul la plinirea vremii, în chip netâlcuit, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul, glasul 2: *Podobie*: „Cu ale sângiuirilor tale’

Prin descoperirea sfintelor tale moaște, strălucirea ta ai facut-o cunoscută tuturor, căci întotdeauna izvorăști vindecări și izbăvești de întâmplări cumplite, Sfinte Efrem, pe cei ce cheamă numele tău.

Prochimenul. Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih. Sfinților din pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale

întru dânsii.

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște cine este Fiul decât numai Tatăl, și cine este Tatăl decât numai Fiul și cel căruia vrea Fiul să-i descopere. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh (glas 2)

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și stihurile acestea, glas 6:

Stih: Miluiește-mă Dumnezeu după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale
șterge fărădelegile noastre.

Chinurile barbarilor cu tărie le-ai răbdad și Mucenic biruitor al Domnului te-ai arătat, Sfinte Efrem, și credincioșilor bucurie mare le-ai dăruit prin aflarea moaștelor tale, prin care se alungă toată răutatea lui Veliar, iar bolile se tămăduiesc și rănilor sufletelor se vindecă. Pentru aceasta îți strigăm: nu înceta a te ruga lui Hristos să se dăruiască tuturor iertare și viață pașnică.

Preotul:

Mântuiește Dumnezeu poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; cercetează lumea Ta cu milă și îndurări; înalță fruntea creștinilor ortodocși și trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu puterea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor Puteri celor fără de trupuri, cu rugăciunile Cinstitului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; cu ale celor între Sfinți Părinților noștri mari Dascăli și Ierarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, Ioan Gură de Aur; Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei și Nectarie din Eghina, făcătorii de minuni; cu ale Sfinților slăviților și bunilor biruitori Mucenici; cu ale Cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri; cu ale Sfintei Cuvioasei Mucenițe Paraschevi; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Efrem, făcătorul de minuni; cu ale Sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana; cu ale Sfinților [numele], a căror pomenire o săvârșim astăzi și cu ale tuturor Sfinților Tăi, rugămu-ne Ție, Unule Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm Ție, și ne miluiește pe noi.

Cântarea 7:

Irmosul:

„Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Ba-bilon oarecând, cu cântarea Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeuul Părinților noștri, bine ești cuvântat”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Din cer venind aici la turma ta, cugetătorule de Dumnezeu, te arăți în chip slăvit prin felurite arătări și plinești cererile celor ce te laudă, Cuvioase Mucenice Efrem.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

IV

În chip străin arătându-te în vis și aievea, într-un tot fericite părinte Efrem, dăruiești bucurie și mulțime de daruri, celor ce slăvesc sfânta ta viață.

Sfânta ta Mănăstire, îmbogățită cu sfintele tale moaște ca și cu o dumnezeiască sfințire și dar sfânt, prin harul tău sfințește pe cei ce de pretutindeni aleargă cu credință la dânsa.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin lucrarea nematerialnică a cinstitei tale rugăciuni, de Dumnezeu dăruită, sufletul meu învrednicește-l să dea roade de pocăință ca, după sfârșit, să mă fac părtaș vieții celei de sus.

Cântarea 8:

Imosul:

„Pe împăratul Ceresc, pe care II laudă ostile îngerești, lăudați-L și II preaînălțați întru toți vecii”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Bucură, Părinte Efrem, cu ajutorul tău cel îmbucurător pe cei ce suspină în întristări și nevoi, ferindu-i de toată amărăciunea.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Cu roua dumnezeieștilor rugăciuni, cugetătorule de Dumnezeu, durerea cea arzătoare a sufletului meu, stinge-o și dăruiește-mi dumnezeiască alinare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Părinte, locuind cu cetele Sfinților, roagă-te cu aceștia pentru cei ce cinstesc sfințele tale moaște, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Scoate-mă, Fiică, din stăpânirea vrăjmașului și spală-mi mintea mea cea întinată prin gânduri și fapte păcătoase.

Cântarea 9:

Imosul:

„Cu adevărat, Născătoare Dumnezeu te mărturisim, pe tine Fecioară curată, noi

cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Tămăduiește, întru tot fericite, de tot răul obicei pe cei ce se apropie de sfintele tale moaște, Cuvioase Mucenice al Domnului, fericite Efrem.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Mănăstirea ta cea sfântă, neîncetat păzește-o, Sfinte, cu minunata ta ocrotire de uneltirile lui Veliar și de tot necazul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Noule între Sfinți, ca cel arătat în cele din urmă vremi, facătorule de minuni Sfinte Efrem vrednicule de laudă, izbăvește-mă și pe mine de sminteala vrăjmașului. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mintea mea, Născătoare de Dumnezeu, arată-o biruitoare asupra gândurilor doritoare de cele pământești ale celui rău și inima mea fa-o părtaşă dumnezeieștii luminări.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii; care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi preotul tămâiază altarul și pe popor, timp în care se cântă aceste tropare'.

Bucură-te, cel ce te-ai luptat cu tărie de demult și te-ai făcut cunoscut acum

Bisericii lui Hristos prin descoperirea dumnezeieștilor tale moaște, Cuvioase Mucenice Efrem, vrednicule de uimire.

Te-ai arătat și ai adeverit în chip lămurit chemarea ta, Părinte, și cinstitul tău sfârșit. De aceea, închinându-ne la dumnezeieștile tale moaște, Cuvioase Mucenice Efrem, primim har.

Neștiut ai rămas mulți ani și prin descoperirea cinstitelor tale moaște, ai arătat lumii harul tău cel bogat lucrând minuni, fericite Efrem.

Bucură-te, al Cuvioșilor părtaș; bucură-te, cel ce ai râvnit la virtutea Mucenicilor; bucură-te, cel ce în muntele Neprihăniților ai fost descoperit.

Prin puterea dumnezeiască izvorăști har și trupul tău vindecă pe cei neputincioși. Pentru aceasta, cei ce vin la sfânta ta mănăstire dobândesc sănătatea sufletului și a trupului.

Având îndrăzneală către Hristos, Sfinte Efrem de Dumnezeu purtătorule, roagă-te cu dinadinsul pentru Mănăstirea ta, care îți este închinată, și pentru toți care cer ajutorul tău.

Cu toate oștirile îngerești, cu Botezătorul, cu Apostolii cei slăviți și cu tot soborul Sfinților, Preacurată, Fiului tău te roagă, toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru.

Și aceste tropare:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri; că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale suntem și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi preotul zice ectenia, după care se cântă pe larg aceste tropare (glasul 2):

Podobie: „Când Te-ai pogorât de pe lemn, mort, cel din Arimateea pe Tine, viața tuturor, cu smirnă și cu giulgiu Te-a înfășurat, Hristoase, și cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima și cu buzele, trupul Tău cel nescricat. Însă, fiind cuprins de frică, se bucura, strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni!”.

Pe toți care cad cu credință la moaștele tale cele izvorâtoare de mir, Fericite Efrem, acoperă-i și izbăvește-i din tot necazul, și iertarea greșelilor și vindecarea tuturor bolilor cere de la Hristos Dumnezeu. Binecuvintează, cugetătorule de Dumnezeu, cinstita ta Mănăstire, care a fost închinată purtării tale de grijă.

Glasul 8

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește de toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Se face începutul obișnuit, apoi se zice:

Condacul 1:

Să se bucure credincioșii și să se veselească, mulțumindu-I lui Dumnezeu pentru aflarea sfintelor moaște ale mult-pătimitorului mucenic Efrem, prin care se revarsă mulțime de minuni și se arată mulțime de tămăduiri, și să îi cânte într-un glas robului Său: Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Icosul 1:

Văzut-a stareța Macaria cereasca procesiune în care sfintele tale moaște erau purtate cu evlavie de oamenii pe care i-ai ajutat în multe feluri. Cine poate spune câți bolnavi au scăpat de suferințele lor prin rugăciunile tale? Sau câți copii s-au izbăvit de bolile care îi apăsau? Sau câți oameni au biruit încercările prin care treceau, alergând la tine? Pentru care îți cântăm:

Bucură-te, că, mult pătimind pentru Hristos, ai primit cununa cea neveștejită;

Bucură-te, că sângele tău mucenicesc a dat roadă în ogorul Bisericii;

Bucură-te, că aflarea sfintelor tale moaște a adus bucurie creștinilor;

Bucură-te, că din icoanele tale izvorăsc lacrimi și mir;

Bucură-te, că, prin aceasta, vedem că nu te-ai depărtat de noi;

Bucură-te, că s-au înălțat multe biserici și paraclise cu hramul tău;

Bucură-te, nădejde a celor înviforați de deznădejde și de necredință;

Bucură-te, că te-ai arătat tinerei care s-a închinat la moaștele Sfântului Ioan Rusul;

Bucură-te, că ea a cunoscut că sfinții împreună lucrează spre folosul oamenilor;

Bucură-te, că le-ai cerut celor pe care i-ai ajutat să nu treacă sub tăcere minunile tale;

Bucură-te, cel ce ai leacuri pentru toate felurile de boli;

Bucură-te, că vestea harismelor tale în tot pământul s-a răspândit;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 2:

„Ieși afară, Lazăre, prietene iubit”, a auzit în vis bolnava glasul tău, ca oarecând Lazăr din Evanghelie glasul Mântuitorului, și, după ce s-a tămăduit, văzând chipul tău zugrăvit în icoană, te-a recunoscut cu bucurie. Și, dând mărturie despre ajutorul tău, i-a îndemnat pe oameni să ^NÎi cânte Lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

Te-ai arătat mamei copilului bolnav, zicându-i: „Sunt Efrem. Tot timpul mă gândesc la tine”. O, de ne-am învrednici și noi de un asemenea dar ceresc... Știind că mare este iubirea pe care o arăți celor credincioși, îndrăznim să te rugăm să porți de grijă și sufletelor noastre și zicem către tine:

Bucură-te, că, urmând Sfântului Efrem Șirul, te-ai făcut alăută duhovnicească;
Bucură-te, vrednic ucenic al Mântuitorului Hristos, biruitorul morții; Bucură-te,
propovăduitorule al credinței în înviere;

Bucură-te, că pomenirea ta o prăznuim cu mare cinste;

Bucură-te, dar făcut de Dumnezeu poporului credincios;

Bucură-te, că ai defăimat credința agarenilor și L-ai mărturisit pe Hristos;
Bucură-te, că, prin răbdarea ta, te-ai arătat mai puternic decât prigonitorii tăi;

Bucură-te, că sfintele tale moaște sunt mărturie a sfințeniei tale;

Bucură-te, că racla ta este propovăduitoare a vieții veșnice;

Bucură-te, că ne călăuzești spre învierea duhovnicească;

Bucură-te, sabie ascuțită care taie spinii păcatelor care ne apasă;

Bucură-te, foc care arde pleava din țarina sufletelor noastre; Bucură-te,

Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 3:

Am aflat de tânăra pe care ai chemat-o în chip minunat la mănăstirea ta, ca să se închine la sfintele tale moaște și să o binecuvântezi, și știm că ai vindecat-o de boala ei după ce a stăruit în rugăciune către tine. Iar noi suspinăm după cerescul tău ajutor, sfinte, vrând să trăim și noi acoperiți de binecuvântarea ta, ca să Li cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Te-ai arătat în vis femeii care s-a rugat ție pentru a scăpa de cancer și i-ai spus: „De acum înainte voi fi ocrotitorul tău”, și ea s-a întărit în credință. Fii de acum înainte și ocrotitorul nostru, sfinte, și ajută-ne pe noi și pe toți creștinii, pe toți ierarhii și preoții, pe toți

monahii și mirenii, pe părinți și pe copii să cunoască darul dat ție de la Dumnezeu, ca să îți aducă laude ca acestea:

Bucură-te, că L-ai iubit pe Hristos și El ți-a dat darul iubirii jertfelnice;

Bucură-te, chemare tainică a pelerinilor spre mănăstirea ta;

Bucură-te, că de multe ori te-ai arătat în chip minunat celor ce aveau nevoie de ajutor;

Bucură-te, că ne înveți să nu căutăm iubire de la oameni, ci de la Dumnezeu;

Bucură-te, că sufletul tău este plin de iubire dumnezeiască pentru noi;

Bucură-te, că de la tine învățăm să lepădăm voia noastră cea rea;

Bucură-te, cel ce alungi dezbinarea dintre credincioși;

Bucură-te, că ne înveți să prețuim iubirea pentru aproapele mai mult decât dreptatea;
Bucură-te, că îi binecuvântezi pe cei care își împlinesc făgăduințele cucernice;

Bucură-te, mângâietorul al celor neputincioși și neajutorați; Bucură-te, stavilă
împotriva celor care vor să facă rău;
Bucură-te, că, prin chemarea numelui tău, arătările drăcești se risipesc;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 4:

Femeia care îți ceruse o cruce pe care să o poată duce, a primit crucea nașterii
celui de-al doilea prunc, deși vreme de opt ani pântecul ei fusese sterp. Și ea, îndemnându-i
pe cei căsătoriți să aducă pe lume copii și să îi crească spre slava lui Dumnezeu, fără să se
teamă de greutate, I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Șapte ani s-a rugat Domnului, tânăra Sofia, pentru a-i face un copil soțului ei, și
sufletul ei se umpluse de deznădejde, dar, rugându-se ție, ai ajutat-o. Și când, după naștere,
pruncul s-a îmbolnăvit, doctorii au spus că va muri, însă mama a răspuns cu nădejde, că
pruncul nu va păți nimic rău, căci este copilul promis de tine. Și nu ai rușinat credința ei, ci
ai rușinat știința doctorilor, căci pruncul s-a vindecat și mama ți-a cântat unele ca acestea:

Bucură-te, doctor trimis de Dumnezeu la căpătâiul celor bolnavi;
Bucură-te, că femeia care ți-a cerut o cruce pe care să o poată duce a mai adus pe lume un

copil;

Bucură-te, că îi ajuți pe cei căsătoriți să lepede frica de a avea copii;

Bucură-te, că îi înveți să caute voia lui Dumnezeu și să se lepede de voia lor;

Bucură-te, că pe copilul care își unsese picioarele cu ulei de la mănăstirea ta l-ai ferit de moarte năprasnică;

Bucură-te, că pe pruncul despre care doctorii au spus că va orbi și va avea mintea tulburată l-ai însănătoșit;

Bucură-te, că vindeci nu numai trupurile, ci și mințile bolnave;

Bucură-te, că îi faci pe doctorii neiscușiți mai pricepuți decât pe doctorii cu nume mare;

Bucură-te, cel ce primești rugăciunile bolnavilor și ale doctorilor;

Bucură-te, că îi cercetezi pe cei mistuiți de fierbințeala bolii;

Bucură-te, că, prin lucrarea ta, se biruiește rânduiala firii;

Bucură-te, leac ceresc care alungi orice boală și durere;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 5:

Mult s-au întristat părinții lui Eftimie când copilul a început să nu îi mai recunoască, să îi muște și să îi lovească și, îmbolnăvindându-se din ce în ce mai rău, doctorii au mărturisit că nu se pricep să îl ajute. Dar după ce rudele lui s-au rugat ție, te-ai arătat de trei ori în camera de spital și boala a început să se stingă, până ce copilul s-a tămăduit și toți l-au cântat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul 5:

Când puțin-credincioșii doctori au spus că pruncul purtat în pânțele de preoteasa părintelui Mihail are mari probleme de sănătate și i-au ispitit pe părinți să se învoiască la păcatul prunc-uciderii, preotul a zis: „Vom fi răsplătiți dacă Dumnezeu va lăsa să ducem o cruce așa de grea cum ne-a spus doctorul”. Dar, pentru rugăciunile lor, i-ai ajutat și copilul s-a născut sănătos, iar mai apoi a primit la botez numele tău și preotul ți-a adus împreună cu preoteasa laude ca acestea:

Bucură-te, floare a raiului care înmiresmezi casele creștinilor;

Bucură-te, că părintele Mihail a cunoscut puterea rugăciunilor tale;

Bucură-te, că preoteasa lui a propovăduit minunile tale;

Bucură-te, că te rogi pentru noi să primim întărire în credință;

Bucură-te, că ne îndrumi să ascultăm de Dumnezeu mai mul decât de doctori; Bucură-te, că prin rugăciunile tale copiii care erau pe patul de moarte s-au tămăduit; Bucură-te, că îi ferești de moarte năprasnică pe cei pentru care ne rugăm ție; Bucură-te, liman al sufletelor îngenuncheate de suferință;

Bucură-te, cel ce ștergi ochii înlăcrimați ai părinților ispitiți de deznădejde; Bucură-te, cel ce alungi demonii din copiii îndrăciți;

Bucură-te, că la tine cauă ușurare cei chinuiți de duhurile necurate;

Bucură-te, fierbinte rugător pentru neamul creștinesc;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 6:

Auzind-o pe mama lor, promițându-ți că dacă se va vindeca de boala ei, va mai face un copil și îi va pune numele tău, cei șase copii au spus într-un glas „Nu acum, mamă, alți copii, îngrijește-ne doar pe noi”. Dar femeia, primind ajutorul cerut, nu a ascultat de cuvintele egoiste ale copiilor, ci de glasul conștiinței, și și-a ținut făgăduință, lăudându-L pe Dumnezeu și zicând: Aliluia!

Icosul 6:

Zece prunci muriseră în pântecele femeii ce purta numele Evangheliei, unul murise după naștere și doar unul singur rămăsese în viață și, când femeia a zămislit din nou, doctorii i-au cerut să renunțe la prunc. Dar ea și-a pus nădejdea în Dumnezeu și în rugăciunile tale, răbdând prigonirile bărbatului ei care o sfatuia să se împovăreze cu păcatul prunc-uciderii. Răbdarea i-a fost încununată și a adus pe lume o fetiță, pentru care minune te lăudăm zicând:

Bucură-te,

Bucură-te,

împietrite;

că ferești mamele credincioase de păcatul prunc-uciderii;

Bucură-te, că, ocrotite de tine, ele Îl ascultă pe Dumnezeu și nu pe doctorii cu inimile

IV

Bucură-te, că dai putere mamelor să stea împotriva soților lor necredincioși; cel ce ai dezlegat pânțelele cele neroditoare;

Bucură-te,

că ai vindecat trupurile bolnave ale femeilor care nu mai puteau avea copii; că pe femeile care nu vor să facă copii le întorci la pocăință; văzând mulțimea de copii care au venit pe lume păziți de tine; că doctorii au rămas fără glas văzând că ai arătat cu putință cele cu neputință; că ai ascultat rugăciunile copiilor care nu voiau să fie singuri la părinți; că pe pruncii căroră părinții au vrut să le pună numele tău îi ocrotești;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Bucură-te,

Condacul 7:

Mult s-a rugat lui Dumnezeu Atena pentru mama ei muribundă și aceasta te-a văzut făgăduindu-i că se va vindeca. „Este o adevărată înviere din

Bucură-te,

morți”, au spus medicii, pentru că femeii îi apăruseră plămâni noi și sănătoși, pentru care cu toți l-au cântat lui Dumnezeu cu credință: Aliluia!

Icosul 7:

Te-ai arătat în vis fetei Ecaterina, stând lângă ea atunci când tatăl ei ți se ruga, făcând metanii. Și ea a priceput cât de mare este folosul copiilor care sunt ocrotiți de rugăciunile părinților lor. Iar noi, rugându-te să ai grijă de toți copiii binecredincioși, te lăudăm așa:

Bucură-te, reazem al copiilor pentru rugăciunile părinților lor;
Bucură-te, că ai urmat Sfântului Stelian în grija arătată copiilor;

Bucură-te, glas care îndemni tinerii să meargă pe calea Bisericii;

Bucură-te, că te-ai arătat tânărului care voia să se sinucidă;

Bucură-te, că l-ai ajutat să înțeleagă cât de mare era povara păcatelor lui;

Bucură-te, că, ducându-l la casa lui, l-ai trezit din beția păcatelor;

Bucură-te, că, ajutat de tine, a lăsat patima băuturii și lanțurile drogurilor;

Bucură-te, înger păzitor care aduci liniștea în sufletele tulburate;

Bucură-te, că, prin arătarea ta, ai salvat viața tinerei femei care voia să își pună capăt zilelor;

Bucură-te, că îi ajuți pe tineri să își găsească un rost în viață;

Bucură-te, că gonești lenevia cea ucigătoare de suflet;

Bucură-te, că, pentru rugăciunile copiilor credincioși, îi ocrotești pe părinții lor;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 8:

„Cel mai de preț ajutor pentru copil este Sfânta împărtășanie”, i-ai spus femeii al cărei prunc venise pe lume prin mijlocirea ta. Trezește, sfinte, râvna în toți părinții credincioși ca să îi crească pe copii aproape de biserică, pentru a primi Sfintele Taine nu spre osândă, ci spre viața veșnică, și ca să înalțe împreună cu ei lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul 8:

Venind o fetiță nouă la orfelinatul aflat în grija mănăstirii tale, s-a mirat văzând cum ceilalți copii se pregăteau de spovedanie, scriindu-și greșelile pe hârtie, pentru a nu uita să le mărturisească. Însă mirarea ei s-a stins atunci când i-ai apărut în vis și i-ai cerut să meargă și ea la spovedanie, pentru care lucru îți cântăm așa:

Bucură-te, că, ascultând povața ta, fetița a început să se spovedească;

Bucură-te, că ea a devenit mărturisitoare a minunilor tale;

Bucură-te, că pe mulți i-ai îndreptat spre scaunul de spovedanie;

Bucură-te, că și de la copii primești laude aduse ca prinos al inimii;

Bucură-te, pecete a sfințeniei pusă pe inimile celor care se roagă ție;

IV

Bucură-te, că îi înveți pe copii să se pregătească să primească Sfânta împărtășanie;

Bucură-te, dascăl al rugăciunii pentru cei care te cinstesc;

Bucură-te, că, prin rugăciunile tale, copiii devin mici apostoli ai drepte credințe;

Bucură-te, rugătorule pentru tinerii neascultători și puțin-credincioși;

Bucură-te, că pe tineri îi aduci la înțelepciunea celor bătrâni;

Bucură-te, cel ce îi înveți pe părinți să își crească fiii aproape de Biserică; Bucură-te, comoară de mult preț ascunsă în vistieria inimilor noastre;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 9:

Tinerei care se rugase ție să poată întemeia o familie, i-ai spus în vis: „Te voi ajuta să fii alături de cel pe care îl vrei”. Și cuvântul tău s-a adeverit căci tânărul, pe care-l iubea, a cerut-o și a luat-o de soție. Ajută-i, sfinte, pe toți tinerii care vor să pornească pe calea familiei să facă alegerea cea bună, pentru ca nunta lor să fie binecuvântată de

IV

Dumnezeu și în toate zilele vieții lor să Li cânte: Aliluia!

Icosul 9:

Fiind alungată de soțul ei și de părinții nemilostivi, mult a lăcrimat Maria, necăjindu-se că fiul ei crește departe de tatăl său. Dar, după ce ea s-a rugat să îi ajuti, a doua zi soțul și-a înțeles greșeala și a rugat-o să se întoarcă acasă. Văzând grabnicul tău ajutor, ne rugăm ție să alungi dezbinarea și tulburarea din toate familiile creștine, îndemnându-i pe toți să te laude împreună cu noi:

Bucură-te, că ești aproape de cei apăsați de povara singurătății;

Bucură-te, că aduci pacea în casele în care diavolul a adus dezbinare;

Bucură-te, că îi întorci la familiile lor pe cei pe care patimile i-au robiti;

Bucură-te, că înmoi inimile împietrite și îi întorci tulburarea în liniște;

Bucură-te, aflătorule al lucrurilor pierdute;

Bucură-te, că celor nedreptățiți le-ai vădit dreptatea în fața judecătorilor;
Bucură-te, că ridici ocară celor defăimați pe nedrept;

Bucură-te, că pe oamenii care nu aveau unde să muncească i-ai îndrumat cu folos;
Bucură-te, odihnă a celor istoviți din pricina lucrului peste măsură;

Bucură-te, cel ce ne înveți dreapta socoteală;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat printre musafirii din casa creștinului credincios;
Bucură-te, pridvor pentru cei ce stau departe de lumina Sfântului Botez; Bucură-te,
Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 10:

Mult s-a ostenit să lucreze, spre slava lui Dumnezeu, iconarul cărturar Fotie, în casa căruia s-a zugrăvit prima ta icoană, sfinte. Și, fiind încununat pentru că și-a înmulțit talanții, la sfârșitul vieții sale i-ai luat sufletul la cer, pe care lucru văzându-l, evlavioasa lui soție I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

„Ascultă, copila mea, o voi lua cu mine pe mama ta, dar nu te teme. Este voia lui Dumnezeu și uite ce loc minunat i-am pregătit”, i-ai spus Anulei, arătându-i frumusețile raiului. „Nu te lăsa pradă durerii, căci eu voi fi mereu alături de tine și te voi ocroti”, a auzit

ea făgăduința ta, și sufletul ei s-a liniștit. Iar noi te rugăm să fii aproape de toți copiii orfani și zicem către tine unele ca acestea:

Bucură-te, că nu lași pe nimeni fără ajutor în vremea necazurilor;

Bucură-te, că pe copiii orfani îi sprijinești;

Bucură-te, că îi ajuți să aleagă binele și să se ferească de păcat;

Bucură-te, dăruitorule al celor de trebuință;

Bucură-te, chivemisitorule al celor de folos;

Bucură-te, păzitorule al curăției tinerilor;

Bucură-te, părinte, icoană a virtuților zugrăvită în sufletele noastre;

Bucură-te, că ai defăimat îmbuibarea și ai lăudat înfrânarea;

Bucură-te, că alungi frica morții de la cei care se roagă ție;
Bucură-te, că pe creștini îi pregătești pentru întâlnirea cu Dreptul Judecător;
Bucură-te, că în ceasul morții vii lângă cei care ți-au cerut să le fii ocrotitor;
Bucură-te, că păstrăm în sufletele noastre cuvintele și minunile tale; Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 11:

IV

„Îmi era cu neputință să mă întâlnesc cu sufletul ei pângărit”, ai spus despre femeia care voia să primească ajutorul tău fără a se lepăda de fărădelegile ei și de diavolul pe care îl sluja prin păcate. Și, izgonindu-l pe diavol, ai îndepărtat-o de la tine pe femeie, că nu voia să își curățească sufletul prin pocăință și să Li cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 11:

O femeie vindecată de tine a visat că voia să se închine sfintelor tale moaște, dar diavolul i-a stat împotrivă, spunându-i că e păcătoasă. „Tocmai pentru că sunt păcătoasă voi merge să mă închin Sfântului Efrem, chiar dacă ar trebui să mor!”, a spus ea, vrând să își trăiască viața acoperită de ajutorul tău. Pentru care noi, luând pildă din râvna ei, ne rugăm așa:

Bucură-te, că, prin rugăciunile tale, sporește râvna noastră pentru sfințenie;
Bucură-te, că păcătoșilor care se pocăiesc le dai ceea ce le este de folos;

Bucură-te, cel ce, pe păcătoșii care nu leapădă păcatele, îi mustri cu asprime;
Bucură-te, veghetor al celor care vor să se închine la sfintele tale moaște;
Bucură-te, jertfa bineprimită de Dumnezeu în altarul ceresc;

Bucură-te, risipitorule al uneltirilor celor viclene;

Bucură-te, că pe cărturarii cei iubitori de slavă îi rușinezi;

Bucură-te, cel ce nu primești laudele celor fațamici;

Bucură-te, că stai împotriva diavolilor care ne împiedică să facem faptele credinței; Bucură-te, că îi îndepărtezi cu sabia rugăciunii de la cei care se roagă ție; Bucură-te, dușman al mândriei, al lăcomiei și al minciunii;

Bucură-te, pildă de răbdare, de credință și de nevoință;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 12:

„Merită să suferim și noi puțin, din iubire pentru Hristos”, i-ai spus maicii care se lupta cu o ispită și i-ai arătat semnele pătimirii tale mucenicești. Și noi avem nevoie de întărirea ta, sfinte, că valurile acestei vieți s-au ridicat asupra noastră și suntem apăsați de deznădejde. Ajută-ne să trecem de încercările care ne împovărează, ca să Li putem cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 12:

„Cum m-ai chemat, am sosit!” i-ai spus femeii care te rugase să îi tămăduiești fiul, și i-ai plinit cererea. Și noi te chemăm, sfinte, ajută-ne, nu ne lăsa, ajută-ne, că mare nevoie avem de ajutorul tău, robule al lui Dumnezeu, și pentru aceasta te lăudăm așa:

Bucură-te, apărătorule al predaniilor Sfinților Părinți;

Bucură-te, că faptele tale ne-au învățat mai mult decât cuvintele;

Bucură-te, că episcopul care se îndoia de sfințenia ta și-a înțeles greșeala;

Bucură-te, piatră de poticnire pentru clericii nevrednici;

Bucură-te, că îi povățuiești să lepede păcatele și să meargă pe calea sfințeniei;

Bucură-te, că, la vreme de necaz, vii degrabă în ajutorul nostru;

Bucură-te, că îi ferești de hoți și de tâlharii văzuți pe cei ce duc crucea nevoițelor; Bucură-te, că cel care a furat o parte din sfintele tale moaște a adus-o înapoi la mănăstire; Bucură-te, muștrătorule al creștinilor iubitori de păcat;

Bucură-te, împreună-călătorule cu pelerinii evlavioși;

Bucură-te, că, răbdând chinurile prigonitorilor, ne-ai învățat să nu ne temem de suferință;

Bucură-te, că îi răsplătești pe cei care se ostenesc să ajungă la sfintele tale moaște; Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 13:

(acest Condac se zice de trei ori)

O, mult pătimitorule și mare mucenice Efrem, cel ce te-ai arătat în chip minunat și ai dat mărturie despre iubirea pe care o ai față de noi, cei nemulțumitori și nerecunoscători, care ne rugăm să facem voia lui Dumnezeu, dar trăim după voia noastră cea pătimasă, arată și acum ajutorul tău tuturor celor care te cheamă în rugăciune și tuturor celor pentru care ne rugăm ție, ca, punând început bun mântuirii, să ^{iv} Li mulțumim Lui Dumnezeu, Cel în Treime lăudat, cântând: Aliluia!

Apoi se zice Icosul 1: „Văzut-a stareța Macaria cereasca procesiune...” și Condacul 1: „Să se bucure credincioșii...”

Se face începutul obișnuit, apoi se zice:

Condacul 1:

Strălucitu-ne-ai tuturor, ca o nouă stea, când s-au descoperit Sfintele tale moaște, Părinte, iar cu strălucirea minunilor tale luminezi întreaga lume. Prin mila și smerenia ta, plinește cererile celor care se apropie cu credință și care îți strigă ție: Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Icosul 1:

Ca un înger nemaivăzut ai fost trimis din cer și ne-ai arătat nouă harul Prea Sfântului Duh, cu care îi mângâi pe toți credincioșii, Sfinte Mucenice Efrem. Pentru aceasta, „Preafericit” te numim și îți strigăm ție:

Bucură-te, că odinioară lupta cea bună ai purtat;

Bucură-te, că acum tu strălucești prealuminat;

Bucură-te, cea ce ne dăruiești nouă veselie;

Bucură-te, că pricinuiești în ceruri bucurie;

Bucură-te, stea cu totul nouă a Bisericii lui Hristos-Dumnezeu;

Bucură-te, sabie cu două tăișuri împotriva nebuniei celui rău;

Bucură-te, că tuturor te-ai făcut pildă de sfântă nevoință;

Bucură-te, că în ale tale lupte ai dobândit cununi de biruință;

Bucură-te, întărirea cea nouă a credinței;

Bucură-te, rana și surparea necredinței;

Bucură-te, că ești putere dăruită celor credincioși;

Bucură-te, că preschimbi inimile celor necredincioși;
Condacul 2:

Viața ta sfântă și sfârșitul preafericit au fost neștiute de oameni, dar prin descoperirea sfintelor tale moaște, Preafericite Efrem, te-ai făcut cunoscut până la marginile pământului, îndemnându-i pe toți să laude dumnezeiasca economie și să cânte Preasfîmtei Treimi: Aliluia!

Icosul 2:

Dobândind noi cunoștința dumnezeiască a vieții tale întru Domnul, prin arătarea sfintelor tale moaște, laudăm pe Cel Care te-a proslăvit prin mulțime mare de minuni, Preafericite Efrem. Prin ele tu dăruiești mângâiere celor care îți cântă cu umilință:

IV

Bucură-te, că lui Hristos-Dumnezeu Ii ești slujitor;

Bucură-te, că al luminii nematerialnice ești văzător;

Bucură-te, următor plin de sârg al nevoinței pustnicești;

Bucură-te, fierbinte râvnitor al luptelor mucenicești;

Bucură-te, vas preacurat, ce ai primit dumnezeiasca însuflare;

Bucură-te, floare sfântă răspândind tainica înmiresmare;

Bucură-te, înțelepte care ai lepădat deșertăciunea cea lumească;

Bucură-te, că în chip tainic ai văzut lumea cea cerească;

Bucură-te, că mulțime de înviforări ai potolit;

Bucură-te, că dorirea cea bună a duhului ți-ai hrănit;

Bucură-te, că, prin dragostea ta sfântă, pavăză ne ești;

Bucură-te, că înșelăciunile diavolești tu le stârpești;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 3:

Prin sfintele tale arătări, ai descoperit celor ce te-au văzut, o, Sfinte Efrem, Mucenice al Domnului, slava cea ascunsă pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu. Iar prin mulțimea minunilor umpli de nădejde pe toți cei ce strigă Domnului cu credință: Aliluia!

Icosul 3:

Ai strălucit odinioară pe Colina Neprihăniților, arătându-te plăcut lui Hristos prin sfântă viețuire, iar acum, Sfinte, sfințești cu sfintele tale moaște mănăstirea ta, care se veselește duhovnicește și îți strigă:

Bucură-te, învățător preastrălucit al isihiei;

Bucură-te, chip al cumpătării și trezviei;

Bucură-te, căci veselești mințile cele credincioase;

Bucură-te, că luminezi cugetele inimilor necredincioase; Bucură-te, că veșmintele sufletului tău sunt cu sânge împurpurate; Bucură-te, căci cu pecetea mucenicească faptele ți-s încrustate; Bucură-te, căci

Condacul

4:

caznele păgânilor le-ai îndurat cu răbdare; Bucură-te, că ai râvnit să
dobândești cununile nepieritoare; Bucură-te, far străluminat ce ne
scoți la neclătit liman;

Bucură-te, cea ce îndepărtezi săgetările celui viclean;

Bucură-te, că mănăstirii tale îi ești bucurie roditoare;

Bucură-te, cupă veșnic primitoare a întreitului Soare;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Risipind tulburarea și aducând încredințare, te-ai arătat cinstitei egumene și i- ai
descoperit în chip limpede că Sfintele moaște pe care le găsisese erau ale tale. Iar ea, văzându-
te, s-a umplut de dumnezeiască însuflare și a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Egumena, căreia i te-ai arătat, o, întru tot Fericite, ți-a auzit glasul și te-a văzut
că îi vorbeai, iar tu i-ai descoperit numele și chipul morții tale. Pentru aceasta, îți cântă unele
ca acestea:

Condacul

4:

Bucură-te, Mare Mucenic din ceata călugărilor;

Bucură-te, cel proslăvit întru soborul Sfinților;

Bucură-te, că ai viețuit în chipul îngeresc;

Bucură-te, că te-ai învrednicit de rodul cel ceresc;

Bucură-te, cunună aurită a sfintei tale mănăstiri;

Bucură-te, pom pururea neveștejit, plin de sfintele roduri;

Bucură-te, că pe Colina Neprihăniților ai viețuit întru nevoiță;

Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu ți-a fost armă și iscusință;

Bucură-te, că ai sfărâmat puterea celui pizmaș și dușmănos;

Bucură-te, că te-ai împodobit cu frumusețea Domnului Hristos;

Bucură-te, că sufletele întinate de păcat le curățești;

Condacul

4:

Bucură-te, că mulțimea credincioșilor o veselești;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Prin uimitoare minuni și prin mulțimea arățărilor tale, descoperi tuturor, în vis ori în stare de trezie, slava pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu, Sfinte Părinte Efrem! Pentru aceasta, privind cu bucurie către slava ta, strigăm Celui Care te-a înveșmântat în lumină: Aliluia!

Icosul 5:

Racla cu Sfintele tale moaște revarsă tămăduiri, bucurie și sănătate celor care vin să se închine în sfânta mănăstirea ta și-ți cer stăruitor ajutorul, Sfinte Părinte Efrem. De aceea, copleșiți fiind de darurile tale care se revarsă atât de bogat, strigăm către tine cu credință:

Bucură-te, cel care ne ești izvor de tămăduire;

Bucură-te, că suferinzilor le ești neîncetată izbăvire;

Bucură-te, că te arăți celor ce dorm, dar și celor ce veghează;

Bucură-te, că vii degrab la cei ce după ajutorul tău însetează;

Condacul

4:

Bucură-te, că tainic îi sfințești pe cei ce cheamă numele tău;
Bucură-te, veselia negrăită a celor ce văd slava chipului tău;
Bucură-te, că tu tămăduiești de bolile ce nu au vindecare;

Bucură-te, că ne ridici poverile ce le purtăm prin drăceasca însuflare;
Bucură-te, că prin pronia de Sus, multor credincioși te-ai arătat;
Bucură-te, că îi umpli de bucurie pe cei care ți s-au rugat;

Bucură-te, căci cortului ceresc îi ești locuitor;

Bucură-te, preafierbinte și minunat ocrotitor;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Cei care au dobândit facerile tale de bine s-au făcut vestitori ai minunilor tale celor fără de număr și prin razele cuvintelor au întrariat sufletele tuturor credincioșilor. Pentru aceasta, Sfinte Părinte Efrem, mulțimile aleargă la sfântă mănăstirea ta și dobândesc har din belșug prin sfintele tale moaște, cântând Prea Sfântului Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucind ca un alt soare, te-ai arătat și ți-ai făcut auzit glasul pogorât din cer,

Condacul

4:

pe Colina Neprihăniților. Neștiut fiind de către pământenii, te-ai făcut cunoscut acum Bisericii lui Hristos, prin descoperirea Sfintelor tale moaște, făcându-i pe toți oamenii să îți aducă dulce cântare așa:

Bucură-te, stâlp al pătimirilor mucenicești;

Bucură-te, viță cu roduri dumnezeiești;

Bucură-te, sfeșnic al luminii lui Hristos;

Bucură-te, nou luminător arătat nouă, celor de jos;

Bucură-te, scară nou zidită a Bisericii Mântuitorului;

Bucură-te, că nevoia virtuților ți-a zugrăvit chipul teoforului;

Bucură-te, piatra cea din capul unghiului a luptelor mucenicești;

Bucură-te, că tiranilor cugetului trupesc li te împotrivești;

Bucură-te, că întru slava muceniei ai suit calea cea cerească;

Condacul

4:

Bucură-te, cel ce preamărești bunătatea dumnezeiască; Bucură-te, cea ce ți-ai vădit bărbăția sufletului;

Bucură-te, tu, care abați turbarea vrăjmașului;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

În sânurile pământului ai rămas ascuns vreme de mai multe veacuri, Purtătorule de Dumnezeu, iar în anii din urmă te-ai arătat prin bunăvoirea Domnului, ca o comoară sfântă, Părinte Efrem, îmbogățindu-i cu harul tău pe cei care-I strigă lui Hristos: Aliluia!

Icosul 7:

Te-ai arătat ca un nou luceafăr în Biserica lui Hristos, luminându-o cu dumnezeieștile raze ale minunilor tale, iar pe cei care cer cu râvnă mijlocirea ta cea caldă îi izbăvești din asuprirea întunecatelor patimi. Pentru aceea, și noi, Sfinte Părinte Efrem, îți strigăm fără de încetare:

Bucură-te, ciorchine ce cu veselie ne îndulcești;

Bucură-te, căci amarele mahniri tu le risipești;

Condacul

4:

Bucură-te, tămăduire minunată a celor aflați în grele pătimiri;
Bucură-te, izbăvire a celor ce sunt împovărați de multe ispitiri;
Bucură-te, că ești purtător de Dumnezeu și Sfinților următor;

Bucură-te, luptător preaiscusit și Mucenic al împăratului tuturor;
Bucură-te, că nevoița cu lupta mucenicească ai împreunat;
Bucură-te, cel care slava cea de Sus ne-ai arătat;

Bucură-te, că întunericul patimilor tu îl risipești;

Bucură-te, că în inima dreptilor bucurie zămislești;

Bucură-te, că sângheroșilor păgâni le-ai biruit nebunia;

Bucură-te, că fără de strămutare ți-ai purtat mucenicia;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul

4:

Harul pe care-l dăruiești, Preafericite Efrem, tuturor celor ce te cheamă în ajutor, se revarsă asupra lor în chip preaminunat. Pentru aceasta, vestea minunilor tale s-a răspândit în toată Attica, iar noi, care alergăm cu grăbire la Sfintele tale moaște, ^{IV} Li strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8:

^{IV} Intru totul luminat fiind de strălucirea dumnezeiască, nu te îndepărtezi nici o clipă de sfânta ta mănăstire, Sfinte Mare Mucenice Efrem, arătându-te în felurite chipuri celor cu inimă curată și dăruind har îmbelșugat celor ce cu râvnă îți cântă ție:

Bucură-te, slavă a călugăriei;

Bucură-te, stâlpule al Ortodoxiei;

Bucură-te, curcubeu al luminii nezidite;

Bucură-te, că ești părtăș al firii îndumnezeite;

Condacul

4:

Bucură-te, alabastru plin cu mirul lacrimii de umilință;

Bucură-te, surâs de bucurie izvorât din aspră nevoie;

Bucură-te, jertfa sfințită prin război până la sânge;

Bucură-te, că prin tine nebunia necredinței se înfrânge;

Bucură-te, viață înveșmântată cu monahiceasca haină;

Bucură-te, mireasmă bună a viețuirii fără de prihană;

Bucură-te, stea care pe Colina Neprihăniților răsare;

Bucură-te, că în bezna vremurilor noastre ești precum un soare;

Condacul

4:

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Tu dezlegi legăturile celor slăbănogi, îi tămăduiești pe cei îndrăciți și faci să înceteze mulțimea bolilor fără de leac. Pentru aceasta, atenienii, locuitorii din Pireu și din împrejurimi se zoresc în număr mare spre mănăstirea ta, Părinte Efrem, laudându-te pe tine și cântând Celui Care te-a încununat: Aliluia!

Icosul 9:

O, preaminunate Părinte Efrem, când tânăra cea evlavioasă te-a văzut strălucind cu o slavă care nu era din lumea aceasta și a auzit dumnezeieștile tale cuvinte, a mărturisit tuturor grija pe care tu o porți mănăstirii tale. Pentru acestea toate, după cuviință, îți cântăm:

Bucură-te, slava călugărilor din vremea de acum;

Bucură-te, că spre cer ai suit pe mucenicescul drum; Bucură-te, că ocrotitor neobosit al mănăstirii tale ești; Bucură-te, căci cu Sfinții îngeri dimpreună locuiești; Bucură-te, că i-ai tămăduit pe cei cuprinși de noianul durerii; Bucură-te, că pe paralytic tu l-ai ridicat prin harul înfierii; Bucură-te, căci cu darul tău ai risipit groaznice dureri de cap; Bucură-te, că boala diabetului tot prin darul tău a încetat; Bucură-te, potir ceresc ce te pogori în revărsări de har; Bucură-te, nestemată dată firii omenești în dar;

Condacul

4:

Bucură-te, Mare Mucenice, podoaba nevoitorilor;

Bucură-te, icoană preaslăvită a cetei călugărilor;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Cuvioasele monahii te-au văzut în dumnezeiască vedenie ori în vis, preumblându-te prin locașul tău, Sfinte Părinte Efrem, și umplându-se ele de o mare bucurie, te-au ales drept Sfântul lor ocrotitor. Pentru astfel de daruri, dintru smerenia inimii strigă către Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

Adunând în sufletul tău mirul cel de taină dobândit întru adâncul smereniei, dăruiești mângâiere inimilor celor credincioși, iar din racla cu Sfintele tale moaște răspândești minunată mireasmă tuturor celor care, cu capetele plecate, îți cântă cu evlavie:

Bucură-te, mir al smereniei preabinemirositor;

Bucură-te, că turmei tale îi ești dumnezeiesc păstor;

Condacul

4:

Bucură-te, rai ce răspândești ale nestricăciunii bune înmiresmări;

Bucură-te, chiparos înalt al sfintei nepăsări;

Bucură-te, că pe potrivnicul cu răstignirea ta l-ai biruit;

Bucură-te, că prin chinurile mucenicești Hristos te-a proslăvit;

Bucură-te, că moaștele tale în tainița pământului s-au aflat;

Bucură-te, căci din dumnezeiasca poruncă tu te-ai arătat;

Bucură-te, că întinăciunea sufletelor noastre tu o curățești;

Bucură-te, că răutatea necredincioșilor degrab o pâRJolești;

Condacul

4:

Bucură-te, că tu în toată vremea dăruiești tămăduire;

Bucură-te, căci ne ocrotești fără de contenire;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Mulțimile credincioșilor de pretutindeni L-au lăudat pe Domnul când au fost aflate Sfintele tale moaște, căci El, prin dumnezeiasca Sa iconomie, le-a ținut tănuite în pământ și nestricate de curgerea atâtor ani. Pe acestea cinstindu-le, Sfinte Efrem, și noi ne închinăm înaintea împăratului Vieții, zicând: Aliluia!

Icosul 11:

Prin mijlocirea ta la tronul Mântuitorului Hristos păzește-ți mănăstirea de toată nevoia și necazul, dăruindu-i binecuvântarea ta, Părinte Efrem, căci iat-o alergând spre dobândirea darului tău și strigând cu umilință către tine:

Bucură-te, zidul nostru nesurpat;

Condacul

4:

Bucură-te, al credincioșilor turn nestrămutat;

Bucură-te, păzitorul de nădejde al mănăstirii tale;

Bucură-te, căci pe copii îi ții sub ocrotirea trezviei tale;

Bucură-te, sprijin nebiruit al monahiilor celor cu sârguință;

Bucură-te, tainică slavă a maicilor iubitoare de nevoie;

Bucură-te, cel care cererile credincioșilor le plinești;

Bucură-te, că rugămințile copiilor tăi le primești;

Bucură-te, că ne dăruiești toate bunătățile;

Condacul

4:

Bucură-te, că alungi de la noi toate răutățile;

Bucură-te, că pentru lumea întreagă te rogi neîncetat;

Bucură-te, că prin tine mângâiere mare am aflat;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Din destul reverși daruri și belșug de veselie și de fericire dumnezeiască, Părinte Efrem, iar racla cu Sfintele tale moaște veselește sufletele noastre și ne sfințește chiar și trupurile, nouă, celor sărmani, ce îndrăznim să grăim Prea Sfintei Treimi: Aliluia!

Icosul 12:

Lăudându-ți luptele în cântările noastre, Părinte Mucenice Efrem, slăvim darul de care te-ai învrednicit și apropiindu-ne de Sfintele tale moaște, îți cerem să ne ocrotești până în sfârșitul vieții noastre pământești. Iar pentru tainica ocrotire ce ne-o arăți în toată vremea, îți aducem această cântare:

Bucură-te, cel ce ești asemenea cu toți Sfinții;

Condacul

4:

Bucură-te, cel ce te numeri dimpreună cu Mucenicii;

Bucură-te, că ai dobândit cununile netrecătoare;

Bucură-te, că ne împărtășești din lumina necuprinsă a întreitului Soare;

Bucură-te, apărător neprețuit al celor ce trăiesc în mănăstire;

Bucură-te, temelia nou arătată Bisericii, vrednicule de cinstire;

Bucură-te, că mulțimi de credincioși ai umplut de veselie;

Bucură-te, că tu înalți sufletele, întărindu-le în curăție;

Bucură-te, că tu mă slobozești de grijile pierzătoare;

Condacul

4:

Bucură-te, că mă scoți din patimile cele stricătoare;

Bucură-te, că la tronul lui Hristos ești mijlocire;

Bucură-te, cel ce mă izbăvești dintru mahnire;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

O, de trei ori Fericite Părinte, Sfinte Mucenice Efrem, împreună-locuitorule cu Sfinții, roagă-L pe Hristos, dimpreună cu ei, să ne izbăvească din toate nevoile, făcându-ne părtași vieții celei veșnice, pe noi, cei ce cântăm cu umilință: Aliluia!

Apoi se zice Icosul 1: „Ca un înger nemaivăzut...” și Condacul 1: „Strălucitune-ai tuturor...”